

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ד

חלק - ר"נ

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנוכע מקור
חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מכל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הדפס על-ידי חסידי ברסלב

בנאל עיר ברסלב בגליל

ה'תש"פ

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי

"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: 5610*

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות ביכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"
בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לווצאפ - 054-2287882

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (יִשְׁעִיָּה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ הֵיאָזְפִיר תְּהַלֵּת הַיְיָ" הַכָּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסֵדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוּבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מַח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מִבֵּיאִין לְפָנָיו וְתַבְרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שֵׁי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מִבֵּיאִין לְפָנָיו, אֱלוֹ שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אַמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֻנְיִים וְלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרָשִׁים וְלְדַפִּים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עֲמָהֶן, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֱלוֹ מִבֵּיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמִקְבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂפִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן

שָׁכַר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל", וְאִפִּילוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שֶׁאָדָם אוֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ
 לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מִבִּינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שָׁכַר טוֹב,
 כַּנֶּגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסִידִים.

וְמָה שָׁכַר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ וְזָרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ
 בַּחֲשֶׁךְ וְאִפְלָה מִמְרָאָה פְּנִיּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפֹּק לְרַעֲב
 נִפְשֶׁךָ וְנִפֹּשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בַּחֲשֶׁךְ אוֹרְךָ וְאִפְלֹתְךָ כְּצַהֲרִים",
 וְאִף מִחֲשֹׁבָה טוֹבָה שֶׁאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹתָהּ
 נוֹטֵל שָׁכַר טוֹב עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (מלאכי ג, טז) "לִירְאֵי
 הוֹי"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וְמָה שֶׁכָּרוּ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׁכוֹתְבֵין אוֹתוֹ
 בְּסֵפֶר זְכוֹרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא,
 שֶׁנֶּאֱמַר (שם) "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הוֹי"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ",
 לְמָה כִּדֵּי שְׂיֵאכֹל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה
 נח, יא) "וְנִחַךְ הוֹי"ה תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֶׁךָ", "וְנִחַךְ הוֹי"ה
 תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי
 עוֹלָם הַבָּא שֶׁמֵהֵן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם.

והנה זכני הקדוש ברוך הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים פרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל') "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדפאים, קשי יום,

נִשְׁבְּרֵי לֵב, וּמְרִירֵי נַפֶּשׁ כִּי כָּל אֱלוֹ הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ עַל יְדֵי גֹדֶל
הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁל הַנַּפְשׁוֹת הַשְּׁבוּרִים שֶׁהֲרִיצוּ אֶת מִכְתָּבֵיהֶם
אֵלַי, וְכָל אֱלוֹ הַמִּכְתָּבִים הֵם תְּשׁוּבוֹת לְשֵׁאלוֹתֵיהֶם.

וּמַחֲמַת שְׁעָדִין אוֹחֲזִים בְּאִמְצַע הַדְּפוּס מִכְתָּבִים מִשְׁנַת
תשמ"ה תִּאֲרִיכִים שֶׁל לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרִים שָׁנָה, וְעַד שֶׁיִּגִּיעוּ לְשָׁנִים
אֱלוֹ מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן יִקַּח, וַיַּעַן שֶׁנֶּאֱבָדוּ כַּמָּה אֲלֵפֵי מִכְתָּבִים
אֲמַרְתִּי וַיְהִי מָה אֲדָפִים שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשָׁה טוֹפְסִים עַל כָּל פָּנִים מִכָּל
שָׁנָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְךְ חֵס וְשָׁלוֹם לְאֲבוּד, כִּי רַבּוֹת יִגְעַתִּי וְטָרַחְתִּי
וּבִטְלֵתִי מִזְמַנִּי הַיָּקָר, וְחָבַל שֶׁיִּלְךְ לְאֲבוּד, וּמִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֲבִקֵּשׁ אֱלֹקֵי אָבִי יִהְיֶה בְּעֶזְרִי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים
הָאֵלֹו כְּכֹר מִדְּפֹסִים בְּסִדְרַת חֻלְקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", עַד שֶׁנִּזְכֶּה
לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שֶׁבֵּא יָבוֹא וַיִּגְאֹלְנוּ גְּאֻלַּת
עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהַתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ וְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה אֵז לְעֵינַי
כָּל כִּי מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

ספר אֲשֶׁר בִּנְחָל כָּרֶךְ ר"נ

א' קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ' טַבַּת ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד וּלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי
כְּשֶׁהַזּוּג שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפֵּיעַ עֲלֵיהֶם שִׁפְעַת
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְזוּכִים לְבָנִים.

אֵין עוֹד דָּבָר שֶׁמִּסְגָּל לְהוֹלִיד יְלָדִים בְּרִיאִים וְשִׁלְמִים כְּמוֹ
תְּפִלָּה - שְׂצָרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמָם הֵן הַבַּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה בְּכָל יוֹם
וְיוֹם לְהִתְפַּלֵּל שִׂיְהִיו לָהֶם בָּנִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְרִיאִים בְּשִׁכְלָם
וְיִהְיוּ יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ.

מה טוב ומה נעים שֶׁהָאִשָּׁה תִּשָּׂא עָלֶיהָ שְׂרָשֶׁרֶת עִם ה"א עַל צְוֹאֲרָהּ, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֶלֶק ב' סִימָן ח') ה"א הַנִּעֲשָׂה מִכֶּסֶף מִסָּגֵל לְפִרְיָהּ וּרְבִיָּהּ. וְכֵן אַתָּה, תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת אֵיזָה שְׁעוֹר בַּתּוֹרָה - בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְתִרְגּוּם מִפְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ, פָּרַק מִשְׁנֵיּוֹת וְדַף גְּמָרָא, וְתַעֲסֵק הַרְבֵּה בַּגְּמִילוּת חֲסִדִּים לַעֲזוֹר הַרְבֵּה לְבָנֵי אָדָם, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ל"ה) הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבַגְּמִילוּת חֲסִדִּים זוֹכֵה לְהַרְבוֹת בְּנִים.

וְלִכֵּן תִּרְאוּ לָקִים אֶת זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם וְתִזְכּוּ לְבָנִים וּבָנוֹת, רַק לֹא לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ, כִּי אֵי אִפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת כְּשֵׁיִשׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה שָׂאז זוֹכִים לִילָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ בַּתְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם שְׂיִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קטז.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ' טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לַגְּשֵׁת לְרַב מְפָרָסִם בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּלְהַצִּיעַ לְפָנָיו אֶת הַבְּעִיָּה שְׁלִיךְ וְהוּא יִמְצָא לָךְ פְּתָרוֹן וְכוּ'.

אתה צריך להתחזק ביותר שאת וביתר עז שזכית לחזור בתשובה, שאין עוד דבר יותר גדול מזה, כי כף אִמְרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם שֶׁבְּעָלֵי תְּשׁוּבָה עֲמִידִים צְדִיקִים גְּמֹרִים לֹא יִכּוּלִים לַעֲמֹד, כִּי אֶחָד שָׁבָא מִנוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּא, וּמִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעוֹשֶׂה נַחַת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - אִם אָדָם הִיָּה בְּאַמַּת חוּזֵר בְּתְּשׁוּבָה בְּלֵב שָׁלֵם, בְּלֵב נְכוּן, הִיָּה יִכּוּל לַעֲוֹרֵר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּתְּשׁוּבָה, כִּי כָף אִמְרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִוְמָא פ"ו): גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה, שֶׁבְּשִׁבִיל יְחִיד שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה מוֹחֲלִים לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂזֻכִית בְּזָכוֹת כְּזֹאת לְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ שְׂתִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגְךָ, כִּי בֵר יִשְׂרָאֵל צְרִיךְ לְזַכֵּר אֲשֶׁר הִמְצִיָּה הָרֵאשׁוֹנָה זֶה לְהִתְחַתֵּן וּלְהוֹלִיד יְלָדִים, וְזֶה גַם יִהְיֶה שְׂמִירָה שְׁלֵא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ, שֶׁחֲטָא פְּגָם הַבְּרִית מוֹרִיד מִהָאָדָם כָּל זִיק שֶׁל יִרְאֵת שְׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְּשֶׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם.

א' קי"ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ' טַבַּת ה' תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לדון את בעלך לכף זכות, שהרי הוא מוסר את נפשו פשוטו כמשמעו בשבילך לפרנס אתכם ולצאת מהחובות והוא עובד קשה מאד מאד.

ולכן כשהוא חוזר הביתה תקבלי אותו תמיד בסבר פנים יפות, ותדוני אותו לכף זכות, ואף פעם אל תפתחי את הפה שלך נגדו לזלזל בו ולהשפילו וכו', אדרבה, המציאי את עצמך אליו ורק תראי לו אהבה גדולה מאד וקרוב לבבות וכו' וכו' ואז תראי איך שתהיה לו סבלנות אליך וכל ההנהגה שלו תתהפך לטובה ויהיה כרצונך וכו' וכו'.

אשה לא יודעת להעריך בעל שמוסר את נפשו בשביל פרנסה והוא דואג שלא יהיו בבית חובות וכו' ושיהיה אוכל בבית וכו' ולכן במקום לקבל את פניו בשעה שבא הביתה מיום עבודה קשה בחינוך ובסבר פנים יפות וכו' וכו' היא עוד מתנפלת עליו וצורחת וזועקת עליו וכו' וכו'. ולמה שאשה לא תבין שבעלה עבד היום קשה מאד מאד, וקבל כל מיני עלבונות ובזיונות מהמעביד שלו וכו' או מהפועלים שעובדים אתו וכו', וכשבא הביתה, במקום שימצא אשה חמה, אשה שמאירה את פניה לבעלה וכו' היא עוד מתנפלת עליו וצועקת וצורחת כעגלה ערופה עליו וכו' אזי מה האשה מצפה מבעל כזה? לא מספיק שאני עובד כל כך קשה וכו' ולא מספיק שאני סובל השפלות בעבודה וכו', זה מה שמגיע לי שאני בא הביתה - שאשתי גם כן תפתח את הפה שלה ותבזה אותי ליד הילדים! ?

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁהִיא חֲכָמָה וְיֹדַעַת אֵיךְ לְרַצּוֹת אֶת בַּעֲלָהּ
וְאִזּוּ יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהָאֶהְבָּה שְׂרוּיִים בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ' טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נִרְוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, אִזּוּ הוּא מַגְלֶה אֶת טָהָר
לְבָבוֹ שְׁכֹנָתוֹ לְשָׁמַיִם, וְאִזּוּ, כְּשִׂמְתַּפְּלֵל, הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ מִתְקַבְּלוֹת
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע') עַל
יְדֵי שִׂמְחָה תָּבוֹא תְּפִלַּתְךָ בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ.

כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁאֵתָּה מִתְרַשֵּׁל בְּתְּפִלָּה זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאֵתָּה רְחוּק
מִשִּׂמְחָה, כִּי אִם הֵייתָ בְּשִׂמְחָה, בְּקִלוֹת הֵייתָ מִתְּפִלֵּל אֶל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא כִּי הֵייתָ יוֹדֵעַ שְׂאֵין שׁוֹם תְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו וְלִהְדַּבֵּק בּוֹ, כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה, וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ נִפְתַּח לוֹ הַלֵּב וְהַמַּחַ, וּמִתְחַזְּקַת אֲצִלוֹ הָאֲמוּנָה, וְיִכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת יְשׁוּעָה סִימָן כ"ב) מִי שִׂמְתַּפְּלֵל
בְּשִׂמְחָה - יִזְכֶּה לְשִׂמְחַת בִּישׁוּעָתוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת

שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּלְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה זֶה אֹרֶךְ כָּל כֶּף גְּדוֹל שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ אֲלֵא עַל יְדֵי תַפְלָה, וְתַפְלָה הִיא בְּרָכָה כְּזוֹ עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ רַק עַל יְדֵי שִׂמְחָה, וְלִכֵּן תַפְלָה וְשִׂמְחָה תְלוּיִים זו בְּזוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, אִם הֵייתָ שָׁשׁ וְשִׂמַּח אַז בְּקִלּוֹת הֵייתָ יְכוּל לְהַתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא תַמִּיד נּוֹפְלִים עָלֶיךָ עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת וְדַכְאוֹן וּבְגָלָל זֶה אֶתְּהָ מִתְרַשֵּׁל מִתַּפְלָה, וְכַךְ אֶתְּהָ מִתְדַרְדֵּר מִיּוֹם לְיוֹם עַד שֶׁנִּכְבַּתְּהָ מִמָּוָה הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

אֶתְּהָ צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּמָה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ מֵאֵתְּנוּ זֶה רַק דְּבַר אֶחָד - שֶׁנִּדְבַר אֵלָיו וְנִדְבַק אֶת עֲצָמָנוּ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, שֶׁזֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל - שֶׁאֵדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְשִׂיחַ וּלְסִפּוֹר אֶת לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְזוֹ הַמִּתְנָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַמִּתְנָה הַזֶּה - אַז יִהְיֶה לוֹ חַיִּים מְאֻשְׁרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וָאֵרָא, כ' טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עָלַי וְעַל בְּרִיאוֹתַי,
וְכָל הַמִּתְפַּלֵּל עַל הַזּוּלַת וְהוּא צָרִיךְ לְאוֹתוֹ הַדְּבָר הוּא נֶעֱנֶה תְּחִלָּה.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם יֵשׁ כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְכו',
וּבְעֵלֵי דְמִיוֹנוֹת וְכו', אֵין שׁוּם מְקוֹר עַל דְּבַר זֶה לְהַסְתַּפֵּל בְּמִזּוֹנוֹת
וְכו', זֶה לֹא מוּבָא בְּשׁוּם סֵפֶר וְכו', אֲךָ הַיּוֹם, כְּפִי יְרִידַת הַדּוֹר וְכו', מֵה
שָׂרָק לֹא יִגִּידוּ לְאָדָם, כְּגוֹן: עֲבָרַת עַל חֵטָא זֶה וְכו', אוֹ נִכְשְׁלַת בְּעוֹזֵן
פְּלוּנֵי וְכו' - הוּא נִגַּע בְּנִקְדַת לְבָבוֹ, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב אֵין פְּנִינּוּ יְפוֹת
כָּלֵל וְכִלְנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְצִאת מֵהַהֲגָלִים הָרָעִים שְׁלָנוּ,
וְלִכֵּן כְּשֶׁאֶחָד מִגְּלָה אֶת הָעוֹנוֹנוֹת שֶׁל הַזּוּלַת אוֹ מֵה שְׂקָרָה עִם הַזּוּלַת
זֶה עֲדִין לֹא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ צָדִיק וְכו' אוֹ בְּעַל מְקַבֵּל וְכו', כִּי הַיּוֹם כָּל
מֵה שָׂרָק יִגִּידוּ עַל הָאָדָם מְכֻנָּיִם אֶל הָאֲמַת, כִּי (מִשְׁלִי כ' ט') "מִי יֹאמֵר
זְכִיתִי לְבִי טְהַרְתִּי מִחֲטָאֵתִי", כִּי מִי יִכּוֹל לְהַתְּפַאֵר שֶׁהוּא נָקִי
מִחֲטָאִים וְכו'? וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מִגְּלָה לְזוּלַת אֶת מַעֲשָׂיו, זֶה לֹא אוֹמֵר
שֶׁהוּא כָּבֵר נְבִיא וְכו' אוֹ בְּעַל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְכו' אוֹ צָדִיק וְכו' - הַכֵּל
דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל שְׁמֻטְעִים בְּנֵי אָדָם וְעוֹקְרִים אוֹתָם מִשְׁרָשָׁם.

יֵשׁ הַיּוֹם אֲבֵרְכִים שְׁפָגוּמִים בְּבְרִית וְכו' וְרַחוּקִים מְאֻמָּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָף עַל פִּי כֵּן לּוֹמְדִים סִפְרֵי קִבְלָה וְכו' וְעוֹד
מְלַמְדִים אֶת זֶה לְאַחֲרִים וּבְנֵי אָדָם הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם כְּשׁוֹר לְטַבַּח
וְכו'. וְלִכֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ה) צָרִיךְ אָדָם
לְצִאת מֵהַדְּמִיוֹנוֹת וְלִבּוֹא אֶל הַשֶּׁכֶל, כִּי עַקֵּר הַשֶּׁכֶל זֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת
- שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין
בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וְזֶה עַקֵּר הַדְּבָקוֹת, כְּמֵאֵמֶר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע:
הָאֲמוּנָה - זוֹ הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת - זוֹ הָאֲמוּנָה, וְלִכֵּן בְּמִקּוֹם לְרוּץ
אֲחֵר אֵלוֹ הַשְּׁקָרְנִים הַצְּבוּעִים וְהַרְמָאִים שְׁקוֹרָאִים מְזוֹנוֹת וְכו' וְכו'.

יותר טוב לרוץ אל הקדוש ברוך הוא ולבקש ממנו יתברך, וכן על ידי זה יגיע אל מה שהוא חפץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' ק.כ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ' טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, אל תהיה חקקן יותר מדי ולא בררן יותר מדי וכו', אם יש ביניכם משיכה ואתם אוהבים אחד את השני זה מה שצריכים.

לא בכל פעם כֹּאֲשֶׁר מְדַמְיָנִים שְׂאֵשָׁה היא דומיננטית וכו', היא ככה, אלא יש נשים שיש להן בטחון עצמי, וזה לא בא מפני שהיא תקיפה וכדומה וכו' אלא יש לה בטחון עצמי שזה דבר גדול מאד, ולהפך - אתה ביטחון יותר מדי וכו' אזי הבעיה אצלך ואתה צריך לצאת ממך, ולזה זוכים על ידי שמרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כֹּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ שְׂאֵז תִּפְתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר וכו'.

ולכן, דעתי שכן תגמר את השדוף בסימן טוב ובמזל טוב ותקימו בית נאמן בישראל ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ' טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם כְּשֶׁהָעוֹלָם כָּל כָּךְ מֵתְקַדֵּם בְּכָל הַתְּחוּמִים וְצָרִיכִים לְעֶסֶק
בְּעֵבֹדָה עִם מַחֲשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, הַנְּסִיּוֹן יוֹתֵר גָּדוֹל וְיוֹתֵר
כְּבֵד וְכוּ' וְצָרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ לֹא לְגַלֵּשׁ בְּמִקְוֵמוֹת הַמְּזֵהִים
וְהַמְּטַנְפִים וְכוּ' וְלֹא צָרִיכִים דוֹקָא לְלַכֵּת לְחַפֵּשׁ וּלְחַטֵּט בְּזָבֵל וְכוּ'
עִירִים שֶׁקוֹץ וְתַעֲוֹב וְכוּ', וְזֶה תְּלוּי בְּבַחֲרֵית הָאָדָם אֵיךְ שֶׁהוּא בּוֹחֵר.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁמִּצּוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם הֵיא מִצְוָה מְאֹד מְאֹד
חֲשׂוּבָה, וְלִכֵּן אֲסוּר לַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עֲלֵיהֶם אוֹ לְנַסּוֹת לְהִתְנַחֵת אֲתֶם
תְּנָאִים וְכוּ', יְכוּלִים רַק לְבַקֵּשׁ יָפָה, שֶׁהֵייתָ שְׂאֲצֵלְךָ אֵינְ טְלוּיזְיָה וְלֹא
מִסְתַּכְּלִים בְּטְלוּיזְיָה, וְלִכֵּן אֶת לֹא רוּצָה שֶׁהַבַּת שֶׁלְךָ תִּהְיֶה חֲשׂוּפָה
לְכָל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת שְׂיִישׁ, אֲזִי אוּלַי תּוֹכְלוּ לְכַבּוֹת כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ בְּאִים עִם
הַבַּת שֶׁלָּנוּ אֲלֵיכֶם. כָּךְ צָרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַהוֹרִים, אֲבָל לֹא בְּדֶרֶךְ צְוּי
וְכוּ' כִּי אֲסוּר לְיִלְדִים לְהַגִּיד דְּעוֹת לְהוֹרִים.

יְעוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְקִים מִצּוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם
בְּשִׁלְמוֹת, כִּי כְּמוֹ שֶׁאֲנוּ מְכַבְּדִים אֶת הַהוֹרִים שֶׁלָּנוּ, כֵּן נִזְכָּה
שֶׁהֵי לְדִים שֶׁלָּנוּ יְכַבְּדוּ אוֹתָנוּ, וְכִשְׁמֹזְלִזְלִים בְּכְבוֹד אָב וָאֵם, אֲזִי

מִקְבָּלִים אֶת זֶה חֲזָרָה מֵהֵילָדִים שְׁלָהֶם, לְכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְכַבֵּד
וּלְיַקֵּר אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ' טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָהּ צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל הַמַּתְנַה שְׁנַתְּנָן לָךְ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא - בֵּן חֲמוּד כְּזֶה, בֵּן מְכֻשָׁר, שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה.

אֲבָל אֵתָהּ צָרִיף לְתַת לוֹ גַּם בֵּן זְמַן לְצִאֵת לְשַׁחַק עִם הֵילָדִים
לְצִאֵת וּלְהַתְאַוֵּר וְכוּ' וְאֶסוּר לְהִלְחִיץ אֶת הַבֵּן יוֹתֵר מְדִי, כִּי אֲזוֹ,
לְבִסוּף, יִמָּאֵס לְגַמְרֵי בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. צְרִיכִים לְתַת לוֹ גַּם
זְמַן לְשַׁחַק, וְרַבְּנּוֹ ז"ל הַקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, וּבְכִפְרוּשׁ אָמַר שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְהִלְחִיץ אֶת הֵילָד, וְכִכֵּל שְׂמִלְחִיצִים אֶת הֵילָד - עַל יְדֵי זֶה
הוּא מִתְבַּלְבֵּל לְגַמְרֵי לְבִסוּף וְכוּ'.

וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל כָּתַב אוֹת שְׁלֵמָה בְּסִפְרָ חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן שְׁלֵא
לְהַתְעַקֵּשׁ עִם יְלָדִים, קָחֵם מִשָּׁם, כִּי הֵם הַנְּהַגוֹת נִפְלְאוֹת שְׁשָׁמַע
מִרְבְּנוֹ ז"ל.

אָשׁרִי מִי שֶׁשָּׁשׁ וְשָׂמַח עִם מֵה שְׁנַתָּן לֹו הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵז טוֹב לֹו כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"א טַבַּת ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין שׁוֹם עֲנִיִן לְהַדְּלִיק בְּבֵית גֵּרוֹת לְזִכּוֹת נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים אוֹ לְזִכּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה פְּשׁוּט מְסַכֵּן לְהַנִּיחַ בְּבֵית גֵּרוֹת דּוֹלְקוֹת וַיְכוּל לְהִבְיֵא חֵס וְחִלְיָלָה לְשִׁרְפָּה, וּבִכְלָל אֵין שׁוֹם עֲנִיִן בְּזֶה.

רַק כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ עַל קִבְּרֵי צְדִיקִים, שֶׁם נוֹהֲגִים לְהַדְּלִיק גֵּר לְזִכּוֹת הַצְּדִיק, אֲבָל בְּבֵית אֵין שׁוֹם עֲנִיִן. וְכֵן אִשָּׁה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת - אֵין שׁוֹם עֲנִיִן שֶׁתְּדַלֵּיק גֵּרוֹת לְכְבוֹד נְשָׁמוֹת צְדִיקִים.

גֵּרוֹת שֶׁבֶת מְדַלִּיקִים לְמַעַן זְכוֹר וְשָׁמוֹר, וּכְדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מְדַרְבְּנֵן שֶׁהָאִשָּׁה תְּדַלֵּיק גֵּרוֹת לְכְבוֹד שֶׁבֶת שְׁזוֹ זְכוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה וְעֵת רְצוֹן גְּדוֹלָה מְאֹד בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה, וְאֵז אִשָּׁה יְכוּלָה לְפַעַל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מֵה שֶׁהִיא רוֹצֶה.

וְאִם אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים כְּכֹר מִהַדְּלָקַת גֵּרוֹת לְכְבוֹד שֶׁבֶת, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁכֶּפֶאֶשׁר אִשָּׁה מִתְחַתֶּנֶת אֲזִי הִיא מִתְחַלְיָה לְהַדְּלִיק שְׁנֵי גֵּרוֹת

מִשְׁמַן זֵית, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁמֹר וְזִכּוֹר, וְאַרְבָּעָה גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב כְּנֶגֶד שֵׁם הַיְיָ הַבְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּבְכָל פֶּעַם שֶׁנוֹלָד בֶּן אוֹ בַת - מוֹסִיפִים גַּר אֶחָד. זֶה הַכֹּל, לֹא לְהוֹסִיף וְלֹא לִגְרַע מִמֶּסֶפֶר זֶה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"א טֵבַת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֵין לָזֶה שׁוֹם מְקוֹר לְהַקִּיף אֶת הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְהוּדָה בֵּר עֲלָאִי, וּפְעַם רֵאשׁוֹנָה שְׁאַנִּי שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה - שְׁמַקִּיפִים אֶת הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ.

וְאֶת הַקְּבֵר שֶׁל הַתְּנַא רַבִּי פִּינְחָס בֶּן יְאִיר, אֵף שֶׁשָּׂם כֵּן נוֹהֲגִים לְהַקִּיף אֶת הַקְּבֵר וְעוֹשִׂים שְׁבַע הַקְּפוֹת, גַּם לָזֶה אֵין שׁוֹם מְקוֹר, אֲלֹא עַל זֶה יֵשׁ לוֹמֵר מֵאַמְרֵם ז"ל (פְּסָחִים טו.) הִנָּח לָהֶם יִשְׂרָאֵל, אֵף עַל פִּי שְׁאִינִם נְבִיאִים, בְּנֵי נְבִיאִים הֵם; כִּי אִם כָּלֵם נוֹהֲגִים כְּכֹה מְכָרַח לְהִיּוֹת לָזֶה אֵיזָה מְקוֹר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה תְּמִיד לְלַכֵּת אֶל קְבְרֵי צַדִּיקִים שֶׁשָּׂם הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קְבְרֵי

יט אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחֵל

צְדִיקִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאֵינוֹ רְאוּי לְכַף. וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְלַכֵּת לְקַבְּרֵי צְדִיקִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"א טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

רְאֵי לְשִׂמְחָה עִם הַמַּתְנַהֵּ שְׁנַתְּנָן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - בֶּן, אֲבָל אֲנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לָךְ שְׁבִגְלִיל כְּזֶה הוּא עֲדִין לֹא יָכוֹל לְרְאוֹת, וְלָכֵן בְּמִקּוֹם לְקַנּוּת דִּי.וִי.דִי שְׁיִסְתַּכֵּל עַל סְרֻטִים שֶׁהוּא עֲדִין בְּכֻלָּל לֹא רוֹאֶה, עֲדִיף לָךְ לְקַנּוּת קְלָטוֹת שֶׁל שִׁירִים וּבִפְרָט שִׁירֵי אֲמוֹנָה לְהַרְגִיעַ אוֹתוֹ.

אִם הִתִּינּוּק בּוֹכָה הַרְבֵּה מִכְרָח לְהִיּוֹת שֶׁהוּא רָעֵב וְכוּ' אוֹ שֶׁמְשֶׁהוּ כּוֹאֵב לוֹ וְכוּ' וְאֵת צְרִיכָה לְבַדֵּק אֵת זֶה.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוֵי רוּב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצֵא חֲלָצִיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"א טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מֵה שְׁאֵת עוֹשֶׂה - לְהַרְגִיל אֶת הָאָחִים
הַקְּטָנִים שֶׁלְךָ לְטוֹל יָדַיִם וְכוּ' וּלְבָרֵךְ אֶת בְּרַפְת הַמְּזוּן וְכוּ' וְזוֹ מְצוּהָ
גְּדוֹלָה מְאֹד לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים לְקַיֵּם אֶת מְצוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ,
וְזוֹ זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה.

וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתִרְוִי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה
בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"א טֵבֵת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנִכּוּן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְאֵל תִּכְנַס בְּיָאוֹשׁ וְדַכְאוֹן
וְכוּ', כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוֹם
יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל! אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ! אָדָם, כָּל זְמַן שֶׁהוּא חַי,
הוּא יְכוּל לְהַגְבִּיֵה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(יּוֹמָא פו:); יְחִיד שֶׁשָּׁב מוֹחְלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ; אָדָם אַחַד בְּזֶה
הָעוֹלָם, אִם הוּא זוֹכֵה לְהַדְבִּיק אֶת מַח מַחְשַׁבְתּוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֲרִי זֶה

הוא הצנור שמחזיק את כל העולם בלו, ובשבילו נברא העולם, כמאמרם ז"ל (חגיגה יב:) כל העולם עומד על עמוד אחד וצדיק שמו.

ולכן, ראה לקחת את עצמך בידיך והדבק עצמך בו יתברך, ודע לך שכל העולם עומד עליך וכו', נמצא שאם כל העולם עומד עליך אתה הולך להחריב את כל העולם כדגמת דור המבול וכו' ולכן אתה מכרח לקחת עצמך בידיך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') צריך כל אדם לומר בשבילי נברא העולם, ואם העולם נברא בשבילי, הרי אני צריך לחפש ולבקש מה העולם צריך ולהתפלל עליהם, אז האם שׂך שאחד יתאש? הרי הוא מחריב את כל העולם בלו. ולכן תציר לעצמך שאתה הוא זה שמחזיק את העולם, ואם כן איך תחריב את העולם?

ועל כן, קח עצמך בידיך ותתפלל על כלל העולם ועל פרטיות עם ישראל, ותשתדל ללמד זכות על הכל, ועל ידי זה תהיה צנור המשפיע טוב לכל בית ישראל, וכל החיים שלך ילכו ככר אחרת לגמרי, כי אינו דומה אדם שיודע שכל העולם תלוי עליו, וכך הוא מתנהג וכו', הכל הולך לו אחרת.

ולכן תתחיל לדבר עמו יתברך ולבקש על עצמך ועל כלל ישראל ועל כלל העולם כלו ותהיה דבוק בו יתברך, ועל ידך דיקא תשרה השכינה בעולם.

ואל מדרגה זו רוצה רבנו ז"ל להביא את כל בר ישראל, כי כל התורות שלו בלקוטי מוהר"ן הקדוש והנורא סוככות על קטב זה - להעלות ולהגביה נפש כל חי עד שיהיה תמיד דבוק בו יתברך.

אֲשֶׁר מִי שְׁמַצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת וְאֵז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"א טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים בְּזֶה הָעוֹלָם לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם
אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי
מוֹהָרִין חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל הֵם הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל
זְמַן שֶׁהָאָדָם חָזַק בְּשֵׁלֵשׁ תְּפִלוֹת כְּשֶׁקָּם בְּבֹקֶר הוּא רֵץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת
לְהַתְּפַלֵּל שְׁחָרִית, אַחַר הַצְּהָרִים הוּא עוֹזֵב אֶת הַכֵּל וּבוֹרַח לְבֵית
הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל מְנַחֵה, בְּעֶרֶב כְּשֶׁבָּא חֲזָרָה מִהָעֵבוּדָה קָשָׁה שֶׁל
הַיּוֹם הוּא נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת עֶרְבִית, אֵינן לְתָאֵר וְאֵינן
לְשַׁעַר אֶת גְּדֵלְתוֹ בַּשָּׁמַיִם, וּבְזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַמוֹן הַתְּחִזְקוֹת, כִּי
הַסֵּמ"ך מ"ם אֹרֵב עַל הָאָדָם הָעֵקֶר לְעַקֵּר אוֹתוֹ מִהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
הָאֵלוּ שְׁלֵא יִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן וְשְׁלֵא יִכְנֶס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי כָּל זְמַן
שֶׁהָאָדָם חָזַק וְנִכְנָס שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ
בְּטוֹחַ שְׁיִמְחֵלוּ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(יְלָקוּט בְּלֻק רְמֵז תשע"א) מִזֶּה הַנְּחָלִים הִלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן
כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין כֵּן בְּתֵי כְּנֶסֶת וּבְתֵי
מִדְרָשׁוֹת, בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָם כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת וְיוֹצְאִים
מְלֵאִים מְצוּוֹת, וְעַל זֶה הַסֵּמ"ך מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד שְׁאָדָם לֹא יְבוֹא

לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָקָא דַּרְב כַּהֲנָא) כָּל זְמַן שֶׁבָנִי יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָרִין בְּבִתֵּי כְּנִסְיֹת וּבִתֵּי מִדְרָשִׁיּוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׂכִינָתוֹ עִמָּהֶם, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן קַח אֶת הַגּוֹף שֶׁלְךָ וְתִסְחַב אוֹתוֹ לְתוֹךְ בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְאִז תִּרְאֶה שְׁבִמְשָׁךְ הַזְּמַן יָאִיר עָלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, אוֹר נִפְלָא מְאֹד, רַק עֵצֶם הָעֵבֶדָה שֶׁנִּכְנְסֶתָ לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם.

נָא וְנָא רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל דְּב מוֹוֹלְעֵדְנִיק זִי"ע הוּא הֵיךְ יְתוּם מְאֹב וְאִם כְּשֶׁהִיָּה בְּגִיל חֲמֵשׁ נְתִיתָם מְאָבִיו, וּכְשֶׁהִיָּה בֶן עָשׂוֹר נְתִיתָם מְאָמוֹ, אֲבָל הִיָּה לוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִדְבֵּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלֹא עֲזַב אֶת הַרְצוֹנוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה מֵה שֶׁהִבִּיא אוֹתוֹ לְהִיּוֹת צַדִּיק מְפָרְסֵם בְּעוֹלָם שֶׁבְּרִכּוֹתָיו יִתְקִימוּ בְּשָׁמַיִם, וְהַדְרָךְ שְׁלוֹ הִיָּה דְרָךְ שֶׁל שִׂמְחָה רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שִׁילְד יְתוּם שָׂרַק יֵשׁ לוֹ רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים עֲצוּמִים לְחֹזֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבָר מְאִיר עָלָיו אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ וְזוֹכֶה שֶׁתְּפִלוֹתָיו נִתְקַבְּלוּת בְּשָׁמַיִם, וּכְיוֹתֵר דְּבַר עִם אֲנָשָׁיו אֵיךְ שֶׁצָּרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל קִדְשֵׁת בֵּית הַכְּנֶסֶת לֹא לְדַבֵּר שִׁיחוֹת חֲלִיץ וּדְבָרִים שֶׁל מֵה בְּכַף בְּבֵית הַכְּנֶסֶת.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים אֲצֵל רַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שֶׁהוּא רַבְּנֵי ז"ל שֶׁהוּא הַצַּדִּיק שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּמְלָהִיב אֶת לְבַבְנוּ הָאָטוּם וְכוּ' שְׁגַם נִבְעַר בְּתַאֲוָה עֲצוּמָה אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנֵן קַח אֶת עֲצֻמְךָ בִּידֶךָ וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבַר וּדְבַר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצִּלְחָה נְצִיחִית הַצִּלְחָה כְּזֹאת שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי כ"א ט"ו) "שִׁמְחָה לְצַדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט" כְּשֹׁבֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹפֵט אֶת עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה מֵה אָנִי עוֹשֶׂה? אִיפֹה אָנִי נִמְצָא? זֶה הַשִּׁמְחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי כִּף הוּא מוֹרִיד מִעַצְמוֹ כָּל מִינֵי דִינִים, כִּי כִּף גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט"ו) כְּשֹׁאֲדָם שׁוֹפֵט אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל דְּרָכָיו עַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹרִיד מִעַצְמוֹ אֶת כָּל הַדִּינִים שְׁדָנִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה, וְעַל כֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן כָּל זְמַן שֹׁאֲתָה חַי בְּזֶה הָעוֹלָם רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלּוּ דְבוּר אֶחָד וּתְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיָךְ וְזֶה יִנְעֻנֶע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, רַק שִׁיְהִיָּה לָךְ אֲמוּנָה בַּכֹּחַ שִׁישׁ בִּידָךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) כְּמוֹ שֹׁאֲדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּף צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ שֶׁגַם הוּא יִכּוֹל לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר וִירָא שְׁמַיִם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁתְּחַדִּיר בְּעַצְמָךְ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ וְיִתְלַהֵב לְבָבְךָ לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וָאֵרָא, כ"א טבת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שִׁתְּחַדִּיר בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִזּוּ תִזְכִּי

בְּזֶה הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה צְדָקָה וְחֶסֶד שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם.

הָעֶקֶר תִּשְׁתַּדְּלִי שְׂמַצְדֵּךְ לֹא יִהְיֶה שׁוּם מַחְלָקַת בְּבֵית, כִּי הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי כ"א ט) "טוֹב לְשֹׁבֵת עַל פְּנֵת גֶּג מְאֹשֶׁת מְדֻנִּים", אָדָם יוֹתֵר טוֹב לוֹ לָגוּר בְּאִיזָה פְּנֵה בְּגֵג, מְלָגוּר בְּאַרְמוֹן שֵׁישׁ שְׂמָה אֲשֶׁה שֶׁהִיא תְּמִיד רַבָּה עִם בְּעֵלָהּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶי פְּקֻחִית וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח אֶת כָּל הַבֵּית וְתִשְׁמַחִי אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים, וְאֲזוּ תִרְאִי אֵיךְ שְׂכָל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַי לְגַמְרִי.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהָאֲשֶׁה נִקְרָאת עֲקָרַת הַבֵּית, כִּי הִיא עֶקֶר הַבֵּית, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ תְּמִיד לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי כְּשֶׁאֲשֶׁה מְדַבְּרַת עִם בְּעֵלָהּ וְעִם הַיְלָדִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְאֹד מְאֹד מְקַבֵּל עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן תִּהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְזֶה יְבִיא לָךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, כִּי כֵּן אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"ח) אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת, כְּשֶׁאָדָם חֲזָק בְּאַמוּנָה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַרְבֵּה הַרְבֵּה בְּרָכוֹת.

וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא. וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל דֵּב מוֹוֵלְעֵדְנִיק זִי"ע, שֶׁהַיּוֹם הוּא יוֹם הַהַלּוּלָא שְׁלוֹ, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר מְאַמוּנָה הוּא נַעֲשֶׂה בְּסוּד הַמִּשְׁכָּן שְׁשׁוּכֵן בּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְלִכֵּן תְּמִיד תִּדְבְּרִי דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְעַל יְדֵי זֶה יְבוֹא לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ וְתִהְיֶי הַכִּי מְאַשְׁרַת בְּחַיֶּיךָ.

זְכָרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר עָקַר שְׁלֵמוֹת הָאִשָּׁה זֶה שֶׁהִיא מְתַנַּהֲגַת
 בְּצַנִּיעוּת, הֵן בְּצַנִּיעוּת הַלְבוּשׁ, וְהֵן בְּצַנִּיעוּת הַדְּבֹר וְכוּ' וְכוּ', וְהַעֲקָר
 שֶׁאִשָּׁה צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יֵרְאוּ אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה וְזֶה
 עֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כְּתוּב בְּזֹהָר (נִשְׂאָ קכ"ה) קָלְלָה תְּבוּא בְּבֵית
 שֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּשְׁעֵרוֹת מְגֻלוֹת, אוֹ עֲנִיּוֹת יַחְגֹּג שְׁמָה וְלִילָדִים לֹא
 יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלֵמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אִשָּׁה נִשְׂוָאָה מְכַרְחַת לְשֹׁמֵר
 שֶׁלֹּא לְלַכֵּת בְּגִלּוּי שְׁעַר שְׂזֵה עֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ
 דְּבַר זֶה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה שְׂזֻכִּית
 לְדַעַת מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה רַבִּי נוּרָא וְנַפְלָא כְּזֶה רַבִּי שְׂמִיחָה וּמְחַזֵּק
 וּמַעֲוֹדֵד וּמְשִׂיחַ אוֹתָנוּ טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל
 הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ב טֵבַת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

אֲתָה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיא לִי
 שְׂרָאִית מְקֻרֹב אֶת פְּרִיחַת קֵהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה, פְּשׁוּט בְּכֹל פְּעַם שְׂאֲנִי
 בָּא לְפָנַי מְחַדֵּשׁ אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא
 חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה רַק פּוֹרַחַת וְגוֹדֶלֶת בְּצוּרָה כְּזֹאת שְׂאִי אֶפְשָׁר
 לְהַסְבִּיר.

ולכן אני מאד מבקש אותך היות שגם אתה חלק מקהלתנו הקדושה, ראה להיות חזק באמונה פשוטה בו יתברך שזה יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל, אשר בפרוש גלה לנו (שיחות הר"ן סימן ר"כ) שקדם ביאת המשיח יהיה התפשטות של כפירות ואפיקורסות בעולם, ויהיה מאד מאד קשה להחזיק מעמד, כי רבים יפלו ויכשלו, ולכן אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן לג) אצל העולם האמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי אמונה זה דבר גדול, ועקר האמונה זה בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות והשכלות כלל, ולכן אנחנו צריכים מאד מאד להתחזק באמונה לידע להודיע ולהודע, כי דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא הכל בהשגחת המאציל בעליון, מה שהיה וכו', ומה שקורה וכו', הכל משגח ממנו יתברך, כמאמרם ז"ל (חלין ז) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה, לכן אסור להשבר משום דבר, והרגע שאדם חזק באמונה אזי שום רוח סערה לא יכולה להפילו ולבטלו וכו' וכו'.

חכמינו הקדושים אמרו (מכות כ"ד) בא חבוקק והעמידם על אחת שנאמר: וצדיק באמונתו יחיה, הינו את היהדות הוא שם את זה על יסוד אחד של אמונה פשוטה, כי הרגע שהאדם חזק באמונה הוא קונה לעצמו אם מדת אריכות אפים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) שעל ידי אמונה זוכים לאריכות אפים, להאריך אפו על כל מה שעובר עליו, שזה מדת הסבלנות, שהמדה הזו היא הכי יפה ויקרה בחיי האדם, כי על אחד ואחד עובר משברים וגלים, צרות ויסורים, מרירות ומכאובים וכו' וכו', ובלי מדת הסבלנות אדם יכול להשתגע, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הזהירונו כל כך על אמונה, כי המאמין האמתי בו יתברך באמונה

ברורה ומזככת שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אזי תמיד ידבר אליו כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ אֲזִי הוּא מְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא זָכַר גַּם זָכַר שְׂיִסוּד גְּדוֹל בֵּיהֲדוּת הוּא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תְּתַרְשַׁל מְזַה וְדַע לָךְ שְׂזִיחַ בְּנַפְשְׁךָ, כִּי הִרְגַע שֶׁהָאָדָם מִתְחִיל לְהִתְרַשַׁל בְּתַפְלָה בְּצַבּוּר, בּוֹ בְּרִגְעַ הוּא מִתְחִיל לְהִתְרַשַׁל מֵהִיִּהְדוּת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לְבֹא בְּכָל יוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא בְּלִי שׁוּם תְּרוּץ, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) כְּשֵׁישׁ בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּעִירוֹ וְאִינוּ נִכְנָס שָׁמָּה לְהִתְפַּלֵּל נִקְרָא שְׂכֵן רַע, וְלִכֵּן יַעַן שֶׁאֶצְלוֹנוּ יֵשׁ מְנַיִנִים אַחַר מְנַיִנִים עַד חֲצוֹת לַיְלָה אֵין שׁוּם תְּרוּץ שְׁלֵא תְּבֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, אוֹ שְׁחֲרִית אוֹ מְנַחָה אוֹ עֶרְבִית, כִּי בְּכָל פַּעַם שָׂרַק תְּבֹא תִמְצָא מְנַיִן, מִי הִיָּה מְאָמִין דְּבָר כְּזֶה שְׂבִמוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאָף אַחַד לֹא יָדַע אִיפֹה הִיא נִמְצָאָת עַל הַמַּפָּה, שִׁיְהִיָּה שָׁמָּה מְנַיִנִים מְוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה מְנַיִן אַחַר מְנַיִן, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׂבַעוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן תְּרַגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ שְׂאִין לְמַעְלָה מְזַה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה במשך שבועים שנים נמצא בקהלה שראיתי איך שקהלנו שהיא חממה של אמונה מתפתחת ומתרחבת בכל יום מחדש, ובפרט הערבי שמחה שנשות אנשי שלומנו מרחיבות פעילותיהם וכו', להחזיר שמחה בכל אשה ואשה שזה עולה על הכל וזה כלילת היפי של קהלנו הקדושה וכו', אני מאד מבקש שתשתפי פעלה עם שאר נשות אנשי שלומנו ותקפיד מאד מאד לבוא לערבי שמחה, וזה רק יעזור לך מאד מאד להמשיך בחיים להתאורר וכו', כי השמחה זה הגאלה שאדם נגאל מכל צרותיו.

אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות, אף שאני יודע שעובר עליך משברים וגלים צרות ויסורים ומכאובים וכו', עם כל זאת למד אותנו רבנו ז"ל שאסור להשבר משום דבר, וזה גדלת בר ישראל שייכול להחזיק מעמד עם כל המשברים שעובר עליו בחיים וכו', ולא רק שלא נשבר אלא הוא עוד מחזק את אחרים וכו', ולכן אל תהיי בטלנית תקחי את עצמך בידך, ותראי לרקד בכל יום ולשמח שאת נמצאת בקהלה קדושה כזאת, חממה של אמונה, וכן תחזקי את בעלך ואת הילדים במדת השמחה אשר אין למעלה מזה, ותראי שבזה שתהיי שמחה, איזה טובה זה יביא לכל הבית, כי בית שיש שמה אורה של שמחה יש שמה הכל.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתמיד תהיי שמחה ועליזה ותשמחי את בעלך ואת הילדים וישרה בבית אורה של שמחה תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ב טבת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ"ב:) אֵין עֲנִיּוֹת מִן הָאוּמָנוֹת, וְאֵין עֲשִׁירוֹת מִן הָאוּמָנוֹת, אֲלֵא הַכֹּל בְּזִכְרוֹתוֹ שֶׁל אָדָם, הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְזָכֵר טוֹב אֲשֶׁר פִּרְנָסָה בָּא רַק מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא בְּרָאנוּ וְהוּא זֵן וּמְפָרְנֵס אֶת בְּרִיּוֹתָיו, כִּי (תַעֲנִית ח:) דְּכִי יִהְיֶב רַחֲמָנָא שׁוֹבְעָא לְחַיִּי הוּא דִּיהֵיב; הֵינּוּ מִי שְׁנוֹתָן אֶת הַחַיִּים הוּא נוֹתֵן אֶת הַפִּרְנָסָה, וְאֵם כֵּן מְדוּעַ אָנוּ רוֹאִים שֵׁישׁ עֲשִׁירִים וְיֵשׁ עֲנִיִּים? אֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"א.) דַּעַת קְנִיַת מָה חֲסִרְתָּ, דַּעַת חֲסִרְתָּ מָה קְנִיַתָּ, כִּי אֵין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת הָאֲמַת וְיוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי נִגְדֵל מוֹחוֹ וְאֵינוּ מִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבָר, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ תְּמִיד הַשְּׁגָחָתוֹ הַפִּרְטִית, וְעַל יְדֵי זֶה נִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע גְּדוֹל, וְכִמוֹ שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ו) כִּפִּי הִגְדַּלְתָּ הַדַּעַת כֵּן הַפִּרְנָסָה בְּנִקְל, כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם גְּדֻלוֹת הַמוֹחִין, וְיוֹדַע וְעַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּעַל הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, אֲזִי נִכְנָס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְאֵינוּ מִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבָר, וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, רַק מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁיִתֵּן לוֹ הַצְּלָחָה בְּכֹל מָה שִׁיעֲשֶׂה.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל דְּבָר זֶה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַכֹּל בָּא רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזִי יוֹגֵדֵל דַּעַתְךָ

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק ר"נ בְּנִחָל לֹא

וַיְהִיָּה לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשׁוֹבֵר אוֹתָךְ, וְאִזּוּ דִיקָא תַצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

לֹא כֵן כְּשֵׁאִין לְאָדָם אֶת הָאֲמוּנָה הָאֲמִתִּית אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ נִמְצָא וּבִלְעָדוֹ אֵין שׁוֹם נִמְצָא, אֲזִי נוֹפֵל לְקַטְנוֹת הַמוֹחִין וּמֵאֲבָד אֶת הַבְּטַחֲוֹן הָעֲצָמֵי שְׁלוֹ, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וְנוֹפֵל רוּחוֹ וְנִעֲשֶׂה שְׁלוּמֵיֵאל בְּכָל מַעֲשָׂיו, וּמִפְּחָד מֵהֲצֵל שְׁלוֹ עֲצָמוֹ, וְכָל מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה זֶה בְּלֹא הִצְלָחָה כָּלֵל.

וְלִכֵּן רָאָה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ה) שֶׁעֵקֶר הַתִּשׁוּבָה לְזִרְק עֲצָמוֹ חֲזָרָה מֵאִיפָה שֶׁהוּא בָּא, הֵינּוּ לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ שְׁזֵה הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּית, וְאָמַר הַנְּבִיא (הוֹשֵׁעַ י"ד) "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הוֹי"ה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה) אֵינִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם אֶלֶּא דְבָרִים, הֵינּוּ שֶׁעֵקֶר הַתִּשׁוּבָה הוּא לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵיךְ? עַל יְדֵי שְׁמֵרָגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְכָל מֵה שֶׁצָּרִיךְ יִבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוֹר בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְנֶה לְעֲצָמוֹ אֶת הַבְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וַיִּתְגַּלֶּה אֵלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ, וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאִזּוּ תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ב טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להיות רגוע סך הכל התחנת שנה, מה אתה רוצה שכתב תוליד בשנה ראשונה? צריכים לחכות בסבלנות ולא להכנס בשום לחץ, פי גדול אדונינו ורב להושיע, העקר זה רק תפלה להתפלל להקדוש ברוך הוא שתפקדו בזרע של קימא, רק אל תכנסו בשום לחץ ולרוץ לעשות טפולים, חכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא י'): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים רבי אליעזר אומר יפזר מעותיו לעניים, רבי יהושע אומר ישמח אשתו לדבר מצוה; ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ט) צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים; ואמר (שם סימן י) על ידי שמחת יום טוב ועל ידי הנחת תפלין כראוי תלד אשתו בנים זכרים; ולכן ראה לקים את זה והעקר תשמח את אשתך, ותחיו ביחד באהבה גדולה מאד ולא להתפח, ואז תפקדו בזרע של קימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ב טבת ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִזְהִיר אוֹתוֹ חַד מִשְׁמַעִית כִּי אִם הוּא לֹא מִפְּסִיק עִם הָאֱלִימוֹת שְׁלוֹ, אֶת תּוֹבַעַת מִמֶּנּוּ גַט, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת קי"ב): אֵין אָדָם דָּר עִם נַחֵשׁ בְּכַפִּיפָה אַחַת; זֶה לֹא יִתְכַן לְחַיּוֹת בְּבֵית אֶחָד עִם מְטָרָף שְׁלֹא מִפְּסִיק לְהַכּוֹת אֶת אִשְׁתּוֹ, מִי שְׁמַגְבִּיהַ יִדְּיו עַל אִשְׁתּוֹ מוֹרָה שֶׁהוּא אֵינוֹ שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְהוּא צָרִיף לְבַלוֹת בְּבֵית חוֹלִים לְחוֹלֵי נַפֵּשׁ, וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק לְהִזְהִיר אוֹתוֹ חַד מִשְׁמַעִית וְזֶהוּ זֶה.

בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְשַׁמַּע אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה תְּרוּץ בְּכָלֵל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאֱלִימוֹת וּלְהַרְבִּיץ וְכוּ', זֶה מֵרָאָה שֶׁהוּא אֵינוֹ שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְהוּא מְכַרַח לְהַתְּאַשְׁפּוּז בְּבֵית חוֹלִים, כִּי מִי שְׁלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עַל עֲצָמוֹ וְכוּ', וְהוּא בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה וְכוּ', עַד שֶׁהוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאֱלִימוֹת פִּיזִית נֶגֶד אִשְׁתּוֹ, סַכְּנָה לְחַיּוֹת אִתּוֹ בְּדִירָה אַחַת, כִּי מַחֵר הוּא יָכוֹל גַּם לְהִרוֹג וְכוּ'.

אֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, אֶלֶּא אַחַר אֲזַהְרָה שְׁאֵת מְזַהִירָה אוֹתוֹ וְהוּא לֹא מִפְּסִיק וְכוּ', תִּשְׁתַּמְּשִׁי עִם כָּל הָאֲמָצְעִים לְהַתְּגַרֵּשׁ מִמֶּנּוּ מַה שְׁיוֹתֵר מֵהַר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להסתכל רק על עצמך, כי אם את לא תרחמי על עצמך מי ירחם עליך? אני יכול להבין את הילדים שפואב להם שהאמא מתחננת עם אחר וכו', אבל לדעתי זה אכזריות מהילדים להתנהג ככה כמו שהם מתנהגים וכו', הינו שנתקו אתך כל הקשרים, מה הם היו רוצים שתשבי לבד בין ארבע קירות? בכלל אסור לילדים להתערב במעשה ההורים, כי אין זה בכלל אנושית, וכן על פי הלכות כבוד אב ואם אסור לילדים לומר דעות לאבא או לאמא.

ולכן ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עוז, והקדוש ברוך הוא יעזר שסוף כל סוף הילדים יבואו אל השכל שלהם ויבינו את גדל העולה שעושים לך, ויחזרו בתשובה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ב טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריכה לדעת שכל הספורים המובאים בספר "חיי מוהר"ן" תחת האות 'ספורים חדשים', וכן הספורים שמובא אחר ספר "ספורי מעשיות", בכלם יש סודות נוראות ונפלאות מאד שאין

לְנוּ שׁוּם מְשֻׁג בָּהֶם, כִּי יֵשׁ בְּזֶה סוּדוֹת וְרוֹזִין עֲלָאִין, מְלֻבֵד הַסְּפָר
"סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" הֵינּוּ הַי"ג סְפוּרִים הַמוּבָאִים שָׁם, הֵם עֲנִין אַחַר
לְגַמְרֵי סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת שֶׁהַחֲבִיא בָּהֶם רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵם בָּאִים מִתְּלִיסֵר
נְהַרֵי אֲפֻרְסָמוֹן הַמוּבָא בְּזֶהר (תְּרוּמָה קכ"ז:) כִּי הֵם סְפוּרִים מְשֻׁנִּים
קְדָמוֹנִיּוֹת סוּדוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת שְׁעָדִין לֹא נִתְגַּלָּה לְאַף אֶחָד בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בָּהֶם כָּל יוֹם, כִּי הַסְּפוּרִים הָאֵלוּ הֵם
מְעוֹרְרִים מֵהַשְּׁנָה, כִּי עֵצֶם הַלְּשׁוֹן שֶׁל הַסְּפוּרִים מוֹשְׁכֶת אֶת הַלֵּב שֶׁל
הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְּאֵר בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן (חֵלֶק א' סִימָן ס')
שֶׁהַסְּפוּרִים הָאֵלוּ הֵם מְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מֵהַשְּׁנָה הַעֲמֻקָּה שֶׁהוּא
יוֹשֵׁן וְכוּ', וּמְמַשִּׁיכִים אֶת אוֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עָלָיו, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ
ז"ל שְׂאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁתִּלְמַד וְתִקְרָא אֶת הַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, הִיא תִּפְקַד
בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵר וְאַרְא, כ"ב טַבַּת ה'תַּשְׁעִ"ד

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יַעַן שְׁסַבֵּב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַתַּחֲתַנְּתָ עִם אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', אֲזִי
אֲתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַכְּבוֹד שֶׁלָּהּ וְלֹא לְפַגֵּעַ בְּהַרְגִּישׁוֹת
שֶׁלָּהּ וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁהִיא עֹבְרָה יְלָדוֹת קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן
אֲתָה מְחִיב רַק לְשַׁמַּח אוֹתָהּ, לְחֻזַק וּלְעוֹדֵד אוֹתָהּ, כִּי עַל כָּל אִשָּׁה

עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהַבְּעַל מִכָּרַח לְחֹזֵק וּלְשִׁמַּח אֶת הָאִשָּׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ראש השנה ו.) אִשָּׁה בַּעֲלָה מִשְׁמַחָה, מְכַל שְׂפָן אִשָּׁה שְׁעֵבְרָה בְּחִיָּיהָ מֵה שְׁעֵבְרָה, הַהִכָּרַח לְבַעֲלָה תָּמִיד לְחֹזְקָה וּלְאֲמִצָּה וּלְעוֹדְדָה וּלְשִׁמַּחָה, וְאֵף פֶּעַם לֹא יִפְגַּע בְּהַרְגִּישוֹת שְׁלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (שיחות ה"ן סימן רס"ד) שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צָעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צָעַר הָעֵבוֹר וְהַלֵּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֻאָבִים וְצָעָרִים וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תַּכְּבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדֻלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי הַבְּעַל שְׂיוּדַע אֵיךְ לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ג טַבַּת ה'תַּשְׁעִי"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲוֶה וְתִרְחַם עַל עֲצָמְךָ וְאֵל תַּטְעֶה אֶת עֲצָמְךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות ה"ן סימן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד, יְכוֹלִים לְחִיוֹת אֶת הַשְּׁבָעִים שָׁנָה בְּטָעוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְהוּא

יחשב שהוא צדיק ומקבל והוא עובד השם וכו', וביין כף הוא חי בדמיון אחד גדול וכו' וכו'.

ולכן הזהרנו רבנו ז"ל מאד מאד על דבר זה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שצריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזכה להיות מקרב אל הצדיק האמת שיכול לברר ולזפף לו את האמונה הקדושה שעל ידי זה יהיה לו מוחין חדשים להשגת אלקותו יתברך, ורבנו ז"ל הזהרנו אז תשתדלו לצרף שכנים לבית התפלה, הינו שכל הענין של רבנו ז"ל זה תפלה שפותח לנו את הלב והמח, ומעורר אותנו מהשנה העמקה עד שנוכל לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, וכשבר ישראל מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא אז הוא חי עם חשבון, ועושה לעצמו בכל יום ובכל שעה חשבון נפש, מה אני מה חי וכו' מה תכליתי בזה העולם וכו', איך אני מתנהג? האם אני לא מטעה את עצמי? כי ענין של תפלה והתבודדות זה בחינה של משפט, כמוכא (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב' וט') שעל ידי תפלה יכולים לשפוט את עצמו איך ומה וכו' וכו', מבלה את היום שלו וכו', ועל ידי תפלה נפתח לו המוח והדעת ומסתכל כבר על העולם בצורה אחרת לגמרי לגמרי, כי הוא רואה מכל דבר את אלקותו יתברך שזה מדביק אותו אל האיין סוף ברוך הוא.

ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמוח שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל שזה השמחה הכי גדולה שאין עוד שמחה יותר גדולה מזו, ועל כלם צריכים הרבה ללמד את ספרי רבנו ז"ל, כדי שיהיה מקרב אל רבנו ז"ל, כי בלי למוד ספרי רבנו ז"ל יכולים להטעות את עצמו מאד מאד, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א'

סימן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנְיוֹ שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצְאוּ בְּתוֹךְ סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְלִכְּן אִם אָדָם רוֹצֵה לְהַכִּיר אֶת רַבּוֹ ז"ל עָלָיו לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁעוֹר חֶק וְלֹא יַעֲבֹר בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן", וְכֵן לְהַרְבוֹת בְּהַתְּמִידָה רַבָּה וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה בְּשִׂיחוֹת הַקְּדוּשִׁים "שִׂיחוֹת הַר"ן" וְ"תֵי מוֹהַר"ן", וְשֵׁם תִּדְעַ בְּדִיוֹק מֵה רַבּוֹ ז"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנּוּ, וְצָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׂלֵא יִטְעוּ אוֹתָנּוּ, וְלִכְּן מִי שֶׁמְתַמֵּיד בְּסִפְרֵי רַבּוֹ ז"ל עָלָיו לֹא יְכוּלִים לְעַבֵּד, כִּי לְעֲעַרְנוֹ הָרַב יֵשׁ כָּל מִינֵי מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׂקָר גַּם בְּדַבַּר רַבּוֹ ז"ל, אָדָם שְׂלֵא קָרָא וְלֹא שָׁנָה וְלֹא שִׁמַּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים נַעֲשֶׂה כְּהַדְיוּט הַקּוֹפֵץ בְּרֹאשׁ וּכְבָר נַעֲשֶׂה הוֹגָה דְּעוֹת, לִכְּן צָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר מֵאֲלוֹ הַתְּלַמִּידִים הַקִּטְנִים שְׁעַדִּין לֹא שְׂכָחוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים וְהַמְּגַנִּים שֶׁל אֲתָמוֹל וְכוּ' וְכוּ', וְהַיּוֹם הֵם כְּבָר נַעֲשִׂים מְנַהִיגִים וּמְנַהִיגִים אֶת אֲחֵרִים, וּכְבָר אָמַר רַבּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) עַל מְנַהִיגִים כְּאֵלֶּה שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עַצְמָם וְאִיךָ הֵם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֲחֵרִים? וְלִכְּן הָעֵקֶר שֶׁכָּל הָעֵקֶרִים לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבּוֹ ז"ל רַק לְלַמַּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְלַחְזוֹר בָּהֶם פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר וְרַק בְּזֶה תְּלוּיָה הַהַתְּקַרְבוֹת אֵלָיו ז"ל.

אָקוּהָ שְׁתַּחֲדִיר אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ק ל ט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ג טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְעֶזְרָה לִי בְּבֵית
הַתְּבַשִּׁיל אֲשֶׁר כָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִם בָּזֶה, כִּי רַק בְּזִכְרוֹת זֶה אֲנִי חַי,
וְאֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כִּי כְּשֶׁעוֹשִׂים חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת
זוֹכִים לְשֵׁרוֹת בְּצֵל הַשְּׂכִינָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט רוֹת רָמֵז
ת"ר"ב) גְּדוֹל כְּחֵן שֶׁל גּוֹמְלֵי חֶסְדִּים שְׁאִין חֲסִים לֹא בְּצֵל כְּנָפֵי הָאָרֶץ,
וְלֹא בְּצֵל כְּנָפֵי הַשָּׁמַיִם, וְלֹא בְּצֵל כְּנָפֵי הַשָּׁמַיִם, וְלֹא בְּצֵל כְּנָפֵי
הַפְּרוּבִים, אֲלֵא בְּצֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן בָּזֶה שֶׁתַּעֲזָרֵי לִי
לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת שֶׁל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֲהַל אֲבָרָהִם, בָּזֶה תִּשְׁרָה
עָלֶיךָ אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שֵׁם הַבְּרָכָה
מְצוּיָה.

נָא וְנָא תִרְאֵי לְהַתְּפַלֵּל עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי שֶׁנִּזְכָּה לְבְרִיאוֹת
הַשְּׁלֵמָה, וְכֵן תִּתְפַּלְלֵי עָלַיךָ וְעַל בְּעֵלְךָ וְעַל הַיְלָדִים, כִּי מֵה שֶׁתְּפַלֵּה
פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לִפְעֹל, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ כָּל
הַעֲנָנִים שֶׁל הַתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה זֶה צְנוּר לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ
בָּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ק.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ג טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב זֶה הָרַבָּה יוֹתֵר מֵאַרְבַּע מְקָרִים מְזַעְזָעִים שֶׁקָּרָה בְּתוֹךְ חֲדָשׁ הָאֲחֵרוֹן, אֲנִי בְּעֶצְמִי יוֹדֵעַ מֵעֲשָׂרָה מְקָרִים שֶׁקָּרָה לְנָשִׁים בְּעֵת הַלֵּידָה וְאֲחֵר הַלֵּידָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן שֶׁנֶּחְטְפוּ מִן הָעוֹלָם בְּגִיל צָעִיר.

וְהִנֵּה אַתָּה מַחְפֵּשׂ עַל אֵיזָה עוֹוֹן זֶה בָּא? מְצִינוּ בְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל"א:) עַל שְׁלוֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לֵידָתָן עַל שְׂאִינָן זְהִירוֹת בְּנֵדָה, בְּחֻלָּה, וּבְהִדְלָקַת הַנֵּר; לְצַעֲרֵנוּ הָרַב עוֹשִׁים מִהֶעֱקָר טָפֵל, וּמִהִטְפֵּל עֵקָר, בְּמָקוֹם לְהִזְהִיר אֶת הַנָּשִׁים עַל חֲמֻרַת אֲסוּר נָדָה שְׂזָה סִכְנַת נַפְשׁוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת שֶׁנֶּעְקָרִים עַל יְדֵי זֶה מִשְׁתֵּי הָעוֹלָמוֹת, וְכֵן עַל יְדֵי שְׁלֵא שׁוּמְרִים עַל הַדְּלָקַת גְּרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת וּמְזֻלְזָלִים בְּזֶה, אוֹ שְׁמַדְלִיקִים כְּבָר כְּשֶׁנִּכְנַס הַשְּׁבַת שְׂזָה אֲסוּר שְׁבַת הַחֲמוּרָה מְאֹד, וְכֵן עֲנֵשׂ שְׁלֵא שׁוּמְרִים בְּכֻלָּל עֲנִין שֶׁל הַפְּרֻשָׁת חֻלָּה, מְזָה בָּא כָּל הַצָּרוֹת לְהַנָּשִׁים הַצָּעִירוֹת וְכוּ', וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת כִּהְיָא זֶה מָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, כִּי אִם הֵם אָמְרוּ מִשְׁהוּ, אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל זֶה דִּבְרֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן הָיוּ צָרִיכִים לְעוֹרֵר אֶת הַנָּשִׁים שֶׁהֵן בְּהַרְיוֹן שְׁבִיּוֹתָא יִשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹשׁ מִצְוֹת הָאֵלוּ שֶׁנִּתְּנוּ לָהֶן, וְהֶעֱקָר עַל מִצְוֹת טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי אוֹי וְאָבוֹי מִי שְׁלֵא מַחְזִיק טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, צָרִיךְ לְהַבִּין פְּשׁוּט שִׁישְׁלָם מַחִיר כְּבֹד עַל זֶה, אוֹ שְׁהִילְדִים שִׁיּוֹלְדוּ יִהְיוּ בְּעַלִּי מוּמִין וְכוּ', אוֹ שִׁפִּילוּ וְכוּ', אוֹ שֶׁהֵן בְּעֶצְמָן יִמְתּוּ וְכוּ', וְזֶה לֹא מִשְׁחָק, כִּי מְאֹד מְאֹד הִזְהִירוּנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל אֲסוּר נָדָה הַחֲמוּרָה, וְאִם לֹא נוֹהָרִים בְּזֶה מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מַחִיר כְּבֹד, זֶה כְּכֹה וְזֶה כְּכֹה וְכוּ', וְכִבְר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י"ג.) תְּנִי דְבִי אֵלֶיהוּ מֵעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׁנָה הַרְבֵּה וְקָרָא הַרְבֵּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הַרְבֵּה, וּמֵת בְּחֻצֵי יָמָיו. וְהִיתָה אֲשֶׁתּוֹ נוֹטֶלֶת תְּפִלּוֹ וּמַחְזֹרְתָם בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת

ובבתי מדרשות, ואמרה להם, כתיב בתורה (דברים ל') "כי הוא חייך וארך ימיו" בעלי ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מסיחה כל אותו מאורע. ואמרתי לה בתי, בימי נדונתך מה הוא אצלך? אמרה לי חס ושלוש, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניך מה אצלך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשר, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב"; ולכן כל רב ירא שמים עליו לדרוש בדברים האלו לאנשי קהלתו, ולהזהיר אותם שזה לא צחוק, כי זה משחק עם אש, כי אם עוברים על אסור נדה החמורה מאד, משלמים על זה אחר כך מחיר מאד מאד כבד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע לתפלתנו שצריכים להרבות בתפלה שאשה לא תפיל הריונה וכו', ושלא תמות בעת לידתה וכו', ולבקש על כלל נשמות ישראל שנזכה כבר להגאל גאלת עולם, ולצאת מהגלות המר הזה אשר באו מים עד נפש, והגיע כבר זמן גאלתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קמא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל זוג צריכים לדעת שנשואין זה לא משחק וכו', הינו לא משחק של כבוד וכו', לא משחק ילדים וכו', אם מתחתנים צריכים לדעת שזה התחייבות לשניהם, ולקחת את החיים במלוא הרצינות.

אם רוצים שנשואין יצליחו, הדבר הראשון אסור לערב את ההורים בשום פנים ואפן בשום דבר, כי רוב רבם המריבות שקורה בין זוג צעיר, זה רק מפני שמערבים את ההורים וכו', ואת צריכה לדעת אשר אין עוד דבר טוב ובריא לזוג כשמתחתנים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", זה הכי בריא שלא צריכים את העזרה של ההורים, וכך לא מחייבים להם כלום וכו' וכו', אף שעל פי רוב לזוג טרי זה מאד מאד קשה, כי בתחלת הנשואין צריכים את העזרה של ההורים וכו', עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להסתדר לבד, הדבר השני איש ואשה צריכים להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וביתחם הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהפעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר

נִקְרָא סֶמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שְׁהֵאִישׁ וְהֵאֲשָׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יָחַם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהַבֶּעַל וְהֵן מֵהָאֲשָׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נְשׂוֹאִיָּהֶם, הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי אִישׁ וְאֲשָׁה צָרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, זֶה לֹא יִמְלֹט שְׁהֵאֲשָׁה תִרְדַּע עַל חַיִּי בְעֵלָה וְתַצִּיק לוֹ עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל וְכוּ', וְעַל כָּל דְּבָר מֵהָ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה שִׁיחִיָּה לָהּ עָלָיו בַּקֶּרֶת וְכוּ', זֶה לֹא הוֹלֵךְ כִּכְהָ בְשׂוּם פָּנִים וְאַפָּן, אֵף אֶחָד לֹא מִתְחַתֵּן עִם שׂוֹטֶרֶת וְכוּ', וְלִהְפֹךְ לֹא יִמְלֹט שֶׁהַבֶּעַל יִרְדַּע עַל חַיִּי אֲשֶׁתּוֹ וְיַצִּיק לָהּ, וְיַעֲשֶׂה עֲלֶיהָ בַקֶּרֶת, וְיִקְרָא אוֹתָהּ שְׂמוֹת שֶׁל גִּנְאֵי וְכוּ', וְיִקַּח מִמֶּנָּה אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי לְגַמְרֵי וְכוּ', וְעַל כָּל דְּבָר שֶׁהִיא רַק תַּעֲשֶׂה הוּא יוֹצֵא נִגְדָה בְּאֵלִימוֹת פִּיזִית וּבְאֵלִימוֹת מִילוּלִית, זֶה לֹא הוֹלֵךְ כִּכְהָ בְשׂוּם פָּנִים וְאַפָּן.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוּג שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּז בְּתוֹךְ לִבָּם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נְשׂוֹאִיָּהֶם, וְאִם יַצְחִקוּ מִכָּל זֶה, יִשְׁלְמוּ עַל זֶה מְחִיר כְּבֹד שְׁלִבְסוֹף יַצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, וְלֹא יוֹעִיל שׂוּם דְרָךְ לַעֲשׂוֹת בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם בֵּית, כִּי הַכְּלָלִים הָאֵלוּ הֵם כְּלָלִים עֲקָרִים בַּחַיִּי נְשׂוֹאִין, וּבַפֶּרֶט בֵּין זוּג צֶעִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וָאָרָא, כ"ג טבת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי הַבֵּית שְׁלָכֶם מְרַב צְרוּת וְיִסוּרִים הוּא כְּמוֹ דוֹד שֶׁל
חֵמֶר נִפְנֵן שְׁצָרִיכִים רַק גְּפֹרוֹר אֶחָד לְזֶרֶק וְאֵז הַכֹּל יַעֲלֶה בָּאֵשׁ.

אם רוצים להצליח בחיי נשואין ועם הצלחת הילדים, הדבר
הראשון שצריכים להכניס בבית זה אוריה של שמחה ורגיעה, תמיד
שיהיה בבית קול שמחה, קול של קלטות של שירים שמחים
ועליזים, כי הרגע שיש אוריה של שמחה בבית הכל משתנה לגמרי,
כי אם הילדים רואים שיש מריבות בין ההורים, אזי הם מתפרעים
לגמרי, ומזה בא גם שאין פרנסה, כי הכל תלוי רק כפי מדת
השמחה, כי ככל ששמחים ועליזים אזי בא פרנסה בנקל, כי כך
אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מ"א) דעת קניית מה חסרת, דעת
חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת לא חסר לו שום דבר, ועקר
הדעת הוא כמו שכתוב (דברים ד' ל"ה) "אתה הראת לדעת כי הוי"ה
הוא האלקים אין עוד מלבדו", וכתיב (דברים ד' ל"ט) "וידעתה היום
והשבת אל לבבך כי הוי"ה הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד", הינו שצריכים להחזיר בעצמו אשר אין שום
מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא
יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודבר גדול דבר
קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל עליון, וכפי

שִׁמְחֵדִירִים בְּעֶצְמוֹ דְּבָר זֶה, הָרִי זֶה מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ, וּמִמִּילָא יוֹצְאִים מְחוּבוֹת שְׂאֵדָם חֵיב, וּמִהָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שְׂאֵדָם סוֹבֵל וְכוּ', כִּי כְּשֶׂאֵדָם מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִמָּח שְׁלוֹ מְצַמְצָם, וְהָעֲנִיּוֹת רוֹדְפֹת אַחֲרָיו וְכוּ', וְלִכְּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׂאֵתָם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֵתָהּ וְאֵשְׁתָּף, עֲלֵיכֶם לְהִשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְלִשְׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד, וְאִף פַּעַם שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וְאִי הִבְנוֹת, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שְׁכַל הַיְלָדִים יִהְיוּ רְגוּעִים, כִּי כְּשֶׁהַהוֹרִים אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, עַל יְדֵי זֶה מְצַלִּיחִים מְאֹד בְּחַיֵּיהֶם.

בְּעֵינַי לְהַכְנִים מִחֲשֵׁב הַמְּחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, אֵתָהּ צְרִיךְ לְדַעַת שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּן, אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים מִה כָּבֵר יִהְיֶה אִם יִהְיֶה לִּי בְּבֵית מִחֲשֵׁב שִׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט? מִה יִכּוֹל לְצִאת מִזֶּה רַע? אִזִּי אֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לָךְ, הִרְגַע שְׁמִסְתַּכְּלִים בְּהַזְבֵּל וְהַלְכִלוּךָ הַזֶּה וְכוּ', נִדְבָק בּוֹ כָּל הַזֶּהמָא שֶׁל הָעֵרוֹם וְהַתְּעוּב וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁנַעֲשִׂים מְכוּרִים לָזֶה וְקִשָּׁה מְאֹד מְאֹד לְצִאת מִזֶּה, כִּי זֶה בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שְׂאֶחָד מְכוּר לְסַמִּים וְכוּ', אוֹ אֶחָד מְכוּר לְשִׁתִּית אֶלְכוֹהוֹל וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שִׁישׁ לוֹ מִחֲשֵׁב הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט אוֹ שְׂאֵר כְּלֵי מְשַׁחִית שִׁיכּוֹלִים לְרֵאוֹת בְּזֶה כָּל מִינֵי עֵרוֹם וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', אֵדָם נַעֲשֶׂה מְכוּר לָזֶה וְקִשָּׁה לוֹ לְצִאת מִזֶּה וְכוּ', וְזֶה שׁוֹרֵף לוֹ אֶת כָּל הַמָּח וּבּוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאוֹוֹת רַעוֹת, וְהָרֵאשׁ וְהַמָּח שְׁלוֹ נַעֲשִׂים מְטַמְטְמִים לְגַמְרֵי מֵרַב הַנְּאוּף וְהַלְכִלוּךָ שְׁמִסְתַּכְּלִים בְּזֶה, וְהַלֵּב מִתְּעַקֵּם בְּעַקְמוּמִיּוֹת עַד שְׁנִכְנַס בּוֹ סְפָקוֹת בְּאַמוּנָה, וְנַעֲקֵר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִירִין מֵה). אִין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמֵה שְׁעִינִיו רֵאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אִין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אִין לָךְ אֶבֶר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרֵם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שְׁהִיָּה

לָהֶם מַחֲשָׁב שֶׁמִּחֶבֶר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהַבֵּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הַתְּחִילוּ
 לְהַתְּכַתֵּב דְּרֹךְ הַפִּיִּסְבוּק וְכו', וְכו', וְכֵן נִפְלוּ בַּפֶּח, וּלְבִסּוֹף אוֹ הַבֵּעַל
 אוֹ הָאִשָּׁה בְּרָחוּ מֵהַבֵּית וְכו', וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעַתִּים הַלְלוּ,
 וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל
 הַכְּלִי הָאֶרֶוֹרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסּוֹף הַתְּגַרְשׁוּ רַחֲמָנָא
 לִישׁוּזְבָן, וְלִכֵּן אֶסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב שֶׁמִּחֶבֶר
 לְאֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמִוִּרְיָדָה
 אֶת הַיְרֵאֵת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבָן, וּמָה גַם
 שֶׁמֵּאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד אוֹ יֵלְדָה שְׁלוֹקָחִים כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה
 בְּתוֹךְ יְדִיָּהֶם וְכו', הֵם כְּבָר נֹפְלִים בְּשְׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, וְלִכֵּן
 אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּבְעַר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמֹר עָלָיו.

וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַכְנִיס שְׂמִחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְלֹא לְצַעֵק
 וְלְצַרַח עַל הַיְלָדִים, וְאֵז הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְהַבֵּית יִהְיֶה רְגוּעַ,
 וְהַעֵקֶר לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שִׁיְהִיָּה אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה
 בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאֵז תִּצְלִיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וְאָרָא כ"ג טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נוֹהֲגִים כְּשֵׁישׁ לְאָדָם הוֹרִים לֹא נוֹהֲגִים לומר קְדִישׁ, אֲלֵא אִם הַהוֹרִים לֹא מְקַפִּידִים אַזִּי אֵין מְצֻה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ לְהַגִּיד קְדִישׁ לְעִרְרֵי וְכוּ', לְאַחַד אוֹ לְאַחַת שֶׁנִּפְטְרוּ בְּלִי שִׂיאֵמְרוּ עֲלֵיהֶם קְדִישׁ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁזֹּכָה לומר קְדִישׁ לְעִרְרֵי שְׁעוּשָׁה לוֹ טוֹבָה נְצַחִית, כִּי אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לומר קְדִישׁ, הָיוּ נֹזְהָרִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּךְ מוּבָא בְּזֶהר (תְּרוּמָה קכ"ט:) הַקְּדִישׁ הוּא הַשְּׁבִיחַ הַכִּי עֲלִינָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַעֵלָה בּוֹ יוֹתֵר מִכֹּל הַשְּׁבָחִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהוּא כּוֹפֶה אֶת הַסְּטָרָא אַחֲרָא וּמַעֲלָה אֶת כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְלִכֵּן אִם הַהוֹרִים שֶׁלָּךְ לֹא מְקַפִּידִים, אַז בּוֹדְאֵי תְקִיָּם בְּזֶה מְצֻה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קמ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ג טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁיהִיָּה לָךְ אִם תִּזְכָּה לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי לְמוֹד מְשֻׁנָּה עוֹלָה עַל כָּל הַלְמוּדִים, כִּי זֶה

מזכך את הנפש מכל מיני חלודה, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, ועליך לדעת אשר על ידי למוד משניות יכולים לזכות להיות יותר גדול ממלאך, כמובא בזהר (פי תצא רע"ז): מארי משנה דאינון מלאכי השרת ממש, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין על בר נש אי יהא כמלאך השם צבאות תורה יבקשו מפיהו, ואי לא לא יבקשו תורה מפיהו; הינו אלו שלומדים משניות, הם נעשים צדיקים כעין מלאכי השרת, המשרתים כביכול אותו יתברך, והם זוכים אחר כך לפרנס את אחרים עם התורה, הינו שיכולים ללמד אחר כך גם את אחרים.

ולכן תתמיד בלמוד משניות בלי שום קשר לאף אחד, הצדיקים לא צריכים שום תקון, אנוחנו הפגומים והירודים והנפולים וכו' וכו', צריכים תקון גדול מאוד מאד, ולכן אם תזכה לסים את ששה סדרי משנה מאה פעמים ואחת, אין לתאר ואין לשער את זכותך, ותהלה לאל יש לי המון המון תלמידים שזכו לזה וליותר מזה, ומלבד זאת צריכים ללמד גם מקרא גם גמרא ומדרשים וכו' וכו', וכך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט): אין טוב אלא תורה שנאמר (משלי ד' ב') "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו"; ואתה צריך לזכור אשר אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמרם ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (ירמיה ל"ג) "אם

לא בריתי יומם וּלְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי" אֵיזָהוּ בְּרִית שְׁנוּהַג בְּיוֹם וּבְלַיְלָה? זֶה תִּלְמוּד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שם) "כֹּה אָמַר הוֹי"ה אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתֵי הַיּוֹם וְאֶת בְּרִיתֵי הַלַּיְלָה וְגו' גַּם בְּרִיתֵי תִפְרוּ אֶת דָּוִד עַבְדִּי" וְגו', וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת הוֹי"ה חִפְצוּ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְלַיְלָה" וְאֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פָּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁכַּח תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זֶרַעַם עַד סוּף כָּל הַדְּוִרוֹת, שְׁנֹאֹמֵר (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אֹתָם אָמַר הוֹי"ה רֹחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ" וְגו' וְלֹא כְּתִיב מִמֶּךָ אֲלֵא מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד תְּרַבֶּה בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אָדָם שְׁזוֹכָה לְלִמּוּד תּוֹרָה, וְזוֹכָה לְסִיִּם כָּל מַסְכַּתָּא מְאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאוֹמְרוּ בְּתַקּוּנֵי זֶהָר (הַקְּדָמָה) כָּל מֵאן דְּזָכָה לְהִלָּכָה חַד יָרִית עֲלֵמָא חַד, כָּל שְׁכַן מֵאן דְּזָכָה לְמַסְכַּתָּא חַד; הֵינּוּ עַל כָּל מַסְכַּתָּא וּמַסְכַּתָּא שְׁאָדָם זוֹכָה לְסִיִּם בְּזֶה הָעוֹלָם, מְקַבֵּל עַל זֶה בְּרוּחַנִיּוֹת עוֹלָם שְׁלָם וְכו', וְאֵת הַתַּעֲנוּג שְׁמַקְבְּלִים עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם וּמְכַל שְׁכַן בְּעוֹלָם הַבָּא עֲבוּר סִיּוּם מַסְכַּתָּא אַחַת, אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹקֵחַ מַסְכַּתָּא וְחוֹזֵר עָלֶיהָ מְאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאַחַר כֵּן לֹקֵחַ עוֹד מַסְכַּתָּא וְחוֹזֵר גַּם עַל זֶה מְאָה פְּעָמִים וְאַחַד, עַד שְׁיִזְכָּה לְסִיִּים אֵת כָּל הַשָּׁ"ס מְאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְזֶה לֹא עַל מְנַת שְׁתַּעֲלָה לְרַקִּיעַ, כִּי יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֵת זֶה עִם רְצוֹן טוֹב, וַיֵּשׁ אֲצִלֵּי הַמּוֹן בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים שְׁזָכוּ לְסִיִּים כְּכַר כְּמָה וְכְמָה מַסְכַּתוֹת מְאָה פְּעָמִים וְאַחַד וּגְדָלוֹ וְהַצְּלִיחוֹ, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר עֲשִׂיָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ט) נְכַסְפִּיתִי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֵת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׁיִהְיֶה חַיּוֹב אֲצֵל כָּל אַחַד וְאַחַד לְלַמֵּד כֵּן וְכֵן בְּכָל יוֹם חֵק

וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה עַד שֶׁרְגִילִין בְּעִבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֹן, אַף עַל פִּי כֵן הִכַח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כָּף עַד שֶׁיִּכּוֹל לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעִבְרוֹת שֶׁרְגִילִין בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחִיּוּב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּף וְכָף יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה בּוֹדְאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֹתֵם הַרְעָה עַל יַדִּי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קְמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ג טֵבֵת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַשִּׁיחָה הַזֹּאת מוֹדֵפֶסֶת בְּסֵפֶר "אַבְנֵיָה בְּרוּל" שֶׁרְשָׁמָם הָרַב הַחֲסִיד רַבִּי שְׁמוּאֵל הוֹרוּוִיץ וְצ"ל, שֶׁשָּׁמַע אֶת זֶה בְּאוֹמֵן.

וַיֵּשׁ לוֹמַר הַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט לְזֶה "הַבְּעַל דְּבַר מְדַבֵּיק בְּאִישׁ כָּשֶׁר שֶׁגִּעוֹן כְּמוֹ דְּבוּק" כִּי בְּאַמַּת רַבְּנֵי ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') אֲשֶׁר הָעֵקֶר הוּא אַמוֹנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ

בְּעֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּאֻמוֹנָה, כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֻלָּאִים שֶׁעָקַר הַסִּבֵּל שְׁלָהֶם זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוֹנָה, כִּי אִם הִיָּה לְאָדָם אֲמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא הִיָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדוֹת קְשׁוֹת כָּלֵל, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פ"ו) שֶׁמָּה שְׂאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת עֲבוּדוֹת קְשׁוֹת הוּא רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוֹנָה, כִּי אִם הִיָּה לְאָדָם אֲמוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיָּה יָכוֹל לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל דָּבָר וּמְכַל מְקוֹם, וְלֹא הִיָּה צָרִיךְ לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּסוּגוֹפִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִלְכֵת בְּהַרֵי הַחֹשֶׁךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְכָל פַּעַם לַעֲשׂוֹת עֲבוּדוֹת אַחֲרִים וְכוּ' וְכוּ', וַיִּחַשֵׁב שֶׁהוּא עוֹבֵד הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל יְדֵי הַסּוּגוֹפִים וְהַדְּרָכִים הַנְּבוֹכִים שְׁלוֹ.

וּבִאֲמַת הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶצֶל רַבְּנּוּ ז"ל הִיָּה הָעָקָר אֲמוֹנָה, כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, הוּא יָכוֹל לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל דָּבָר וּבְכָל מְקוֹם, וְזֶה יִסוּד שֶׁכָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי בְּזֶה, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְנִשְׁמָתוֹ הִיא חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, רַק הַגּוֹף מְכַסֶּה אֶת הַנִּשְׁמָה, וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ב) שֶׁצָּרִיכִים לְזַכֵּךְ אֶת בֶּשֶׂר הַגּוֹף שֶׁיִּזְכֶּה לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם דֶּרֶךְ גּוֹפּוֹ, שֶׁזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וּמִבְשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", שֶׁלֹּא תִעַלֵּם עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל בְּשָׂרְךָ, הֵינּוּ בְּשָׂר גּוֹפֶךָ, כִּי צָרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוֹף לְרֹאוֹת לְזַכְּכוֹ כְּדֵי שִׁיוּכַל לְהוֹדִיעַ לוֹ מְכַל הַהָאֲרוֹת וְהַהִשְׁגוֹת שֶׁהַנִּשְׁמָה מִשְׁגַּת, כִּי הַנִּשְׁמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוּאָה וּמִשְׁגַּת תְּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד מְאֹד, אֲבָל הַגּוֹף אֵינָה רוּאָה וּמִשְׁגַּת כְּלוּם, וְצָרִיכִים לְזַכֵּךְ אֶת הַגּוֹף לְגַמְרֵי שֶׁיְהִיָּה חֵלֶק שֶׁל נִשְׁמָתוֹ, וְזֶה (אִיּוֹב י"ט) "מִבְּשָׂרִי אֶחְזֶה אֱלוֹהִי" הֵינּוּ מִבְּשָׂר הַגּוֹף אֶחְזֶה אֱלֻקוֹת, וְהַזְכוּךְ הַזֶּה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי מִצְוֹת

מַעֲשֵׂיֹת דִּיקָא, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זֹכֶה לְקַיֵּם אֶת הַתְּרִי"ג מִצְוֹת הַשְּׂיִכּוֹת לְגֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְזַכֵּךְ אֶת גּוּפוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁגַם בָּשָׂר הַגּוֹף רוֹאֶה וּמְרַגֵּשׁ אֱלֻקוֹת, וְאֵז הוּא לֹא צָרִיךְ עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת כָּלֵל, הוּא יְכוּל לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל דְּבַר, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכו', וְכו', וְכֵן לֹא צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ מְקוֹמוֹת חֲדָשִׁים אִיפֹה לְלַכֵּת וְכו' וְכו', כִּי מוֹצֵא אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל פְּרִיטֵי הַבְּרִיאָה, כִּי דוֹמֵם צוֹמֵחַ חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגַבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אָדָם יְכוּל לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן עִם אֶף אֶחָד, אֲלֹא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בַתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוֹר, וּכְבָר לֹא אֲכַפֵּת לוֹ אִם הוּא בְּשֻׁדָּה וְכו' אוֹ בִיעַר וְכו', אוֹ שְׁנַמְצָא בְּחֻדְרוֹ הַמֵּיחָד לוֹ לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁמוֹצֵא גַם שְׁמָה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶפְלוֹ כִּשְׁהוּא נִמְצָא בְּשׁוֹק בֵּין הַרְּבִה אֲנָשִׁים הוּא יְכוּל לְמַצָּא שֵׁם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"ב) מִכָּל הַדְּבָרִים צוּעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֶפְלוֹ מִסְפּוּרֵי הַגּוֹיִם צוּעֵק גַם כֵּן כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים צ"ו ג') "סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ", שְׁאֶפְלוֹ בְּסִפּוּרֵי הַגּוֹיִים צוּעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי כְבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ צוּעֵק תְּמִיד וְקוֹרָא וּמְרַמֵּז לְהָאָדָם שֶׁיִּתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ יִקְרַב אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים בְּאַהֲבָה וּבְחֻבָּה גְּדוּלָּה; וְכו', עֵין שָׁם.

מֵה שְׁאֵין כֵּן הַבַּעַל דְּבַר שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, מְדַבֵּיק בְּאִישׁ כְּשֶׁר שֶׁגִּעוֹן שֶׁהוּא כְּמוֹ דְּבוּק שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ בְּאָדָם וְלֹא יְכוּל לְצֵאת מִזֶּה וְכו' וְכו', וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת לְסַגֵּף אֶת גּוּפוֹ הַגְּשָׁמִי וְכו', וְכֵן מְהִפֵּךְ לוֹ אֶת הַיָּמִים לְלֵילוֹת וְאֶת הַלֵּילוֹת לְיָמִים וְכו', כְּגוֹן שֶׁמִּתְפַּלֵּל שְׁחָרִית בְּלֵילָה אוֹ עֶרְבִית בְּבֹקֶר, וְאֶת שְׁבֵת הוּא מְמַשִּׁיךְ עַד יוֹם שְׁנִי אוֹ יוֹם שְׁלִישִׁי וְכו' וְכו', וְכְדוּמָה כָּל

מיני דמיונות שרק נכנס באדם, וכן הוא מחפש אחר מקומות טובים לעבודת השם יתברך, זה מחפש שדה, וזה מחפש יער וכו' וכו', בשעה שמלא כל הארץ כבודו, יכולים לעבד את הקדוש ברוך הוא בכל מקום, ומכל דבר, ולהשיג את אמתת מציאותו יתברך עד שיהיה דבוק בחי החיים בו יתברך תמיד, אשרי לו.

ואת הלמוד הזה מכניס בנו רבנו ז"ל על ידי שיחה בינו לבין קונו, כי מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא זוכה לזכוך פנה שפכר לא צריך שום דבר, ולכן אין עוד דבר שמזכך את האדם כמו שיחה בינו לבין קונו תפלה והתבודדות, שאז בכל מקום שילך ימצא את הקדוש ברוך הוא, ובכל מקום שיהיה שם הוא שדה או יער וכו' וכו'.

העקר הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד לא לצאת מדיני השלחן ערוך, צריכים לדעת יום זה יום, לילה זה לילה וכו' וכו', שחרית צריכים להתפלל בבקר, מנחה צריכים להתפלל אחר הצהרים, ערבית צריכים להתפלל בתחלת הלילה, שבת זה עשרים ושש שעות וכו', ולא בחנם שגדולי מבחרי הצדיקים דיקא במוצאי חג הפסח מבדילים בשכר (שקנו אז מנוכרי), להורות שחג הפסח נגמר עכשו, כי התורה הקדושה צוה אותנו שבעת ימים תאכל מצות (ובחוף לארץ מוסיפים עוד יום משום ספיקא דיומא, אבל זהו), ולכן צריכים לדעת שכל דבר יש לו זמן ועת, כמו שצונו הקדוש ברוך הוא, אבל הבעל דבר שהוא הסמ"ך מ"ם ימח שמו, מדביק באדם שגעון כמו דבוק וכו', שמהפך את היום ללילה ולילה ליום, עד שהוא צריך עבודות קשות מאד מאד, ותמיד הוא במרה שחורה ובעצבות שחושב שלא יצא ידי חובתו.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת שֶׁל הֶבֶל,
וְנִזְכֶּה לְזִכּוּךְ וּבְרוּר הָאֱמוּנָה הַקָּדוֹשָׁה שְׂזָה שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּךָ, וְתִתְחַלֵּךְ
לְחֹשֶׁב עַל הַעֲתִיד שְׁלֶךָ, אִיךָ שְׁיוֹם אֶחָד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֹזֵב אֶת זֶה
הָעוֹלָם וְכוּ', וְכִמְאֶמְרֵם ז"ל (שַׁבַּת קנ"ג.) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר שׁוֹב יוֹם
אֶחָד לְפָנַי מִיִּתְתֶּךָ, שְׁאַלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ
אִיזְהוּ יוֹם יְמוֹת, אָמַר לְהֵן וְכָל שָׁכֵן יֵשׁוּב הַיּוֹם שְׁמָא יְמוֹת לְמַחֵר
וְנִמְצָא כָּל יָמָיו בְּתַשׁוּבָה; וְהִנֵּה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מָאד מָאד חָשׁוּב
שְׁמִירַת שַׁבַּת, עַד כְּדֵי כֵן שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית)
כְּבוֹד שַׁבַּת עַדִּיף מֵאֲלֶף תַּעֲנִיּוֹת; תִּתְאַר לְעֲצֻמְךָ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצוּם
יוֹם אֶחָד וּמִשְׁתַּגְּעִים וְכוּ', וּמְחַכִּים כְּכֹר שִׁיְהִיָּה צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי
שְׁנוּכַל לְאָכַל וְכוּ', וּבִזְזָה שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבַּת וְשֵׁשׁ וְשִׁמְחָה כָּל
הַשַּׁבַּת, וְאוּכַל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת, זֶה נִחְשָׁב לְמַעְלָה יוֹתֵר
מֵאֲלֶף תַּעֲנִיּוֹת, הָאֵם לֹא כְּדָאֵי לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה,
וְעַל יְדֵי זֶה נִפְטָרִים מֵאֲלֶף תַּעֲנִיּוֹת?

וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז)
צְרִיךְ לְהִזְהַר מָאד לְהִיּוֹת שְׁמִיחָה וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מַעְלַת וּקְדֻשַׁת

שֶׁבֶת גְּדוּלָה וּיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָה בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ, וּלְבַלִּי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שֶׁבֶת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְׂיוּכַל, כִּי אֲכִילַת שֶׁבֶת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קִדְשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֶׁבֶת, לֹא הֵייתָ מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשֶּׁבֶת מִרַב שְׂמִיחָה שְׂאִתָּה יְהוּדֵי מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַשֶּׁבֶת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וּמוֹבָא בְּזֵהָר חֲדָשׁ (אַחֲרֵי מוֹת מ"ח) בֹּא וּרְאֵה בְּיוֹם הַזֶּה שֶׁל הַשֶּׁבֶת צָרִיךְ הָאָדָם לְשִׂמּוֹחַ בְּיוֹם וּבְלֵילָה, וְצָרִיךְ לְהִתְקִין שְׁלֶחֶן, וְיַעֲשֶׂה שְׂמִיחָה לְעֵלְיוֹנִים וּלְתַחְתּוֹנִים, בֹּא וּרְאֵה כְּשֶׁבֶת אָדָם מִבֵּית הַכְּנֶסֶת, הוֹלְכִים עִמּוֹ מְלֻאָכִים קְדוּשִׁים מִצַּד זֶה, וּמְלֻאָכִים קְדוּשִׁים מִצַּד זֶה, וְהַשְׂכִּינָה עַל כָּלֵם כְּאִם עַל הַבְּנִים, וּבְשַׁעֲהַ הַזֹּה (תְּהִלִּים צ"א) "יִפֹּל מִצַּדְךָ אֶלְפָּה וּרְבִבָּה מִיְמִינְךָ" וְגו', "רַק בְּעֵינֶיךָ תְּבִיט" וְגו', "כִּי אִתָּה הַיּוֹי"ה מְחֻסִּי" וְגו', "לֹא תִאֲנֶה אֵלֶיךָ רָעָה" וְגו', כָּל זֶה אִם הָאָדָם יִכְנֹס לְבֵיתוֹ בְּשִׂמְחָה וּיִקְבַּל אוֹרְחִים בְּשִׂמְחָה, וּכְשֶׁבֶתָּה הַשְׂכִּינָה וְהַמְּלֻאָכִים וּיְרָאוּ נֵר מְאִיר וְשֶׁלֶחֶן מְתַקֵּן, וְאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ בְּשִׂמְחָה, בְּשַׁעֲהַ הַזֹּה אוֹמְרַת הַשְׂכִּינָה זֶה שְׁלִי הוּא, (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר"; עֵינֵי שֵׁם דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְקֻדְשֵׁת וּמְשֻׁמְחֵת הַשֶּׁבֶת.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תְּתַחֵל מִהַשֶּׁבֶת הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס כָּל הַשֶּׁבֶת, וְלֹא לְרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ וְעִם הַיְלָדִים, אֲלֵא תְּבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּשֶׁבֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת וּלְשַׁמַּע קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וּלְשִׂמּוֹחַ כָּל הַשֶּׁבֶת כְּלוּ, וְעַל יְדֵי זֶה אֵל רַב טוֹב הַצֶּפּוֹן תִּזְכֶּה, וְאֶפְלוּ שַׁעֲשִׁיתָ כְּבוֹר מַה שַׁעֲשִׁיתָ וְכוּ' וְכוּ', אֲסוּר לָךְ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, כְּמוֹ שְׂאִמְרָה

רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סימן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתְיַאֵשׁ, כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם חַי הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וּבְקָלוֹת אִם הוּא יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְיָדוֹ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קי"ח): כָּל הַמְשַׁמֵּר שְׁבַת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוּשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שְׁנֹאֲמַר (ישעיה נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אֲנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שְׁבַת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יְדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֵל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֲלֵא מִחוּל לוֹ; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּקְבֹּל אֶת הַשְּׁבַת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְתִשְׁמֹר שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן אֲצִלָּךְ כָּל הַשְּׁבַת, עַל יְדֵי זֶה יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי מַעֲלַת סִגְלַת הַשְּׁבַת אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זוּגָה שֶׁל הַשְּׁבַת, כְּמֹאמְרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א ח') תִּנִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, אָמְרָה שְׁבַת לְפָנַי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם לְכַלֵּן יֵשׁ בֶּן זוּג וְלֵי אֵין בֶּן זוּג, אָמַר לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָךְ, וְכִיּוֹן שֶׁעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל לְפָנַי הֵר סִינֵי, אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכְרוּ הַדְּבַר שְׁאֲמַרְתִּי לְשְׁבַת, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָךְ, הֵינּוּ דְבָרוֹ (שְׁמוֹת כ') "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשְּׁבַת לְקַדְּשׁוֹ".

אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָךְ כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם לְשִׁבְרֵי אֶת הָאָדָם דִּיקָא בְּשְׁבַת, אָז הוּא מְסִית אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת מִחֲלָקָת וּמְרִיבוֹת עִם אִשְׁתּוֹ וְכוּ', לַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', מִפִּיל עָלָיו עֲצָבוֹת וְתִרְדָּמָה שִׁיחֲסַר מְלֶהֱתַפְּלֵל בְּמִנִּין בְּשְׁבַת וְכוּ', וְלִכֵּן תִּזְדַּרְזוּ מְאֹד מְאֹד בְּשְׁבַת קִדְּשׁ רַק לְהִיּוֹת שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וְזָרִיז מְאֹד מְאֹד, וְאֵז תִּרְאֶה שְׁבֹא תְּבוּא עַל שְׁכַרְךָ, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שְׁבָאִים לְאָדָם מִשֵּׁשׁ יְמֵי הַחוּל, בָּאִים רַק מִשְׁבַּת, כְּמוֹכָא בְּזִהְרָה (יתרו פ"ח.) כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִינן, וְתַאנָא אֲמַאי לֹא אִשְׁתַּכַּח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דְּהוּא יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִינֵיהּ

כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹ, מִהֵיאָא בְּרָכָה דַּמְתַּבְּרַכָּאן בְּיוֹמָא שְׂבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלֹמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְלִמְדָנוּ לְמָה לֹא יָרַד מִן בְּשַׁבָּת? מִפְּנֵי שְׂמֻשַׁבֵּת מִתְּבָרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשֵׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מִקְבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מִשַּׁבָּת].

וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי צְבִי זי"ע בֶּן יַחֲדוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע, שֶׁשָּׁמַע מֵאֲבִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת לְקַדְשֵׁת שַׁבָּת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ הַכְּנָה גְדוֹלָה בְּעָרֵב שַׁבָּת קָדֵשׁ, וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּשַׁלַּח ט"ז ה') "וְהָיָה בְּיוֹם הַשָּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יְבִיאֻם", וְעַקֵּר הַהַכְּנָה הוּא לִידַע שֶׁזֶה הַשַּׁבָּת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלוֹ, וְכֵן הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ, וְאִם אָדָם חוֹשֵׁב כֵּן, אֲזִי יִקְבַּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְדָבָר זֶה מְסַפְּרִים מִהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְעַפְסֵק זי"ע, שֶׁכָּל שַׁבָּת הָיָה אֶצְלוֹ שַׁבָּת חֲדָשׁ לְגַמְרֵי, כְּאֵלּוֹ עֲדִין אֵף פַּעַם בְּעוֹלָם לֹא זָכָה לְשֹׁמֵר שַׁבָּת, וְכֵן צִיר בְּדַעְתּוֹ שֶׁזֶה הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה שֵׁישׁ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן כָּל שַׁבָּת הָיָה אֶצְלוֹ עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מְפוֹלְנָאָה זי"ע, שֶׁשָּׁמַע מִרְבוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, עַל זֶה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת כ"ג): מֵת בְּעָרֵב שַׁבָּת סִימָן יִפְהֵ לּוֹ, שְׂאֵם אָדָם מִפְּנֵה אֶת עֲצֻמוֹ מִכָּל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כְּאֵלּוֹ הוּא מֵת, כְּדִי לַעֲשׂוֹת הַכְּנָה לְשַׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה הַשַּׁבָּת יֵאִיר לוֹ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְיֵאִיר עֲלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצֻמוֹ בְּהָאֲרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ שֶׁלֹא טַעַם טַעַם שַׁבָּת מִיָּמִו, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמְּאֵחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

א' קמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִשְׁמְרֵי שְׁכָל הַשַּׁבָּת יַעֲבֹר עָלֶיךָ רַק עִם שְׂמֵחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר שְׂמוּחַל אֶת הָעוֹנוֹת שֶׁל אָדָם כְּמוֹ שְׂמֵחַת הַשַּׁבָּת, לְצַעֲרָנוּ הַרֵב שׁוֹמְעִים כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה מִקְרִים מְזַעְזָעִים מֵה שְׂקוּרָה עִם נְשִׁים צְעִירוֹת שְׂנֹחֲטָפוּ בְּגִיל צְעִיר מֵהָעוֹלָם שְׂנַפְטָרוּ פְּתֹאוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יוֹדְעִים מִמָּה זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בּוֹדְאֵי יֵשׁ בְּזֶה חֲשָׁבוֹן עִמָּךְ שְׂנַכְשְׁלוּ בְּאִיזָה עוֹזוֹן חֲמוּר שְׁשִׁילְמוּ עַל זֶה עִם הַחַיִּים וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אִשָּׁה שְׂזוּכָה לְשֹׁמֵר שַׁבָּת קֹדֶשׁ וְהִיא בְּשְׂמֵחָה עֲצוּמָה כָּל הַשַּׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה מוֹחֲלִין לָהּ כָּל עוֹנוֹתֶיהָ, וּמְאַרְכֵּת יָמִים וְשָׁנִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שְׂבִיכוֹלְתְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה כָּל הַשַּׁבָּת, כִּי בְּזֶה שְׂאִשָּׁה שְׂמֵחָה כָּל הַשַּׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה מְגַלָּה אֶת טֵהָר לְכַבֵּה שֶׁהִיא מְאַמִּינָה בְּקֹדֶשׁ שַׁבָּת.

נָא וְנָא תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שְׂבִיכוֹלְתְךָ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׁכָל הַשַּׁבָּת תַּחֲיָי רְגוּעָה מָאֵד מָאֵד אַף שְׂעוּבָר עָלֶיךָ מֵה שְׂעוּבָר, עִם כָּל זֹאת אֵל תַּתְּנֵי שִׁיפְרוּ לְךָ אֶת קֹדֶשׁ הַשַּׁבָּת עַל יְדֵי שִׁיכְנִיסוּ אוֹתְךָ בְּלִחְצִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אִשָּׁה מָאֵד מָאֵד טְרוּדָה בְּשַׁבָּת, הִבְעַל בְּבִית וְהִילְדִים בְּבִית וְכוּ' וְכוּ', וְקִרְוִבִים מָאֵד מָאֵד לְהַכְנִס בְּכַעַס וּבַעֲצָבִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂקוּנָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וְזוּכָה לְהַחֲדִיר בְּבִית אֲוִירָה רְגוּעָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְאֵז הִיא נְצֻלַת מְכָל מִינֵי גְזוּרוֹת רְעוֹת שְׂרָק נְגִזְרוּ עָלֶיהָ וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ז) שָׁאם שׁוֹמְרִים וּמְכַבְּדִים אֶת הַשַּׁבָּת וּשְׂמַחִים עִם הַשַּׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה נִצְּלִים מֵעוֹנְשֵׁים קָשִׁים שְׂפָאִים עַל חִלּוּל שַׁבָּת שֶׁחִלְּלוּ פַּעַם אֶת הַשַּׁבָּת, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל הַכּוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת כְּלוּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

מִי יִתֵּן שְׂתוּכְלִי לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְבִיא אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת בְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁזוּכָה לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כְּדֵי שְׂתוּכְלִי לְסִיִּים בְּמִשְׁךָ הַשְּׂבוּעָה אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְעַל כָּל פָּנִים אִם הִיא לֹא יְכוּלָה לֹוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַיּוֹם תְּהִלִּים, שְׁעַל כָּל פָּנִים בְּשַׁבָּת שְׂתֵאמְרִי אֶת הַיּוֹם תְּהִלִּים הַשִּׁיָּךְ לַשַּׁבָּת הַזֶּה.

אֲשֶׁתִּי צְרִיכָה לְעֵבֵר נִתּוּחַ בְּיוֹם שְׁנִי, אֲבַקֵּשׁ מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ שֶׁהַכֹּל יִצְלִיחַ וְיֵעֲבֹר בְּקִלּוֹת וְתִתְרַפָּא לְגַמְרִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

א' קמח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וְאֶרְאָא, כ"ד טבת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ מְאֹד וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנַּפֶּשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַע עַל הַשְּׂתַפְרוּת הַכְּתוּה שְׁלָךְ, וְשֶׁהֵם מְאֹד מְאֹד רוֹצִים לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, וְתִגִּיד לָהֶם שְׁלֹאט לְאֹט אָנִי יְבִיא אֶת כָּלֶם לָפֶה, כִּי הַבְּחוּרִים הַגְּדוּלִים מִתְחִילִים לְצֹאת, וְכִךְ יֵשׁ לִי מְקוֹם גַּם בְּשִׁבְלִים.

הַעֲקָר תְּחִדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְרִבּוֹת לָהֶם בְּסַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים, כִּדִּי לְהִלְהִיב אֶת לְבָבְכֶם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי מַעֲלַת לְסַפֵּר סַפּוּרֵי צְדִיקִים לְתַלְמִידִים צְעִירִים, אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֶל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים, הוּא דְבַר גְּדוּל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סַפּוּרִים מִצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שַׁעֲשֵׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמִסְפָּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עִבּוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בְּעֵת שְׁמִסְפָּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרְרַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּל, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֵּר סַפּוּרִים לְהִתְלַמְּדִים, שְׁזֶה מוֹשֵׁךְ אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַרְבּ הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנּוּ זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׁאֵל פְּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ כֵן! וְכַשְׁשָׁאֵל אוֹתָם אִיזָה סַפְרֵי מוֹסֵר? עָנּוּ וְאָמְרוּ "חוֹבַת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא לְזֶה הַתְּכַוֵּנְתִּי, אֶלֶּא תְּסַפְרוּ לָהֶם סַפּוּרֵי צְדִיקִים מִהַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע וּמִהַרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאָנִיפָאֵלִי זי"ע. רוֹאִים מְזֶה אֶת גְּדֹל הַכַּחַ שֶׁל סַפּוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֵׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחִקוֹת אוֹתָם.

כְּתַבְתִּי לִי רְשִׁימָה שֶׁל הַבְּחוּרִים שִׁישׁ לָהֶם רְצוֹן חֲזֵק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רְצִיטִי לְשָׁאֵל אוֹתָךְ מַה בְּקָשָׁר הַבְּחוּר ... גִּרוּ יְאִיר? כִּי

שָׁמָּה לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַמְשַׁפְּחָה מִתְפַּרְקֶת, וְאֵנִי רוֹצֶה לְקַחַת אוֹתוֹ, וְלִכְּנֹן רְצִיטִי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ אֶת דְּעִתְךָ מַה אַתָּה אוֹמֵר עַל הַבְּחֹר הַזֶּה?

רַק חֲזַק וְאַמֵץ וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאַז תִּשְׁכַּח וְתִצְלִיחַ מְאֹד.

אֲנִי הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת שְׁנוֹי לְגַמְרֵי בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבִבְיַת סֵפֶר וּבִגְנִיּוֹת וּבִפְעוּטוֹנִים, וּבְנֵי ר'... נִרוֹ יְאִיר, הוֹלֵךְ לְקַחַת אֶת כָּל עֲנִיָּן הַגִּשְׁמִי עַל עֲצָמוֹ, כִּי שְׂיִהְיֶה שְׁנוֹי לְטוֹבָה וְיִוָּרֵד אֶת הַלַּחֲץ מִהַמְלָמְדִים וְכוּ', וְיַעֲזֹר גַּם כְּסָפִית לְכָלֵם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁהַשְּׁנוֹי הַזֶּה יָבִיא לְיַדֵי זְעוּזוּעַ בְּמַעֲרַכַת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

א' קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וְאִרָא, כ"ד טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה הָאֲבָרְךָ ... נִרוֹ יְאִיר, עוֹמֵד לְבוֹא לְפָנַי בְּעֶרְךָ בְּעוֹד שְׁבוּעָה, וְלִכְּנֹן אִם תּוּכַל לְשַׁלַּח אִתּוֹ אֶת הַסְּפָרִים מַה טוֹב וּמַה נְעִים, תְּהִיָּה בְּקִשְׁרָא אִתּוֹ.

בְּעֲנִיָּן מַה שְׁדַּבַּרְתִּי אִתְּךָ שְׁאוּדוֹת כָּל הָאֲבָרְכִים יִכְנִיסוּ אֶת עֲצָמָם בְּהוֹרָאָה קָבַע וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפַּרְנְסוּ בְּכָבוֹד, כְּדָאֵי שְׁתַּחֲזוּר

וּתְדַבֵּר אִתְּם שְׁזֵה רְצוֹנִי, וְהֵם יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ בְּמַעוֹט זְמַן שִׁיתְרַחֵב לָהֶם הַפְּרִנְסָה בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְגַמְרֵי אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁל הַמְשָׁרָד הַדְּתוֹת שְׁסִתֶם עוֹשִׂים לִיצְנוֹת מֵאֲבָרָךְ כּוֹלֵל שְׁנוֹתָנִים לוֹ מְאִתִּים וּשְׁלוֹשִׁים וְחֲמֵשׁ ש"ח בְּחֹדֶשׁ, שְׁזֵה בְּקִשֵׁי מִסְפִּיק לְמֶלֶח אוֹ מִים אַחֲרוֹנִים וְכוּ', מִי צָרִיךְ אוֹתָם לְגַמְרֵי? אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּצְלִיחַ לְהַרְבוֹת גְּבוּלֵנוּ בְּתַלְמִידִים, וְשֶׁהַכּוֹלֵל יִצְלִיחַ בְּגָדוּל.

יֵשׁ סֵפֶר "מַעֲדָנֵי אֶרֶץ" ב' פְּרָכִים, מִרְבֵּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אוֹיִרְבֶּעַךְ זצ"ל מֵעַנְיַן תְּרוּמוֹת, אֶתְּהָ יְכוּל לְבַקֵּשׁ מ... גְּרוֹ יְאִיר, וְיִשְׁמַח לְהַשִּׁיג לָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

א' קנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ"ד טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים ב"י בִּנְאֹל עִיר בְּרֶסֶל", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַקְּמָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה כָּאֵן בִּיבְנֵאל מְקוֹם מְדַבֵּר שָׁמַם, וְתִהְיֶה לְאֵל אֵינן שְׁבוּעַ שֶׁלֹּא יִכְנַס מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה, וְכֵן אֵינן שְׁבוּעַ שֶׁלֹּא יִהְיֶה יְלוּדָה טַבְּעִית בְּלִי עֵין הָרַע, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְשׁוֹמַח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר

בְּנַחֵל שָׁם חֲלָקִינוּ וְגוֹרְלִינוּ, שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, שְׁמַחֲזֵק וּמַעוֹרֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתֵנוּ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה וְאָמַר לָנוּ (שיחות הר"ן סימן קע"ז) אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד שִׁישׁ לָכֶם רַבִּי כְּזָה, וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם לֹא שְׁמַחִים עִם רַבְּנוּ ז"ל זֶה סִימָן שִׁישׁ פָּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ אָמַר שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׁמוּחַ שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזָה, מֵדוּעַ אֵין אָנוּ שְׁמַחִים בְּזֶה? וּבְאֲמַת אֲנַחְנוּ כָּאֵן בִּיבְנֵאל רָאוּי לָנוּ לְשִׁמוּחַ כְּפָלִים, הֵן שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בַּקְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ שֶׁהִכַּל מִתְּנַהֵג עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵן שְׁאַנְחֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ לְנִסְעַ בְּכָל שָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן אֲנַחְנוּ זֹכִים לְקִים אֶת עֲצוּתֵנוּ הַקְדוּשִׁים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאָנוּ רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה, וְכֵן מְרַגְלִים אֶת עֲצֵמֵנוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יתְבַרַךְ, שְׂזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.

עִם כָּל זֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתִּזְכְּרוּ טוֹב טוֹב אֲשֶׁר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מַחְלָקַת, וְכִמּוֹ שְׁסִפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת צ"ו): שְׁהִיָּה בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּטַבְרִיָּה שְׁנַחֲלָקוּ שָׁם רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי עַד שְׁנִקְרַע סֵפֶר תּוֹרָה בְּחֻמָּתָן, וְהִיָּה שָׁם רַבִּי יוֹסִי בֶן קַסְמָא אָמַר תְּמַה אֲנִי אִם לֹא יִהְיֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת זֹה עֲבוּדַת כּוֹכָבִים וְכֵן הָיָה; רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת חֹמֶר הָעוֹן כְּשִׁישׁ מַחְלָקַת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאִף שֶׁהַמַּחְלָקַת בֵּין רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיָה בְּדַבְרֵי תּוֹרָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּאֵין עֶרֶךְ אֵיךְ שְׂאָדָם צְרִיךְ לְשֹׁמֵר שְׁבִבֵית הַכְּנֶסֶת לֹא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם אִיזָה מַחְלָקַת עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, וְעַל שְׁטוּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, כִּי בֵּית הַכְּנֶסֶת זֶה מְשַׁכְּנֵה הַשְּׁכִינָה, וְלָכֵן הַקְפִּידוּ מְאֹד מְאֹד שְׂאֶפְלוּ לְדַבֵּר בְּדַבְרִים בְּטָלִים וּבְדַבְרִים שֶׁל מַה בְּכַף וְכוּ' אֲסוּר

לְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּמוֹכָא (זֶהר תְּרוּמָה קל"א): וּמֵאן דִּאֲשַׁתְעִי בְּבֵי
 כְּנִישְׁתָּא וְוִי לִיה דְּאֲחֹזִי פְּרוּדָא וְוִי לִיה דְּגֵרַע מְהִימְנוּתָא וְוִי לִיה דְּלִית
 לִיה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאֲחֹזִי דְּלִית לִיה אַלְהָא. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח
 תְּמָן וְאִנְהִיג קְלָנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה; [וּמִי שְׁמַדְבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹי לוֹ
 שְׁמַרְאָה פְּרוּד, אוֹי לוֹ שְׁגוּרַע מְהֵאֲמוּנָה, אוֹי לוֹ שְׁאִין לוֹ חֶלֶק
 בְּאַלּוּקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מַרְאָה שְׁאִין אֲלוּק וְהוּא אִינוּ נִמְצָא שָׁם, וְלִכְּן
 הוּא לֹא מִפְּחַד מְמַנּוּ וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקּוֹן הָעֲלִיּוֹן שְׁלִמְעֵלָה]. וְלִכְּן
 אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּרְאוּ מְאֹד
 מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל קִדְשׁוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת, שֶׁהוּא מְשַׁכְּנֵה הַשְּׂכִינָה, וְאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַבִּי כְּהֵנָּא) כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל מַעְצָרִין בְּבִתִּי
 כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׂכִינָתוֹ עִמָּהֶם;
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ט). וְאֵהִי לָהֶם לְמַקְדָּשׁ מְעֻט, אֱלוֹ
 בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת; כִּי עֲכָשׁוּ אִין לָנוּ בֵּית הַמַּקְדָּשׁ, אֲזִי בֵּית
 הַכְּנֶסֶת שְׁמַתְפָּלִים בּוֹ, וּבֵית הַמְדַרְשׁ שְׁלוֹמְדִים בּוֹ, נִקְרָא בֵּית
 הַמַּקְדָּשׁ, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן
 ב') אֲנִי יִשְׁנָה בְּבֵית הַמַּקְדָּשׁ וְלִבִּי עַר לְבִתִּי כְּנִסְיוֹת וְלְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת;
 וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל קִדְשׁוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת, לֹא לְדַבֵּר
 בְּאֲמָצַע הַתְּפִלָּה, וּמִכָּל שְׁכָן לֹא לְחַלֵּק אֶחָד עַל הַשְּׂנִי וְכוּ', עַל אַחַת
 כְּמָה וְכְמָה בְּאִין עֵרֶךְ כָּלֵל שְׁאֲסוּר לְדַבֵּר בְּפִלְאָפוֹן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי
 זֶה חֲלוּל הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, וּבִפְרָט לְאַחֲרוֹנָה שׁוֹמְעִים הַרְבֵּה תְּלוּנוֹת
 בְּעוֹלָם שֵׁישׁ קָלִי דַעַת שְׁלֹא מִתְּבִישִׁים בְּתוֹךְ הַבֵּית הַכְּנֶסֶת לְהִבְיֵא
 אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵיפֶאוֹן, בַּלְעַקְבֵּעֵרִי, אֵיפֶאָד, אֵיפֶעָד,
 עַנְדְּרוֹאוּיֵד, סְמַאֲרֵטְפוֹן וְכוּ', וְכוּ', שְׁכַל אֱלוֹ הוּא פֶּתַח וְדַלַת לְהַכְּנִס
 לְהַשְׁעֵר שֶׁל הַגִּיהֵנוּם מִמֶּשׁ, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּכֵּל
 בְּהַזְבֵּל וְהַלְכִלּוֹךְ הַזֶּה שְׂרוּאִים שְׁמָה כָּל מִינֵי זוּהָמוֹת וְטְמְאוֹת

שְׁבַע עוֹלָם, עַל זֶה נֹאמֵר (מִשְׁלֵי ב) "כֹּל בְּאֵיחָהּ לֹא יִשׁוּבוּן, וְלֹא יִשְׁיִגוּ אוֹרְחוֹת חַיִּים", כִּי מִי שֶׁנּוֹפֵל לְשִׁמְהָ קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצִאת מְזוּהָ, כִּי תֵּאוֹת נֶאֱוָף זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ סַמִּים, בֵּינָן שָׂרֵק טוֹעֲמִים מִהַזְוָה מֵאֵל מֵאֵל הַזֶּה קָשָׁה לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְוָה מֵאֵל מֵאֵל בְּקִדְשֵׁת בֵּית הַמִּדְרָשׁ, וְאִינוּ נִכְנָס עִם פְּלֶאפּוֹן שָׁם וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאִינוּ מְדַבֵּר שָׁם עִם חֲבֵרָיו בְּדַבְרִים שֶׁל מֵה בְּכָף.

נֹא וְנֹא רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלַחְכֶּם שִׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁנֵהִיָּה מְאַחֲדִים יַחַד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצַבִּים) בְּנוֹהֵג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; וְכִלְלָ זֶה מוֹנַח בְּיָדֵינוּ, שְׁבַמְקוֹם שִׁישׁ אַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שָׁם שׁוֹרָה רַבְּנּוּ ז"ל, כִּידוּעַ מֵה שְׂאֵמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (חַיִּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן קפ"ז) קָדָם שִׁיִּצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וְלְעֵילָא וְכוּ', בְּעַת שִׁיִּצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר שְׁהִיו שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן; רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל הָיָה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמוֹד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁכָּל קְבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיכָרִים שֶׁחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְתִמִּיד דְּבָרוֹ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, עַל יָדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ. וְזֶה אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה בְּיַבְנָאֵל, שִׁיְהִי אַהֲבָה גְּדוֹלָה בֵּין

אנשי שלומנו ואחד יעזר להשני, כי הקהלה הקדושה שלנו נבנתה על יסוד של חסד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, וכן לקבע עתים בלמוד תורה הקדושה, ואל כל זה זוכים דיקא על ידי שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"א) סגלה להתמדה שיזכה להיות מתמיד בלמודו, הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראל. כמו כשהפלה היא יפה אזי האהבה בשלמות. אבל כשיש להפלה איזה חסרון ומום, אזי בודאי אין האהבה בשלמות. כמו כן התורה נקראת כלה כמו שכתוב (דברים ל"ג ד) "תורה צוה לנו משה מורשה" ודרשו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז. פסחים מ"ט:) "אל תקרי מורשה אלא מאורסה", וכל אחד מישראל יש לו אות בתורה, כי ששים רבוא אותיות התורה כנגד ששים רבוא נשמות ישראל, וכשיש חסרון באחד מישראל נמצא שיש חסרון בתורה ששם שרש נשמות ישראל, ועל כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על שום בר ישראל ולכלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל נמצא שאין בהתורה שום חסרון ומום אזי בודאי יאהב את התורה מאד. ואזי יתמיד בלמוד התורה מגדל האהבה, וזהו (תהלים י"ט ח) "תורת הוי"ה תמימה" הינו כשתורת הוי"ה היא תמימה בלי שום חסרון ומום דהינו כשנזהרין לבלי לדבר ולכלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל שהוא אות מהתורה, נמצא שאז תורת הוי"ה תמימה בלי שום חסרון ומום, אזי הוא משיבת נפש. כי אז דיקא זוכין לאהבת התורה ומרגישין טעם מתיקות התורה שמשיבה את הנפש מאחר שאין בה שום חסרון, ואז זוכין להתמדה, עין שם. וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה פרשה ח' סימן י"ז) תנו דעתכם שלא תשנאו זה את זה ולא תקנאו זה את זה

ולא תתרחרו זה עם זה ולא תבישו זה לזה שלא יאמרו מלאכי השרת לפני רבוננו של עולם תורה שנתת להם לישראל אינן עוסקין בה והרי איבה וקנאה ושנאה ותחרות ביניהם; ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים להחזיק את עצמנו ביחד, ולעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, כי כשישראל באחדות למטה, פן נתעלה כביכול שמו יתברך למעלה, ועל ידי זה נזכה להגאל גאלת עולם.

נא ונא לראות לרקד אחר כל תפלה עם נגון המעורר את הלב על הפסוקים האלו (תהלים ע"ה) "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק", וכן (ישעיה ח') "עצו עצו ותפר דברו ולא יקום כי עצמו אל". ואל יקל בעיניכם דבר זה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') על ידי המחאת כף ורקודים ממתיקים את הדינים, ועל ידי שמתחזקים עצמנו לקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ופשיטות, נזכה לראות נסים נגלים כאן בקהלתנו הקדושה, שכל המתנגדים שלנו וכו' יתהפכו להיות האוהבים שלנו, וזה ברור כשמש.

המאחל לכם שבת שלום

א' קנא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כְּתִיב (בַּמִּדְבָּר כ"ו ט) "הוּא דָתָן וְאַבְיָרִם קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן בְּעֵדַת קִרְחַ בְּהִצְתָם עַל הַיְיָ"ה, וּפִירֵשׁ רַש"י אֲשֶׁר הִצּוּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה בְּהִצְתָם אֶת הָעָם עַל הַיְיָ"ה, וּפִרְשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים עַל יְדֵי שֶׁהִצּוּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה, הִגִּיעוּ אֶל בְּהִצְתָם עַל הַיְיָ"ה, כְּאֲשֶׁר מְעוֹרְרִים מְדַנִּים נֶגֶד הַצַּדִּיק שְׁבַדוֹר, סוֹפֵם לְהִגִּיעַ לְטַעֲנוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין צ"ט) אֲפִיקוּרוֹס כְּגוֹן מֵאֵן? אָמַר רַב יוֹסֵף כְּגוֹן הֵינִי דְאָמְרִי מֵאֵן אֶהְיֵי לָן רַבְנָן? הֵינּוּ שְׁלוּעֲגִים עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לֹאמַר שְׂאִין שׁוֹם תּוֹעֵלַת בָּהֶם וּבִתְוֹרָתָם, וְלִכְאוּרָה לְמָה קוֹרְאִים אֲפִיקוּרוֹס מִי שְׁלוּעֵג עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל? אֲלֹא דְרָכּוּ שֶׁל הַסְּמ"ךְ מ"ם לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיֵּשׁ לוֹ טַעֲנוֹת שׁוֹנוֹת וּמְשׁוֹנוֹת עָלָיו, וּבְסוּף מְסִיתוֹ נֶגֶד הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכֵן פָּרַשׁ רַבְנּוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ל"ח) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ע"ג ט) "שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיֵּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאַרְץ", כִּי עֲכָשׁוּ נִתְפַּשֵׁט הָאֲפִיקוּרְסוֹת שֶׁהִתְרָה הָרִצּוּעָה לְדַבֵּר סָרָה עַל כָּל הַצַּדִּיקִים וְעַל כָּל יְרֵאֵי הַשָּׁם, וְהוּא כְּמוֹ מִי שְׁפוּשֵׁט לְשׁוֹנוֹ נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם שְׂאִינוֹ מְשַׁגֵּיחַ עַל כָּל הָעוֹלָם, וּבְאַמַּת זֶה הָאֲפִיקוּרְסוֹת הוּא נֶגֶד הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, אֲךְ שֶׁהֵם בּוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיֵּיהֶם עַל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן הֵם מְהַפְּכִין אֲפִיקוּרְסוֹת שְׁלֵהֶם לְדַבֵּר עַל הָעוֹלָם. וְזֵהוּ "שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיֵּיהֶם", שְׁבְאַמַּת מֵהַשְׁמַדְבָּרִים בְּפִיֵּיהֶם הוּא בְּאַמַּת לְמַעְלָה בַשָּׁמַיִם, כִּי עָקַר דְּבָרֵיהֶם נֶגֶד הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל, אֲךְ "וּלְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאַרְץ", שְׁמַחְמַת שְׁבוּשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיֵּיהֶם נֶגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן לְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאַרְץ שְׁפוּשֵׁטִין לְשׁוֹנָם נֶגֶד הָעוֹלָם, אֲבָל בְּאַמַּת "שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיֵּיהֶם".

וּבְאַמַּת אִם נִתְבוֹנֵן מְאִיפָה בָּא שְׂאָדָם קָשָׁה לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל הַצַּדִּיק? אֲלֹא זֶה בָּא לְאָדָם מַחְמַת שְׁפָגָם

בְּבְרִית, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים נ"ה כ"א) "שֶׁלַח יָדָיו בְּשַׁלְמֵי חֶלֶל בְּרִיתוֹ", כְּנֶרְאָה שֶׁעֲבָרְתָּ עַל אֲסוּר חֲמוּר מְאֹד אֲסוּר נִדְּהָ שֶׁהוּא בְּכְרִיתוֹת וְכוּ', וּמִזֶּה מִחֲלָחַל בְּךָ הַקְּשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק וְעַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁנִּכְנַס בְּךָ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּאֲסוּר נִדְּהָ הַחֲמוּרָה הוּא עֲלוּל אַחַר כֶּךָ לְכַפּוֹר בְּהַכּל, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תַחֲזוּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגָם הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר זֶה תְלוּי בְּזָה, וְכִמְאֲמָרֵם ז"ל (מְכִילְתָּא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ָה וּבַמִּשְׁהָ עֲבָדוּ", אִם בְּמִשְׁהָ הָאֲמִינוּ בַּהוֹי"ָה לֹא כָּל שָׂכֵן? אֵלָּא אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵלָּא עַל יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדָּה מְגַנָּה כְּמוֹ כְּפִיּוֹת טוֹבָה, וְעֲלוּ אֲמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ז) "מִשִּׁיב רָעָה תַחַת טוֹבָה לֹא יִמוּשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ", כִּי אָדָם שֶׁמְשַׁלֵּם רַע תַּחַת טוֹבָה, בְּזָה הוּא מִרְאָה אֶת גְּרִיעוֹת נַפְשׁוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רְקוּב מִבְּפָנִים וְכוּ', וְאֵף שֶׁהוּא מִרְאָה פְּרָצוּף שֶׁל תְּמִים וְכוּ', הוּא מְשַׁחַת מְאֹד, וְהַגָּאוֹן הַצְּדִיק הַסְּטִיפְלָעַר זי"ע מְאֹד מְגַנָּה בְּאֶחָד מִמְּכַתְּבָיו עַל מִי שֶׁמְשַׁלֵּם רָעָה תַחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאֵי וְכוּ', וְאוֹמֵר שְׂאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שֶׁאָדָם מְשַׁלֵּם רָעָה תַחַת טוֹבָה, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי רְאֵה לְחֲזוּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי יִמְחַל לָךְ וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

זְכַר גַּם זְכַר אֵיךְ שֶׁבִנְךָ הָיָה בְּמַצַּב מְסַפֵּן מְאֹד וְכוּ', וּבְנִסֵּי נִסִּים קִבְּלָתָּ אוֹתוֹ חֲזָרָה וְכוּ', וְלִכֵּן שְׁמוּר מְאֹד עַל פִּיךָ לֹא לְדַבֵּר כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכוּ', כִּי אִם לֹא תִפְסִיק מִלְדַּבֵּר וּלְהִרְהוֹר, יִקְרָה לָךְ אֲסוּן וְלֵמָּה אֲתָה צָרִיךְ אֶת זֶה? לְדַעְתִּי בְּזָה שֶׁאֲתָה לֹא שׁוֹמֵר עַל טְהָרַת

הַמְשַׁפְּחָה, זֶה מֵה שְׁעוֹקֵר אוֹתָךְ מִשְׁתִּי הַעוֹלָמוֹת, וְלִכְן קַח אֶת עֲצָמֶיךָ
בְּיָדֶיךָ וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְתִלְדֶּךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת
בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

א' קנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל סִבָּה יֵשׁ לָהּ מִסַּבָּב, וְאִם אֲשַׁתֶּךָ
מִחְלִיטָה לְפָרֵשׁ מִמֶּךָ וְכו', וְכו', בְּוֹדָאֵי לְפָנַי זֶה צַעֲרַת אוֹתָהּ מְאֹד,
וְאֵתָה לֹא יְכוּל לְהַתְּאֲפֵק מִלְּהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ וּלְהוֹצִיא מִמֶּנָּה אֶת כָּל
הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי, כִּי אֵתָה הוֹלֵךְ אֵתָה בְּיַד קָשָׁה מְאֹד, מְחַרֵּף וּמְבַזֶּה
אוֹתָהּ לְפָנַי הַיְלָדִים, וְאֵתָה תִּמְיֵד בְּכַעַס וּבְרִצְיָחָה עָלֶיךָ וְכו', וְאַחַר
כֵּן אֵתָה מְבַקֵּשׁ אֶת קְרֻבְתָּה אֵלַיךְ וְכו', וּכְשֶׁהִיא רוֹצֶה לְהַתְּנַקֵּם בְּךָ
אֲזִי הִיא מִחְלִיטָה מֵה שֶׁהִיא מִחְלִיטָה וְכו' וְכו', וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לְךָ
טַעֲנוֹת גְּדוּלוֹת עָלֶיךָ, וּמֵה גַם שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שִׁישׁ לְךָ צַעַר וּבְלִבּוּלִים
מְכֹל זֶה, וְאֵתָה לֹא יוֹדַע מֵה לַעֲשׂוֹת וְכו'.

לְדַעְתִּי אַתָּה חַיֵּב בְּהַכּל, וּבְמִקּוּם לְזֶרֶק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל אֲשֶׁתָּךְ תּזַרְק אֶת הָאֲשָׁמָה עֲלֶיךָ, אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁבִיזְתָּר הַזֶּה יִרְנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאֲשָׁה, וְאָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא נ"ט) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אֲשֶׁתּוֹ, שְׁמַתּוֹךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאֵתָה קְרוֹבָה, וְאָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאָבְרָם הֵיטִיב בְּעֵבֹרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאֲשָׁה, וְכֵן אָמַר רַבִּינוּ ז"ל (סִפּוֹר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן צ"ד) אֵין הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ; וְלִכֵּן הִבְעֵל מְכָרַח לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְלַעֲזֹר לָהּ בְּמָה שֶׁהוּא יָכוֹל, וְאִזּוּ יִשְׂרָה הַשְּׂכִינָה בִּינֵיהֶם, וְאִף פַּעַם לֹא יִהְיֶה פְּרוּד בִּינֵיהֶם.

אַתָּה מְסַתְּכַל תְּמִיד רַק עַל עֲצָמָךְ וְכוּ', וְאִף פַּעַם אַתָּה לֹא מִתְעַנֵּין בְּהַבְעִיּוֹת שְׂאֲשֶׁתָּךְ צָרִיכָה וְכוּ', אֲלֵא אֲדַרְבֵּה אַתָּה הוֹלֵךְ אַתָּה בְּיַד חֲזָקָה מִפְּנֵי הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁנִכְנַס בְּךָ עַל יְדֵי פִגְם הַבְּרִית שְׁפָגְמַת בִּימֵי נְעוּרֶיךָ, כִּי מִי שֶׁהוּא כַּעֲסוֹן גְּדוֹל וּמִתְאֲכֹזֵר לְאֲשֶׁתּוֹ, בְּזָה הוּא מְגַלֵּה שְׁפָגַם בְּבְרִיתוֹ, כִּי עַל יְדֵי כַּעַס יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הָאָדָם, וְרַבִּינוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ד) עַל יְדֵי הַחֲטָא יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הַנוֹאֵף, כִּי בְּאַמַּת מוֹבָא בְּדַבְּרֵי (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רמ"ט) עַל הַפְּסוֹק (בְּרֵאשִׁית ל"ח ז') "וַיְהִי עַר רַע בְּעֵינֵי הָרִי"ה", לְמָה לֹא כָּתוּב 'רָשָׁע' אֲלֵא 'רַע'? אֲלֵא מִי שֶׁעוֹבֵר עַל חֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל הוֹצָאֵת זָרַע לְבִטְלָה וְהוּא נוֹאֵף, עַל יְדֵי זֶה הוּא תְּמִיד בְּכַעַס שְׁנֹקְרָא רַע, לְשׁוֹן בִּיזָז, הוּא תְּמִיד עֲצָבָנִי, וְזֶה מָה שֶׁכָּתוּב בְּזֹהַר (נְשֵׂא קל"ז:) בְּחוֹטְמָא

אשתמודע פרצופא, הינו על ידי החטם מכירים את פרצוף האדם בהאי חוטמא אתפרשא מלה, דכתיב (שמואל ב' כ"ב) "עלה עשן באפו" וגו', הינו דרך האף בא הפעם והרציחה, ולכן על ידי הפעם של האדם מכירים את כל האדם, והוא מגלה את כל ענינו וכו', והעבר שלו וכו', ולכן צריכים לשמר מאד מאד לא להיות בפעם ועצבני, כי את קלוננו הוא מגלה ברבים, ומכל שכן וכל שכן שאסור להוציא את העצבים שלו על אשתו, שאחר כך כשהיא פורשת ממנו וכו' וכו', יש לו טענות עליה וכו', והוא שוכח את הצער והעגמת נפש שגורם לה על ידי הפעם וההשפלות שכוועס ומשפיל אותה לפני הילדים, יעזר הקדוש ברוך הוא שתתעורר בתשובה שלמה, ואז הכל יתהפך לטובה.

המאחל לך שבת שלום

א' קנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך מובא בזהר (נשא קכ"ה:) תונבא לייתי [קללה תבא] על ההוא בר נש, [על אדם] דשבק לאנתתיה [שמרשה לאשתו] דתתחזי משערא דרישה לבר. [שיהיה השערות של הראש מגלות ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתה. [וזה אחד מהיסודות של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת

מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר, [וְאִשָּׁה שְׁמַגְלִית אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה [לְיַפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזוּה] גְּרִים מִסְּכָנוֹתָא לְבֵיתָא [גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵית] וְגְרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא. [וּגּוֹרְמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגְרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא. [וּגּוֹרֵם שְׁהַסְטָרָא אַחְרָא וְהַחֲצִיזוֹנִים יִשְׁרוּ בְּבֵית, שְׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעָרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בְּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאֵם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבֵּר כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת מְגָלָה בְּשְׁעָרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁכַן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוֹצֵאת בְּחוּץ בְּגִלּוּי שְׁעַר, הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וְלִבְעָלָה וְלִהְיִלְדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁכַן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא. [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת בְּחֲצִיפוֹת אַחְרַת, הֵינּוּ שְׁמִסְתּוֹכְבַת עַל הֶרְחוּב בְּבַגְדִים צְמוּדִים וְשִׁקּוּפִים וְכוּ' כְּדֵי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרְמַת שְׁהַחֲצִיזוֹנִים יִתְאַחֲזוּ בֵּיה], וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאִין עוֹד דְּבַר כָּל כּוֹן חָמוּר לְאִשָּׁה כְּמוֹ שֶׁהִיא הוֹלְכַת בְּגִלּוּי שְׁעַר בְּבֵיתָהּ, וְכִכְּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא מ"ז). שְׁבַעָה בָּנִים הָיוּ לָהּ לְקַמְחִית וְכִלְן שְׁמִשׁוּ בְּכֶהוֹנָה גְּדוּלָה אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים מַה עָשִׂית שְׂזָכִית לְכוּן אָמְרָה לָהֶם מִיָּמִי לֹא רְאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי קַלְעֵי שְׁעָרֵי; רוּאִים מְזַה אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא לֹא מְגַלִּית אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה אֶפְלוּ בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה הִיא זוֹכָה לִילְדִים טוֹבִים, עַד שְׂרָאוּי לִהְיִלְדִים לְהִיּוֹת כְּהַנִּים גְּדוּלִים, וְלִכְן נִהְגוּ הַנְּשִׁים הַכְּשָׁרוֹת לְגַלַּח לְגַמְרֵי אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁן, וְעַל יְדֵי זֶה אִף פְּעַם לֹא בָּאִים לְהַנְסִיּוֹן הַגְּדוּל הַזֶּה, אִךְ יֵשׁ נְשִׁים שֶׁקָּשָׁה לָהֶן עִם זֶה שְׁגַלְחוּ אֶת רֵאשָׁן, וְלִכְן יֵשׁ שְׁהוֹלְכוֹת עִם פְּאָה, וְיֵשׁ שְׁהוֹלְכוֹת עִם מְטַפְחַת, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא בְּשַׁעָה שְׁמַגְלַחַת אֶת שְׁעָרָה, עַל יְדֵי זֶה הִיא נִצְלַת שְׁלֵא תְּבוּא

אף פעם לידי נסיון הזה של גלוי שֶׁעַר, כי אין לה שֶׁעַר וכו', יֵעֶזֶר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּעֲשֶׂה אֶשְׁתַּף תְּגַלְחַת וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכּוּ לְבָנִים
יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד הַתְּפִלָּאֲתִי שְׁבִהִיּוֹתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא רִאִיתִךָ כָּל
הַזְּמַן, וְעַכְשָׁו סִפְרוּ לִי שְׂאֵתָה נִפְלְאָתָ לְגַמְרֵי מֵהָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיֵּשׁ
לָךְ הַמּוֹן קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן יֵשׁ לָךְ קִשְׁיוֹת עַל רַבְּנוּ
ז"ל, וְעַל כָּלֵם שְׂכַחְתָּ כָּבֵר אִיךָ שְׁמִסְרֵתִי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָךְ בְּשָׁעָה
שְׁלִמְדַת אֲצִלִּי, וְכֵן דְּאֲגַתִּי לְשִׁדְךָ אוֹתָךְ שְׁדוּךְ וְהַתְּחַתְּנָתִי, וְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה בֶּן חֲמוּד, וְכַמְעַט שְׁנַפְטָר מֵהָעוֹלָם לוֹלִי
שְׁמִסְרֵתִי אֶת נַפְשִׁי לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרוֹ, וְעַכְשָׁו אֶתָּה לֹא מִתְּבַיֵּשׁ לְפָעוֹר
פִּיךָ עָלַי וְעַל רַבְּנוּ ז"ל וְעַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲמַרְתִּי לְרוּץ
בְּשׁוֹרֹתִים אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ.

כְּתִיב (בְּמִדְבָר כ"ו ט) "הוּא דָתֵן וְאַבִּירָם קְרוּאֵי הַעֲדָה אֲשֶׁר הֵצִו
עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן בְּעֵדַת קִרַח בְּהִצְתָם עַל הַיְוִי"ה, וּפִירֵשׁ רַש"י
אֲשֶׁר הֵצִו אֶת יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה בְּהִצְתָם אֶת הָעָם עַל הַיְוִי"ה, וּפִירֵשׁוּ
הַמְּפָרְשִׁים עַל יְדֵי שֶׁהֵצִו אֶת יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה, הִגִּיעוּ אֵל בְּהִצְתָם עַל
הַיְוִי"ה, כְּאֲשֶׁר מְעוֹרְרִים מְדַנִּים נֶגֶד הַצַּדִּיק שְׁבַדוֹר, סוֹפֵם לְהִגִּיעַ

לְטַעֲנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין צ"ט) אֶפִּיקוּרוֹס כְּגוֹן מֵאֵן? אָמַר רַב יוֹסֵף כְּגוֹן הֲנִי דְאָמְרִי מֵאֵן אֲהֲנִי לְךָ רַבְּנָן? הֵינּוּ שְׁלוּעֵגִים עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לומר שְׂאִין שׁוּם תּוֹעֵלַת בְּהֵם וּבְתוֹרָתָם, וְלִכְאוּרָה לְמָה קוֹרְאִים אֶפִּיקוּרוֹס מִי שְׁלוּעֵג עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל? אֲלֵא דְרַכּוּ שֶׁל הַסְּמ"ךְ מ"ם לְהַתְחִיל לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק הַדְּבִיק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיֵּשׁ לוֹ טַעֲנוֹת שׁוֹנוֹת וּמִשְׁנוֹת עֲלָיו, וּבִסּוּף מְסִיתוֹ נֶגֶד הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, וְכֵן פָּרַשׁ רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ח) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ע"ג ט) "שָׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאָרֶץ", כִּי עֲכָשׁוּ נִתְפַּשֵּׁט הָאֶפִּיקוּרוֹסוֹת שֶׁהִתְרָה הַרְצוּעָה לְדַבֵּר סָרָה עַל כָּל הַצְּדִיקִים וְעַל כָּל יִרְאֵי הַשֵּׁם, וְהוּא כְּמוֹ מִי שֶׁפּוֹשֵׁט לְשׁוֹנוֹ נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם שְׂאִינוֹ מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל הָעוֹלָם, וּבִאֲמַת זֶה הָאֶפִּיקוּרוֹסוֹת הוּא נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, אֲךָ שֵׁהֵם בּוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן הֵם מְהַפְּכִין אֶפִּיקוּרוֹסוֹת שְׁלָהֶם לְדַבֵּר עַל הָעוֹלָם. וְזֵהוּ "שָׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם", שֶׁבִּאֲמַת מֵה שְׂמֵדְבָרִים בְּפִיהֶם הוּא בִּאֲמַת לְמַעַלָּה בַשָּׁמַיִם, כִּי עָקַר דְּבִרְיָהֶם נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּכִיכּוֹל, אֲךָ "לְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאָרֶץ", שֶׁמִּחְמַת שְׁבוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם נֶגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן לְשׁוֹנָם תִּהְלְךְ בְּאָרֶץ שֶׁפּוֹשֵׁטִין לְשׁוֹנָם נֶגֶד הָעוֹלָם, אֲבָל בִּאֲמַת "שָׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם".

וּבִאֲמַת אִם נִתְבּוֹנֵן מֵאִיפָּה בָּא שְׂאָדָם קָשָׁה לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל הַצְּדִיק? אֲלֵא זֶה בָּא לְאָדָם מִחְמַת שְׁפָגָם בְּבִרְיָת, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים נ"ה כ"א) "שִׁלַּח יָדָיו בְּשִׁלְמָיו חָלַל בְּרִיתוֹ", כְּנִרְאָה שֶׁעֲבָרַת עַל אֲסוּר חֲמוּר מְאֹד אֲסוּר נִדְּהָ שֶׁהוּא בְּבִרְיָתוֹת וְכוּ', וּמִזֶּה מִחֲלַחַל בְּךָ הַקִּשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק וְעַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁנִּכְנַס בְּךָ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוּרוֹסוֹת, כִּי מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּאֲסוּר נִדְּהָ הַחֲמוּרָה הוּא עָלוּל אַחַר כֵּךְ לְכַפּוֹר בְּהַכּל, וְלָכֵן לְדַעֲתִי תַחֲזוּר

בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגָם הָאֲמוּנָה בּו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר זֶה תְּלוּי בְּזָה, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (מְכִילֵתָא בְּשִׁלְח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהֲוִי"ה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ", אִם בַּמֶּשֶׁה הָאֲמִינוּ בַּהֲוִי"ה לֹא כָּל שָׁכָן? אֲלֵא אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא עַל יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים.

אֵתָּה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְדָה מְגַנָּה כְּמוֹ כְּפִיּוֹת טוֹבָה, וְעַלּוֹ אֲמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ז) "מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא יִמוּשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ", כִּי אָדָם שְׁמֹשֵׁלִם רַע תַּחַת טוֹבָה, בְּזָה הוּא מֵרָאָה אֶת גְּרִיעוֹת נַפְשׁוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רְקוּב מִבְּפָנִים וְכוּ', וְאֵף שֶׁהוּא מֵרָאָה פְּרֻצוֹף שֶׁל תָּמִים וְכוּ', הוּא מְשַׁחַת מְאֹד, וְהַגְּאוֹן הַצַּדִּיק הַסְּטִיפֵלְעַר זי"ע מְאֹד מְגַנָּה בְּאַחַד מִמְּכַתְּבָיו עַל מִי שְׁמֹשֵׁלִם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאִי וְכוּ', וְאוֹמֵר שְׂאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שְׂאָדָם מְשֵׁלִם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי רְאֵה לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדָאֵי יִמְחַל לָךְ וְשָׁב וּרְפֵא לָךְ.

זְכַר גַּם זְכַר אֵיךְ שְׁבַנְךָ הָיָה בְּמִצַּב מְסַכֵּן מְאֹד וְכוּ', וּבְנִסֵּי נִסִּים קִבְּלָתָּ אוֹתוֹ חֲזָרָה וְכוּ', וְלִכֵּן שְׁמוֹר מְאֹד עַל פִּיךָ לֹא לְדַבֵּר כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִם לֹא תִפְסִיק מִלְּדַבֵּר וּלְהַרְהוֹר, יִקְרָה לָךְ אֲסוּן וְלֵמָּה אֵתָּה צְרִיךְ אֵת זֶה? לְדַעַתִּי בְּזָה שְׂאֵתָּה לֹא שׁוֹמֵר עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה, זֶה מֵה שְׁעוֹקֵר אוֹתָךְ מִשְׁתִּי הַעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן קַח אֵת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ וְתַעֲשֵׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְתִלְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֵת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תַּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

א' קְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵשׁ"ק לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ה טֵבֵת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ו) כָּל הַמְּנִיעוֹת
שׁוֹבְאִים לְאָדָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא כְּדֵי לְהַגְדִּיל הַחֶשֶׁק, כִּי כִפִּי
גָּדַל הַדְּבָר שְׁצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן מִתְגַּבְּרִים
וּמִתְפַּשְׁטִים הַמְּנִיעוֹת, וְהַכֹּל כְּדֵי לְהַרְבּוֹת הַחֶשֶׁק, וְלִכֵּן אֶסוּר לְמַנֵּעַ
עֲצָמוֹ מִכָּל דְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה מִפְּנֵי רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת וְכוּ', אֲדַרְבֵּה אִם כָּל
כֶּךָ מִתְפַּשְׁטִים הַמְּנִיעוֹת, סִימָן שֶׁהַדְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה הוּא גָּדוֹל מְאֹד
מְאֹד, וְלִכֵּן מִתְפַּשֵּׁט עָלָיו הַמְּנִיעוֹת בְּיֹתֵר, וְעָלָיו לְהַגְבִּיר אֶת הַחֶשֶׁק
לֹא לַעֲזֹב עֲצָמוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, רַק לְהִיּוֹת עֹקֵשׁן גָּדוֹל כְּדֵי לְהוֹצִיא
אֶת הַרְצוֹנוֹת דְּקְדוּשָׁה שְׁלוֹ.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קט"ו) אֲשֶׁר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לְאָדָם מְנִיעוֹת, וְהַמְּנִיעוֹת נִקְרָאִים עֲנָן
וְעַרְפֵּל, הֵינּוּ חֶשֶׁק, כִּי חֶשֶׁק הוּא לְשׁוֹן מְנִיעָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית
כ"ב) "וְלֹא חֶשֶׁכֶת", וְלִכֵּן רֹב הָעוֹלָם כְּשֵׁרוֹאִים מְנִיעוֹת בּוֹרְחִים

מהדבר דקדושה ואינם עושים את זה, מאחר שרואים שמתגבר עליהם המניעות עד שנדמה להם כאלו לא צריכים אותם מן השמים. כָּלֵל, ובאמת אינו כן, שְׁזָה (שמות כ') "ויעמד העם מרחק" הינו 'עם' הם פשוטי עם עמדים מרחוק כשרואים שמתגבר עליהם המניעות, אָבֵל "ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים", משה הוא הצדיק יודע שגם בתוך הערפל שהוא המניעות, גם שם יש אלקותו יתברך המתלבש עצמו בתוך המניעה.

ובזה יש לפרש מאמרם ז"ל (יומא ד.) משה עלה בענן, ונתכסה בענן, ונתקדש בענן, כדי לקבל תורה לישראל בקדושה, הינו דיקא על ידי המניעות שהוא ענן עלה לשמים לקבל את התורה, כי היזה לו כל מיני מניעות עם כל זאת לא הסתכל על זה, אלא שבר את המניעות.

וכן צריך כל בר ישראל לידע אשר כל דבר שבקדושה בא לאדם עם הרבה מניעות, ואסור להבהל מזה, אדרבה להתחזק ולשבר בכל פעם את המניעות המתגברים ומתפשטים עליו בעת שרוצה לעשות איזה דבר שבקדושה.

בענין שקשה לה לקום בבקר וכו', זה פשוט בלילה אתה הולך לישן מאחר, אם בן איך תוכל לקום בבקר? ורואים שהסמ"ך מ"ם מניח עצמו על הארץ ורחב שבלילה יבלה את הזמן בהבל וריק וכו', העקר שלא ילך לישן מקדם, כדי לתפס אותו בבקר שלא יוכל לקום, ועל כן החכם עיניו בראשו שהולך לישן מקדם ככל האפשר, כדי שיוכל לקום בבקר מקדם השכם.

וְזִכְרוֹנֵי שְׂאֵדוֹנֵי אָבִי מוֹרֵי זִי"ע הָיְהָ כָּל יָמָיו הוֹלֵךְ לִישָׁן מִקֶּדֶם
מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה הָיְהָ קָם בְּכָל לַיְלָה בְּשַׁעַה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, וְכִךְ
הִתְנַהֵג כָּל יָמָיו שֶׁהָיְהָ קָם בֵּין שַׁעַה אַחַת לְשְׁתַּיִם וְהָיְהָ לוֹמֵד עַד קֵדָם
אוֹר הַבֶּקֶר, וְאַחַר כֵּךְ הוֹלֵךְ לַמְקָנָה וְהַתְּפַלֵּל כְּוִתִּיקִין, וְהַכֵּל מִפְּנֵי
שֶׁהָיְהָ מְסֻדָּר עִם זְמַנֵּי הַשָּׁנָה.

וְלִכֵּן הֵעֲצָה הַיְעוּצָה לְקוֹם מִקֶּדֶם הִיא לְלַכֵּת לִישָׁן מִקֶּדֶם,
אַבְל הַסֵּמ"ךְ מ"ם מְבַטֵּל לְאָדָם אֶת הַזְּמַן בְּלַיְלָה בְּכֻלּוֹם סֵתָם
בְּשִׁטּוּיוֹת, וְהַכֵּל כְּדֵי לְגָרֵם לוֹ שֶׁלֹּא יוּכַל לְקוֹם בְּבֶקֶר וְכוּ', וְכִךְ קָם
מְאַחַר וְהַכֵּל הוֹלֵךְ לוֹ אַחַר כֵּךְ בְּכַבְדוֹת, הֵן הַתְּפִלָּה, וְהֵן הַתּוֹרָה, וְהֵן
הַפְּרֻנְסָה, כִּי מִי שֶׁקָם מְאַחַר אַזִּי כָּל הַיּוֹם הוֹלֵךְ לוֹ כְּבָר בְּכַבְדוֹת
גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב

א' קִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵש"ק לְסֻדָּר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעַתִּי אֵין לְךָ שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת אֶלָּא לְקַחַת עוֹרֶךְ דִּין מִמְּלָךְ
שְׁמֵבִין בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ, כִּי הַיּוֹם הַחֲמִירוֹ מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּעָלִים
הַרְשָׁעִים שְׁמַעַנְגִים אֶת הָאִשָּׁה, שְׁזָה סֵתָם רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת,
וְרֵאוּי לְהַחְמִיר אֶתְּם בְּמֵלֹא הַחוֹמְרָא וְכוּ', אִם אַתָּה לֹא רוֹצֵה לְחַיּוֹת
עִם אִשְׁתְּךָ וְכוּ', אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַתְּגַרֵּשׁ מִמֶּנָּה וְכוּ', תֵּן לָהּ גִּט

וגמרנו, ורואים שיש בעלים פשוט מתעללים בנשותיהם שנפרדו מהן ולא רוצים לתת גט, אלא מעגנים אותן, יהיה מאיזה סבה שרק לא יהיה, זה רשעות ואכזריות גדולה מאד, ואותו דבר זה לגבי נשים שמעגנים את בעליהן שלא רוצים לקחת את הגט מאיזה סבה שרק לא יהיה וכו'.

ודבר זה צריכים לדעת כי לבסוף משלמים על זה מחיר כבד מאד מאד, כי אין העולם הפקר, ומי שמצער את הזולת לבסוף הכל נופל עליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר ולא לצער ולהתעלל במישהו, כי למעלה בשמים מקפידים על זה מאד מאד, ולבסוף המחיר הוא כבד מאד, ויש אחר כך טענות כלפי מעלה, ולכן החכם עיניו בראשו אם מאיזה סבה שצריכים להתגרש שיתן גט או שהיא תקבל גט, וגמרנו את הספור, וכמוכן שצריך להיות עם תנאים הראויים לטובת שניהם, כגון חלוקת הכסף וכו', או לראות את הילדים וכו'.

הקדוש ברוך הוא אשר שמו שלום (שבת י) ישים שלום בין עם ישראל, ולא יצטרכו להתגרש, אלא יחיו ביחד באהבה אחוה ורעות, ויהיה הבית משכן לשכינת עזו ותברך.

המאחל לך שבוע טוב

א' קנז.

בעזרת השם יתברך, מוצש"ק לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עולם הבינה יש בזה חמשים שערי קדשה, הינו מספירת חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות כל אחד כלול משבע, כגון חסד שבחסד, גבורה שבחסד, תפארת שבחסד וכו', וכן כל ספירה יש בזה שבע ספירות, ואלו הם המ"ט שערים שבקדשה שצריכים להתנהג בהמדות האלו בקדשה, הינו לעשות חסד עם כלם, ולהתגבר על יצרו, ולהתפאר לפני קונו וכו' וכו', וכן הוא בכל הספירות שאדם זוכה ומזכך את מדותיו על ידי זה הוא זוכה לעלות עד שער החמשים שהוא סוד הבינה, שזוכה להפיל באין סוף ברוך הוא, וזה לעמת זה יש בטמאה, רחמנא לישזבן שמכל המדות הוא משחית וכו', ונעשה משחת במדותיו וכו', ונופל בטמאה, עד שנעקר לגמרי מהקדשה, ונכנס בשער החמשים של הטמאה שזה כפירות ואפיקורסות, כי לא יבוא אדם לכפירות ולאפיקורסות אלא בשעה שהוא משחת במדותיו וכו',

ולכן צריכים לעבד על המדות שלו לזככם מדה אחר מדה, אשר כל מדה ומדה נקראת שער שעל ידה נכנסים אל הקדשה, ומובא (נעם אלימלך - במדבר) השם יתברך ברוך הוא הוציאנו ממצרים שהם קלפות גדולות מ"ט שערי טמאה, ותמיד כשאדם עושה תשובה על חטאיו הוא יוצא מהקלפה אל הקדשה ונקרא גם כן יציאת מצרים; עין שם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו לזכך את מדותינו ונזכה לצאת מחמשים שערי טמאה, ונזכה להכנס אל חמשים שערי הקדשה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת גַּם כֵּן שֶׁהַמ"ח קִנְיָנִים שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם, הֵם גַּם כֵּן שְׁעָרִים לְהַכְנִס עַל יָדָם בְּמ"ט שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, וְהַקְנִינְן הָאֲרֻבָּעִים וְתַשְׁעָה הֵיא תְּפִלָּה, שְׁלִזְכוֹת לְהַגִּיעַ אֶל כָּל קִנְיָן וְקִנְיָן שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם, צְרִיכִים הִרְבֵּה תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחוּס וִירַחֵם עָלָיו וְשִׂיזְכָּה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְהִתְפַּדֶּה מִכָּל הַמ"ח קִנְיָנִים שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם מוּבָן מִמִּילָא שֶׁהֵם שְׁעָרֵי טְמֵאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

א' קִנְחָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵש"ק לְסֹדֵר וְאֶרְאָה, כ"ה טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוּן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלִי שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת בֵּינֶךָ לְבִין בְּעֵלְךָ, שְׁזֵה שְׁוֵה יוֹתֵר מִכָּל הַכֶּסֶף שְׁבַעוּלָם, כִּי כְּשֶׁבַעַל וְאִשָּׁה מְבִינִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמִשְׁתַּדְּלִים מְאֹד מְאֹד לְאַהֲבֵךְ אֶת הַשְּׁנִי, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַזוּלַת, זֶה שְׁוֵה יוֹתֵר מִכָּל הַכֶּסֶפִּים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא כְּדַאי לְשַׁבֵּר אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָהֶם עַל שׁוּם כֶּסֶף שְׁבַעוּלָם, וְלִכֵּן תַּחֲזִיקִי חֲזָק בְּבַעֲלֶךָ וְשְׁלֵא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם שׁוּם פִּירוּדִים בֵּינֵיכֶם.

בְּעִנְיַן הִירוּשָׁה בְּוִדַאי יֵשׁ בְּזֵה עוֹד עִנְיָנִים שְׁאֵנִי לֹא בְּקִי בָהֶם, וְלִכֵּן כְּדַאי לְקַחַת עוֹרֶךָ דִּין, כִּי כִּבְרָ שְׁמַעוּ דְּבַר כְּזֵה שְׁאֵמָא הוּלְכַת רַק לְקִרְאָת בְּתָהּ, וּמְרַשְׁלַת אֶת שְׁאָר הַיְלָדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׂמוּ שְׁלוֹם יְשׁוּם שְׁלוֹם בְּמִשְׁפַּחְתְּכֶם,
וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

א' קנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵש"ק לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע בְּתַשׁוּבָה, וְזֶה
עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי צָרִיכִים לְזָכֹר מֵה שְׂאֵמֶר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מִשְׁלִי
כ' ט') "מִי יֵאמֶר זְכִיתִי לְבִי טְהִרְתִּי מִחַטָּאתִי", וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי
מִוֵּהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') שְׂצָרִיכִים תְּמִיד לַעֲשׂוֹת תַּשׁוּבָה עַל תַּשׁוּבָה,
וְאִפְלוּ שִׁיּוּדַע שֶׁעָשָׂה תַּשׁוּבָה כְּרָאוּי, צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּשׁוּבָה עַל
תַּשׁוּבָתוֹ, פֶּן וְאוּלַי הִטְעָה אֶת עֵצְמוֹ, וְכַתֵּב עַל זֶה מִוֵּהֲרַנ"ת ז"ל
(לְקוּטִי הִלְכוֹת אוֹנָאָה הִלְכָה ג') וְאִפְלוּ אִם יוֹדַע אָדָם בְּעֵצְמוֹ שֶׁעָשָׂה
תַּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אַף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תַּשׁוּבָה עַל תַּשׁוּבָה
הִרְאֵשׁוּנָה, כִּי מִתְחַלֵּה כְּשֶׁעָשָׂה תַּשׁוּבָה עָשָׂה לְפִי הַשְּׁגָתוֹ וְאַחֲרֵי כֵן
בְּוִדָּאֵי כְּשֶׁעוֹשֶׂה תַּשׁוּבָה בְּוִדָּאֵי הוּא מְכִיר וּמְשִׁיג יוֹתֵר אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ. נִמְצָא לְפִי הַשְּׁגָתוֹ שֶׁמְשִׁיג עֲכָשׁוּ בְּוִדָּאֵי הַשְּׁגָתוֹ הִרְאֵשׁוּנָה
הִיא בְּבַחֲיִנַת גְּשָׁמִיּוֹת. נִמְצָא שְׂצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תַּשׁוּבָה עַל הַשְּׁגָתוֹ
הִרְאֵשׁוּנָה עַל שֶׁהִתְגַּשֵּׁם אֶת רוּמָמוֹת אֱלֹקוֹתוֹ וְכֵן לְעוֹלָם, וְלִכֵּן תְּמִיד
צָרִיכִים רַק לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִסּוּר לְחַשֵּׁב שֶׁכָּבֵר חֲזוּרְתִּי

בַּתְּשׁוּבָה וְזֶהוּ זֶה, וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שְׂאָדָם יוֹדַע שְׂפָגָם בֵּין אָדָם לְחֶבְרוּ, עָלָיו לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִחֶבְרוּ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פּה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֶבְרוּ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֶבְרוּ; מִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן בְּגִזֵּל לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר עַד שִׁיחְזִיר מֵהַ שְׂגָב וּגְזֵל מִחֶבְרוּ.

וְאִם אָדָם לֹא זוֹכֵר לְמִי חָטָא וְכוּ', עָלָיו לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שִׁיסָבֵב שְׂכָלָם יִמְחַלוּ לוֹ, וְכֵן כְּשִׂאָדָם גִּזֵּל אֶת הָרַבִּים, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בֵּיצָה כ"ט). גִּזֵּל וְאֵינוּ יוֹדַע לְמִי גִזֵּל יַעֲשֶׂה בְּהֵם צָרְכֵי רַבִּים; וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא וְדוּי דְּבָרִים לְהִיּוֹת רַגִּיל תְּמִיד לְהִתְוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') שְׁעוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (יַחְזָקָא ל"ב) "וְתֵהִי עֲוֹנוֹתָם חֲקוּקָה עַל עֲצָמוֹתָם", וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (תְּהֵלִים ל"ד) "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצָמוֹתָיו הַחֲטָאִים שְׂחֲקוּקִים עֲלֵיהֶם; וְכַתֵּב הָרַמְבַּ"ם (פָּרָק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׂבִתוּרָה בֵּין עֲשֶׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֲבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׂגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיֵּשׁוּב מִחֲטָאוֹ תֵּיב לְהִתְוֹדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׂנֵאָמַר (בַּמְדָּבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְוֹדוּ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְּבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֶׂה כִּיצַד מִתְוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם חֲטָאתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךָ וְכָךְ וְהִרִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשַׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עַקְרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְּרַבָּה לְהִתְוֹדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעֵינָן זֶה הִרִי זֶה מְשַׁבַּח; וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׂאָדָם זוֹכֵה לְהִתְוֹדוֹת, אֲזִי

אָסוּר לוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֵף דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם, וַיֵּאֱמִין בְּאֱמוּנָה אֲמִתִּית שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לוֹ, וְשָׁב וּרְפָא לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

א' ק.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵש"ק לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִבִּין אֶתְכֶם, אַתֶּם סָךְ הַכֹּל הִתְחַתְּנַתֶּם שְׁנַתִּים וּכְכַר אַתֶּם בּוֹכִים וּמְבַכִּים שְׁמַיִם וָאָרֶץ שְׁעֵדִין לֹא נִפְקְדָתֶם... מִי אוֹמֵר שְׂאֵתֶם לֹא יְכוּלִים לְהִבְיֵא יְלָדִים? וְלִכֵּן תִּפְסִיקוּ לְדָאג, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם אֶהְבָּה גְּדוּלָה מְאֹד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאֵף פְּעַם אֶל תְּרִיבוּ וְאֶל תִּתּוֹכְחוּ, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקוֹד אֶתְכֶם בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָא, הָעֶקֶר רַק תִּפְלָה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל זֶה, וְכֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י:): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִי לוֹ בָּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעֵנִיִּים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׁמַח אֶשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה; וְלִכֵּן אֶל תִּכְנָסוּ בְּשׁוֹם לְחֵץ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ יִהְיֶה לְכֶם יְלָדִים, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וּלְהַרְבּוֹת בְּתִפְלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

א' קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵשׁ"ק לְסֹדֵר וְאֶרְא, כ"ה טַבַּת ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַטֵּבַע שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁהֵם תָּמִיד שׁוֹכְבִים צוֹעְקִים רוֹעֲשִׁים וְגוֹעֲשִׁים וְכו', וְזֶה הַטֵּבַע הַבְּרִיא שְׁלֵהֶם, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָם לְהִיּוֹת בְּסַבְּלָנוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי שְׁמֻכְנִיסִים בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, שֶׁתָּמִיד שׁוֹמְעִים קִלְטֹת שֶׁל שִׁירִים וְשְׂמֻחָה בְּבֵית, שְׂזֵה מְרַגֵּעַ אֶת הַיְלָדִים, וְלִכְּן אֶת צָרִיכָה לְהַתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסַּבְּלָנוּת, וְלֹא לְתַת עוֹנָשִׁים לְהַיְלָדִים, אֲלֵא לְלַכֵּת רַק בְּטוֹב, וְכֵן תִּתְּאָזְרִי בְּמִדַּת הַסַּבְּלָנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בֹא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה')

לְפֹם צַעֲרָא אֲגֵרָא.

וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׂאֲשָׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֻלָה לְגַמְרִי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסַּבְּלָנוּת וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בֹּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צָרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלֶיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמֵּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצָם מִעֲצָמֵי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכְּן אֲשִׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁקִּנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסַּבְּלָנוּת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,

שָׂאז הַשְׁכִּינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְכֵן הַדְּבָר שִׁיף לְגַבֵּי יְלָדִים
שְׁצָרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת לִילָדִים, כִּי בְּלִי סְבָלָנוֹת אִי אֶפְשֶׁר לְגַדֵּל אֶת
הַיְלָדִים, וְאִף שְׂזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֵינן עֹצָה אַחֲרֵת עִם
יְלָדִים רַק סְבָלָנוֹת, וְלִהְיֶיע לְסְבָלָנוֹת אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָרִין
חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) זֶה עַל יְדֵי תוֹקֶף הָאֱמוּנָה, שְׁצָרִיכִים לְהַחֲדִיר
בְּעֵצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵינן בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא,
וְהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבִידִיעוֹת אֵלּוֹ עוֹבְרִים עַל הַכֵּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

א' קסב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵש"ק לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ה טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׂאָסוּר לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּלִי נִשְׂוֵאִין, שְׂזָה עוֹן
חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וּמִשְׁלָמִים עַל זֶה אַחַר כֵּךְ מְחִיר כְּבֹד, כִּי כֵךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֵּל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְאָרִיף אֶפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט'
סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֵּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי
כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר,
חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלִכֵּן בְּלִי נִשְׂוֵאִין זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד
לְהַיּוֹת בְּיַחַד עִם גְּבֵר אֶפְלוֹ לְשֵׁם נִשְׂוֵאִין, וְהִנֵּה הַבְּחוּר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם וַיֵּשׁ לוֹ בַּחֲזוּרָה בַּחֲנָם, אֲזִי לְמָה הוּא יִרְצָה לְהַתְחַתֵּן, הוּא
מוֹשֵׁף אוֹתָךְ וְכוּ', וּמוֹשֵׁף אוֹתָךְ וְכוּ', וְכֵךְ יִמְשׁוֹף אוֹתָךְ עוֹד כַּמָּה

שָׁנִים, כִּי לָמָּה צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן כְּשֵׁישׁ לוֹ בַּחֲוָרָה לַעֲשׂוֹת עִמָּה מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה בְּחִנָּם וְכוּ', וְלִכֵּן תִּפְקַחִי אֶת הָעֵינַיִם וְתִרְאִי בְּאֵיזָה בּוֹר אֶת נִמְצָאת, אֶת צְרִיכָה לְהִגִּיד לוֹ חֵד מִשְׁמַעִית שְׁאֵת רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן, כִּי אַחֲרֵת כִּכָּה יִסְחֹב אוֹתָךְ שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וְלַצֶּעֲרָנוּ הָרַב מִי שְׁלֹא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיֵּי הַפֶּקֶר בְּלִי שׁוּם תּוֹעֵלֶת וְתַכְלִית כָּלֵל וְכוּ', אֲלֹא מְנַצְלִים אֶת הַזּוּלָּת בְּאִפְסָן מִחֲפִיר וּמִכְפִּישׁ מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְתַּח לָךְ אֶת הָעֵינַיִם וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

א' קסג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵשׁ"ק לְסֹדֶר וְאֵרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה כָּל כֶּף מִשׁוֹקַע בְּזָבֵל וְלִכְלוּךְ כְּזָה וְכוּ', עַד שֶׁכָּל הָרֵאשׁ שְׁלָךְ מְלֹא טְנוּף וְצוּאָה וְכוּ', וְאֶתָּה שׁוֹאֵל מֵה רַע בְּזָה? עֲלִיךְ לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף חֶלֶק ב' סִימָן ח') אָסוּר לְלַמֵּד זְכוֹת עַל זֶה שֶׁעָבַר עַל מִשְׁכָּב זְכוּר; זֶה פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלֹא צְרִיכִים שׁוּם פְּרוּשִׁים עַל זֶה, וְעַל פִּי הַתּוֹרָה הוּא חַיֵּב מִיָּתָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא כ"י"ג) "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר מִשְׁכַּבֵּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עָשׂוֹ שְׁנִיָּהֶם מוֹת יוֹמָתוֹ דִּמְיָהֶם בָּם", וּבְזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם הָיוּ מְקַבְּלִים

על זה מיתה, עם כל זאת מי שעובר על זה, לא ימלט שלא יקבל את עונשו אם לא שחזור בתשובה, כי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת ל). תְּנִי רַבִּי חִיָּא מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אָף עַל פִּי שֶׁבִטְלוּ סְנֵה־דְרִין אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בִטְלוּ וְכוּ', אֲלָא דִּין אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בִטְלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיַּב סְקִילָה, אוֹ נוֹפֵל מִן הַגַּג אוֹ חָיָה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיַּב שְׂרָפָה, אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נָחַשׁ מִכִּישׁוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיַּב הַרִיגָה, אוֹ נִמְסַר לְמַלְכוֹת אוֹ לִיסְטִים בָּאִין עָלָיו, וּמִי שֶׁנִּתְחַיַּב חֲנֻקָּה, אוֹ טוֹבֵעַ בְּנֶהָר אוֹ מֵת בְּסֵרוּנְכִי; הָעוֹלָם זֶה לֹא הִפְקָר, שׁוֹמְעִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת וְתֵאוּנוֹת דְּרָכִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הוּא בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף סִימָן ל"ג) מִי שֶׁעוֹבֵר עַל מִשְׁכָּב זָכוֹר עַל יְדֵי זֶה נִתְפָּס בַּתְּפִיסָה;

וְכֹל זֶה מְדַבֵּר עַל מְנוּל אוֹ שְׁתֵּי מְנוּלִים וְכוּ', שֶׁהֵם חַיִּיבִים מִיתָה, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דָּבָר, אִין עַל זֶה שׁוּם לְמוֹד זְכוּת, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכֹל שֶׁכֵּן אִם יֵשׁ רָשָׁע מְרָשָׁע שֶׁהִתְעַלֵּל מִיֵּנִית בְּקִטְיָנִים, שֶׁלְצַעֲרָנוּ הָרַב לֹא חָסַר מִתְעַבִּים כְּאֵלוֹ וְכוּ', אוֹתָם צְרִיכִים פְּשׁוּט לְסָרֵס וְכוּ', וְאַחַר כֵּן שֵׁיִשְׁבוּ בְּבֵית סֵהָר כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, כִּי קָטִין שֶׁעָבַר הִתְעַלְלוֹת מִיֵּנִית וְכוּ', זֶה נִשְׁאָר אֲצֵלוֹ כֶּתֶם עַל כָּל הַחַיִּים וְכוּ', וְאִין עַל זֶה שׁוּם מְחִילָה בְּעוֹלָם וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא בְּחֻשְׁבוֹ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף חֵלֶק ב' סִימָן ח') אֲסוּר לְלַמֵּד זְכוּת עַל זֶה שֶׁעָבַר עַל מִשְׁכָּב זָכוֹר; עַל הַתְעַלְלוֹת מִיֵּנִית בְּקִטְיָנִים, אִין עַל זֶה שׁוּם לְמוֹד זְכוּת, וְאִין לוֹ שׁוּם תִּקְנָה רַק סְרוּס וְאַחַר כֵּן שֵׁיִשְׁב כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּבֵית סֵהָר, כִּי הוּא אִימָלַל אֶת הַקְּטִינִים עַל כָּל הַחַיִּים שְׁלֵהֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְשִׁכְלָה שֶׁתִּחְזַר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶי שֵׁיִהִיָּה מְאַחַר שֶׁלְבַסּוּף יִתְפָּסוּךָ אוֹתָךְ וּבְצֶדֶק, וְאַזְ קְלוּנְךָ

יִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים, וּמָה גַם שֶׁתִּגְמַר בְּבֵית סֹהַר שִׁשָּׁם מְקוּמָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְעַלֵּל מִיָּנִית בְּקִטְיָנִים צְרִיכִים רַק לְסָרֵס אוֹתוֹ וְאַחַר כֵּן שִׁישֵׁב בְּבֵית סֹהַר כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

א' קסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵשׁ"ק לְסֹדֵר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תַּשְׁעִ"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי הֵתִיר לָךְ לְלַמֵּד נָשִׁים בְּשָׁעָה שֶׁהֵיָצַר הָרַע בּוֹעֵר בְּךָ כְּמוֹ תַנּוּר וְכוּ', וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין פ"ב.) כָּל שֶׁעֲסָקִיו עִם הַנָּשִׁים סוּרוֹ רַע, וּפִירֵשׁ רַש"י סוּרוֹ רַע, מִנְהַגוֹ רַעָה, קָרְבוֹתוֹ רַע, לְהִשְׁתַּדֵּל עִמּוֹ שִׁיְהֵא סָר אֵלָיו וּבָא לְבֵיתוֹ; וְלִכֵּן אֲסוּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן לְגַבֵּר לְלַמֵּד עִם נָשִׁים, וְאֵין עַל זֶה שׁוּם הֵתֵר, אֶלֶּא אִם אֲשֶׁתּוֹ עִמּוֹ כָּל הַזְּמַן, וְאַסוּר לְהִתְיַחַד עִם אִשָּׁה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי רוּב פּוֹסְקִים אוֹמְרִים שֶׁהוּא אֲסוּר מְדַאוּרֵיתָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה ל"ו:) וְאֵין אַחַר מִתְיַחַד עִם כָּל עֵרִיּוֹת שְׁבִתוּרָה יַחּוּד דְּאוּרֵיתָא דְּאִשָּׁתַּי אִישׁ, וְאַתָּא דְּוֹד וְגִזְרֵי אֶפְלוֹ אֵיחּוּד דְּפִנּוּיָה; וְזֶה לֹא חוֹמְרָא אֶלֶּא אֲסוּר חָמוּר מְאֹד מְאֹד שְׁסוּפוֹ רַע, כְּמוֹ שֶׁקָּרָה אֶצְלָךְ, וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ יוֹתֵר לְלַמֵּד עִם נָשִׁים בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, מִשׁוּם (שְׁבִת י"ג.) לָךְ לָךְ אֲמָרִי נְזִירָא סְחוּר סְחוּר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב;

וְלִכְּנָן תִּכְפֹּף וּמִיָּד תִּבְטֹל אֶת כָּל הַשְּׁעוּרִים, וְאָסוּר לָךְ בְּהַחֲלוֹט לְלַמֵּד
עִם נָשִׁים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסָן, כִּי מֵרָה יִהְיֶה לָךְ בְּאַחֲרוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

א' קס"ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בא, כ"ו טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ,
זִכְרוּ תִזְכֹּר אֲשֶׁר מוֹתֵרֵנִי ז"ל אָמַר שְׁחַנּוּךָ הַיְלָדִים אֲצִלוּ כָּךְ
חָשׁוּב כְּמוֹ עֲבוֹדַת חֲצוֹת שְׁלוֹ, וּבִקְאֻמַּת מִי שְׁמִתְבוֹנֵן מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם
עִם הַנְּעֵר וְכוּ', עָלְיוֹ לַעֲשׂוֹת כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלָתוֹ כְּדִי לְהַצִּיל אֶת יְלָדָיו
שֶׁלֹּא יִסְחָפוּ אַחַר רוּחַ הָרְחוּב וְכוּ', שֶׁשֵּׁם מִלֵּא גֵאוּף וּכְפִירוֹת
וְהַפְּקוּרוֹת וְכוּ', בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְעַקֵּר הַחֲנוּךְ שְׁאָדָם צָרִיךְ קִדְּם
כָּל לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמוֹ, כִּי לֹא יִמְלֹט שֶׁהוּא יִהְיֶה קַל שְׁבִקְלִים וְלֹא יִבּוֹא
לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין וְכוּ', וְכָל הַמְּצוּוֹת שְׁמִקְיִים יִהְיֶה אֲצִלוּ כְּאֵלוֹ כְּפֵאוֹ
שֶׁד וְכוּ', וְכֵן לֹא יִדְקֶדֶק בְּמֵה שֶׁהוּא אוֹכֵל וְכוּ', וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן
שֶׁהוּא יִתְנַהֵג בְּהַפְּקוּרוֹת וְכוּ', אִיךְ שֶׁיְךָ אַחַר כָּךְ לְבַקֵּשׁ מֵהַיְלָדִים
שֶׁיִּהְיוּ יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ? וְלִכְּנָן חֲנוּךְ מִתְחִיל תְּמִיד מֵעֲצָמוֹ,
אָדָם צָרִיךְ לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמוֹ בִּירְאֵת שְׁמַיִם שְׁלָמָה, וְתְּמִיד יִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה צוֹ הַשְּׁעָה
לְהַתְּפַלֵּל עַל אֱמוּנָה פְּשוּטָה, לְהֵאֱמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין
בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, כִּי כָּל הָעָרֵב רַב שֶׁקָּמוּ עֲכָשׁוּ וּגְזוּרִים גְּזוּרוֹת וְכוּ', הַכֵּל
בֹּא כְּדִי לְבַטֵּל אֶת הָאֱמוּנָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל.

וכבר צעק רבנו ז"ל ואמר (שיחות הר"ן סימן ר"כ) שיהיה אפיקורסות גדול בעולם, כי מלמעלה יבוא אפיקורסות בעולם בשביל נסיון. ואני יודע שאנשים שלי גם בלא זה יתחזקו באמונה באמת וישארו קימים באמונתם, אך אני מגלה לך זאת כדי שיתחזקו יותר כשיראו שדברו מזה מקדם. והיה מתאנח מאד על זה ואמר: אוי, איך יוכלו לעמוד אנשים מועטים נגד כל העולם? ואמר שזה יהיה הברור הגדול לפני ביאת משיח צדקנו, כמו שהתנבא הנביא דניאל ואמר (דניאל י"ב י') "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" וכו', כי זה יהיה הנסיון הכי קשה להחזיק מעמד באמונה הקדושה בו יתברך, כי יכנס בכל אחד ואחד ספקות וקרירות באמונה, שזה מלחמת עמלק שנאמר אצלו (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא בשלח) אין רפידים אלא שרפו ידיהם מן התורה, ולפיכך עמלק בא עליהם, וכן את מוצא שאין השונא בא אלא על ידי רפיון ידים מן התורה; כי הרגע שאדם מתרשל ולא לומד תורה, על ידי זה נכנס בו ספקות באמונה, כי הוא יתברך ותורתו אחד הם, ועל ידי זה בא עמלק ומכניס בו ספקות במציאות הוי"ה יתברך שמו, שזה הברור האחרון.

ולכן עלינו למסר את נפשנו עכשו בשביל ילדינו להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולהראות להם דגמא חיה הן האבא והן האמא בקיום מצוות מעשיות דיקא בשמחה עצומה, וההורים צריכים להיות דגמא להילדים, וכך יכולים לצפות שגם הילדים יחקו אותם, ולכן אשרי ההורים שמקפידים על קיום מצוות מעשיות כקלה וכחמורה וכו', מהדבר הכי קטן עד הדבר הכי גדול, הינו להראות דגמא להילדים שצריכים להכין נטלה ומים לפני

שְׁהוּלָכִים לִישָׁן, וּכְשֶׁקָּמִים לֹא יוֹרְדִים ד' אַמוֹת עַד שְׁנוּטְלִים אֶת הַיָּדִים וְכוּ', וְכֵן לומר אֶת הַבְּרָכוֹת בְּשִׂמְחָה וּבִקְוֹל וְכוּ', וְכֵן לְבָרוּךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּזָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר בְּשִׂמְחָה וּבִקְוֹל וְכוּ', שְׁכַל זֶה נִדְמָה לְדַבְרִים קְטָנִים, אֲבָל זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וְכֵן עַל דְּבָרִים גְּדוּלִים לְהִזְהַר מְאֹד בְּשִׁבְתָּ לֹא לַעֲבֹר עַל שׁוּם אֲסוּר קָל שְׂגוּבֵל בְּחֻלוֹל שִׁבְתָּ, וְכֵן לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְאַכֵּל שׁוּם מֵאֲכָל שְׂאִין עָלָיו הַכָּשֵׁר כְּשֶׁר מִבֵּית דִּין יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשֵׁבֵי שְׁמוֹ וְכוּ'.

וְכַךְ כְּשֶׁהֵילְדִים רוֹאִים שְׁהַהוּרִים מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עַל הַיְהוּדוֹת כְּקִלְהָ וּכְחַמּוּרָה, אִזּוּ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁהֵילְדִים יִגְדְּלוּ יִרְאִים וּשְׁלֵמִים, אֲבָל אִם הַהוּרִים הֵם קָלִים וְרִיקִים וּפְחוּזִים, וְכָל הַיְהוּדוֹת אֲצֵלָם זֶה מֵהַשְׁפָּה וְלַחוּץ וְכוּ', וְהֵם לּוֹקְחִים הַכֹּל בְּקִלּוֹת וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁהֵם מִסְתַּכְּלִים בְּעֵצָמָם בְּהַזְבֵּל וְהַלְכָלוֹךְ וְכוּ', שְׁיִכּוּלִים לְרֹאוֹת בְּמַחְשָׁב הַמְּחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, אִזּוּ נִכּוֹן לָבֶם יִהְיֶה בְּטוּחַ לְהַהוּרִים שְׁסוּף כָּל סוּף בְּנִיחָם יִהְיוּ מֵהַנוֹשְׂרִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ יִתְלָשׁוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֹאשָׁם לְמָה מַגִּיעַ לָהֶם שְׁבִנְיָהֶם אוֹ בְּנוֹתֵיהֶם יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, וְלוֹקְחִים סְמִים וְכוּ', וְגוֹמְרִים בְּבֵית סֵהַר וְכוּ', כִּי חֲנוּךְ מִתְחִיל אֲצֵל הַהוּרִים, וְהֵילְדִים תְּמִיד מְחַקִּים אֶת הַהוּרִים, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (סְפָה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינּוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְּאַבּוּהָ אוֹ דְּאַמִּיהָ, מֵהַ שְׁתֵּינּוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוֹ מֵהָאָבָא אוֹ מֵהָאָמָא, וְכֵן אָמְרוּ (פְּתוּבוֹת ס"ג): הֵינּוּ דְאָמְרֵי אֵינְשֵׁי רַחִילָא בְּתַר רַחִילָא אֲזֵלָא כְּעוּבְדֵי אִמָּה כְּךָ עוּבְדֵי בְּרֵתָא; כְּמוֹ שֶׁהָאֵם מִתְנַהֶגֶת כְּךָ הַבַּת תִּתְנַהֵג, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ עִכְשָׁו יֵשׁ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים בְּעוֹלָם כָּלוּ, בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁרוּצִים לְהַרְחִיק אֶת יְלָדֵינוּ מִקִּיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וּמִלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְמַסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ קָדָם עַל עֲצָמָנוּ לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמָנוּ שְׁנֹשְׁתֵּדֵל מְאֹד לִילָךְ עַל פִּי דְרַכֵּי הַתּוֹרָה

הַקְדוּשָׁה, וְלִקְבַע עֵתִים לַתּוֹרָה, וְכֵן לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים הַהוֹרִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל הַצְּלַחַת יְלִדְיָהֶם, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא יֵלֵךְ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיהֶם דְּבַר זֶה, כִּי בְּקִלּוֹת הַיְלָדִים יְכוּלִים לִפְרֹק עַל לְגַמְרֵי וְלִצְאֵת לְתַרְבוֹת רָעָה, וְלִקְחַת סְמִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה יְכוּל לְקָרוֹת אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכְּנֹן עַל הַהוֹרִים לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחַת יְלִדְיָהֶם כָּל יוֹם וְיוֹם, וְכִמְאֻמָּרָם ז"ל (תְּנִי דְבִי אֵלֵיהוּ רַבָּה פֶּרֶק י"ח) מַעֲשֵׂה בְכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׁמִים בְּסִתֵּר וְכָל מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה הָיָה עוֹשֶׂה בְּסִתֵּר, וְהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמְשַׁתַּחֲוֶה וּמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵךְ בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדִי שֶׁלֹּא יָבוֹא אֶחָד מֵהֵן לִידֵי עֲבָרָה וְלִידֵי דְבַר מְכַזֵּב. וְאָמְרוּ לֹא יִצְתָה אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנִית וְלֹא שְׁלִישִׁית עַד שֶׁבָּא עֲזָרָא וְהָעֵלָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֶל, וְאוֹתוֹ הִכְהִין עִמָּהֶם, וְלֹא נִכְנַס הִכְהִין הַהוּא לְעוֹלָמוֹ עַד שֶׁרָאָה כְּהֻנִּים גְּדוֹלִים וּפְרַחֵי כְּהוֹנָה מְבַנְיָו וּמְבַנְיָ בָּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחֵר כִּף נִכְנַס אוֹתוֹ הִכְהִין לְבֵית עוֹלָמוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ז) "בְּטַח בְּהוֹי"ה וַעֲשֵׂה טוֹב" וְגו'.

"וְהִתְעַנַּג עַל הוֹי"ה וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאַלֵּת לְבָבְךָ" וְגו'.

וַיְדוּעַ אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ אֶת הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי הַבֶּעַל "חֲתָם סוֹפֵר" זי"ע אֵיךְ זָכָה לְבָנִים וּבָנוֹת כָּל כִּף מְצַלְחִים? עֲנָה וְאָמַר כָּל לִילָה בְּעַת תְּקוּן חֲצוֹת מְלֵאתִי אֶת הַכּוֹס עִם דְּמַעוֹת, וְהִתְפַּלֵּלְתִּי עַל הַצְּלַחַת יְלִדְיִי, וְכִף זְכִיתִי לְזֶה.

וְכֵן מְסֻפָּר מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁהָיָה לוֹ עֶשֶׂר יְלָדִים, וְכָלֵם הָיוּ מְצַלְחִים וּבְעֵלֵי דֶרֶךְ אֲרָץ גְּדוֹל, וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֵיךְ זְכִיתָ לִילָדִים טוֹבִים כָּאֵלוֹ? עֲנָה וְאָמַר מֵה אֲתָם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם צָמְחוּ

לי על העץ? כל לילה שפכתי דמעות להקדוש ברוך הוא, ומלאתי את הכפה שלי עם הדמעות, ואחר כך רחצתי את פני עם הדמעות וכו', עד שזכיתי לראות מהם מה שראיתי וכו',

ידוע שפעם באה אמא אל החפץ חיים וצ"ל ובקשה ברכה על ילדיה שיהיו תלמידי חכמים, ענה ואמר עם ברכה אתם רוצים שהילדים יהיו תלמידי חכמים? צריכים להשקיע בהם, והעקר להתפלל הרבה להצלחת הילדים, וזה מועיל מאד מאד, כי תפלת האמא על ילדיה עושה רושם בשמים, והוציא מארון הספרים שלו תהלים ישן נושן שהיו הדפים מנפחים עם המון כתמים וכו', וזה היה מרב דמעות של האמא שלו שהתפללה עליו, והראה את זה להאשה ואמר לה את רואה, זה התהלים של האמא שלי שהרבתה להתפלל עלי, רואים מכל זה שעקר הצלחת הילדים זה רק על ידי תפלה, ולכן אשרי ההורים שמתפללים על הצלחת ילדיהם, ובודאי תפלת ההורים על ילדיהם מועיל מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ"ו טבת ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ותרבי לעשות צדקה וחסד, כי לאחרונה שומעים כל כך הרבה אסונות שקורה עם נשים צעירות שגחטפים

מן העולם בצורה איומה מאד, ולכן אשרי מי שמרבה לעשות צדקה וחסד, כי כך אמר החכם מכל אדם (משלי י"ב) "ויצדקה תציל ממות", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (בבא בתרא י'): שתי צדקות הללו למה? אחת שמצילתו ממיתה משנה, ואחת שמצילתו מדינה של גיהנם; כי כשעושים צדקה וחסד עם הזולת, על ידי זה נצולים ממיתה משנה בזה העולם, ונצולים מדינה של גיהנם בעולם הבא, ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק לעשות חסד עם הזולת, ואם את יכולה לבוא לעזר לי בבית התבשיל - אהל אברהם אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיהיה לך בזה, כי סוף כל סוף הקמתי את זה רק בשביל להאכיל רעבים וצמאים, אשר זה הצדקה הכי גדולה, ולכן בזה שתעזרי לי זה חשוב ממש כאלו את נותנת את הצדקה.

נא ונא ראי להתחזק ביראת שמים שלמה, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי את צריכה לדעת שעכשו הנסיון הכי קשה זה לגדל ילדים, והעקר לשמר עליהם שלא יצאו לתרבות רעה, ולא יהיו נושרים עד שרחמנא ליצלן יפלו אל סמים ואל הדברים הכי גרועים וכו' וכו', וזה תלוי בחנוך עצמי, כי כשהאמא מתנהגת בצניעות הדבור שלא מנבלת את פיה, ולא מקללת את הילדים ואת בעלה, וכן היא שומרת על ההתנהגות שלה, מברכת ברכת המזון מתוך הסדור, ואומרת את הברכות בקול, על ידי זה הילדים יחקו אותה, כי הילדים מחקים את ההורים, וכמאמרם ז"ל (ספ"ה נ"ו): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאמיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא, וכן אמרו (כתובות ס"ג): הינו דאמרי אינשי רחילא בתר רחילא אזלא כעובדי אמה כף עובדי ברתא; כמו שהאם מתנהגת כך הבת תתנהג, ולכן אני מאד מבקש אותך שתקחי את עצמך בידך ותתנהגי בדרך ארץ גדול ובצניעות הלבוש, כדי

שְׁהִילָדִים שֶׁלָּךְ לֹא יִחַקּוּ אוֹתָךְ, וְאַחַר כֵּן יִהְיֶה כְּכֹר מְאַחַר, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כִשְׁהִילָדִים פּוֹרְשִׁים מִהִיָּדוּת וְנוֹשְׂרִים מִהֶאֱנוּשִׁיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִתְחִילִים לְקַחַת סָמִים, וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי שְׁטוּיּוֹת, אֲזִי הַהוֹרִים תּוֹלְשִׁים אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשֶׁם וְכוּ', וְשׂוֹאֲלִים לְמָה מְגִיעַ לָהֶם עֲנֵשׁ כִּזֶּה? וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁהֵם חַיִּבִּים בְּזֶה, כִּי אִם הֵם הָיוּ מִתְנַהֲגִים בְּצַנִּיעוֹת הַדְּבוּר, בְּצַנִּיעוֹת הַלְּבוּשׁ, וְהָיוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עַל הַמְּצוֹת בְּקִלָּה כַּחֲמוּרָה, אֲזִי הָיוּ זוֹכִים לְרוּת רַב נַחַת מִלִּידֵיהֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי מִהַבְּתִים הֵכִי טוֹבִים כְּכֹר קָרָה דְּבַר כִּזֶּה שְׁהִילָדִים פָּרְשׁוּ וּפְרָקוּ עַל לְגַמְרֵי וְכוּ', וְזֶה בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת, וְעַכְשָׁיו זֶה כְּכֹר מְאַחַר, וְלִכֵּן תִּהְיִי חַכְמָה וּמֵהִיוֹם וְהִלָּאָה תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד אֵיךְ שְׂאֵת מִתְנַהֲגַת, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁהִילָדִים יִחַקּוּ אוֹתָךְ וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּדְּעִי שְׁלַעֲשׂוֹת כְּתַבַּת קַעֲקַע וְכוּ', כְּגוֹן אֶפּוֹר קְבוּעַ וְכוּ', עַל הָעֵינַיִם וְעַל הַשְּׁפָתַיִם וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ בְּזֶה שְׂאֵלָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה בְּעֵינַיִן טְבִילָה וְכוּ', וְהִיא כְּמוֹ שְׂלֵא טְבִילָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְאֶסּוֹר לְקַחַת סְכוּן כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂזֶה בְּנַפְשָׁךְ וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשְׂאֵל כָּל דְּבַר בְּ"בֵית הוֹרָאָה" מֵהַ מְתָר וּמֵהַ אֶסּוֹר, כְּדִי שְׂלֵא תִהְיִי מִהַצּוֹעֲקוֹת וְאֵינָן נַעֲנוּת, וְלֹא חֲרוּנָה יֵשׁ זֹעָה בְּהַרְבֵּה דְּבָרִים חֲמוּרִים מֵהַ שְׁקוּרָה שְׁנִשְׁשִׁים צְעִירוֹת נְחֻטְפוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וּבְפֶרֶט בְּעַת לִידָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל דְּבַר זֶה, וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

מִחַר אֲשֶׁתִּי צְרִיכָה לְעֵבֵר נְתוּחַ, אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתָהּ, וְאַהֲיָה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, כ"ו טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

טוֹב מְאֹד שֶׁעוֹרְרַתְּ אֶת הַנְּשִׁים בְּעֵנִינְךָ כְּתִבְתְּ קַעֲקַע וְאֶפּוֹר וְכו', וְגַם אֲנִי כְּתִבְתִּי לָהֶן דְּבַר זֶה, כִּי יֵשׁ בְּזֶה חֲשֵׁשׁ גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּעֵנִינְךָ הַטְּבִילָה, וְזֶה לֹא כָּל כֶּף פְּשׁוּט, וְלֹא חֲרוֹנָה שׁוֹמְעִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲסוֹנוֹת מֵה שְׁקוֹרָה לְנָשִׁים צְעִירוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה לֹא בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וּכְבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא ס.) כִּיּוֹן שְׁנַתָּן רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית אֵינוֹ מִבְּחִין בֵּין צְדִיקִים לְרָשָׁעִים וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמַתְחִיל מִן הַצְּדִיקִים תַּחֲלֶה.

בְּעֵנִינְךָ הוֹרָאת קִבֵּעַ שִׁיעֲשׂוּ אַבְרָכִי הַכוֹלֵל, אֵין לָהֶם מֵה לְפַחַד כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ עִם עוֹרְךָ דִּין וְעַם רוֹאֵה חֲשָׁבוֹן, וְהַפְּעֵם זֶה לֹא הֶפְקֵר וְכו' וְכו'.

מִי יִתֵּן שְׁכָל הָאֲבָרְכִים יִהְיוּ חֲזָקִים לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנֵה גְמָרָא, שְׁזֶה הַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לָחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנֵה וְלֹא תִלְמוּד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בּא, כ"ו טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתּוּלִידֵי בְּקִלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתַהֲיֵי רְגִילָה לּוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמוּל עָלַי וְתִקַּל מֵעָלַי אֶת צַעַר הָעֶבֶר וְהַלִּידָה, וְתַהֲיֵה עִמִּי בְּעַת הַלִּידָה, וַיֵּצֵא הוֹלֵד לְאוֹיֵר הָעוֹלָם בְּרַגַע קָטָן בְּקִלוֹת בְּלֵי שׁוּם נֹזֵק לֹא לִי וְלֹא לְוֹלָד, וְיַהֲיֵה נוֹלָד בְּשַׁעֲה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם וּלְבְּרִיאוֹת לְחַן וּלְחֶסֶד, וְאֲנִי וּבְעָלֵי נַגְדָּלְהוּ לְעִבּוּדְתֶךָ וּלְתוֹרַתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנֶאֱמִין בְּךָ תָּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי וְהַעֲוֹבֵר נֹזְקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאִיבְרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבְשָׂר, וּשְׂאֵר בְּנֵין הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֲלָל הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחֲלָל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כַּחַי וְרוּחִי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר רַפָּאוֹת תְּהִי לְשָׁרִיךְ וְשָׁקוּי לְעֲצָמוֹתַיךָ, כִּי לֶךָ הַיּוֹי"ה הוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה הַיּוֹי"ה אֱלֹהִי, וְאֲנִי בִיהוֹה אַעֲלוּזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רַצָּה הַיּוֹי"ה לְהַצִּילֵנִי הַיּוֹי"ה אֱלֹהֵי לְעוֹרְתִי חוּשָׁה, וְאֲזַכָּה לִילָד בְּקִלוֹת מְאֹד בְּלֵי שׁוּם פְּחַד וּכְאֹב וְצַעַר כָּלֵל, וְאֲזַכָּה לְהַכְּלִל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

... גֵּרוֹ יָאִיר, אִם קִבְּלָתָּ מִתְּנָה שְׁבַע עֲשָׂרָה סְטִים שֶׁל הַזֶּהָר, לְדַעֲתִי תִשָּׂאִיר אֶת זֶה בִּכְפֹתָה שְׁלֶךְ, וְכָל יוֹם שִׁיגְרוֹסוּ בְּיַחַד הַיְלָדִים בְּחֻמֵּשׁ עֲשָׂרָה דְקוֹת כְּסוּדָרָן זֶהָר, שְׁזֵה סְגִלָּה לְזַכּוֹף הַנֶּפֶשׁ, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְקַאמְאֲרָנָא זי"ע, אִם יִשְׁמְעוּ אוֹתִי בְּדוֹר הַזֶּה, הֵייתִי מִמְּלִיץ שְׁיִלְדִים בְּגִיל תִּשְׁעַ שְׁכָבָר יִלְמְדוּ זֶהָר, כִּי הַפְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת מִתְּרַבָּה בְּעוֹלָם, וְזֶה הוּא אָמַר עוֹד לְפָנַי מֵאָה וְחֻמֵּשִׁים שָׁנָה, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ כָּבָר אֶת זֶה, עֲדִיף שִׁיגְרוֹסוּ אֶת זֶה בִּכְפֹתָה כְּסוּדָרָן בְּכָל יוֹם כָּרְבַע שָׁעָה, וְהַדְּבָרִים הַקְּלִים תִּסְבִּיר לָהֶם אֶת זֶה, וּבְכֻלָּל טוֹב מְאֹד שְׁתַּרְבֶּה לְדַבֵּר אִתָּם מִירָאָת שְׁמַיִם וּסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים שְׁזֵה דְבָר גָּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִיקִים, הוּא דְבָר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרֵים מִצְדִיקִים נִתְעוֹרָר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל לְהִשָּׂם יִתְבָּרַךְ בְּחֻשָּׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַצְּדִיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרָת בְּעַת שְׁמִסְפְּרִין מִהַצְּדִיק, וְהִיא מְעוֹרְרָת לְהִשָּׂם יִתְבָּרַךְ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיוֹת רְגִיל וּלְסַפֵּר סְפוּרֵים לְהִתְלַמְּדִים, שְׁזֵה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנּוּ זי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׂאֵל פְּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ כֵן! וְכִשְׁשָׂאֵל אוֹתָם אֵיזָה סְפָרִי מוֹסֵר? עָנוּ וְאָמְרוּ "חוֹבֶת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא לְזֶה הַתְּכוּנָתִי, אֶלָּא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע וּמִהָרַבִּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאָנִיפָאֵלִי זי"ע. רוֹאִים מְזֵה אֶת גְּדֻלַּת הַכַּחַשׁ שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד עִם הַתְּלַמְּדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, כ"ו טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה שְׂד"ר עֲבוּר קִהְלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁזֵה צְדָקָה אֲמִתִּית כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ מַה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים עִם הַכֶּסֶף, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְלִיחַ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִרְאֶה לְהִתְמִיד בְּזֵה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה וְיִהְיֶה לָךְ מִזֵּה גַם פְּרִנָּסָה בְּנִקְל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכוּלְתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֵה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגֹּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֵה מִטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חִלּוּדָה, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת לְפְרִנָּסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנָּסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוֹק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שְׂתִלְמַד לְכַד אוֹ שְׂתִלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שְׂתִלְךָ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תִּלּוּי כְּפִי שְׂאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שְׂהַשְׁלוּשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת

שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְכִיִּיתִי
אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד ;
שְׁזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לומֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקֹר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ
יודְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֶפְלוּ כִּמָּה דְבוּרִים שְׂמֵדְבָרִים עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשֵׁם גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִית
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ק.ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, כ"ו טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבִשְׂדֵיֶיךָ צְרִיכִים רַק לְהַסְתַּפֵּל עַל הַמְּדוּת,
כִּי אִם יֵשׁ מְדוּת טוֹבוֹת יֵשׁ כְּבָר הַכֵּל, וְאִם אֵין מְדוּת יְכוּלִים לְהִיּוֹת
הַבְּחוּר הַכִּי יָפֵה וְכו', אֲבָל מִבְּפָנַיִם זֶה רְקוּב כְּמוֹ תַפּוּחַ הַכִּי יָפֵה

כְּשָׂרָק פּוֹתְחִים אֶת זֶה מוֹצְאִים שָׁמָּה מְלֵא תוֹלְעִים וְכוּ', אֲזַי מְכַרְחִים לְזֶרֶק אֶת זֶה וְכוּ', וְלָכֵן הֶעֱקָר כְּשִׁמְחָפְשִׁים שְׂדוּךְ צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ אַחֵר בְּחוּר אוֹ בַּחוּרָה עִם מְדוֹת טוֹבוֹת, כִּי הַמְדוֹת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וְלֹא בְּחִנָּם שָׂרְבָנוּ ז"ל חִבֵּר אֶת "סֵפֶר הַמְדוֹת" בְּהִיּוֹתוֹ בְּגִיל שְׁתִּים עֲשָׂרָה, וְלָמַד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וּבִקְשׁ מֵאֲתָנוּ מְאֹד מְאֹד לְחֹזֵר הַרְבֵּה עַל סֵפֶר זֶה שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר בְּפִינוּ, כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם מְדוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לוֹ כֶּבֶד אֶת הַכֹּל.

וְלָכֵן אִם אַתָּה כּוֹתֵבֶת עַל הַבְּחוּר שִׁישׁ לוֹ מְדוֹת מְעוֹלוֹת, לְדַעֲתִי תִגְמְרִי אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, הַמְרָאָה תְּמִיד יְכוּל לְהִשְׁתַּנּוֹת וְכוּ', וִיכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה וְכוּ', אָבֵל מְדוֹת אָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיִּזְעַנְסְק זי"ע, עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה עֲשָׂרָה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְדוֹת, וְאַחֵר כִּךְ כֶּבֶד מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְדוֹת, וְלָכֵן לְדַעֲתִי תִרְאִי לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בֵּא, כ"ו טֵבֵת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ הַיּוֹם הַרְבֵּה שְׂסוּבְלִים מֵהַמְחֵלָה הַזֶּה שְׁנִקְרָאת סְכִיזוֹפְרִינְיָה, פְּרִנּוּיָה, אוֹבְסִסְיָה וְכוּ', שְׁכָל אֶחָד מֵהֶם זֶה

מחלה רצינית, ומכל שפן מי שסובל משלשתם יחד, על פי רוב הוא סגור בתוך עצמו, ולא רוצה להתערב עם אנשים וכו', שומע קולות מדברים אליו וכו', תמיד הוא במתח ובכעס וכו', נדמה לו שכלם רוצים רק להזיק לו וכו', וזה מחלה שמאד מאד קשה לרפאות, כי עדין לא מצאו על זה תרופה, וכל הבית סובל מאחד או אחת שעוברים את הסבל הזה וכו', כי הם בעצמם סובלים, ומה גם שמוציאים את הסבל על כל הבית וכו'.

לצערנו הרב צריכים לחיות עם המציאות הזו, שזו מחלה רצינית שעדין לא מצאו לזה תרופה, וצריכים להתמודד עם זה, אף שזה בא קשה מאד מאד, כי כל הבית נעשה כמו טרור אחד, כי הכל צריך להסתובב סביב זה שסובל, וההורים מאבדים את הסבלנות לגמרי, כי משתגעים ממנו, כי הוא מכותיב מה כן ומה לא וכו', וכן כל הילדים צריכים לסבל ממנו וכו', וזה באמת מחלה שקשה להתמודד עמה, עם כל זאת בכל בית שיש דבר כזה צריכים לחיות עם המציאות - שזהו, וצריכים לקנות לעצמו את מדת הסבלנות, ולא להכניע אל השגיונות וכו', של זה שסובל מזה וכו', כי אם נכנעים אזי נשברים לגמרי, וכל הבית נשבר, ואין יום ואין לילה, והכל הולך הפוך וכו' וכו'.

ולכן אין עצה אחרת רק תפלה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיחוס וירחם על מי שסובל את המחלה הזו, ולבקש ברחמים ובתחנונים פן ואולי יהיה לו פעם רפואה, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יוכל לפעל, והעקר לבקש שיהיה לנו כח וסבלנות הנכונה לדעת איך להתמודד עם הבעיה שנוצר בבית

מֵאֲחַד שְׁסוּבֵל אֶת הַסֵּבֶל הַזֶּה וְכו', כִּי הָעֵקֶר לְכֹל זֶה הוּא מֵדַת הַסֵּבֵלָנוּת, וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה רְגִישִׁית, כִּי אַחֲרַת נְשָׁבְרִים בְּעֶצְמָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַרוֹפֵא חַנּוּם, יִרְפֵּא אֶת כָּל חוֹלֵי עַם יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, כ"ו טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּמַצָּב שֶׁלָּךְ הֵייתִי מֵיַעַן לָךְ לֹא לְלַכֵּת לְהוֹרִים, כִּי אִם הֵם לֹא רוֹצִים לְעֶזֶר לָךְ, אֶת לֹא יְכוּלָה לְהַקְרִיב אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ מִפְּנֵי הָאֵחַ שְׁיָרֵד מֵהַדַּת, אֲמַת הוֹרִים הֵם הוֹרִים וְצְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת אָבָא וְאִמָּא, כִּי הֵם הוֹלִידוּ אוֹתְךָ, וּמִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הֵם מֵהַמִּצְוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, עִם כָּל זֹאת אִי אֶפְשָׁר בְּשִׁבִיל זֶה לְזַרֵּק אֶת הַיְלָדִים לְתוֹךְ הָאֵשׁ, אֲנִי מְבִיֵן שֶׁזֶה יִהְיֶה לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לֹא לְנִסְעַ אֲלֵיהֶם, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְהַהוֹרִים שֶׁזֶה הַמַּצָּב וְאֶת אוֹהֶבֶת אוֹתָם, וְאִין לָךְ שׁוֹם כּוֹנֵה לְפָנַי בְּהֵם, אֲבָל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ יוֹתֵר יִקְרִים מֵהַכֹּל, וּבְשִׁבִיל אֵחַ שֶׁהִשְׁתַּגַּע וְכו', הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ לֹא צְרִיכִים לְסֵבֶל, כִּי מִמִּילָא הַיּוֹם צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים שֶׁהַיְלָדִים יֵצְאוּ מִצְּלָחִים בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הָרַחוּב מְלֵא מִיְלָדִים מְפָרְעִים וְכו', מְפָקְרִים וְכו', אֲשֶׁר גַּם בְּכַתּוֹת יֵשׁ יְלָדִים כְּאֵלוֹ וְכו',

וצריכים רחמים רבים שילדינו לא ידבק בהם מהזבל והלכלוך ואלו הילדים המפרעים והמפקרים נגועים בהם וכו', ומכל שכן ללכת אל אח שהוא דוד של הילדים שלך, והוא ימלא להם את הראש עם כל מיני זבל ולכלוך, וכל מיני כפירות ואפיקורסות וכו', את לא מרחת בשום פנים ואפן להרשות את זה, ואף שבין כך ההורים יפגעו, את צריכה להסביר להם בדרך הכי טובה שאת מרחה לשמר על הילדים שלך, כי ממילא הילדים היום נמצאים בסכנה גדולה מאד, אפלו בהבתים הכי טובים, כי הדור הוא דור הפקר וכו', ויכולים לראות כל מיני זבל ולכלוך, ולשמע כל מיני כפירות ואפיקורסות וכו', וכו', ובקלות יכולים לאבד את הילדים, ולכן לא כתוב בשום מקום שצריכים להפקיר את הילדים בשביל הזולת.

אני יודע שיהיה לך קשה לקבל את הדבורים האלו מפני הרגש וכו', עם כל זאת צריכים לחיות עם המציאות המרה וכו', ולשמר על הילדים כמה שרק יכולים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה בביתכם שלום ואהבה גדולה מאד, והבנה הדדית, שכל זה משפיע על ארח החיים של הילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ"ו טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְבֵּה צְדִיקִים אָמְרוּ אוֹתוֹ דְּבַר מִי שִׁיאֲחֹז בְּיָדִית שְׁלָהֶם יַעֲשׂוּ
 לָהֶם טוֹבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְהַפְּרוֹשׁ הַפְּשׁוּט הוּא שִׁלְמָדוֹ
 בְּסִפְרֵיהֶם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לְאָדָם שִׁיכוֹת אֲלֵיהֶם, כִּי בְּפִרוֹשׁ גְּלָה לְנוּ
 רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיו שָׁכְלוּ וּנְשַׁמְתּוּ
 שֶׁל הַצְּדִיק נִמְצָא בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד סֵפֶר שֶׁל
 צְדִיק, יֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֶל הַצְּדִיק הַזֶּה.

וְעַל כֵּן לֹא בַחֲנָם שָׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ח) רֵאוּי
 לְאָדָם שֶׁיַּעֲבֹר וַיִּלְךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלִלְמַד כָּל־
 כְּדֵי שִׁיחֶיהָ בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָא הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהוֹלְכִים
 וְעוֹבְרִים בְּמַדִּינוֹת, וּמוֹצִיאִים הוֹצָאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה כְּדֵי שִׁיּוּכַל אַחַר
 כֵּן לְהִתְפָּאֵר וְלוֹמַר שֶׁחֵיהָ בְּמַדִּינוֹת כְּמוֹ שֶׁדָּרַךְ הַשָּׂרִים לְהִתְפָּאֵר
 וְלוֹמַר: הֵייתִי בּוֹרְשָׁא וְכוּיֹצֵא בְּזֶה. כְּמוֹ כֵּן רֵאוּי שִׁיחֶיהָ הָאָדָם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי שִׁיּוּכַל
 לְהִתְפָּאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁחֵיהָ בְּכָל מְקוֹם דֵּהִינּוּ בְּכָל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים, וְלַעֲתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מְזַכֵּרִין אוֹתוֹ כָּל מֵה שֶׁלְמַד בְּעוֹלָם
 הַזֶּה; וְכֵן יֵשׁ לְאָדָם שִׁיכוֹת עִם כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁלְמַד אֶת סִפְרֵיהֶם.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל לְקַיֵּם אֶת זֶה הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה
 וְלִזְכוֹת לְטִיֵּל וְלַהֲיֹוֹת בְּכָל הַסִּפְרִים שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמֻתִּיִּים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ"ו טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד ללמד שלחן ערוך דיקא, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מכרח ללמד בכל יום איזה הלכה בשלחן ערוך, ויש בזה שתי למודים, או ללמד מחבר רמ"א שזה נקרא אצל רבנו ז"ל שלחן ערוך הקטנים, או ללמד שלחן ערוך עם המגנים הינו עם הטורי זהב והמגן אברהם וכו' וכו', וזה לא סותר ללמד גם שאר ספרי הלכה של האחרונים ופוסקי דורנו, אדרבה מה טוב ומה נעים להיות בכל ספרי הלכה, ובכל ספרי השו"תים המבררים את ההלכה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ח') שעל ידי למוד הלכה מבררים את הטוב מהרע, ונזדכך האדם מהדמים רעים שבוער בו, ולכן יכולים ללמד מלבד שעור בשלחן ערוך, בכל חלקי ספרי הפוסקים, ואשרי לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ"ו טבת ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִלְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ הַבְּטִיחַ וְגִלָּה לָנוּ (תַּיִי מוֹהֲרָן סִימֵן רכ"ה) עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ וַיְחַד שְׁנֵי עֲדִים כְּשֵׁרִים עַל זֶה כְּשִׁיסְתַּלֵּק וַיְבוֹאוּ עַל קִבְרוֹ וַיִּתְּנוּ פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וַיֹּאמְרוּ אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, אָזִי יִנִּיחַ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָמוֹ לְאַרְךָ וְלִרְחֹב, וּבּוֹדָאֵי יוֹשִׁיעַ לְזֶה הָאָדָם, וְאָמַר שְׁבִה־פֹאֹת יוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַגִּיהֶנּוּם אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה אוֹתוֹ הָאָדָם אִיךָ שְׁיִהְיֶה, אֶפְלוּ אִם עֶבֶר מֵה שְׁעֶבֶר וְכוּ'. רַק מֵעַתָּה יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ שְׁלֵא יָשׁוּב לְאוֹלְתּוֹ חֵס וְשָׁלוֹם.

וּבְלִילָה שְׁקָדָם הִסְתַּלְקוּתוֹ אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵה לְכֶם לְדַאָּג מֵאַחַר שְׁאַנִּי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם. וּמֵה אִם הַנְּשָׁמוֹת שְׁלֵא הַכִּירוּ אוֹתִי כָּלֵל. הֵם מִצְפִּים עַל תְּקוּנָתִי שְׁלֵי מִכָּל שָׁכַן אִתְּם וְכוּ'.

[וְכַתֵּב מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל וְכֵן אֶפְלוּ אֵלָיו שְׁלֵא זָכוּ לְהַכִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּחַיָּיו, כְּשִׁיבּוֹאוּ עַל קִבְרוֹ הַקָּדוֹשׁ וַיִּסְמְכוּ עָלָיו, וַיִּלְמְדוּ סִפְרֵיו הַקָּדוֹשִׁים, וַיִּרְגִּילוּ עֲצָמָם לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַקָּדוֹשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרֵיו הַקָּדוֹשִׁים, בּוֹדָאֵי יֵשׁ לָהֶם עַל מֵה שְׁיִסְמְכוּ. אֲשֶׁרֵיהֶם אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם, וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ, כִּי כָּבַר גִּלָּה דַעַתּוֹ כְּכַמֵּה לְשׁוֹנוֹת בְּפִרוּשׁ וּבְרַמְזוֹ שְׁכָל מֵה שְׁעוֹסֵק עִמָּנוּ אֵינּוּ בְּשִׁבְלֵנוּ לְבַד, כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה].

וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים מִי שְׁזוֹכָה לְהַבִּיא מֵה שְׁיּוֹתֵר אֲנָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִזְכוּת אוֹתָם אֶל הַתְּקוּן הַנִּפְלֵא שֶׁהַבְּטִיחַ רַבְּנוּ ז"ל שְׁיַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה נְצַחִית, וְלֹא אִכְפַּת מְתִי שְׁהַנְּסִיעָה תְּבוּא, בּוֹדָאֵי אִם יְכוּלִים לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל כָּל"ג בְּעֶמֶר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה,

אבל אם מצד המחיר של הכרטיסים וכו' וכו', יוצא שאז הוא יותר נח לנסע אצל ציון רבנו ז"ל, אזי אין לחשש כלל, העקר להביא מה שיותר אנשים אצל ציון רבנו ז"ל, ובזה גורמים נחת רוח גדול לרבנו ז"ל, אשר בפרוש גלה לנו שאם יבואו אל ציונו הקדוש יהיה לו נחת רוח גדול מאד מאד, וגם הוא יעשה טובה לכל אלו שבאים אליו ויאמרו את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי".

הקדוש ברוך הוא יזכנו להיות ממזכי את הרבים, ונזכה בעצמנו להיות אצל רבנו ז"ל בפרט בראש השנה, שאז הוא זמן קבוץ לכל, וכן באמצע השנה לזכות מה שיותר נשמות ישראל שיזכו לבוא אל ציונו הקדוש של רבנו ז"ל באומן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ"ו טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

שלמות של התבודדות הוא שאדם הולך לבד במקום שאין שמה בני אדם ומדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ושופך את כל שברון לבו אליו יתברך, ומבקש ומתחנן על נפשו, וכל מה שהוא צריך הוא מבקש רק ממנו יתברך, וכמוכן שהאמת הוא כשאין בן אדם שומע את תפלתו, ואין בן אדם יודע איפה הוא הולך, ולכן שלמות ההתבודדות לא ללכת עם קבוצה שלמה, ואף

שְׁאֵחַר כֶּךָ נִתְפָּרְדִים זֶה בְּכַה וְזֶה בְּכַה, סוּף כָּל סוּף זֶה מְבַלְבֵּל אֶת הַתְּפִלָּה, כָּל אֶחָד צוֹעֵק וְכו', וְנִכְנַס בְּמַחְשְׁבֹתוֹ שֶׁחִבְרוּ יִשְׁמַע אִיךָ שֶׁהוּא צוֹעֵק יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְכו', וְנִעְשָׂה חוֹכָא וּטְלוּלָא מִכָּל הַהִתְבּוֹדּוֹת וְכו', וְאֵף שֵׁישׁ הַרְבֵּה שֶׁמִּתְנַהֲגִים כֶּךָ לֹא מֵרַב רַב אֲשֵׁי חַתִּים עָלֶיךָ, כִּי לְמָה כָּל כֶּךָ מְדַגֵּשׁ בְּסִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל 'אַמְת' 'צְדִיק אַמְת' 'דֶּרֶךְ אַמְת' וְכו', כִּי הָאֻמַּת הָאֻמְתִּי זֶה רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִתְחַבֵּא בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא מִתְחַבֵּא, וְאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וְכו' וְכו', וְהוּא אֲזוּ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עִם הַזּוּלָּת, וּמְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, זֶה שְׁלֵמוֹת הָאֻמַּת, וְכֵן זְמַן שֶׁאֵדָם לֹא אוֹחֵז בְּזֶה הוּא עֲדִין רְחוּק מְאֻמַּת, כִּי אַמְת אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּיטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימָן ג"א) זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יְרֵמְיָה י"י) "וְהָיְיָה אֱלֹקִים אַמְת הוּא אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם".

בְּזֶה שֶׁהַחֲמִירוֹ שֶׁתְּלַמִּיד חָכָם לֹא יֵצֵא בְּלִילָה לְבַד, וַיֵּשׁ בְּזֶה סִכְנָה וְכו' וְכו', זֶה כְּשֶׁהוֹלֵךְ סֵתָם לְטִיל אֲזִי יְכוּלִים לְחַשֵּׁד אוֹתוֹ בְּהַרְבֵּה חֲשָׁדוֹת כִּידוּעַ וְכו', אֲבָל כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל הוֹלֵךְ לַהִתְבּוֹדֵד לַהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי לֹא עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן עִם אֵף אֶחָד, כְּמוֹכָא בְּזֶהר (שְׁלַח קנ"ח:) מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדוּחָקָא לֹא אֶסְתַּפֵּל מְדִי, כֶּךָ כְּלָב בֵּין יַפְנֵה בְּגִין דְּהוּהוּ בְּדוּחָקָא לֹא אֶסְתַּפֵּל מְדִי וְאֵתָא לְצִלָּאָה עַל קַבְרֵי אַבְרָהָן לְאִשְׁתּוּבָא מְעִיטָא דָּא; מִי שֶׁהוּא נִמְצָא בְּדַחַק וְצָר וּמֵר לוֹ, לֹא מְסַתַּפֵּל עַל אֵף אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁכְּלָב בֵּין יַפְנֵה שֶׁעָבַר עָלָיו מַה שֶׁעָבַר, וּפְחָד שְׁלֵא יִתְפַּתֵּה מֵהַמְרַגְלִים, הֵלֶךְ לְבַד עַל קַבְרֵי הָאֲבוֹת בְּחִבְרוֹן, וְלֹא הִתְפַּחַד כָּלֵל מִיְלִדֵי הַעֲנָק שֶׁשָּׁם בּוֹדְאֵי הָיָה סִכְנָה גְּדוּלָּה מְאֹד, שְׁלֵא יִהְיֶה אוֹתוֹ, אֵף עַל פִּי כֵּן מְרוֹב צִעְרוֹ לֹא הִסְתַּפֵּל עַל שׁוּם דְּבָר,

כמו כן כל אחד כְּשִׁינְדֵעַ מֵרַת נִפְשׁוּ הוּא לֹא מִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, הוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ לְבַד וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֵה שְׁלֵמוֹת הָאֲמַת, לֹא בֵּן כְּשִׁנוֹסְעִים בִּיחַד עִם טְנֻדָּר לְשָׂדֵה וְכוּ', נַעֲשֶׂה מִזֶּה מִשְׁחָק גָּדוֹל וְכוּ'.

מי יתן שְׂתַקִּים גַּם אֶת הָעֲצָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁלֵּמַד אוֹתָנוּ סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד הַמוּבָא בְּאֲרִיכוֹת (שיחות הַר"ן סימן ע"ו), וְעַל כָּל פָּנִים לֹא יִחְסַר לָךְ יוֹם אֶחָד מִלְּמַד אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים שֶׁהֵם מִקְּרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׂזֵה סְגֻלָּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָר ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשָׁנוֹת כְּסִדְרָן, שְׂזֵה מְטִיָּה אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חִלּוּדָה, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד מְשָׁנוֹת לְפִרְנָסָה בְּשִׁפְעַ, כִּי מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שֶׁתְּלַמַּד לְבַד אוֹ שֶׁתְּלַמַּד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שֶׁתְּלַךְ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׂזוֹכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלוֹשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ מִקְּרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְּלַמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ, וְעַל כָּלֵם לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עָרוּךְ, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן כ"ט) שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה בְּשַׁלְחַן עָרוּךְ.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי אֱמֶת
בְּזֶה, רַבֵּי שְׁמֻקְרָב אוֹתֵנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּפּוֹתַח לָנוּ אֶת
הָעֵינַיִם שְׁלֵא נִטְעָה אֶת עֲצָמֵנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּכְמוֹ שְׁאָמַר בְּפִרוּשׁ
(שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם,
כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל בְּזֶה
הָעוֹלָם, אֲלֵא מִסְתַּכֵּל עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִית, שְׁיִגִיעַ הַיּוֹם שְׁיִצְטַרֵּף
לְעֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וּמֵה יִלּוּה אֹתוֹ? רַק הַתּוֹרָה שְׁלֵמָד, כְּמֵאמְרָם
ז"ל (אָבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵינ מְלוֹיֵן לוֹ לְאָדָם
לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּלִבָּד, וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שְׁמַדְבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כְּמוֹ שְׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ (תְּנֵא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה פָּרָק ט"ו) לְפִי שְׁכָל הַמְּרַבָּה
שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוֹיִם אוֹתוֹ עַד שְׁיִגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אֵינ עוֹד
דְּבַר שְׁמֵלוּה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנוֹ, בְּךָ רַבְּנוּ נְגִילָה בְּךָ רַבְּנוּ וּנְשַׁמְחָה, נְגִילָה נְגִילָה וּנְשַׁמְחָה תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר בֵּא, כ"ו טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךָ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂזֵה מַחְלָה שְׁנִקְרָאת קְלִפְטוֹמְנִיָּה, וְעַל
פִּי רוֹב יֵשׁ אֶת זֶה אֲצַל נְשִׁים עוֹד מְגִיל צְעִיר, שְׁיֵשׁ לְהֵן דַּחֵף פְּנִימִי

לגנב חפצים וכו', ולא דוקא חפצים יקרים, אלא כל דבר מה שהן רואות הן לוקחות, והמלה קלפטומניה בשפה פשוטה זה נקרא 'שגעון הגנבה', ואם תשאלי את מי שנתפס בזה, אין על זה הסבר, כי זה דחף פנימי, וזה בא מהפרעה נפשית וכו'.

ולכן בזה שתענישי אותה לא לעשות בת מצוה, זה לא יעזר בכלל, אלא צריכים טפול שרש והיום יש רופאים פסיכולוגים שהם מתמצאים בתחום הזה, ועל כן לא שיך להעניש את הבת שלך בזה שלא תעשי לה בת מצוה, את חושבת שזה יעזר שתפסיק לקחת דברים, זה לא קשור אחד להשני, כי מסכנה היא לא יודעת מה שהיא עושה, זה נכנס כמו שגעון וכו', ויותר ויותר יועיל על ידי הדברות, לדבר ולהסביר לה שלבסוף יכולים להסתבך עם החק, ולשבת בבית סהר, וזה יכול להשפיע עליה לכל הפחות שיהיה לה פחד לא להמשיך יותר בזה וכו', ולכן לדעתי לקחת אותה אל מי שמתמצא בזה, והיום יכולים להתרפאות מזה, אבל ביותר צריכים הדברות, לא שיך להעניש ומכל שכן שלא שיך להרביץ, כי זה פשוט מחלה כמו מחלות אחרות שלא מועיל ללכת באלימות, זה רק יגרם נזק יותר.

בדאי צריכים הרבה להתפלל להקדוש ברוך הוא, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל, ואסור להתיאש מתפלה בשום פנים ואפן, כי גדול אדונינו ורב להושיע, אבל בזה שתענישי אותה וכו', זה לא יועיל, כי היא מסכנה לא יכולה לשלט על עצמה, זה פשוט מחלה וכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּזְכִּי לְרוּחוֹת רַוב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנָּה,
וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, רַק תִּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל וְתִרְאִי
נִפְלְאוֹת שִׁיעוּשָׁה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קַעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בּא, כ"ו טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קִדְּם אֶתְּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִשָּׁה מְאֹד מְאֹד טְרוּדָה בְּבֵית כִּי
הִיא עֹקְרַת הַבֵּית, שֶׁפְּרוּשׁוֹ שֶׁהִיא עֹקֵר הַבֵּית, וּבְאֻמַּת נוֹהֲגוֹת הַנְּשִׁים
הַצְּנוּעוֹת לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַבָּנוֹת בְּבֵית, וְזֶה מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה
שֶׁהָאִמָּא מְדַבֶּרֶת עִם הַבַּת בְּתוֹךְ הַבֵּית דִּיקָא מַחְמַת צְנִיעוּת, וּכְבָר
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת ס"ג.) הֵינּוּ דְאָמְרֵי אֵינְשֵׁי רַחִילָא בְּתַר
רַחִילָא אֲזִילָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כֶּךָ עוֹבְדֵי בְּרִתָּא; כְּמוֹ שֶׁהָאִם מַתְנַהֲגַת
כֶּךָ הַבַּת תַּתְנַהֵּג, וְלִכֵּן הָאִמָּא הִיא דְגָמָא חַיָּה לְבַתָּה, וְיֵשׁ עֲנִינִים
שֶׁמְקַשֵּׁר אֶת הַבַּת לְאִמָּא דִּיקָא בְּהַדְּבָרוֹת בְּבֵית, וּבְאֻמַּת כְּתִיב (תְּהִלִּים
מ"ה י"ד) "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה" וְדָרְשׁוּ
עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ג') מְכַאֵן אָמְרוּ
אִשָּׁה שֶׁהִיא מְצַנַּעַת עֲצָמָה אֶפְלוּ הִיא יִשְׂרָאֵלִית רְאוּיָה הִיא שְׁתַּנְּשָׂא
לְכַהֵן וְתַעֲמִיד כְּהָנִים גְּדוּלִים שְׁנֵאֲמַר "מִמִּשְׁבְּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה";

קטז אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחֵל

ומטעם זה אין דָּבָר כְּזֶה "אִמָּהוּת וּבְנוּת" מִחֲמַת צְנִיעוּת, אֲקַנְיָה שְׁתֵּבִין בְּעֶצְמָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ נַחַת רוּחַ מְכַל יוֹצְאֵי חֶלְצִיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, כ"ו טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַכֶּלֶל הוּא - אִם הוֹלְכִים עִם צְדִיק אַחַד וְהוּא אוֹמֵר מִשְׁהוּ, לֹא שִׁיךְ שְׂיָבוֹא אַחַר וַיִּשְׁנֶה מִמָּה שֶׁהַצְדִּיק אָמַת, וּבִפְרָט גְּדוֹל הַדּוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא נִפְלֵא מְאֹד, אִם הוּא אָמַר שֶׁזֶה לֹא שֵׁם, אֲזִי עָלִיךְ לְשָׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם, כִּי אֲנִי לֹא יִגִּיד אַחֲרַת מָה שֶׁהוּא אָמַר, כִּי תִהְיֶה לְאֵל הוּא יוֹדֵעַ מָה שֶׁמְדַבֵּר וְאוֹמֵר.

בְּעֵינַי אֲשַׁתֵּף וְהַפְרָנְסָה וְכו', יֵשׁ הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי שְׁלוֹם בֵּית תְּלוּי בְּהַבְעֵל, אִם יֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל הוּא יוֹדֵעַ אִיךְ לְהַתְנַהֵג עִם אֲשֶׁתוֹ וְכו', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ר"ב) שֶׁהַנְּשִׁים צְרִיכוֹת הַרְבֵּה כְּבוֹד, וְלִכֵּן רְאוּי לְהַבְעֵל לְתַת הַרְבֵּה כְּבוֹד לְהַאֲשֶׁה, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימֵן רס"ד) שֶׁצְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד

מֵאֵד מִיִּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעִבּוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְדוּל, כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֲבִים וְצַעֲרִים וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אֶפְנִים הַקְּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתֵּהִיו עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג). 'דֵּינּוּ שְׁמֻגְדְלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד.

וְלָכֵן אַתָּה מְכַרַח לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה בְּאַשְׁתְּךָ לְתַת לָהּ אֶת הַכְּבוֹד שְׁלָהּ וְכוּ', וּלְפָנֶיךָ אוֹתָהּ וְכוּ', וּבְזִכּוֹת זֶה הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לָּךְ לְטוֹבָה, הֵן הַשְּׁלוֹם בֵּית וְהֵן הַפְּרֻנְסָה, וְתֵהִי הַכִּי מְצַלַח, כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ סְבָלְנוֹת עִם אִשְׁתּוֹ, הָרִי יֵשׁ לוֹ הַצְּלַחָה גְדוּלָה, כִּי כָל הַהַצְּלַחָה לְאָדָם בָּא רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁכָל הַכֶּסֶף בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלָכֵן תִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְאַפְלוּ שְׂזָה בָא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכַר מַה שְׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֻּם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֶצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס, שְׁבַדְרֵךְ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֶצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא יֵהִיָּה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּוּ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֶצֶם מִעֶצְמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ק.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בּא, כ"ז טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן מוֹבָא בְּזֵהר (תְּצִוֶה קפ"ד): תָּא חֲזִי, עֲלֵמָא
תַּתְּאָה, קַיִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וּרְאֵה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמְדָת לְקַבֵּל
תְּמִיד] וְהוּא אֲקָרִי אֶבְן טָבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֶבְן טוֹב כְּמוֹ אֶבְן
מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגְנֹט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לָא יְהִיב לִיָּה, אֶלָּא כְּגוֹנוֹנָא
דְּאִיהוּ קַיִימָא. [וְהָעוֹלָם הַבָּא לָא נוֹתֵן אֶלָּא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ
מִלְמַטָּה] אִי אִיהוּ קַיִימָא בְּנֵהִירוֹ דְּאַנְפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד
בְּפָנִים שְׂמֻחִים מִלְמַטָּה] כְּדִין הִכִּי נִהְרִין לִיָּה מִלְעֵילָא. [כֵּן מְאִירִים
לוֹ מִלְמַעְלָה אוֹר וְזִיו וְחֵינִית וְדִבְקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קַיִימָא בְּעַצְיָבוֹ,
[אֶבֶל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעַצְבוֹת וּבְמִרָה שְׁחָרָה] יְהִיבִין לִיָּה דִּינָא
בְּקַבְּלִיָּה. [אֲזִי מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנוֹנָא דָּא, (תְּהִלִּים ק) עֲבָדוּ
אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה. חֲדוּה דְּבַר נֶשׁ, מְשִׁיף לְגַבִּיָּה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָאָה.
[הַשְּׂמֻחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכַּת עָלָיו שְׂמֻחָה מֵעוֹלָם הַבָּא]
הִכִּי נָמִי הָאִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה, כְּגוֹנוֹנָא דְּאִיהִי אַתְּעֻטְרַת, הִכִּי אֲמַשִּׁיף

מִלְעִילָא. [כִּךְ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׁאֵדָם מִתְנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּךְ מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא].

וְלִכֵּן כְּשֶׁאֵדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שִׂמְחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכָאוּבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל מִזְלֶךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הִלּוּאִי שְׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ, רוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְסִתּוֹבְבִים בְּזֵה הָעוֹלָם מְמַרְמְרִים וּמְדַכְּאִים מְכָל הַצְּרוּת וְהִיּוֹרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם וְכו' וְכו', וְחוֹשְׁבִים שֶׁעַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְּאוֹן זֶה יַעֲזֹר לָהֶם, אֲבָל הֵם לֹא יוֹדְעִים שְׁאֵדְרָבָה הֵם מְסִתְּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, וְלִכֵּן מְכָרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת אַחֲרֵים, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי תִכְנֶף וּמִיד כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַח עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה מִתְּבַטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בְּהוֹי"ה יִתְמוֹ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינָם".

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שִׂמְחָה, וְכָל כִּךְ קִשָּׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשִּׂמְחָה יוֹתֵר מְכָל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן עַל שִׂמְחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נִפְשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַח הַיּוֹם שִׂמַח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצָר הַיּוֹם מָּצָר לְמָחָר לְפִי שְׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תְּהִיָּה

בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

ואיך זוכים להגיע לכל זה, על ידי שמדברים עם הזולת משמחה, על ידי זה גם הוא יהיה בשמחה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ד) כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים, נעשה אור ישר ואור חוזר, ולפעמים מקדים האור חוזר קדם האור ישר, כשהמקבל יש לו מח קטן ואין יכול לקבל דברי חברו, כי אז קדם שמקבל חברו ממנו שזהו בחינת אור ישר, קדם לזה מקבל הוא מחברו, ואזי האור חוזר קדם לאור ישר, כי כשמדברין עם חברו ביראת שמים. אף שאין חברו מקבל ממנו, אף על פי כן הוא מקבל התעוררות מחברו, כי על ידי ההכאה שיצאו הדבורים מפיו לחברו, על ידי זה חוזר האור אליו; ולכן בזה שמדברים עם הזולת, חוזר הדבורים אליו, ולכן תמיד תדבר עם הזולת ממדת השמחה, ועל ידי זה גם אצלך יכנס השמחה, וכמוכן שעם הראשון שצריכים לדבר משמחה זה עם אשתו, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ו.) אשה בעלה משמחה, וכן צריכים לדבר עם הילדים משמחה, כי שמחה זה עולם החרות, ומי שתמיד שש ושמת על ידי זה נדבק מחשבתו באין סוף ברוך הוא, ומרגיש אור סביבו, כי אצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו", וככל שאדם יותר שש ושמת, הוא נכלל יותר ויותר בו יתברך, ולכן סימן לאדם אם נתקבלה תשובתו, אם הוא תמיד שש

וְשָׂמַח, כִּי זֶה סִימָן שֶׁהוּא נִכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׁם שׁוֹרֵה רַק שְׂמֵחָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשִׁי לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שָׂאזּ הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲרָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנְי וְהִדָּר מְצָלִי אֲמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנְי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֹּךְ מִתְּפַלְּלִין שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִיתֵן צַדִּיקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂנֹזְהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שָׂאזּ נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׂלָא יִחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִיתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֵה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיתּוֹ עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיתּוֹ עִם הַצְּבוּר מְאַרְכִּין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מְשָׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֵה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיוֹת נְשָׂמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד מְשָׁנִיּוֹת לְפִרְנָסָה

בְּשִׁפְעַ, כִּי מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרִנְס"ה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֻזַּק מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שְׁתַּלְמַד לְבַד אוֹ שְׁתַּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שְׁתַּלְּךָ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לַמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֹא לוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיֶה בְּטָלָן, אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים שְׁמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֹּא, כ"ז טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזָקִי בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה שְׁאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְטֵבַע שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂתַּמִּיד הִיא נִמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכו', מְרוֹב הָעֵמָס שֵׁישׁ עָלֶיהָ מֵעֲבוֹדוֹת הַבַּיִת, כִּי סוּף כָּל סוּף אִשָּׁה נִקְרָאת עֲקֶרֶת הַבַּיִת כִּי הִיא עֲקֶר הַבַּיִת, וְלִכֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת יוֹתֵר בְּשְׂמִיחָה מִהַבְּעַל, כִּי אִם הָאִשָּׁה שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה עַל יְדֵי זֶה כָּל הַבַּיִת הוֹלֵךְ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ גַּם פֶּחַ הַסִּבָּל שֶׁהִיא יְכוּלָה לְסַבֵּל יוֹתֵר מִמָּה שְׁגֹבֵר יְכוּל לְסַבֵּל, כִּי הִיא עוֹבְרַת צַעַר עֲבוּר, צַעַר לְדָהּ, צַעַר גְּדוּל וְכו' וְכו', אֲשֶׁר גְּבָרִים לֹא יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתִּי מִגְּבָלוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת כָּל הַכַּחוֹת הַטְּמוּנִים בְּךָ וְכו' וְכו', הָעֲקֶר שְׂתַמְסְרִי אֶת נַפְשֵׁךְ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, שְׂזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁזּוֹכִים לְשְׂמִיחָה זּוֹכִים כְּבָר לְהַכֵּל, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת מַעֲלַת הָאִשָּׁה שֶׁהִיא תַּמִּיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וּמְחִיכֶת לְכָלֵן, וּמְקַבֶּלֶת אֶת כָּלֵן בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, שְׂעַל יְדֵי זֶה הִיא קוֹנֶה לְעֲצָמָה הַמוֹן חֲבֵרוֹת וְיַדִּידוֹת וְכו' וְכו', כִּי עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה עוֹבֵר מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת עַד אֵין סוּף וְכו', וְכַשְּׁבָאָה אִשָּׁה מְחִיכֶת וּמְקַבֶּלֶת אוֹתָהּ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, הִיא פְּשוּט מְחִיָּה אוֹתָהּ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְהַחִיּוֹת בֵּר יִשְׂרָאֵל זֶה דְּבָר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְכַבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֵלֶב שְׁנַאֲמַר (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וְלִבָּן שְׁנַיִם מִחֵלֶב" אֶל תִּקְרִי לִבָּן שְׁנַיִם אֶלָּא לְבוֹן שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשֶׁאִשָּׁה מְחִיכֶת לְזוּלָתָהּ וּמְקַבֶּלָהּ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת וּמִרְאָה לָהּ אֶת שְׂנִיָּה הַלְּבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵלַתֵּת לָהּ לְשִׂתוֹת כּוֹס חֵלֶב, כָּל כֶּךָ יִקָּר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֲבֵרָתָהּ עִם חִיּוּף וְלְהִרְאוֹת לָהּ אֶת הַשְּׂנַיִם, כִּי בְּזֶה שְׂאִשָּׁה תַּמִּיד מְחִיכֶת

יכולים לראות בתוך הפנים שלה את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מיני עזר שאתך רק יכולה לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין אחר שחרית שיהיה שתיה חמה וארוחת בקר או מזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, כ"ז טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מָאד מָאד אָנִי עוֹמֵד מִשְׁתוּמֵם שְׁמִסְפָּרִים לִי שְׁאֲתָה מְחַבֵּל
 בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, עַל יְדֵי שְׁאֲתָה מְסִית לְכָל אֱלוֹ שְׁעֵד
 עַכְשׁוֹ נִדְּבּוּ שְׁיִפְסִיקוּ לְנִדְּב, זֶה אֲצִלִי פֶּלֶא מָאד מָאד גְּדוּל, אֲתָה יוֹדֵעַ
 שְׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל זֶה הַחַיּוֹת שְׁלִי, וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה אָנִי חִי, נִמְצָא שְׁאֲתָה
 חוֹתֵר תַּחַת הַחַיִּים שְׁלִי, אֵף שְׁאָנִי לֹא יְכוּל לְהֵאֱמִין שְׁאֲתָה עוֹשֶׂה
 דְּבַר כְּזֶה, עִם כָּל זֹאת לְמִיחַשׁ מִיבְעִי, וְלִכֵּן אָנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ
 מָה אֲתָךְ? אֲתָה צָרִיךְ לְלַמֵּד עֲצֻמָּךְ אֵיךְ מְתַנְהֵגִים עִם אֲנָשִׁים, כִּי מִי
 שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר הוּא צָרִיךְ וּמְכָרָח לְקַבֵּל בְּקֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא
 נוֹרָא, וְצָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא בְּחֻנָּם
 מִשֶּׁה רַבְּנוּ כְּשֶׁבִקֶשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַנְהִיג שְׁיִנְהִיג אֶת עַם
 יִשְׂרָאֵל, אָמַר (בְּמִדְבָּר כ"ז ט"ז) "יִפְקֹד הוֹי" ה' אֱלֹקֵי הַרוּחַת לְכָל בָּשָׂר
 אִישׁ עַל הַעֲדָה", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה
 כ"א סִימָן ט"ו) שְׁאֲתָה מְכִיר רוּחַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל בְּרִיָּה וְתַמְנָה אָדָם
 שְׂיִדַּע לְהֵלֵךְ עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם לְפִי דַעְתּוֹ; כִּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי
 צְבוּר הוּא צָרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא לַעֲשׂוֹת עַל
 כָּל אֶחָד בְּקֶרֶת, וְלֹא לְהַטִּיל אֵימָה יִתְרָה עַל הַצְּבוּר, וְזֶה מַה שְׁהִיָּה
 הַבְּעָיָה שְׁלֵךְ, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ אֵיךְ תַּעֲשֶׂה לִי דְבַר
 כְּזֶה? וְאֵיךְ תֵּלֵךְ לְהִסִּית נֶגֶד בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׁכָל הַחַיִּים
 שְׁלִי תִלוּי בְּזֶה בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וּכְכֹר אֲמַרְתִּי לְךָ כְּכֹר כְּמָה וְכְמָה
 וְכְמָה פְּעָמִים, אָנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֶה רַק שְׁמוּעוֹת
 שֶׁל שְׂוֹא וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּאַמַּת אֲתָה יוֹדֵעַ, שְׁאוֹתִי אֵף אֶחָד לֹא יְכוּל
 לְשַׁבֵּר וְכוּ', וּמִי שְׁמַנְסָה לְשַׁבֵּר אוֹתִי הוּא בַּעֲצָמוֹ יִשְׁבֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן
 חָבַל שְׁתַּעֲשֶׂה לִי דְבַר כְּזֶה, וְאָנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁתַּחֲזוֹר בְּךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַהֶכְרַח יִהְיֶה לִי לְפָרְסֵם אֶת הַכָּל, וְלָמָּה
 צָרִיכִים לְהִגִּיעַ לְזֶה?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ז טבת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

יֵעַן שְׁלֹא חֲרוֹנָה הִפְסִיקוּ לְהֵבִיא מִחֲבֵרוֹת, כֹּל מֵיַיִן יִרְקוֹת
 וְשֶׁאֵר מֵיַיִן דְּבָרִים בְּשִׁבִיל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם מִכְּמָה סְבוֹת
 וְכוּ', או שְׁחַבְלוּ לָנוּ וְכוּ', אָבֵל הַמְּצַב קָשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
 מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזֹר לִי בְּכֹל מֵיַיִן עֲזֹר שְׁאֵתָהּ רַק יִכּוֹל לְעֲזֹר לִי, כְּדֵי
 שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם, מוֹתִיקִין שִׁיְהִיָּה
 שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמִצֵּעַ הַיּוֹם מָרַק חֵם, וְלַעֲת עָרַב סְעוּדָה
 דְּשָׁנָה וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
 (יִלְקוּט הוֹשַׁע רָמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד
 שְׁאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזִּכְּחַ שְׁזָכַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלְף
 עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתַיִם לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלַצְמֵאִים
 וְכוּ', הַצְדָּקָה הַזֹּאת עוֹלָה כֹּל הַצְדָּקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּכֹא בְּתוֹרָה ט) אֵין
 בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכֹל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל
 אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעַב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יִכּוֹל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי
 מִי שְׁבָאֲמַת רָעַב אוּ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֹא רָעַב וְצָמָא
 הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלַּתֵּת לְאָכַל
 לְרַעֲבִים וְצָמֵאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מַה שְׁבִיכְלָתָךְ לְעֲזֹר לִי שְׁאוּכַל
 לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כֹּל הַשָּׁנָה, וְתִשְׁתַּדֵּל אֶצְלֵךְ נְדִיבִים שְׁמַחֲלִקִים אֶכֶל,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ג בְּנִחָל קבז

זֶה יַעֲזֹר לָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, אֲשֶׁר כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים בָּזֶה, וְאֶהְיֶה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה.

זָכַר וְגַם זָכַר מֵה שְׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לָבוֹא לְבֵית הַפְּנִסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בָּזֶה שְׁאָדָם רְגִיל לָבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כִּבְרַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בָּא, כ"ז טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מֵאֵד מְאֵד כּוֹאֵב לִי מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם צְמֻצוּמִים וְקִטְנוֹת, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ שְׁבֻזְכוֹת הַרְבִּים שְׂאֵתֶם עוֹסְקִים יִרְחִיב לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִרְאוּ נְסִים נְגִלִים.

וְהִנֵּה הַבְּלָנוֹת כָּתְבוּ לִי שְׁבִתוֹךְ הַמְּקוֹה נְשִׁים קֶצֶת מְזֻנָּח,
צְרִיכִים רַק לְצַבֵּעַ וּלְרַעֲנֵן, וְזֶה לֹא הוֹצָאָה גְדוּלָּה, כִּי הַמְּשֻׁרָד יִשְׁלַם
עַל זֶה, וְלִכֵּן רְצִיתִי אִם אֶפְשֶׁר שְׂתוּכַל לַעֲסֹק בְּזֶה וְתִרְאֶה נְסִים
וּנְפִלְאוֹת, כִּי כִּף מוֹכָא בְּשֵׁם צְדִיקִים, כָּל יְגִיעָה וְטִרְחָה שְׂאָדָם יִגַּע
וְטוֹרַח לְמִקְוֵה טְהָרָה בְּשִׁבִיל נְשִׁים, עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה לְנַחַת
מִהֵילָדִים, וְלִכֵּן אִם יְכוּלִים לְרַעֲנֵן אֶת הַמְּקוֹם בְּפָנִים, וְהָיָה זֶה שְׂכָרִי,
כִּי תִהְיֶה לְאֵל בָּאִים מִכָּל חֵלְקֵי הָאָרֶץ אֶל הַמְּקוֹה שְׁלֹנוּ, וְנְשִׁים
שְׁהֲרוּפָאִים יֵאָשׁוּ אוֹתָן לְהַבִּיא יְלָדִים, בְּזִכּוֹת הַטְּבִילָה בַּמְּקוֹה שְׁלֹנוּ
נִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְגַם אֶתְמוּל בָּאָה אִשָּׁה מִיְפוּ עַד לְכֹאֵן וְכוּ',
וְלִכֵּן אִם אֶפְשֶׁר לַעֲזֹר לְרַעֲנֵן אֶת הַמְּקוֹם, בְּזִכּוֹת זֶה תִּרְאוּ נְסִים גְּלוּיִים
שְׂיַעֲשֶׂה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתוּכְלוּ לַחֲתֹן אֶת הַבַּת הַשְּׁנִיָּה
בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוּם חוֹבוֹת.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ
אֶת עֲצֻמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי
בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׂאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ
אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ
יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג
הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכֵתוֹב (וַיִּקְרָא
כִּי ו"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי
לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ

מִזְדַּעְזְעִים מִמְּנִי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאָדָם מְרַגֵּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה
זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשְּׂמֻחָה, וְלִכְּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת
בְּשֻׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּפִי שְׂאֵת יוֹדַעַת הַבֵּן שְׁלִי ר' ... גֵּרוּ יֵאִיר, נִכְנָס בְּתוֹךְ הָעֲנִינִים,
וְלִכְּן לַעַת עֵתָה הַמְּדִינִיּוֹת צָרִיךְ לְהִיּוֹת אַחֲרֵת לְגַמְרֵי לְהַרְגִיעַ אֶת
הַמְּצַב, וּבְשֵׁקֶט וְכו', וּבְטוֹב לְקַבֵּל אֶת הַכֹּל, וְלִכְּן צָרִיכִים לְהוֹרִיד
פְּרוּפִיל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׂמִיּוֹת
וּבְרוּחֲנִיּוֹת, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׂיִהְיֶה לְתַפְאַרְת׃ כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל.

רק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל
 עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוּלָּה לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחָרָה בְּכָל כַּחוֹ,
 כִּי כָּל הַחוּלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם, כָּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל
 הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד
 בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה
 מִמִּתְּנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר
 הַיּוֹם מָצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצֵלְךָ, כִּי אֵין טוֹב
 מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחֵר כֶּךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת
 וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבֵל תִּכְפֹּף
 וּמִיד שֶׁמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַיְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחַל קְלֵא

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁהַמְקוּהָ שֶׁל הַנְּשִׁים יִהְיֶה בְּתַכְלִית הַיְפִי, וְלִכְּנֹן תַּפְנִי אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יָאִיר בְּשָׁמַי, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל לְסַדֵּר אֶת הַכֹּל עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב, וְלִרְעֹגֵן אֶת הַמָּקוֹם כְּדֵי שְׁיֵצֵא מִזֶּה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם.

חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁבֻזְכוֹת זֶה תִּרְוִי רֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאֹחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסַדֵּר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי שֶׁהִתְחַלַּתְּ לַעֲשׂוֹת סֵדֵר עִם הַבְּחוּרִים בְּאֲמִירַת זֶה־רַבֵּעַ שְׁעָה בְּיוֹם, כִּי זֶה דְּבַר הַמְּזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מְכֹל מִיְּנֵי חַלּוּדָה, וְטוֹב מְאֹד שְׁיֵאמְרוּ אֶת זֶה לְאֵט לְאֵט, וּכְדֵאֵי לְךָ לְפָרֵשׁ לָהֶם בְּתַמְצִית כָּל מְאָמַר בְּזֵה־רַב, בְּמָקוֹם שְׁאִינוּ מְדַבְּרִים מִקְּבִלָּה, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ק"ח) יְדוּעַ שְׁלֵמוּד הַזֵּה־רַב מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע שְׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּה־רַב נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכֹל מִיְּנֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל הַזֵּה־רַב מְעוֹרֵר מְאֹד לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם

יִתְבָּרֵךְ. דְּהִינּוּ הַשְּׂבַח שֶׁמְשַׁבַּח וּמְפָאֵר אֶת הַעוֹבֵד הַשֵּׁם, דְּהִינּוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִּיל בְּזֵהָר לֹמֵר וּזְכָאָה וְכוּ', עַל כָּל מְצוּהָ וְעִבּוּדָהּ וְכוּ'. וּלְהַפְּךָ הַצְעָקָה שְׂצוּעָק וְי וְכוּ', וְי לָהּ וְי לְנִשְׁמַתָּה עַל הַסֵּר מֵעִבּוּדַת הַשֵּׁם. אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוּרָרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שֵׁם סִימָן ק"ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קִדְּשׁ כָּל כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם עַד שְׁאָפְלוּ שְׂאָר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְהֵאָרִיז"ל נָתַן תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּפִים זֵהָר.

רק ראה לעשות עמהם פעילות כדי שיהיה להם חשק ללמד, וזה דבר גדול מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תענית כ"ד). רב איקלע לזה הוא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא וצבורא אמר משיב הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדך, אמר ליה מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני עניי כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי, ואית לי פירא דכוורי, וכל מאן דפשע משחדינא ליה מיניהו ומסדינן ליה ומפיסינן ליה עד דאתי, [רב הגיע לאיזה עיר והיה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שירד גשם, ולא ירד גשם, פתאום קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשב רוחות "מוריד הגשם" התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב מה העבודה שלך שבזכות זה שהתפללת וכבר הגיע רוחות וגשמים? ענה ואמר אני מלמד תינוקות ואני מלמד לכלם שוים בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוריום) וכל ילד שמתרשל בהלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תַּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּלְּכוּ עַל הַדִּירָה הַזֹּאת שְׂאֵתָם
רוֹצִים, וְשְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְפֹלְגָת, וְהַכֵּל תְּלוּי כְּפֵי הַרְצוֹן הַחֲזָק
שְׁלָכֶם, כִּי כְּשֵׁי רְצוֹן יֵשׁ הַכֵּל, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֵלֶק א' סִימָן רמ"ט) עָקַר הַגְּבוּרָה בְּהֵלֶב, כִּי מִי שֶׁלְּבוֹ חֲזָק וְאִינוּ מִתְיָרָא
מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם דָּבָר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֹּשׁ
הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חֲזָק וְתַקְּףָ לְבוֹ שְׂאִינוּ מִתְיָרָא וְרִץ לְתוֹךְ תַּקְּףָ
הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אֲבוֹת פָּרָק ד') אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ, וְזֶה
הִיָּה גְבוּרוֹת שְׁמִשׁוֹן שְׁנֵאֲמַר בּוֹ (שׁוֹפְטִים י"ג) "וּתְחַל רוּחַ הַיְוָי"ה
לְפַעְמּוֹ בְּמַחְנֶה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתְּאֵל", שְׁבִאוֹתֵן הַמְּקוֹמוֹת
צְלָחָה עָלֵינוּ רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִבְשׁ גְּבוּרָה, דֵּהִינּוּ שְׂבִא לּוֹ חֲזָק וְתַקְּףָ
גְּבוּרָה בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עֲשֵׂה גְבוּרוֹת נוֹרְאוֹת; וְלִכֵּן אִם יִהְיֶה לְךָ
וְלִבְעֵלְךָ רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים לְהַשִּׁיג אֶת הַבֵּית, תִּקְבְּלוּ אֶת זֶה,
רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מֵאֲד לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה

קלד אשר שנת תשע"ד - חלק ר"נ בנחל

זכו שְׁכִינָה בִּינִיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בִּינִיָּהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפִּלָּל בְּעֵדוּךָ שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן וְהָעֶקְרִי בְּחַיֵּי הָאָדָם הוּא לְעֵבֵד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל, וּבִפְרוּשׁ אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחִרָה בְּכֹל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כְּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּחַכְמֵינוּ

הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחומָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה מִצּוּיָהּ אֶצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יָדֵי שְׂמִיחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמְיָד שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין עוֹד דְּבַר כָּל כֵּךְ חָשׁוּב בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמוֹ מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁיר שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה, וְכֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תַּפְּלָה סִימָן ע') עַל יָדֵי שְׂמִיחָה תָּבוֹא תַּפְּלָתְךָ בְּהִיכַל מְלֶךְ; וְאָמַר (שָׁם סִימָן פ"א) תַּפְּלָה שֶׁהִיא בְּשְׂמִיחָה הִיא עֲרֵבָה וּמְתוּקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ; וְלִכֵּן צְרִיכִים הֲרֵבָה לַעֲבֹד עַל שְׂמִיחָה, וְתַכְף וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשָׂמַח, נִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ וְזוֹכֵה לְהַתְּבוּדָד תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עִם שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת שֶׁזֶה גוֹרֵם שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה.

בְּעֵינֵי סֵדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד לְתַת לָךְ, הֵיךְ טוֹב מְאֹד שְׂתַעֲיֵן בְּהַסְדּוֹר "עַת רְצוֹן", שֶׁשָּׁם מְבֹאֵר סֵדֵר נִפְלָא לְכָל בַּחוּר וְלְכָל אַבְרָךְ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג כָּל הַיּוֹם, וְהֵם דְּבָרִים נִפְלָאִים מְאֹד מְאֹד עַל פִּי הַקְּדוּמוֹת שֶׁקְּבַלְנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל, קָחֵם מִשָּׁם וְתַהֲנֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, כ"ז טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל המלמד היקר לי מאד ... גרו יאיר

מאד מאד רציתי שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, היות שאתה מחנך פתה שלמה, עליך לדעת שכל ילד זה נשמה, ונתנו לך בידך נשמות קדושות כדי שתלטש אותם, כדי שיאירו באורו יתברך, ולכן עליך לדעת שיש עליך אחריות מאד מאד גדולה, ועל כן ראה לקנות לעצמך מדת הסבלנות לגבי התלמידים, כי ביותר צריך מלמד סבלנות גדולה להתלמידים, לא לצעק עליהם, לא להשפיל אותם, ולא לשבר אותם, ומכל שכן לא ללכת אתם באלימות לא פיזית ולא מלולית, כי הילדים הם מאד רגישים, ואשרי מלמד שיש לו סבלנות גדולה לתלמידיו, ורק מחזקם ומעודדם ומשמחם ומקרבם, שזה מה שצריכים בדור הזה.

לצערנו הרב הנער נושר וכו', כי היצר הרע מתגבר ביותר על בני הנעורים, ולכן אחריות גדול על כל מלמד ומלמד שיהיה לו סבלנות להילדים, ושיקרוב אותם בכל מיני התקרבות, עדיף שילמד קצת יותר פחות, אבל לתת לו הרבה חם ואהבה ותשומת לב, כי לצערנו הרב יש המון בתים שבוים שזה משפיע על הילדים, ולכן מלמד צריך להבין מה לפניו, אסור לדון לכף חוב שום תלמיד, כי מי יודע מה שעובר בתוך הבית שלו וכו', ההורים גרושים וכו', או ההורים רבים ביניהם וכו', או העניות חוגגת בתוך הבית, וזה משפיע לרע על התלמידים, ולכן צריכים המון סבלנות לתלמידים.

ועל כן תקח את זה לתשומת לבך אשר מלמד מכרח שיהיה לו סבלנות להתלמידים, ומי שאין לו סבלנות שלא יהיה מלמד, כי מלמד מכרח שיהיה לו סבלנות, ובלי זה הוא לא ראוי להיות מלמד, וחכמינו הקדושים ספרו לנו (תענית כ"ד.) רב איקלע לההוא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא דצבורא אמר משיב הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדך, אמר ליה מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני עניי כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי, ואית לי פירא דכוורי, וכל מאן דפשע משחדינא ליה מינייהו ומסדרין ליה ומפייסין ליה עד דאתי, [רב הגיע לאיזה עיר והיה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שיירד גשם, ולא ירד גשם, פתאום קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשב רוחות "מוריד הגשם" התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב מה העבודה שלך שבזכות זה שהתפללת וכבר הגיע רוחות וגשמים? ענה ואמר אני מלמד תינוקות ואני מלמד לכלם שוים בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוריום) וכל ילד שמתרשל בהלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד].

ולכן אני מאד מבקש אותך שתקח את זה לתשומת לבך, וגדל השכר של מלמד שמוסר את נפשו בשביל התלמידים, זה אי אפשר לשלם כלל בזה העולם, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה

בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכויות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים, כי באמת המלמד בונה את התלמיד על העתיד שלו, או חס ושלום הורס לו את העתיד שלו וכו' וכו', כי הכל תלוי כפי סבלנות המלמד, ותמיד תקח בחשבון מה היית עושה אם התלמיד הקשה הזה היה הבן שלך וכו', האם היית זורק אותו מהכיתה? או האם היית מעניש אותו? עם תלמידים צריכים ללכת עם כפפות משי, והעקר לספר להם ספורי צדיקים שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים", שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו כן! וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם לא לזה התכונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"ג בְּנַחֵל קִלְט

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׁוֹמֵחַ שְׁאֵת עֲזוּרַת לִי לְהַחְזִיק אֶת הַהוֹצָאוֹת
הַשּׁוֹטְפוֹת שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ הַקְדוּשָׁה בִּיבְנֵאֵל, וְאֵת טְלַפְנֵי וְכוּ', יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֹלְגַת מְאֹד, וּבִזְכוּת זֶה שְׁאֵת
מִתְרִימָה אֲנָשִׁים אֲחֵרִים, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְרַחֵב לְךָ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדוּל הַזְּכוּת
שִׁישׁ לְךָ, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט). גְּדוּל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן
הָעוֹשָׂה; בְּזֶה שְׁמֹזְכִים אֶת אֲחֵרִים בְּצַדְקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא
בְּעַצְמוֹ נוֹתֵן צַדְקָה, וְאָמְרוּ (יוֹמָא פו). כָּל הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא
בֵּא עַל יָדוֹ; וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ זֶה שְׁאֵת מִתְרַמֵּת כָּל יוֹם אֲנָשִׁים חֲדָשִׁים,
כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט): מֵאֵי
דְּכְתִיב (ישעיה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׂ צַדְקָה כְּשָׂרְיוֹן" לוֹמֵר לְךָ מֵה שְׂרִיּוֹן זֶה כָּל
קְלָפָה וְקְלָפָה מְצַטְרַפֵּת לְשָׂרְיוֹן גְּדוּל, אֵף צַדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה
מְצַטְרַפֵּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוּל.

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שבזכות הצדקה הגדולה שאת עושה, שתתברכי מן השמים.. בכל הברכות הכתובות בתורה, ויהיה השלום והאהבה שרוי בתוך ביתכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, כ"ז טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל פרש את הפסוק (יחזקאל ל"ג) "אחד היה אברהם" שאברהם עבד את השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי השם ומונעים אותו, ולא על אביו ועל אמו ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם; וכן כל הרוצה להכנס בעבודת השם, אי אפשר לו להכנס כי אם על ידי בחינה זו שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם" כאלו הוא יחיד בעולם; וכתב על זה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות פסח הלכה ט') שזה יסוד גדול בעבודת השם יתברך שאדם לא יבלבל את עצמו משום בריה שבעולם, אם הוא מקבל על עצמו איזה הנהגה טובה או איזה עבודה בעבודת השם יתברך, אל ישים

לִב אֵל אִף אֶחָד, רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ, וְלֹא יִבְלֹבֵל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְהִכְנִיס אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּלִבְךָ שְׁאֲסוּר לְךָ לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהִיָּה וְיִהְיֶה מֶה שְׂיֵהִיָּה וְכוּ'.

מוֹבָא בְּאַחְרוּנִים שְׁזֵה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד כְּשִׁיּוּצָאִים מִבֵּית הַכְּנֶסֶת הוֹלְכִים אַחֲרֵינִית עִם הַפְּנִים כְּלָפֵי הָאָרוֹן קִדְשׁ וּמִשְׁתַּחֲוִים, וְכֵן כָּתַב רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל ז"ל שְׂרָאָה אֶצֶל רַבּוֹ הָאָרִיז"ל בְּכָל פַּעַם שְׁנַכְנֶס לְבֵית הַכְּנֶסֶת, הִיָּה מִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הָאָרוֹן קִדְשׁ, וְהִיָּה רוֹעֵד מְאֹד, וְלִכֵּן זֶה מְנַהֵג טוֹב וְאֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְכֵן בְּעִנְיַן הַמַּחֲיָאֵת כַּף בַּעַת הַתְּפִלָּה, רַבְּנוּ ז"ל גָּלַה נּוֹרָאוֹת נְפִלְאוֹת עַל זֶה (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָנִים מ"ד מ"ה מ"ו) שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיכִים קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֵמוֹ וְנִמְתְּקִים כָּל הַדִּינִים, וּמִבְּטֵל מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַמַּחְלָקָת, וְהַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁנַדְבָּקִים בּוֹ, וְעוֹד סוּדוֹת גְּדוּלִים עַל עִנְיַן מַחֲיָאֵת כַּף בַּעַת הַתְּפִלָּה.

וְלִכֵּן אַתָּה לֹא צְרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּמִכָּל שְׂכֵן לֹא לְהִכְנֶס בְּכּוֹחֵימִים עִם אִף אֶחָד, אַתָּה צְרִיךְ רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמְךָ, וְתִלְךָ אִיךָ שְׂיֵאִיר לְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשֹׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִשׁוּאוֹת חֵן עַל תְּפִלָּתְךָ לְרַפּוּאָתִי.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, כ"ז טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה שקרה באיסטנבול עם רבנו ז"ל וכו', משם אין שום ראיה, כי רבנו ז"ל עשה אז הרבה הנהגות משנות וכו', וכבר גלה על זה טעמו ונמוקו וכו', כמובא (שבחי הר"ן ובפעלת הצדיק).

בענין שיטת רבנו תם, צריכים לדעת כי שבת היא חמורה מאוד מאד, וגובלת באסורי סקילה, ולכן אם מאריכים בעוד עשרים או שלושים דקות, מה כבר יכול להיות מזה? אדרבה אשרי אדם שממהר להכנס בשבת, ומאחר לצאת מהשבת, ולכן אשרי מי שזוכה שלא לעשות שום מלאכה במוצאי שבת עד הזמן כפי שיטת רבנו תם, והחצי שעה הזו לא מעלה ולא מוריד, ובשביל זה עדין יכולים לקום בחצות, זה סתם תרוץ של היצר הרע שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') שהיצר הרע מתלבש עצמו במצוות, ולכן אל תשתמש עם שיטת רבנו תם שעבורו לא תוכל לקום בחצות, כי זה סתם מצחיק, וכמו כן אתה לא יכול להכין את הילדים לישן מקדם, כמה לילות באמצע השבוע אתם ערים עם הילדים וכו', ולא עושים שום חשבון וכו', ובדיוק במוצאי שבת שמדבר עם עוד עשרים או שלושים דקות להאריך את השבת, אתה עושה עסק מזה וכו', אתה לא רואה שהסמ"ך מ"ם עובד עליך וכו'?

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַמְהָר לְהִכְנִס בְּשַׁבַּת קִדְשׁ, וּמֵאַחַר לְצֵאת מֵהַשַּׁבֵּת, כִּי אֲזַיִּימְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קִדְשֵׁת שַׁבַּת עַל שַׁשֵּׁת יְמֵי הַחֹול, וְיוֹשְׁפֶעַע עָלָיו פְּרִנְסָה בְּשַׁפֶּע, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁל אָדָם בָּא רַק בְּזִכּוֹת הַשַּׁבַּת, כַּמוֹכָא בְּזֵהָר (יִתְרוֹ פ"ח). כָּל בְּרַכָּאן דְלְעִילָא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיזָן. וְתַאנָא, אָמַאי לָא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דִּיהוּא יוֹמָא, מִתְּבַרְכָּאן מִיְנִיהַ כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיִיא בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה. [כָּל הַבְּרַכּוֹת שְׁלִמְעָלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִמְדִּנוּ לְמָה לָא יִרְדַּ מֶן בְּשַׁבַּת? מִפְּנֵי שְׁמִשַׁבַּת מִתְּבַרְכִּים כָּל הַשַּׁשׁ יָמִים מִשַּׁשֵּׁת יְמֵי הַשַּׁבּוּעַ, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שֶׁלוֹ מִשַּׁבַּת].

הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֹוֹנֵן דַּעַת, יְמִשִּׁיךְ גַּם עָלֶיךָ דַּעַת שְׁלָא תִטְעָה אֶת עֲצָמְךָ כָּלְל, וְתִזְכֶּה לְהִמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת שַׁבַּת עוֹד חֲצִי שַׁעָה כְּשִׁיטַת רַבְּנוֹ תַּם, וְלֹא נוֹרָא, וְאֲזַיִּיבְרַכּוֹת שֶׁל שַׁבַּת יִשְׁפָּעוּ עָלֶיךָ בְּשַׁשֵּׁת יְמֵי הַחֹול.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קצד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בָּא, כ"ז טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ח') כְּמוֹ שֵׁישׁ רַב דְּקִדְשָׁה שְׁמַמְנוּ מְקַבְּלִים רוּחַ חַיִּים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֵלֶקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא נוֹפֵחַ חַיִּים חֲדָשִׁים בְּאָדָם, וּמְכַנֵּס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְעֵבֶד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהִתְלַהְבוֹת גְּדוּל מְאֹד, וְכֵן שִׁירִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא נִשְׂא) בְּשַׁעָה שְׁבָרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם נִתְאַוָּה שֵׁיִהָא לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים; וְהֵרַב דְּקִדְשָׁה מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הִיְהָדוּת, בּוֹנֵה בְּעִירוֹ מְקוֹה כְּשָׂרָה, וּמְלַמֵּד אֶת אֲנָשָׁיו לְהַקְפִּיד בְּטָהֳרַת הַמְּשַׁפָּחָה, וְכֵן מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שֵׁיִהָיָה שׁוֹחֵט הַגּוֹן יְרֵא שָׁמַיִם, וְכֵן דּוֹאֵג שֵׁיִהָיָה עֲרוּב, וּמְקַפֵּיד מְאֹד עַל קִדְשַׁת שַׁבָּת בְּעִירוֹ, וְעַל כָּלָם, שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְבָנוֹת תְּלַמוּד תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְיִשְׁיֵבָה לְבַחְוָרִים, וְכוּלִּיל לְאַבְרָכִים וְכוּ', וְלִהְפֹךְ זֶה לְעֲמַת זֶה יֵשׁ רַב דְּקִלְפָּה שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא כָּל הָרַע וְהַזְּהֵמָא, הַמְּקוֹה אֵינָה כְּשָׂרָה, הָעֲרוּב קְרוּעַ, וְהַשׁוֹחֵט הוּא קַל וְרִיק וּפּוֹחֵז, וְלוֹחֵם נֶגֶד הַקָּמַת תְּלַמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וּמוֹסֵר אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים שְׂאִינָם רוֹצִים לְהַכְנִיעַ אֶת עֲצָמָם נֶגֶד הַטְּמָאָה שְׁלוֹ, וְגוֹרֵם לְהַמוֹן אֲנָשִׁים מְעִירוֹ שְׁגָם כֵּן יִהְיוּ קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֵזִים, וּמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְזֶה פְּשׁוּט לְמִי שִׁיּוֹדַע מַה קוֹרָה הַיּוֹם בְּכֹל מִינֵי עֵירוֹת וּמוֹשְׁבֵים שֶׁהַכְּנִיסוֹ רַבָּנִים מְטַעַם, שֶׁהֵם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֵזִים, שְׁלֵא קָרְאוּ וְלֹא צָנוּ וְלֹא שְׁמָשׁוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וְסַתָּם מְכַשְׁיִלִים אֶת הָרַבִּים, וְלֹא צָרִיכִים לְלַכַּת רְחוּק וְלִרְאוֹת אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ'.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְרַחֵק מְרַב דְּקִלְפָּה שֶׁהוּא שְׁלִיחַ הַסֵּמ"ךְ מ"ם, שֶׁהוּא חוֹטָא וּמַחְטִיא אֶת הָרַבִּים, וְכֹכֵר אָמְרוּ בְּזִהְרָה (רַעֲיָא מְהִימָנָא נִשְׂא קכ"ה:) וְאַתְהִדְרוּ אֵינוֹן עֲרוּב רַב רַעֲיָן עַל יִשְׂרָאֵל עֲאֲנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דֹאֲתַמַּר בְּהוּ (יְחֻזְקָא ל"ד) "וְאַתָּן צִאֲנִי צִאֲנִי מְרַעֲיָתִי אָדָם" וְכוּ',

[הַעֲרַב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צִאֲנוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאִינוֹן עֲרַב רַב אִינוֹן עֲתִירִין בְּשִׁלוּהוּ בַחֲדוּוֹ בְּלֹא צִעֲרָא בְּלֹא יִגּוּנָא כִּלְל [אֵלּוּ הַעֲרַב רַב הַמְּנַהֲיָגִים הֵם עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבֵימָם בְּשִׁלוּהוּ בְּשִׁמְחָה בְּלִי צִעַר וּבְלִי יְגוֹן כְּלָל], גְּזֻלְנִין מֵאֵרִי שׁוּחַד דִּיאִינוֹן דִּינִין רִישֵׁי עֵמָא (בְּרֵאשִׁית ו') "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חֶמְסַ מִפְּנֵיהֶם" עֲלֵייהוּ אֲתָמַר (אִיכָה ה') "הֵיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ", [הֵם גְּזֻלְנִים לֹקְחִים שְׁחָד, וְהֵם הַדִּינִים וְהָרֵאשִׁים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלּוּ הַצָּרִים נַעֲשִׂים רֵאשִׁים], וְאִנִּי יָכוֹל לְהַעֲיֵד עַל זֶה שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, אֲלֵמְלֵא אֵלּוּ הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׁקָר הָרַע - בָּנִים, שְׁעוֹשִׂים צְחוּק מֵעִם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְלֹא בַחֲנָם שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קל"ט). תְּנִיא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע אוֹמֵר אִם רְאִיתָ דּוֹר שְׁצָרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכָל פְּרַעְנוֹת שְׁבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֲלָא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים אֲלֵמְלֵא הַמְּנַהֲיָגִים הַרְשָׁעִים הֵיוּ כְּלָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲךָ מַה לַעֲשׂוֹת הֵם הִטִּילוּ אִימָה כָּל כָּךְ, עַד שְׁאֲסוּר אֲפִלּוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וְאוֹי וְאָבוֹי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהַזּוֹלֵת וְאוֹמֵר אֶת הָאֲמַת, רוּצִים לְבַלַּע אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נֶגְדוּ כָּל מִינֵי תִיקִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דִּי, שְׂיִצִּיל אוֹתָנוּ מִרַב דְּקִלְפָּה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קִצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של מלמד תינוקות של בית רבן, או מורה בבית ספר שמלמדים אמונה לתלמידים ולתלמידות, כי זכותם גדול בשמים, כמאמרם ז"ל (פבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

ולכן את צריכה רק לדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית וספורי מעשיות מצדיקים, ולא להתבלבל משום דבר, וכבר אמר רבנו ז"ל למהרנ"ת ז"ל שידבר עם בני אדם בעבודת השם יתברך, ושאל מהרנ"ת ז"ל הרי אני לא יודע מה שעובר על הזולת, ענה לו רבנו ז"ל מה אתה צריך לדעת מה שעובר על הזולת, אתה תדבר ומסתמא אתה פועל, ולכן גם את צריכה להתנהג ככה, רק לדבר מאמונה ומהשגחה פרטית, וממעלת הצדיקים הגדולים, ואל תשימי לב אם ישאלו אותך שאלות, את תעשי את שלך לדבר רק ממנו יתברך ומהתורה ומהמצוות וכו' וכו', ונשמות ישראל הם

חֵלֶק אֶלּוֹק מִמַּעַל, וְהַדְּבוּרִים שֶׁתְּדַבְּרִי זֶה יַעֲשֶׂה אֶצְלָם הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כִּיְדוּעַ מִצְדִּיקִים שֶׁאֲמוּנָה הוֹלֶכֶת אֶצְלֵ אֲמוּנָה, הֵינּוּ אִם מְדַבְּרִים עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, זֶה עוֹשֶׂה אֶצְלָם רֶשֶׁם אֲדִיר, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁשׂוֹאֲלִים, אֶת לֹא מְחִיבֶת לַעֲנוֹת תְּרוּצִים, רַק תְּדַבְּרִי פְתוּחַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהַדְּבוּרִים כָּבֵר יַעֲשׂוּ אֶת שְׁלֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֵּא, כ"ז טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַבְּעֵיָה שֶׁלְּךָ זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאֵתָה לֹא בְּשִׂמְחָה, כִּי אִם הָיִיתָ עוֹבֵד עַל נִקְדָּה אַחַת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לֹא הָיִיתָ סוֹבֵל מִשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי כִּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מַה שֶּׁהַעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ? הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאֵינ לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מֵיִשְׁבִּין עֲצָמָן, וְהַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל לֵישֵׁב עֲצָמוֹ הַיָּטֵב, מַה הַתְּכַלִּית מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּוֹת הַנִּכְנָסוֹת לַגּוֹף, הֵן תְּאוּוֹת שְׁחוּץ לַגּוֹף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאֵז בּוֹדָאֵי יָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֲךָ דַע, שֶׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחָרָה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַנְהִיג אֶת הַמֶּחַ כְּרִצּוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קֶשֶׁה לוֹ לֵישֵׁב דַּעַתוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְׂמִיחָה יוֹכֵל

להנהיג המח כרצונו, ויוכל לישב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המח, אזי מחו ודעתו בן חורין מממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולבוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז). על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבה מלאים מצוות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזו עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

ולכן אתה צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ואז תוכל להנהיג את מח מחשבתך כמו שאתה רוצה, ותהיה בן חורין אמתי, וזה אשר ב'ש'מ'ח'ה' אותו אותיות של מ'ח'ש'ב'ה', כי על ידי שמחה יכולים להנהיג את המחשבה שלו כמו שהוא רוצה.

בודאי היה טוב שתלמד איזה מקצוע לפרנסה, ולא אכפת איזה מקצוע וכו', תקח מקצוע שמושך אותך, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחֵל קִמְט

אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פּרנָסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפּרנָסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יצטק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ואז יהיה לך ישוב הדעת, ולא תצטרך להתבלבל משום דבר שבעולם יהיה מה שיהיה.

צריך שתדע שבשעה שאדם מתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית מתוך הסדור דיקא, והוא מקשר את המחשבה אל הדבור, על ידי זה טועם טעם מתיקות התפלה, כי בזה שאדם מתפלל את השלוש תפלות מתוך הסדור דיקא, ומקשר את מחשבתו אל מה שהוא אומר, על ידי זה מאיר עליו אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, והפליג בזה רבנו ז"ל מאד ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קי"ב) כשאדם מדבר את תבות התפלה כפי האמת שלו, אז כביכול הקדוש ברוך הוא מאיר לו לצאת מהחשך והאפלה שנלכד בה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' קצז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, כ"ז טבת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שפגם הברית הוצאת זרע לבטלה עוקרת את האדם לגמרי, ומאבד ולוקח ממנו את כל השכל, עד שהוא נעשה משגע מממש, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) שפגם הברית עושה את האדם משגע לגמרי, ורוב המשגעים נעשים רק על ידי פגם הברית שהמח שלו מתיבש וכו', וכל הצרות שהאדם סובל זה רק מחמת חטאות נעורים שמוציא זרע לבטלה, שזה מה שהורס אותו לגמרי, מלבד חמור האסור שיש בזה, עוד זאת הוא נעשה משגע מממש, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') היצר הרע עושה את האדם משגע מממש, ואי אפשר להכניעו אלא על ידי מקל, שהיא צורתו, ואמרו על זה אנשי שלומנו שזה סובב על ו' סדרי משנה, הינו על ידי למוד משניות מטהר את עצמו מכל מיני חלודה, ולכן כל מי שנפגם בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, עליו להרגיל את עצמו ללמד הרבה משניות, שזה מזכך את נשמתו מכל מיני חלודה, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכניס שם.

ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהיא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, ולכן מאחר שבוער בך יצרך לעוון החמור הזה של הוצאת

זרע לבטלה, ועדין אתה נכשל בזה, אף שהתחנת, עליך להתמיד בלמוד משניות בעקשנות גדולה מאד, כי אין עוד דבר שעוקר את הרע מהאדם כמו למוד משניות, וזכר תזכר אשר על ידי למוד משניות יכולים לזכות להיות יותר גדול ממלאך, כמובא בזהר (כי תצא רע"ז): מארי משנה דאינון מלאכי השרת ממש, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין על בר נש אי יהא כמלאך השם צבאות תורה יבקשו מפיהו, ואי לא לא יבקשו תורה מפיהו; הינו אלו שלומדים משניות, הם נעשים צדיקים פעין מלאכי השרת, המשרתים כביכול אותו יתברך, והם זוכים אחר כך לפרנס את אחרים עם התורה, הינו שיכולים ללמד אחר כך גם את אחרים.

והעולה על הכל אתה צריך לעבד על נקדת השמחה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) שמי שתמיד בשמחה על ידי זה הקדוש ברוך הוא בעצמו שומר אותו שלא יבוא לפגם הברית, כי הקלפה המחטאת את האדם בהוצאת זרע לבטלה, נקראת לילי"ת על שם יללה, שמכניס בו דכאון ועצבות ומרירות, ואין עוד חטא שכל כך מגנה כמו מוציא זרע לבטלה, שבפרוש אמרו חכמינו הקדושים (נדה י"ג). אמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה; ואמרו (שם) רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים שנאמר (ישעיה נ"ז ה') "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" אל תקרי שוחטי אלא שוחטי; כי מכל טפה וטפה יכול להולד ולד, וכשסוחט את זרעו לבטלה הוא שוחט את ילדיו, והעוון הזה מטמטם את המח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת וביאוש גדול כאלו הקדוש ברוך הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו' וכו',

ובְּאִמַּת לְמָה כָּל כֶּף חֲמוּר הַחֲטָא הַזֶּה? כִּי מְכַל טַפַּת זָרַע יְכוּל לְהוֹלִיד וְלָד, כְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא אֶת זָרְעוֹ לְבִטְלָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא הוֹרֵג אֶת הַיּוֹלֵד וְכוּ', וְאִם אֶחָד הוֹרֵג בֶּן אָדָם, הָרִי הוּא רוֹצֵחַ, וְאִם הוֹרֵג שְׁתֵּי בְנֵי אָדָם, הוּא רוֹצֵחַ שְׁבָרוּצְחִים וְכוּ', וְכֵן כָּכֵל שֶׁאָדָם הוֹרֵג יוֹתֵר אֲנָשִׁים, הוּא אֲרֻכֵי רוֹצֵחַ, וּמְכַל שְׁפָן כְּשֶׁאָדָם הוֹרֵג אֶת בְּנוֹ אוֹ אֶת בִּתּוֹ, זֶה רוֹצֵחַ מְשַׁגֵּעַ וְכוּ', וְהִנֵּה מוּבָא בְּסִפְרֵים שֶׁאִם יִסְתַּכְּלוּ בְּטַפַּת זָרַע, יִרְאוּ שֶׁמִּתְנַעֲנַע וְלָד שְׁלֵם, רֵאשׁ גּוֹפָה יָדִים וְרַגְלִים וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה, הָרִי הוּא הוֹרֵג וְלָד, וּמְכַל שְׁפָן כְּשֶׁמוֹצִיא זָרְעוֹ לְבִטְלָה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, הָרִי הוּא רוֹצֵחַ וְכוּ', וְלִכֵּן הַחֲמִירוֹ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים יוֹתֵר מִהֶכֶל, מִלְּבַד שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם שִׁיחִיָּה תְּמִיד מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא, וְלִכֵּן שְׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת רַבְּנוֹ ז"ל לְדוֹר הַזֶּה, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת כָּל אֵלּוּ הַנְּשָׁמוֹת הַנּוֹפְלוֹת וְהַפְּגוּמוֹת, וְלְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכֵּן עֲצַתְךָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל עַל יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל מְכַנֵּס בְּאָדָם תִּקְוָה לְחַיּוֹת וְכוּ', וְנוֹתֵן עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מְזֵה, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי הַנִּפְלָא "קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל" הַמְּדַבֵּר מִהַחֲטָא הַזֶּה, וְעֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מְזֵה, וְכֵן סִפְרֵי "אוֹצֵר הַקְּדוּשָׁה" שְׁגַם בֶּן מֵלֵא עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, כִּי מִי שֶׁנִּפְלָ בַּחֲטָא הַזֶּה, קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מְזֵה, כִּי זֶה מְטַמֵּט לוֹ אֶת כָּל הַשְּׂכָל וְהַדַּעַת, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אִמְלָל לְגַמְרֵי.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ קִבְלָה חֲזָקָה שְׁזֵהוּ זֶה, אַתָּה לֹא חוֹטָא יוֹתֵר בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שְׂאֵתָה הוֹרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי מוּבָא (שְׁלַחן עָרוּךְ אָבֵן הָעֶזֶר סִימָן כ"ג) אָסוּר לְהוֹצִיא שְׂכַבַּת זָרַע לְבִטְלָה וְעוֹן זֶה חֲמוּר מְכַל עֲבֵרוֹת שְׁבִיתוֹרָה וְכוּ',

אֵלּוּ שְׁמֹנָאִים בַּיּוֹם וּמוֹצָיִים שְׁכַבְתָּ זָרַע, לֹא דֵי לָהֶם שְׁאִסוּר גְּדוֹל הוּא, אֲלֵא שְׁהַעוֹשָׂה זֶה בְּנִדְוִי הוּא יוֹשֵׁב, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר (ישעיה א' ט"ו) "יַדְיֶכֶם דְּמִים מְלֹאוּ" וְכֵאלּוּ הָרֵג הַנֶּפֶשׁ; וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, וְלִהְפָּסִיק עִם הַזֶּבֶל וְהַזֶּהֱמָא הַזֶּה שֶׁהוֹרֵס לְךָ אֶת הַחַיִּים שְׁלֶךְ, כִּי אַתָּה הוֹרֵס גַּם אֶת הַבְּרִיאוֹת הַגִּשְׁמִי שְׁלֶךְ, כְּמוֹבֵא (שְׁלַחַן עָרוּךְ אַרְח חַיִּים סִימָן ר"מ סְעִיף י"ד) שְׁכַבְתָּ הַזָּרַע הוּא כַּח הַגּוֹף וּמֵאוֹר הָעֵינַיִם וְכֹל זְמַן שֶׁתִּצָּא בְּיֹתֵר הַגּוֹף כָּלָה וְחַיָּיו אוֹבְדִים וְכֹל הַשְּׁטוּף בְּבַעֲלֵיהָ זְקֵנָה קוֹפְצָת עָלָיו וְכַחוֹ תִּשָּׂש וְעֵינָיו כְּהוֹת וְרִיחַ רַע נוֹדֵף מִפִּיו וְשַׁעַר רֵאשׁוֹ וְגַבּוֹת עֵינָיו וְרִיסי עֵינָיו נוֹשְׂרִים וְשַׁעַר זְקֵנוֹ וְשַׁחֲיוֹ וְשַׁעַר רַגְלָיו רְבָה וְשַׁחֲיוֹ נוֹשְׂרוֹת וְהַרְבֵּה כְּאֲבִים חוּץ מֵאֵלּוּ בָּאִים עָלָיו, אָמְרוּ חֲכָמֵי הַרֹפְאִים אֶחָד מֵאֵלֶּיךָ מֵת מִשְׁאָר חֲלָאִים וְהֵאֱלֶיךָ מְרֹוב תִּשְׁמִישׁ לְפִיכֶךָ צָרִיךְ אָדָם לִיִּזְהָר; הֵרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ מֵהַ זֶה גּוֹרֵם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קצח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ח טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסְפִתִי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שִׁיחִיָּה חַיּוֹב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכֶךָ בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוֹקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה עַד שֶׁרְגִילָיוּ

בַּעֲבֹרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, אִף עַל פִּי כֵן הַכַּח
 שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כֶּף עַד שְׂיִכּוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֲבֹרוֹת
 שְׂרָגִילִין בְּהֵם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּף וְכֶף יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה בְּוֹדָאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמְצוּדָתָם
 הָרַעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד; וְהִנֵּה כָּל כֶּף חָבֵל יוֹם
 בָּא וְיוֹם הוֹלֵךְ, שְׁבוּעַ בָּאָה וְשְׁבוּעַ הוֹלֵכֶת וְכוּ', וְכוּ', וּבֵין כֶּף הַיָּמִים
 פּוֹרְחִים בְּהֶבֶל הַבָּלִים וְכוּ', כָּל יוֹם יֵשׁ לוֹ אֶת הַחֲדָשׁוֹת שְׂהֶסְמֵךְ
 מִ"ם מְסַמֵּם אֶת בְּנֵי אָדָם שְׂחוֹשְׁבִים שְׂזֶה חֲדָשׁוֹת, וְהַכֵּל הַבֵּל וְרַעוֹת
 רוּחַ לַגִּבּוֹ מִבְּנֵי אָדָם אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׂלָהֶם, כִּי בְּאַמֶּת מִי שְׂרַק
 מִתְּבוֹנֵן רוֹאֶה אִיךְ שְׂהֵימִים וְהַלִּילוֹת פּוֹרְחִים הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה
 וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל
 יִמִּינֵנו עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
 אֵלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שְׂהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר,
 וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שְׂיִקוּהָ שְׂלֵא יְמוֹת, הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם
 שְׂהֵן מֵתִים;

וּרְבִנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן ג"ד) שְׂצָרִיךְ לְשַׁמֵּר
 עַל הַזְּכָרוֹן לְזִכּוֹר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, אָדָם צָרִיךְ לְזִכּוֹר שְׂיֵשׁ עוֹד עוֹלָם,
 וְיָבֹא הַיּוֹם וְנִצְטָרֵךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יִלְוֶה אוֹתָנוּ
 אֵלָא הַטּוֹב הַנִּצְחִי שְׂזֹכֵינוּ לְחֶטֶף בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזֹכֶה
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּבֵלִי, וְדֶף גְּמָרָא יְרוּשְׁלָמִי, וּפְרָק
 תּוֹסֶפֶתָא, שְׂזֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת בְּיַת', כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זֹכֶה לְלַמֵּד
 בְּכָל יוֹם בְּבֵלִי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסֶפֶתָא, הוּא בּוֹנֶה לְעַצְמוֹ בְּיַת' נִצְחִי,
 רוֹאִים בְּנֵי אָדָם רְצִים וּמְתוֹרֻצְצִים בְּזֶה הָעוֹלָם לְקַנּוֹת בֵּית חֲדָשׁ וְכוּ',
 אוֹ לְבַנּוֹת בֵּית חֲדָשׁ וְכוּ', וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי תְּכַנְיּוֹת כְּמָה חֲדָרִים יִהְיֶה
 וְכוּ', כְּמָה הַגְּבֵה וְהַרְחֹב שֶׁל הַבַּיִת יִהְיֶה וְכוּ', וְאִיזָה רְהִיטִים יְכַנְיִסוּ

שֶׁם וכו', וְאִף אַחַד לֹא תוֹפֵס וְקוֹלֵט שְׁהֵעוֹלָם לֹא עוֹמֵד כְּרָגַע, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, לְבִסּוֹף צְרִיכִים לְצִאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וּמֵה שְׁהֵכִין לְעֲצֹמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם תּוֹרָה וְתַפְלָה מְצוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, זֶה מֵה שְׁיִלְוָה אוֹתָנוּ בְּעוֹלָם הַנְּצִחִי

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְדָף יְרוּשְׁלָמִי, וְכֵן פָּרַק תּוֹסֵפְתָא, וְעַל יְדֵי זֶה אַתָּה בּוֹנֵה לְעֲצֻמְךָ בֵּית נְצִחִי, וְאִי אֲפָשֶׁר לְהִסְבִּיר מֵה זֶה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם כְּשִׁזְזוּכִים לְסִים ב'בְּלִי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסֵפְתָא, שְׁעַל יְדֵי זֶה בּוֹנִים ב'יֵת' נְצִחִי, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, וְאֶפְלוּ שְׁאַתָּה שׁוֹכַח מֵה שְׁאַתָּה לוֹמֵד, זָכַר וְגַם תִּזְכֹּר שְׁלִמְעָלָה בְּשָׁמַיִם יִזְכִּירוּ לָךְ אֵת כָּל מֵה שְׁלִמְדַתְּ פֹּה, כִּי בְּשַׁעַה שְׁבִין אָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, אֶפְלוּ שְׁלֹא מִבֵּין אֵת הַכֹּל, בּוֹ כְּרָגַע שְׁלוֹמֵד אֵת הַתּוֹרָה, הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַתּוֹרָה הִיא נְצִחִית וְחֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹבָא (לְקוּטֵי אֲמָרִים תְּנִיא פָּרַק כ"ג) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁאָדָם עוֹסֵק בְּדַבְרֵי תּוֹרָה, הֵרִי גַם הַנֶּפֶשׁ וְלִבּוֹשִׁיָּהּ (מַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה שְׁלוֹ) הֵם מְתִיחָדִים מִמֶּשׁ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁמַתוֹךְ הַחֲשׂוֹךְ וְהַלְכִלוֹךְ וְהַזְהָמָה וְהַזְבֵּל שְׁלוֹ, הוּא מְכַנֵּס אֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ וְאֵת דְּבוּרוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶפְלוּ שְׁמַקְדָּם לֹא לְמַד, וְאַחַר כֵּךְ הוּא יִשְׁכַּח מֵה שְׁלִמְד, אָבֵל בּוֹ כְּרָגַע שְׁהוּא לוֹמֵד, אַז הוּא מְדַבֵּיק אֵת עֲצֻמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה מְאִיר בּוֹ אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם יִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, לְבִסּוֹף הוּא יִנְתַּק אֵת עֲצָמוֹ מִן הָרַע, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְהֵלֶת רַבָּה פָּרָשָׁה א' סִימָן ל"ב) רַבִּי אַבְהוֹ אָמַר זֶה שְׁפוּטָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשָׁכַחָהּ, רַבְּנָן דְּתַמְן בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק דְּהֵכָא וְרַבִּי טוֹבִיָּהּ בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק לְטוֹבָתוֹ אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׁאֵלוּ הִיָּה אָדָם לְמַד

תורה ולא שכחה, הִיָּה מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה שְׁתֵּים שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וְחוֹזֵר וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאֲכָתוֹ, וְלֹא הִיָּה מְשַׁיֵּחַ בָּהּ לְעוֹלָם כָּל יָמָיו, אֲלֹא מִתּוֹךְ שְׂאֵדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׂוֹכְחָה, אֵינּוּ מְזִיז וְאֵינּוּ מְזִיעַ אֶת עֲצָמוֹ מִדְּבַר־י תּוֹרָה; וְאָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב') אָמַר רַבִּי לְוִי מִשָּׁל לְטָרְסָקֵל נְקוּב שֶׁשָּׁכַר בְּעֲלִיו פּוֹעֲלִים לְמִלְאָתוֹ מִי שֶׁטִּפֵּשׂ מֵהוּ אוֹמֵר מָה אָנִי מוֹעִיל מְכַנִּיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר וְלֹא שָׁכַר כָּל חֻבִּית וְחֻבִּית אָנִי נוֹטֵל, כִּךְ מִי שֶׁהוּא טִפֵּשׂ מֵהוּ אוֹמֵר מָה אָנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמְשַׁכְּחָה, מִי שֶׁהוּא פָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר, וְלֹא שָׁכַר יִגְיֵעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן;

וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַל כָּל פָּנִים דָּף גְּמָרָא ב'בְּלִי יְרוּשָׁלַּיִם ת'וֹסֶפֶתָא, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ ב'יַת' נִצְחִי וְאֵל יִהְיֶה דְבַר זֶה בְּעֵינֶיךָ קַל, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּצְטַרֵּף לְהַכְנִיס בַּתּוֹךְ הַבֵּית הַנִּצְחִי הַזֶּה וְתִהְיֶה שָׁם לְמַעֲלָה בְּהִיכָלוֹת הַתְּנָאִים וְהָאֲמוֹרָאִים וְכוּ', וְאָפְלוּ שִׁיקַח לָךְ זְמַן, זָכַר מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא פִּינְחָס י"א) לְמָה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה שָׁרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגָּפֵן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאֶחָד וְהַתְּאֲנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט וְכִךְ הַתּוֹרָה הַיּוֹם לוֹמֵד מְעַט וּלְמַחֵר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאֵינָה מִתְלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשִׁתַּיִם; וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטִּפֵּשׂ הַזֶּה תָּמָה אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל כִּךְ הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי לְמָה הַדְּבַר דּוֹמָה לְכַפֵּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאוֹר, טִפֵּשׂ אוֹמֵר מִי יוּכַל לְהִבְיֹאוֹ, וּפָקַח אוֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלָּה אוֹתוֹ, מִבֵּיא סֵלָם אוֹ קָנָה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ, כִּךְ כָּל מִי שֶׁהוּא טִפֵּשׂ אוֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה, וּמִי שֶׁהוּא פָּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה, שׂוֹנֵה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַד שֶׁמְסִים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה;

וְלִכֵּן רָאָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרָצָה שֶׁנִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּקִבְיֵנוֹת תּוֹרָה, שָׂאז הַתּוֹרָה תּוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ וּמִצִּיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל שְׂאָמַר נִכְסִפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שִׁיְהִיָּה חַיּוּב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכֶךָ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר, וְדַע לָךְ שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַסְּחוּרָה הַכִּי טוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ד') "כִּי לִקְחַ טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל תַּעֲזוּבוּ" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא תְּרוּמָה) בְּנִהַג שֶׁבְּעוֹלָם אָדָם שֶׁהוּא לְוָה מִן אַחֲרִים וְלִקְחַ סְחוּרָה יוֹצֵא לְדֶרֶךְ פְּעָמִים שֶׁהוּא מִפְּסִיד, אֲבָל סְחוּרָה שֶׁל תּוֹרָה אֵינּוּ כֵּן לְלַמֵּד אָדָם מִכָּאן פָּרֵק אֶחָד וּמִכָּאן פָּרֵק אֶחָד מִכָּאן מִסְכַּת אַחַת וּמִכָּאן מִסְכַּת אַחַת, וְהוּא מִשְׁתַּכַּר בָּהֶם, הֲוִי כִי לִקְחַ טוֹב נָתַתִּי לָכֶם ;

וְעַל כָּלֶם תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלַחָה נִצְחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֶל, כִּי עַל יְדֵי שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִדְבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרֶה מֵעוֹלָם הַבֵּא, וְנִשְׁמָתוֹ נִכְלָלַת בְּעֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן רָאָה לְחִזּוֹק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ הַיְקָרִים שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה חֲזָק בְּדַעְתּוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת נִקְדַּת הַחֲבֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ד) שֶׁקָּדָם צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הָרַב, וְאַחַר כֶּךָ מְקַבְּלִים נִקְדַּת הַחֲבֵר, וְאַחַר כֶּךָ מְקַבְּלִים נִקְדַּת עֲצָמוֹ, וְהַסְּבִיר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַפְתַּת הַמּוֹזֵן הַלְכָה ג') שֶׁקָּדָם מְקַבְּלִים אֶת דַּעַת הָרַב שֶׁזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, וְאַחַר כֶּךָ צְרִיכִים נִקְדַּת

הַחֵבֶר שְׁחוֹזְרִים בְּיַחַד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי אֵת מֵה שֶׁהוּא קִבֵּל מֵהַצְדִּיק, כִּי כָּל אֶחָד מִקִּבְּל מֵהַצְדִּיק בְּאִפְּן אַחֵר לְגַמְרִי, וְאַחֵר כֶּף זֹכִים לְנִקְדָּת עֲצָמוֹ שְׁזֹכָה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיזְכָּה לְקַיֵּם אֵת דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבֵּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' קצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בּא, כ"ח טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְסִרְתָּ אֵת נַפְשִׁךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל בְּרִיאוֹת זִוְגָתִי תַּחֲיִי, תַּהֲלֶה לְאֵל הַנְּתוּחַ עֶבֶר בְּקִלּוֹת מְאֹד לְמַעַלָּה מֵהַמְּשַׁעַר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָּהּ הַחֲלֻמָּה מֵהִירָה, וְתִשׁוּאֵת חֵן לָךְ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֲזוֹ וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב מֵה שֶׁלָּמַד אוֹתְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל שְׁכָּל דְּבָר שְׂאֵדָם צְרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, עָלִיו רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. כִּי אֵין לָנוּ רַק אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמְכַנְּסָה אֵת הַדַּעַת הַזֶּה בְּתוֹךְ לְבָהּ וְכוּ', שְׂאֵין לָּהּ בְּזֶה הָעוֹלָם אֵל מִי לְשַׁפּוֹךְ אֵת לְבָהּ אֲלֵא אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תְּפִלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאֵין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זֶה בְּלִבְד אָמַר דְּוֵד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבֵּנוּ

שֶׁל עוֹלָם אֶל תְּבוּזָה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר
אֲחֵרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה לֵךְ
יְה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה;

וְאִפְלוּ שְׁמֵתִפְלִילִים עַל דְּבַר אֶחָד וְלֹא רוֹאִים תִּכְף וּמִיד
יְשׁוּעָה, אֲסוּר לְהִתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, כִּי כָּל תְּפִלָּה כָּל תְּחִנָּה כָּל
בְּקִשָּׁה מְקַרְבֶּת אֶת הַיְשׁוּעָה, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ל:ב) אִם
רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יִחְזַר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנָאֵמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד)
"קִוְיָה אֶל הַיְי"ה חֲזֹק וַיֵּאמֶר לְבָרַךְ וְקִוְיָה אֶל הַיְי"ה", כִּי בּוֹדְאֵי אִם
מִתְעַקְּשִׁים אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ פְּעַם אַחַר פְּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בְּתִפְלָה, אֲזִי
רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא
יְכוּל לִפְעֹל, וְאִפְלוּ שְׁמִבְקִשִׁים עַל דְּבַר אֶחָד הִרְבֵּה זְמַן וְלֹא רוֹאִים
שׁוּם יְשׁוּעָה וְכו', צְרִיכִים לְהֶאֱמִין שְׂאִין שׁוּם תְּפִלָּה הוֹלֵכֶת לְרִיק, כִּי
הַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן גְּדוּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הֶרַע יְבוֹא הַטּוֹב
וַיִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת ס"ד). אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִפְּנֵי מָה הָיוּ
אֲבוֹתֵינוּ עֲקוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתִפְלָתָן שֶׁל
צְדִיקִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְמָה נִמְשְׁלָה תְּפִלָּתָן שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתָר, מָה
עֵתָר זֶה מְהִפֵּךְ הַתְּבוּאָה מִמְּקוֹם לְמְקוֹם כִּךָ תְּפִלָּתָן שֶׁל צְדִיקִים
מְהִפֶּכֶת מְדוּתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּדַת רְגִזְנוּת לְמְדַת רַחֲמָנוּת;
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִי רְגִילָה מִפְּעַם לְפְעַם לְנִסֵּעַ אֶל
צִיּוֹן רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס שְׁזֶה סֵךְ הַכֹּל שְׁתִּים עֶשְׂרֵה דְקוֹת מִיְבִנְאֵל,
וְשֵׁם תִּשְׁפְּכִי אֶת נִפְשְׁךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִכְנִיֶסִי בְּכֹל יוֹם כְּמֵה פְּרוּטוֹת
לְצִדְקָה בְּקַפְת "קֶרֶן הַצְּדִיק" לְעֵלוֹי נְשִׁמַת רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס, אֲשֶׁר
אָמְרוּ צְדִיקִים שֶׁהוּא מְמַנֶּה עַד הַיּוֹם לְנִסִּים גְּדוּלוֹת, וְעַל שְׁלַחַן

הַצְדִּיקִים תָּמִיד הָיָה קִפְּהָ "צְדָקָת לְעֵלְוֵי נְשֻׁמַּת רַבֵּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס",
וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּקְּחֵי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ, וְאֵל תִּהְיֶי
עֲצוּבָה וּמְרַמְרֶמֶת וּמְדַאֲגָת וכו', כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב
אִם לֹא תִיָּאֲשִׁי אֶת עֲצֻמְךָ מִתַּפְלָה וּבִקְשָׁה, וְכֵן תִּשְׁמַחֵי אֶת עֲצֻמְךָ
וּתִשְׁמַחֵי אֶת אַחֲרוֹת, שְׂזֵה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב רַק לְשִׁמְח
אֶת הַזּוֹלָת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ח טֵבַת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

חֲשַׁבְתִּי שְׁתַּעֲשֶׂה מוֹדְעָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁמֵי שְׂרוּצָה לְקַבֵּל
בְּקִבְעוֹת אֶת הַחֻבְרַת הַשְּׁבוּעִית "דֶּף הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַּיִם" וְכֵן "פְּרָק
תּוֹסֵפֶת־א" שִׁיפְנֶה אֵלֶיךָ, וְתִקַּח כַּמָּה פְּרוּטוֹת עֲלוֹת שְׁעוּלָה הַנֶּיֶר
וְהַהֲדַפְסָה, כִּי אַתָּה יָכוֹל לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים, וְכָל כֵּן חָבֵל שֶׁהִנֵּה יוֹם
וְהִנֵּה לֵילָה, וְעוֹבֵר הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה בְּהֵבֵל וְרִיק, בְּשַׁעַה שִׁיכוֹלִים לְחַטֵּף
בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמֵרָא בְּבֵלֵי יְרוּשָׁלַּיִם תּוֹסֵפֶת־א, וְעַל יְדֵי זֶה בּוֹנִים
לְעֲצֻמוֹ בֵּי'ת' נֶצְחִי, וְלִכְּנֵן רְצִיתִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ בְּזַכּוֹת הַרְבִּים הַגְּדוֹלָה
הַזּוֹ, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה אִם תִּזְכֶּה לְזַכּוֹת אֶת
הַזּוֹלָת בְּזַכּוֹת הַנֶּפְלֵא הַזֶּה, שִׁיבְנֶה לְעֲצֻמוֹ בֵּי'ת' נֶצְחִי.

זֶה זְמַן רַב לֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְאֲנִי מִתְגַּעְגַּע לְרֹאוֹת עַל כָּל פְּנִים
אֶת כְּתַב יְדֶךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בא, כ"ח טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

שָׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְבוֹא לְכָאן, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה בִּיאָתְךָ לְהַצְלִיחָה מְרַבָּה מְאֹד, וְתִזְכֶּה לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שֶׁלָּךְ וְתִהְיֶה תְּמִיד שֹׂמֵחַ וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְהַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים וְתִרְוֶה רֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֵם, הַעֲקֹר תִּרְאֶה אֶתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ לְהִיּוֹת שֹׂמְחִים וְעַלִּיזִים שְׂתִּהְלֶה לְאֵל הַתַּחֲתָנִתָּם וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָכֶם מִתְּנוּת כְּאֵלוֹ יְלָדִים חֲמוּדִים, וְכֵן בֵּית יִפָּה מְאֹד רַחֲבַת יָדַיִם, וְגַם כַּמָּה דְּיָרִים וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִזְכְּוּ לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שֶׁלָּכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם הִרְחָבָה גְּדוֹלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד שְׂתִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָרֵב ... נְרוֹ יְאִיר, וְהוּא יִתֵּן לָךְ סְפָרִים לְכָאן לְהִבִּיא אֵלַי, וְאֶהְיֶה לָּךְ אֲסִיר תּוֹדָה, וְאִם אֶתָּה יוֹדֵעַ עוֹד מִי שְׂרוּצָה לְנִסְעַ, תִּזְכֶּה אוֹתוֹ גַּם כֵּן שְׂיִבִיא לִי עוֹד סְפָרִים.

וְכֵן רְצִיתִי שְׂיִסַּע אֶתְּךָ הַבְּחֹר ... נְרוֹ יְאִיר, כִּי זֶה פְּשוֹט הַצְּלָת נְפֻשׁוֹת אִם תִּבִּיא אוֹתוֹ לְכָאן מִפְּנֵי כַּמָּה סְבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִּבְשֹׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בּא, כ"ח טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת כָּל הַסְּפָרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת שֶׁהִדְפִּיס אָבִיו שֶׁל ...
שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, יֵשׁ לִי מִזְמַן, וְכֵן אֶת סֵפֶר "פְּרֻדָּס רְמוֹנִים" הַחֲדָשׁ גַּם כֵּן
יֵשׁ לִי, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁגַּת עֲבוּרֵי.

מֵה אָמַר לְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת
וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וְהִרְפְּתָקָאוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעֵמֶד וְאִינוּ נֹשְׁבֵר
מִשׁוּם דְּבָר, יֵשׁ נִשְׁמוֹת שְׁצָרִיכִים לְעֵבֵר תְּקוּנִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן
אֲסוּר לָהֶם לְהִתְלוֹנֵן, כִּי מֵה הֵם יוֹדְעִים מֵה הֵם צְרִיכִים לְתַקֵּן בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, סוּף כָּל
סוּף אַחֵר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בּא, כ"ח טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹת שְׁנִסַּע מִפֶּה אֶתְמוֹל הַבְּחוּר ... נ"י, אָזִי יֵשׁ לִי מִטָּה
בְּשִׁבִיל הַבֵּן שְׁלֹךְ ... נ"י, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתוֹ לְכָאן, כְּדֵי שֶׁלֹּא

יְהִי בְּתוֹךְ הַבְּלִגָּן שְׁקוּרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֶךְ, וְעַכְשָׁו נוֹסַע ... נ"י,
תִּרְאֵי לְשַׁלַּח אוֹתוֹ אִתּוֹ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסַּע לְבַד, אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְעַלֶיךָ לְדַעַת שְׁבַנְךָ ... נ"י, מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד פֹּה.

בְּכֹל זֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֵי לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אוֹי
וְאֲבוֹי מִי שֶׁמְחַלֵּל שַׁבָּת, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד, וְכֹתִיב (שְׁמוֹת ל"א י"ד) "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קִדְשׁ הוּא לָכֶם
מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
מִקְרַב עִמְיָה" וְדַעֵי לָךְ שֶׁעַם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִתְחַלֵּים, וְלִכֵּן
תִּחְזְרֵי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל זֶה שֶׁאַתְּ מְחַלֵּלִת שַׁבָּת בְּעִשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת
וְכוּ', וּבִכְלָל הַפְּכַת אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וְאֶת חוֹזְרֵת בְּשִׂאלָה וְכוּ', וְאֲנִי
לֹא יוֹדַע אִיזֶה שְׂאֵלוֹת יֵשׁ? כִּי הִנֵּה אָדָם רוֹצֵה לְכַפֵּר בְּהַכֹּל, וּפְתָאוֹם
מִסְתַּבֵּךְ בְּמַחְלָה מִמְּאָרֶת וּכְבָר לֹא יָכוֹל לְצַאת מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן
תִּחְשְׁבֵי פְעָמִים עַל הַצַּד הַפּוֹזֵז שֶׁאַתְּ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת, הֵן לְהַתְּגַרֵּשׁ, וְהֵן
לְחַזֵּר לְהִיּוֹת חוֹלְנִית וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתִּכְנִיֶּסֶי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְצִיתִי שְׁבַנְךָ ... נ"י שְׁיָבִיא לִי סְפָרִים מֶה שֶׁהָרַב ... נ"י יִתֵּן

לו.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בּא, כ"ח טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר

לְנִכּוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּבַרַר מִי נּוֹסֵעַ עִכְשָׁו מֵהֶתֶם לְהֵכָא, וְתִשְׁלַח אֶתְּם אֶת כָּל
הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁגַּת עֲבוּרִי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהָאֲבִיבְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר וְכֵן הַבְּחוּר
... גֵּרוֹ יְאִיר, בָּאִים לְכֹאן, תִּשְׁלַח אֶת הַסְּפָרִים עַל יָדָם לְפֹה, וְכֵן תְּבַרַר
עוֹד מִי נּוֹסֵעַ וְתִשְׁלַח אֶתְּם אֶת הַסְּפָרִים, וְאֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה שֶׁהָאֲבִיבְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, דִּבֵּר אֶתְּךָ בְּעִנְיִן
"הוֹרָאוֹת קִבְע" לְאֲבִיבֵי הַכּוֹלָל, לְדַעְתִּי זֶה יִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְכִכָּה
תִּתְּפַרְנְסוּ בְּכַבּוֹד גָּדוֹל, וְיִוְכְלוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּיִשׁוּב הַדַּעַת.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְעוֹרֵר אֶת הָאֲבִיבִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, כִּי
אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר אֲלֵא הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ח טֵבֵת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, הֵיטוֹת שֶׁהֵבֵן שְׁלִי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר לְקַח
אֶת כָּל הַבֵּית סֵפֶר וְהַתְּלִמוֹד תּוֹרָה וְהַגְּנִים בְּיָדוֹ, שֶׁמֵּהַיּוֹם וְהַלְּאָה אֵל
תְּבַקְּשִׁי מֵאַף אֶחָד שׁוֹם דְּבַר, רַק מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַפֵּל בְּזֶה, וְאֲנִי מְאֹד
מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוֹךְ חֲדָשׁ חֲדָשִׁים יִרְאוּ שְׁנוּי נִפְלֵא בְּכָל

הַמְעַרְכָּת, כִּי הוּא לֹקַח בְּיָדוֹ אֶת כָּל עֲנִינֵי הַחַנוּךְ, וְהוּא יִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל
בְּעִזָּרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

וְכֵן אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תְּזַמְיֵנִי יוֹתֵר אֶת אַף אֶחָד לְבוֹא לְבֵית
סֵפֶר, כְּגוֹן אֵת ... וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַכֹּל בְּרָכָה לְבִטְלָהּ, הֵם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ
בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה וְכוּ', וְהֵם לֹא רוֹצִים אֶת טוֹבְתָנוּ, הֵם רַק מְרֹאִים
פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת, אֲבָל כּוֹנְתֵם לְהִרְעֵ לָנוּ, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִתֵּן
שְׂיִגְעוּ בָנוּ.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָהּ, וְתִרְאֵי אֶת הַטּוֹבוֹת
שֶׁנִּזְכָּה אַחֵר כִּף שְׂיִצֵּא לָנוּ מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רו.

בְּעִזָּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בּא, כ"ח טֵבֵת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ
אַחֵר שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לְפוֹל בְּטַעוֹתָיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלְבוֹא
לְיָדֵי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם. וַיֵּשׁ שֶׁקְלָקְלוֹ הַרְבֵּה, כְּגוֹן הַרְשָׁעִים
הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל הָיָה עַל יְדֵי
חֻכְמָתָם וְשִׁכְלָם. וְעַקֵּר הַיְהִידוּת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת,
בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְלֹהֲסֵתְפֵל בְּכָל דְּבָר שְׁעוֹשֶׂה, שְׂיִהְיֶה שֵׁם הַשֵּׁם

יִתְבַּרְךָ, וְלִבְלִי לְהִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצֻמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד
הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא לֹאוֹ, וְאִזִּי בּוֹדָאִי לֹא יִכְשַׁל לְעוֹלָם;
וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשֶׁכָּל אָדָם מְסַלֵּק מִמֶּנּוּ אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְדַמִּית,
כְּמוֹ כֵּן הוּא זוֹכֶה יוֹתֵר לְהִכָּנֵס בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֶת צְרִיכָה
לְדַעַת שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ אֵינן סוֹף וְכוּ', וּבְדָבָר אֵינן סוֹף לֹא שִׁיף לְהִבִּין
בְּשֶׁכָּל אֲנוּשֵׁי אֲלֵא עַל יְדֵי אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן אָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ב) מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אִזִּי
יֵשׁ לוֹ חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, כִּי בְּאֵמַת אֱמוּנָה הוּא עֲנִין חֲזָק
מְאֹד, וְחַיָּיו חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אֱמוּנָה, וְכִשְׁשֵׁי לוֹ אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ
אֶפְלוֹ שְׂבָאִים עָלָיו יְסוּרִים, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וּמִנְסָה
לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ כְּדִי לְהוֹרִיד מֵעֲצֻמוֹ אֶת הַיְסוּרִים וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂבָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ לֹא שִׁיף
לְשַׁכְּנֵעַ אֶת הַזּוֹלָת וְכוּ', כִּי יֵשׁ נְשָׁמוֹת פְּגוּמוֹת שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְסַלֵּק
אֶת הַשֶּׁכֶּל וְהַדַּעַת וְכוּ', כִּי נִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵן מְשַׁכִּילוֹת וּבַעֲלֵי דַעַת
וְכוּ' וְכוּ', וּמְבִינִים מֵעֲצָמָן, וְלִכֵּן לְאֲנָשִׁים כָּאלוֹ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה
לְשַׁכְּנֵעַ בְּאֱמוּנָה, כִּי אֱמוּנָה זֶה דְּבָר רּוֹחֲנִי, וְזֶה שִׁיף לְהִרְגֵּשׁת הָאָדָם,
וּבְפִרוּשׁ גָּלֶה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל יֵשׁ נְשָׁמוֹת שְׁכָל כֶּף פְּגָמוֹ עַד שֶׁקָּשָׁה לָהֶם
לְקַבֵּל אֶת הָאֱמוּנָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהֵאֱמִין בְּחֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל יָדָם בָּאִים לְאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמֵאֱמָרָם ז"ל
(מְכִילְתָא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ה וּבַמֶּשֶׁה
עַבְדּוֹ" אִם בַּמֶּשֶׁה הָאֱמִינוּ קַל וְחִמְרַ בַּהוֹי"ה? בֵּא זֶה לְלַמְדֵךְ שֶׁכָּל
מִי שֶׁמֵּאֱמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כָּאלוֹ מֵאֱמִין בְּמֵאֱמָר מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה
הָעוֹלָם;

וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים סִימָן שָׂאִין לוֹ גַם אֲמוּנָה
 בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁתִּמְצָא
 אִיזָה צְדִיק אֲמַתִּי שָׂאִין לוֹ שׁוּם כְּוִנּוֹת עֲצָמִיּוֹת וּפְרִטִיּוֹת וְכוּ', אֲלָא
 עוֹזֵר לְהַזְוִלַת לְצֵאת מֵהַסֶּבֶךְ וְהַסְּבוּכִים שְׁנִסְתַּבֵּךְ בְּהַחִיִּים וְכוּ', כִּי
 אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׂיָמִי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה פּוֹרַח לְאָדָם כְּמוֹ רַבֵּעַ
 שָׁעָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל
 יִמֵּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
 אֲלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכָתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר,
 וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שֶׁלֹּא יָמוּת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם
 שֶׁהֵן מֵתִים; וְסִפְּר לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל סְפוּר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת
 מַעֲשֵׂה ט' מִהַחֲכָם וְהַתָּם) וְזֶה דְּגָמָא חֲזִיהַ אֵיךְ שֶׁאֲחַד עוֹבֵר אֶת הַחִיִּים
 שְׁלוֹ הֵינוּ אֶת הַשְּׁבַעִים שָׁנָה שְׁלוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ'
 וְכוּ', כִּי מִסְּתוּבָב עִם כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת וְלוֹמֵד כָּל מִינֵי מְקַצְעוֹת וְכוּ',
 וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא לֹא בָּא אֶל סְפוּק בְּחַיָּיו, וְכָל הַחִיִּים שְׁלוֹ זֶה מְרִים
 מְאֹד מְאֹד, וְלִהְפֹךְ אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת וְאֶפְלוֹ שֶׁלֹּא
 יוֹדֵעַ כְּלוּם אֲלָא הוּא מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת
 כָּלֵל, הוּא שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְכָל הַחִיִּים שְׁלוֹ מְלֵאִים שְׂמִחָה אֲמַתִּית, עַד
 שֶׁהוּא נִתְעַלָּה גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

וְרֵאוּי לָךְ לְעֵינַי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּהַסְּפוּר הַזֶּה, וְאִזּוֹ תֵּרְאִי דְּגָמָא חֲזִיהַ
 מָה נִקְרָא חִיִּים אֲמַתִּיִּים חִיִּים נְצַחִיִּים, וְלִהְפֹךְ מָה נִקְרָא חִיִּים
 מְרוּרִים, וְחִיִּים עֲצוּבִים וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְדֵּ תִּהְיֶי
 שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה שְׁנִבְרָאת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת
 שֶׁזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׂרֵאוּי לְשִׂמְחָה עִמָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר בּא, כ"ח טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה כּוֹתֵב שְׂאֲשַׁתָּךְ צְדָקָת וְלוֹחֶצֶת עָלֶיךָ לְהוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת וְכוּ', זֶה לֹא מִסֹּתֵדֵר אֲצִלִּי, אִם הִיא צְדָקָת אֵיךְ הִיא דוֹחֶקֶת עָלֶיךָ לְהוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת? בְּשַׁעֲהַ שְׁמוֹהֵרֵנ"ת ז"ל כּוֹתֵב (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עֵקֶר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזִקְן וּפְאוֹת וּבָהֶם נִכְר הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרַת עֲמוֹ, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא, שְׂמִשְׁלִיךְ חֶסֶם וְשְׁלוֹם מֵעָלָיו הַזִּקְן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאַמַּת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ הוּא תְּלוּי בְּזִקְן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוֹ הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַמִּצְוֹת כָּלֶם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מֵתוֹרַתְנוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׂבִכְתָּב וּבַעַל פֶּה וְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה וְכָל מְנַהֵג כְּשֵׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ וְהַנְּבֻחַר, כָּלֶם הֵם שְׁעוּרִין וְצְמֻצוּמִין, שְׁעַל יָדָם יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל חֵד לְפֹנֶם מֵה דְמִשְׁעַר בְּלִבִּיהַ, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ וּגִיעַתּוֹ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיִפְרֹשׁ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֵלוֹ שְׂמוּרִידִים אֶת הַזִּקְן וְהַפְּאוֹת בְּשֵׂאֵט נֶפֶשׁ וּבִזְדוּן וּבְמַעַל, אוֹי לוֹ אוֹי לְנַפְשׁוֹ, כִּי עוֹקֵר עֲצָמוֹ וְנִפְשׁוֹ מֵאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה.

וּבִשְׂבִיל זֶה נִתְפַּשְׁטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מְאֹד חֲכַמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּה וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת בְּמַדִּינַת אֲשַׁכְנֹז וּסְבִיבוֹתֵיהֶם, שֶׁפָּרְקוּ מֵעֲלֵיהֶם בְּאֵלוֹ הַדּוֹרוֹת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם לְגַמְרֵי וְהִשְׁלִיכוּ זָקֵנָם וְהַפְּאוֹת וּמְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְכוּ', וּבִאֲמַת אֵינָם עוֹבְרִים עַל חֲמֹשֶׁה לְאוּיִן בְּלֶבֶד, כִּי כֹל כְּשֶׁמִּשְׁחִיתִין פָּאֵת זָקֵנָם כְּאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְלוּיָה בְּזֶה כִּי עַל יְדֵי הַתַּעַר וְהַסְפִּיץ שֶׁמְרִימִין עַל הַדִּיקְנָא קְדִישָׁא לְהַשְׁחִיתָהּ, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר מַלְכוּת עֲמֶלְק; עֵינֵן שָׁם.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר יֵשׁ לָאוּ בַתּוֹרָה שְׁאֲסוּר לְגַלַּח אֵת פְּאֵת הָרֹאשׁ וְהַזָּקֵן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא י"ט כ"ז) "לֹא תִקְפוּ פֶּאֶת רֹאשְׁכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֵת פֶּאֶת זָקֵנְךָ", וְכָתַב הַחֲנוּךְ (מִצְוָה רנ"א) שֶׁלֹּא לְהַקְיֵף פְּאֵתֵי הָרֹאשׁ, שְׁנֹאֲמַר (וַיִּקְרָא י"ט כ"ז) "לֹא תִקְפוּ פֶּאֶת רֹאשְׁכֶם", וּפְרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֶעֱנִין הוּא, שְׁאֲסוּר לְיִשְׂרָאֵל לְגַלַּח וְלְהַשְׁוֹת שְׁעֲרוֹת רֹאשׁוֹ לְאַחֲרֵי אֲזָנוֹ וּלְפִדְחָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁעוֹשִׂים גַּם הַיּוֹם עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה וְכֹמְרֵיהֶם, וְזֶהוּ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת כ:): אֵיזָהוּ פֶּאֶת הָרֹאשׁ, זֶה הַמְּשׁוּה צְדָעֵיו לְאַחֲרֵי אֲזָנוֹ וּלְפִדְחָתוֹ.

מִשְׁרָשֵׁי הַמִּצְוָה, כְּדֵי לְהַרְחִיק מִמֶּנּוּ וְלְהַשְׁכִּיחַ מִבֵּין עֵינֵינוּ וּמִכָּל מַעֲשֵׂינוּ כָּל עֵינֵין עֲבוּדָה זָרָה וְכָל הַנַּעֲשֶׂה בְּשִׂבְלָהּ, וּבִבְּאֵה הָאֲזָהָרָה מִפְּרִשְׁת בְּדָבָר שֶׁיַּעֲשׂוּ לָהּ בְּנֵי אָדָם בְּגוֹפּוֹתָם, מִפְּנֵי שֶׁהִיא לְמַזְכֵּרַת עוֹזֵן תְּמִיד אַחַר שֶׁהִיא דְּבָר קְבוּעַ בְּגוֹף, וּמִפְּנֵי שֶׁזֶה מַעֲקָרִי טַעַם הַמִּצְוָה, הֵיוּ צְרִיכִין חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁיִּבְאָרוּ לָנוּ כִּי הַקֶּפֶת כָּל הָרֹאשׁ גַּם בֶּן בְּכָלֵל הַלְּאוּ, שֶׁלֹּא תֵאֲמַר שֶׁתְּכַלִּית מֵהַ שְׁנֹאֲסֵר כְּדֵי שֶׁלֹּא נִדְמָה לָהֶם וְהֵם לֹא יִגְלַחוּ כָּל הָרֹאשׁ כְּלוּ, לְמַדּוּנוּ שֶׁגַּם זֶה

בְּכֹלֵל הָאָסוּר הוּא, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ (יְבֹמוֹת ה.). הִקְפַּת כָּל הָרֹאשׁ שְׁמָה הִקְפָּה, וְאֶפְשָׁר כִּי הַתּוֹרָה אֶסְרָה הַכֹּל מִשׁוּם דּוּמָה לְדוּמָה.

מִדִּינֵי הַמִּצְוָה, מָה שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִכּוֹת כ:): שְׁאָחַד הַמְּגַלַּח וְאָחַד הַמִּתְגַּלַּח כָּל זְמַן שְׁסִיעַ, שְׁנִיחָם חִיבִים, אָבֵל לֹא סִיעַ אֵין חִיב אֶלֶּא הַמְּגַלַּח, וְהַמְּגַלַּח אֶת הַקֶּטֶן חִיב. וְבִשְׁעוֹר פֶּאת הָרֹאשׁ לֹא נִתְּנוּ חֻכְמִים שְׁעוֹר. וְכָתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק י"ב מֵהִלְכוֹת עֲכוּו"ם הִלְכָה ו') שְׁמַעְנוּ מִזְקֵנֵינוּ שְׂאִין מְנִיחִין פְּחוֹת מְאַרְבָּעִים שְׁעוֹרוֹת וְכו', עֵין שָׁם, וְכֹךְ מְנַהֵגִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּמַת דְּנֵן שְׁמִשְׁאִירִים פְּאוֹת מִשְׁתִּי צְדִי לְחַיִּין, וְכֵן מְגַדְלִים זָקֵן, שֶׁהֵם הַסִּימָנִים שֶׁל יְהוּדֵי יִרְא שְׁמִים, וְלֹא מִתְבַּיִשִׁים מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי זֶה מִצְוָה גְדוּלָה מְאֹד לְגַדֵּל זָקֵן וּפְאוֹת, וְלִהְבְדִיל גּוֹי מְאֻמּוֹת הָעוֹלָם הוּא מִשְׁחִית אֶת זָקְנוֹ וּפְאוֹתָיו וְכו', וְאִנְחָנוּ מִבְּדָלִים מֵהַגּוֹיִים לְגַמְרֵי, וְזֶה הַסִּימָן שְׁלָנוּ שְׁאִנְחָנוּ יְהוּדִים.

הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ וּמָה יֵשׁ לְהוֹסִיף עַל זֶה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּהְיֶה חֶזֶק מְאֹד, וְשִׁיחֶיָה לְךָ פְּאוֹת שְׁזָה הַיְפִי שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ז) כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְנַעֲנַע אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ גוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם.

א' רח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ח טֵבֵת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום עובר על בני אדם כל כך הרבה משברים וגלים מה שלא ידעו מזה בדורות הקודמים, כי כך אמר החכם מכל אדם (קהלת א' י"ח) "כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב", כי ככל שנתרבה בעולם כל מיני חכמות של הכל הבלים וכו', יותר מסתבכים בגשמיות וברוחניות, כגון בזמן הזה נתגלה מה שלא היה לפני עשר או עשרים שנה שהם הכלי משחית אייפאון, בלקברי, אייפאד, אייפעד, ענדרואיד, סמארטפון וכו' וכו', אשר הם עושים שמות בנשמות ישראל, כי נשקעים על ידי זה בשקוץ תעוב ערם נאוף וכו' וכו', שמטמטם את הדעת והשכל וכו', עד שנעשים פשוט משגזעים מזה וכו' וכו', כמאמרם ז"ל (מדרש תנחומא נשא) אין המנאפים נואפים עד שתכנס בהם רוח שטות; ומזה סובלים כל כך הרבה סבל, עד שהבני אדם מסתבכים בחובות גדולים, והכל בא מחמת פגם הברית, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קי"ב) יש עברה שענשה של העברה ההיא שיהא בעל חוב תמיד, ואפלו יעשה כל טעדיקי ופעלות דאפשר, לא יועיל כלל. ויהיה בעל חוב תמיד. ולפעמים גורם העברה שמפיל גם אחרים להיותם בעלי חובות. ולזה יש עת שנעשו כמה בעלי חובות בעולם, זהו מחמת העברה הזאת שנתגברה בעולם חס ושלום.

[והעברה הזאת רחמנא לישזבן היא הוצאת זרע לבטלה, שמי שנכשל בחטא המגנה הזה ומוציא זרעו לבטלה, הוא נופל לקטנות המוחין וכו', וחי בצמצום הדעת והשכל, עד שלא רואה

עצה אחרת רק להלוות כספים, והוא מכניס בפח עוד אנשים שנעשים בעלי חובות בשבילו, כי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, מטמטם את הדעת ומעקם את הלב, ומכניס בו ספקות ובלבולים וכו', והוא נעשה מתסכל לגמרי וכו', וככל שמלוה יותר כספים, יותר הוא נכנס בקטנות המוחין ובתספול וביאוש גדול מאד, ואנשים שנכנסים בזה מאד מאד קשה לצאת מקלפה זו וכו' וכו', וכן יש שאר מיני חכמות של הכל שנתרבים בעולם, ועל ידי זה מסתבכים בצרות גדולות מאד מאד, וכל אחד רוצה לצאת מהצרה שלו, ואינו יודע באיזה דרך נכון לצאת מזה וכו' וכו'.

ולכן הספרים האלו שנכתבו תשובות לשאלות שבני אדם שואלים למבוכות הנפש וכו' וכו', זה להם כמים קרים על נפש עיפה, וכלל זה תקח אם אחד שואל שאלה יהיה איזה שאלה שרק לא יהיה, לכל הפחות עוד עשר אלף אנשים יש להם את השאלה הזו, ולא מוצאים שום תשובה על זה, והספרים האלו הם תשובות על כל השאלות שרק יש בחיים, ולכן זה זכוי הרבים שאין לתאר ואין לשער כלל, בשביל זה הזכות מאד מאד גדולה למי שזוכה להדפיס איזה כרך או משתתף בהוצאת הכרך, או משתתף בלספסוד להפיץ את הספרים האלו שפשוט הם הצלת נפשות של נשמות ישראל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא יא.) המקים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא; כי כל בר ישראל הוא עולם מלא, ויצא ממנו דורות ודורי דורות, ולכן מי שמציל נפש אחת, הוא מציל הרבה דורות, ובשביל זה השכר של אדם שזוכה לעזר להדפיס את הספרים האלו ולהפיצם בעולם, גדול מאד מאד, כי הוא זכות הרבים שאין כמוהו להציל נשמות ישראל מרדת שחת וכו', זה דבר גדול מאד מאד, אשרי מי שיהיה לו חלק בזה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב מֵה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא ל"ח). בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךְ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמֵה שְׁמוּכֵן לְחִבְרוּ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָה אֶפְלוּ כְּמֵלֹא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אֶף אֶחָד לֹא יוּכַל לְגַע בְּמֵה שְׁשִׁיךְ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׁהַכְרִיזוּ קֹדֶם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרָכוֹת נ"ח). אֶפְלוּ רִישׁ גְּרָגִיתָא מִן שְׁמִיָּא מְנוּ לִי; זֹאת אוֹמְרַת שְׁאַפְלוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בְּיוֹב וְכו' וְכו', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמַכְרִיזִין קֹדֶם בְּשָׁמַיִם וְכו'.

וְרֹאִים מְכַל זֶה אֵת גְּדֹל הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית עַל כָּל בֵּין אָדָם, אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֶלָּא הַכֵּל מִשְׁגָּח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי מֵה שְׁשִׁיךְ אֶלֶיךָ אֶף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַחַת, וְאַתָּה זֶה צָרִיכִים לְהַחְדִּיר טוֹב טוֹב בְּלֵב, כִּי רוֹב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם נִשְׁבָּרִים רַק מִחֲמַת שְׁנִדְמָה לָהֶם שִׁישׁ פַּה טַבַּע מְקָרָה וּמְזֹל וְכו' וְכו', אֶבֶל בְּרַגַע שְׁמַכְנִיִּסִים בְּעֶצְמָם אֵת הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, אֲזִי אֵין לְאָדָם שׁוֹם צַעַר, כְּמוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ר"נ) דַּע שְׁכָּל מִינֵי צַעַר וְכָל הַיִּסּוּרִים אֵינָם

רק מַחְסְרוֹן הַדַּעַת, כִּי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ דַּעַת וְיודֵעַ שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵינן לוֹ שׁוֹם יִסּוּרִין, וְאִינוֹ מְרַגֵּישׁ שׁוֹם צַעַר, כִּי (אִיּוֹב א') "הַיְוִי"ה נָתַן וְהַיְוִי"ה לָקַח", וְאֵף עַל פִּי שֵׁיִשׁ יִסּוּרִין שֶׁבְּהִכְרַח מְרַגֵּישִׁים אוֹתָם, כְּגוֹן הַיִּסּוּרִים שֶׁבָּאִים מִחֲמַת הַהִרְכָּבָה, כְּמוֹ יִסּוּרִים שֵׁיִשׁ מִיְצִיאַת הַנְּשֻׁמָּה מִן הַגּוֹף, וְהֵם יִסּוּרֵי הַחוּלָה שֶׁבָּאִים מִחֲמַת שְׂמִתְחַלֵּת הַנְּשֻׁמָּה לְהַתְּפַשֵּׁט מִן הַגּוֹף, וּמִחֲמַת שְׂנֻקְשָׁרָה הַנְּשֻׁמָּה בְּהַגּוֹף בְּקֶשֶׁר אַמִּיץ וְחֻזֵק, עַל כֵּן בְּהִכְרַח מְרַגֵּישׁ הַיִּסּוּרִים בְּעַת הַפְּרוּד, אֵף עַל פִּי כֵּן הַיִּסּוּרִים קָלִים מְאֹד וְנוֹחִים לְהִתְקַבֵּל בְּעַת שִׂיּוּדֵעַ בְּדַעַת בְּרוּר שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַל שֶׁכֵּן שָׂאֵר מִיְנֵי צַעַר וְיִסּוּרִין שֶׁאֵינן מְרַגֵּישִׁין כָּלֵל כְּשֵׁיִשׁ לוֹ דַּעַת, וְעַקֵּר הַצַּעַר מֵהַיִּסּוּרִין, הוּא מִחֲמַת שְׂנוּטְלִין מִמֶּנּוּ הַדַּעַת כְּדִי שִׂיּוּדֵעַ הַיִּסּוּרִין וְכו', עֵינן שָׁם.

נִמְצָא שֶׁהַעֲקָר מֵהַ שְׂאָדָם צָרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אֶת הַדַּעַת הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא (דְּבָרִים ד' ל"ה) "אֵתָהּ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי הַיְוִי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵינן עוֹד מְלַבְדּוֹ", וְכִכֵּל שְׂאָדָם מַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֲשֶׁר אֵינן בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכִכֵּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה יוֹצֵא לְחֵרוֹת וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאֵת הַיְדִיעָה הַזוֹ רוֹצֵה רַבְּנוֹ ז"ל לְהַחְדִּיר בְּנוֹ, וְתַכְּף וּמֵיד שְׂאָדָם מְכַנִּים בְּעַצְמוֹ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא מְכַל הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלוֹ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְדַמֵּין כָּל מִיְנֵי דְּמִיוֹנוֹת הֵן הָאָדָם בְּעַצְמוֹ, וְהֵן אַחֲרִים עָלָיו וְכו' וְכו', וְהַכֹּל הוּא דְּמִיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, שְׂאָמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ה) צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מֵהַמְדָּמָה וְלַעֲלוֹת אֶל הַשֶּׁכֶל, כִּי כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר הַמְדָּמָה שְׁלוֹ, הוּא יוֹכֵל לְבוֹא לְטַעֲוִיּוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, כִּי הַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם, וְאָמֵר הַבַּעַל

שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע שְׁכָל הַמְּשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָּעִים רַק מַחֲמַת הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָס בָּהֶם אֵיזָה דְּמִיּוֹן שֶׁל הַתְּנַשְׁאוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים הַרְבֵּה לִבְקֹשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיֹצִיא אוֹתוֹ מִהַדְּמִיּוֹן שֶׁהוּא מַשְׁהוּ וְכוּ', כִּי אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת מִפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְלֹא לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד.

וּבְשֶׁבִיל זֶה טוֹב מְאֹד שְׂאֵדָם יִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וַיִּבְקֹשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׁיֹצִיא אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי דְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָס בּוֹ עַל יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְּרַבִּים וְכוּ', כִּי כָל חֲטָא וְעוֹוֹן שְׂאֵדָם נִכְשָׁל בָּזֶה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, זֶה מְדַבֵּיק בְּאָדָם רוּחַ גְּבוּהָ רוּחַ שְׁטוּת וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁהוּא נִדְמָה לְמַשְׁהוּ וְכוּ', וּבְאָמֶת רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ב) שֶׁהַעֲקָר גְּדֻלָּה מֵהַ שְׂמֻקְבָּלִים מֵהַצְּדִיק הָאָמֶת הוּא שְׁפָלוּת, וְכָל שְׂאֵדָם הוּא שְׁפָל בְּעֵינֵי עַצְמוֹ לְגַמְרֵי, זֶה סִימָן שֶׁהוּא מְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁלְמוֹת.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁזוּכָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִבְקֹשׁ וְלִהַתְּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַּרְךָ שְׁיֹצִיא אוֹתוֹ מֵאֵיזָה דְּמִיּוֹן שֶׁהוּא מַשְׁהוּ וְכוּ', כִּי צָרִיכִים לָקִים בְּשִׁלְמוֹת אֶת מֵהַ שְׂאֵמֶר דְּוֹד הַמְּלֶךְ (תְּהִלִּים נ"א ה') "כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אָדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד", כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְטַעוֹת מְאֹד מְאֹד, וַיִּכְנָס בּוֹ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת וַיִּשׁוּת וְכוּ', וְכֵן אַחֲרֵים יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ בּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים לִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׁיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלָיו שְׁלֹא יִדְבֹק בּוֹ אֵיזָה יִשׁוּת וְגֵאוּת וְכוּ', וְאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ב) שֶׁעַל יְדֵי שְׂאֵדָם מִתְּבוֹדֵד בְּלִילָה בְּמְקוֹם שְׂאִין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, אַזִּי לְאֹט

לֹאט מוֹרִיד מַעֲצָמוּ מִדָּה רַעָה אַחַת, וְעוֹד מִדָּה רַעָה אַחַת וְכוּ' וְכוּ',
 עַד שֶׁנִּשְׁאַר אֲצִלוֹ הַמַּשְׁהוּ וְכוּ', שְׁזָה הַגָּאוֹת וְהַיִּשּׁוֹת שֶׁנִּדְבַק בָּאָדָם
 כְּמוֹ שֶׁגִּעוֹן וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהוֹרִיד מַעֲצָמוּ, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר
 הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁמֵּהֲכָל יְכוּלִים לְצִאת אָבֵל לֹא מִיִּשּׁוֹת
 וְגִדְלוֹת שֶׁאָדָם נִכְנָס בּוֹ אֵיזָה יִשּׁוֹת וְהַתְּנִשְׁאוֹת.

וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְּבֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה נָקִי
 לְגַמְרֵי מִיִּשּׁוֹת וְהַתְּנִשְׁאוֹת וְגֵאוֹת, שְׁזָה מֵה שְׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי,
 עַד שֶׁיִּכּוֹל לְבוֹא לְטַעֲיוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, כִּי הַגָּאוֹת וְהַיִּשּׁוֹת שֶׁנִּדְבַק
 בָּאָדָם מִבִּיא אוֹתוֹ לְחֹשֶׁב לְדַבָּרִים זָרִים וְכוּ', וְלְבוֹא לְטַעֲיוֹת גְּדוּלוֹת
 וְכוּ', וְאִין עֵצָה אַחֲרֵת לְצִאת מֵהַיִּשּׁוֹת וְהַגָּאוֹת אֲלֵא עַל יְדֵי תְּפִלָּה,
 וְכִמוֹ שֶׁמִּסְפָּרִים מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁיִּצְאָה נִשְׁמָתוֹ עִם
 הַפָּסוּק (תְּהִלִּים ל"ו י"ב) "אֵל תְּבוֹאֲנִי רַגְלִי גֵאוֹה", כִּי עַד הַרְּגַע הָאֲחֵרוֹנָה
 שֶׁאָדָם נוֹשֵׁם בְּזֶה הָעוֹלָם, צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים שְׁלֵא יִכְנָס בְּאֵיזָה טַעוּת
 שֶׁל יִשּׁוֹת וְגֵאוֹת, וְכֵן שֶׁאֲחֵרִים לֹא יִטְעוּ בּוֹ וְכוּ', וְזֶה אֵי אֲפֹשֶׁר בְּשׁוּם
 פְּנִים וְאִפֵּן אֲלֵא עַל יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה שֶׁצְּרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ
 בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים שְׁלֵא יִחְיֶה בְּטַעֲיוֹת וּבְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבִקְאֻמַּת
 אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַשִּׁיג שׁוּם הַשְּׂגָה בְּאֵלְקוּתוֹ יִתְּבַרֵךְ כָּל זְמַן שִׁישׁ לוֹ אֵיזָה
 יִשּׁוֹת וְגֵאוֹת וְהַתְּנִשְׁאוֹת עַל זוּלָתוֹ, וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן
 שֶׁנִּכְנָס בָּאָדָם זֶה גַּם בֵּין מַחֲמַת רוּב גְּאוֹתוֹ וְיִשּׁוֹתוֹ שֶׁנִּכְנָס בּוֹ.

וְלִכֵּן לֹא תִמְצָא אָדָם שֶׁהוּא עֲצוּב וּמְמַרְמֵר אִם לֹא טָמוּן אֲצִלוֹ
 גֵאוֹת וְיִשּׁוֹת, שֶׁאֲזִי הוּא עֲצוּב וּמְמַרְמֵר לְמַה אֵין לוֹ דְּבַר זֶה וְכוּ', אוֹ
 דְּבַר זֶה וְכוּ', אֲזִי הוּא עֲצוּב, אָבֵל מִי שֶׁבִּקְאֻמַּת בְּטֵל וּמְבֹטֵל אֵל הָאֵין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא רוּצָה שׁוּם דְּבַר, אֲזִי הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עַל
 נַעַם חֶלְקוֹ, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהִיּוֹת

מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עִם אַמֶּת, שְׂאֵז לֹא יִכְנָס בּוֹ שׁוּם מַחְשָׁבָה שֶׁל גְּדֻלוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת, וְאֵז יֵאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ בְּלִי שׁוּם דְּמִיוֹנוֹת כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְּבַרֵּךְ, וְדָן אֶת עֲצָמוֹ לְפָנָיו יִתְּבַרֵּךְ, שְׂאֵז יֵצֵא מִכָּל הַטְּעִיּוֹת שִׁיכוּלִים לְפוֹל בְּזָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל עִם אַמֶּת לְאַמְתּוֹ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ט טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שָׂמַח שְׁנִשׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְּאַסְּפוֹת יַחַד לְשִׂמְחָה בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁנַחֲזִיק מִעֲמֹד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וְנִרְפָּה בְּעֲשִׂיַת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה, כִּי אֲצִלוּ יִתְּבַרֵּךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חַבִּיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחָה שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֶלְף עוֹלוֹת, וְכֵן לְפָנָי שְׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם קְטָרְגוּ מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא לְבָרָא אוֹתוֹ, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (יְלִקוּט תַּהֲלִים רַמְזוֹ תַּתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׁבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבָרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יְבָרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יְבָרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים;

רואים מזה כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, הוּא מְשַׁלֵּים אֶת כּוֹנֵת הַבְּרִיאָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ כְּשֶׁנִּשְׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְקַבְּצוֹת יַחַד וּמְחַזְּקוֹת אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁזֵה הַמְצִוָּה הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז״ל (לְקוּטֵי מוֹהַר״ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצִוָּה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶתגִּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֻלּוֹאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמָחָר לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצֵלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מְזֵה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שֶׁאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שֶׁנוֹפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תְּכַף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לְשִׂמַּח אֶת זוּלָּתָהּ, וְכֵן לְהַחֲדִיר בָּהּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּדִּי שֶׁתְּהִיָּה רְגִילָה גַם כֵּן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב וְיוֹתֵר יָקָר מְזֵה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְּכָל פֶּעַם שֶׁנִּשְׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹשׂוֹת הַצָּגָה וְכו', אוֹ עֲרַב שִׂמְחָה, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי גַם כֵּן לְבוֹא, וְכֵן לְהִבִּיא חֲבֵרוֹת, כִּי יֵשׁ הֶמוֹן נִשׁוֹת מְאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶן מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכו', וְהֵן נִסְגְּרוֹת בְּתוֹךְ עֲצָמָן וְכו', וְעַל יְדֵי שֶׁאֵת תְּבִיאֵי אוֹתָן אֶל הָעֲרִבֵי שִׂמְחָה תּוֹצִיאֵי אוֹתָן מֵהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן

שְׁנַכְנַס בָּהּ וְכוּ' וְכוּ', וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ג) שְׁצָרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת אֱלוֹ שְׁנַמְצָאִים בְּעֶצְבוֹת לְחַטָּף אוֹתָם גַּם כֵּן בְּתוֹךְ הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיהָ, וְזֶה סִימָן שְׂאָדָם נִמְצָא בְּקִדְשָׁה כְּשֶׁהוּא שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִשְׂמַח אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים וְאֶת הַחֲבֵרוֹת שְׁלָךְ, וּבְזֶה תִּשְׂרִי אֶת הַשְּׂכִינָה עֲלֶיךָ, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת, שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה שֵׁשׁ לָנוּ רַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה שְׂמִחָזֵק וּמְעוֹדָד וּמְשִׂמַח אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנּוּם הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂאִתָּה מְעוֹרֵר אֶת הָאֲבָרְכִים עַל עֵינֶיךָ הוֹרָאת קָבֵעַ, כִּי עַל יְדֵי זֶה נוֹכַל לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת שֶׁל הַכוֹלָל, וְיִכְנַס לָהֶם שְׂפַע, וְיִוָּכְלוּ לְלַמַּד תּוֹרָה בְּיָשׁוּב הַדַּעַת גְּדוֹל מְאֹד, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מָה שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה, וְאִם זֶה יִתְגַּלֶּה לְכֻלָּם שֶׁהָאֲבָרְכִים מְצַלִּיחִים גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֲזִי יִתְרַבּוּ וְיִתּוֹסְפוּ הַתְּלַמִּידִים, וְיִהְיֶה קְדוֹשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד.

בענין ההכשר וכו', יכולים להשתמש עם ההכשר שלהם, אבל לא לבשר בשום פנים ואפן.

בענין הספרים ששאלת וכו', יכולים להשתמש בזה ולא צריכים לדאג.

בענין ללכת לקחת מבחנים וכו', זה טוב מאד כי שלח לחמך על פני המים, כי תעודה תמיד טוב לקבל.

תשואת חן לך על כל הספרים ששלחת דרך ... גרו יאיר, יעזר הקדוש ברוך הוא שתשלח לי גם שאר הספרים, שלחת לי "אוצר הלכות" על הלכות נדה שזה ספר נפלא מאד שרכז את כל ההלכות בדרך תמצית, (אבל כתוב על הכרך, חלק ב', לפי שאני יודע יש לו רק חלק אחד, ולכן תודיע לי למה כתוב חלק ב').

אני מאד מאד שמח שאתה נותן להנשים שעור בהלכות טהרת המשפחה, שזה מאד מאד חשוב והכרחי מאד מאד, כי יכולים לבוא לידי טעויות גדולות אם לא לומדים בהלכות האלו, וזה גובל עם אסורי כריתות, ומספיק שהכשיל אותנו הסמ"ך מ"ם עם מקוה פסולה רחמנא ליצילן, תפח רוחו וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' ריב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי מֵהַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁבַשְׂרֵת לִי וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת אֶצְלֶךָ.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה וְכו', לֹא כְּדַאי לַעֲבֹר לְמָקוֹם אַחֵר, כִּי פֹה הִיָּה לְכֶם יִשׁוּעָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתּוֹכְלוּ לְהַכְנִיֵס גַּם אֶת הָאֲמָא תַּחֲיָי, וְכַמּוֹכֵן בְּהַסְכַּמַּת בַּעֲלֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לֵהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתַשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאֲדָם וְלֵהִפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵיּוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְּדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שֶׁאֲדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') עָקַר
הַתְּשׁוּבָה שִׁישְׁמַע בְּזִיוְנוּ וְיָדָם וְיִשְׁתַּק, כִּי בְּזֵה שְׁמִבְזִים אֶת הָאָדָם
וְהוּא שׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה מְכַנִּיעַ אֶת הַדָּם הַבוֹעֵר בּוֹ לְתַאוּת רְעוּת
הַבָּאוֹת מִצַּד חָלָל הַשְּׁמָאֵלִי שֶׁהוּא נִפְשׁ הַבְּהֵמִיּוֹת שָׁבוּ, וְלִכֵּן עֲצָתִי
שֶׁתַּק שֶׁתַּק לְמַחְרָפֵי וְלַמְבִּזֵי נִפְשָׁךְ, וּמוּבָא מִצְדִּיקִים בְּאֵם הִיָּה הָאָדָם
יֹדֵעַ מִמָּה הוּא נִצּוֹל עַל זֶה שְׁמִבְזִים אוֹתוֹ, הִיָּה שׁוֹלַח דּוֹרוֹן לְמַחְרָפּוֹ
וְלַמְבִּזּוֹ, כִּי מִי שֶׁשׁוֹמַע בְּזִיוְנוֹ וְעֵלְבוֹנוֹ וְשׁוֹתֵק, זֹכֶה אַחַר כָּךְ לְעֵלוֹת
לְגִדְלָה, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כֶּסֶף לְשִׁכְנֵת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כִּשְׁנֹכְנַע הַדְּמִים
הַבוֹעֲרִים בּוֹ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה נִזְדַּכְךָ וְנַעֲשֶׂה מְרַכְבָּה לְהַשְׁכִּינָה.

וְלִכֵּן שֶׁתַּק שֶׁתַּק לְמַחְרָפֵי וְלַמְבִּזֵי נִפְשָׁךְ, וְאֵל תַּעֲנֶה לָהֶם, וְאִף
שְׁזֵה כּוֹאֵב לָךְ מְאֹד, וְחוֹרָה לָךְ מֵה זֶה וְעַל מֵה זֶה שֶׁהַתְּלַבְּשׁוֹ עֲצָמָם
עָלֶיךָ? אֵתָּה צְרִיךְ לְזַכֵּר שִׁישׁ מְדָה רְעָה בְּכָל אָדָם שֶׁקָּשָׂה לְצַאת מִזֵּה,
וְהִיא מִדַּת הַקְּנָאָה שְׁנוֹלְדִים עִם זֶה, וְקָשָׂה לְעַקֵּר אֶת זֶה מֵעֲצָמוֹ, וְכָל
אֵלוֹ שֶׁמַּחְרָפִים וּמְבִזִים אֶת הַזּוֹלָת, אֵינן זֶה אֵלָּא מַחֲמַת מִדַּת הַקְּנָאָה
שְׁנֹכְנֵס בָּהֶם, פְּשׁוּט מְקַנְאִים בָּךְ, כֹּל אֶחָד חוֹשֵׁב שִׁישׁ לָךְ יוֹתֵר כֶּסֶף,
יוֹתֵר כְּבוֹד מֵהֶם, וְלִכֵּן מַחְרָפִים וּמְבִזִים אוֹתְךָ, וְלִכֵּן אֵל תַּעֲנֶה לְאִף

אָחַד, וְקָבַל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְתִזְכָּה שְׂיִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

זכר גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות התנשאות סימן י"א) כשאחד מבזה אותך ואתה מקבל בשמחה על ידי זה תזכה לכבוד והתנשאות בשמחה, וכן אמר (שם אות בושיה סימן י"א) כשפא על אדם איזה בושיה יצפה לישועה, ולכן אל תעשה שום עסק מפל אלו המחרפים ומבזים אותך, ורבנו ז"ל כשחזר מארץ ישראל אמר לאנשי שלומנו הבאתי לכם מתנה מחלקת, ומאז שחזר מארץ ישראל ונכנס לגור בעיר זלאטופוליא התחיל המחלקת עליו ועל אנשי שלומנו ברציחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, וכשבאו אנשי שלומנו להתלונן לפני רבנו ז"ל שלא יכולים יותר לסבל את העלבונות שמנת חלקם, ענה רבנו ז"ל לא למחלקת כזו התפונתי, כוננתי היה שיהיה עליכם מחלקת כזו שלא ירצו לדבר עמכם, שלא ירצו לעמד ולישב על ידכם וכו', מרוב שלא יכלו לסבל אתכם, הרי שלך לפניך שיש בזיונות ועלבונות יותר גדולים מאשר מדבר עליך, יש בזיונות ועלבונות שלא רוצים לגשת אליך וכו', או לישב על ידך וכו', ומכל שכן שלא ירצו לדבר עמך וכו', והכל רק מחמת הסתות של אנשים רשעים שהם פגומים מאד, כי לא יחזיקו במחלקת רק אחד שהוא פגום ביותר בנאוף רחמנא ליצלן (ואף שמבחוץ הוא נראה כאיש כשר ואפלו צדיק וכו', צריכים לדעת שהוא נואף גדול והוא איש פגום).

ולכן כל אלו מאנשי שלומנו הכשרים שתקו ולא ענו למחרפי ולמבזי נפשם, ודיקא על ידי זה גדלו והצליחו בעבודת השם יתברך, ומספר על הרב הקדוש מטשערין ז"ל שהלך פעם עם אחד מאנשי שלומנו אל ציון רבנו ז"ל, ופתאום יצא מאיזה בית אדם

אחד וזרק צואה מעטף בנר עליהם, ופגע על הרב מטשערין ז"ל, וזה מאנשי שלומנו התחיל לצעק על האדם ומחה על חצפתו הגדולה, והרב הקדוש מטשערין ז"ל אמר לו שתק הרי זה ענינו שקבלנו מרבנו ז"ל לשתק על הבזיון, ובין כך נכנס הרב מטשערין ז"ל לאיזה בית ובקש מים ונקה את בגד העליון שלו שהתלכלך עם הצואה, ובין כך זה שלוה את הרב עמד בחוץ וצעק לעבר המתנגד הארור הזה, וההוא השיב לו, ראה, הוא ברסלב'ר אמתי אבל אתה אינך ברסלב'ר כלל, כי הוא שותק על בזיונו ואתה משיב (כי גם המתנגדים הארורים ידעו שאנשי שלומנו שותקים על בזיונם), ולכן אל תעשה שום עסק מכל אלו שמחרפים ומבזים אותך.

וכן מספרים על הרב הקדוש רבי יוסף חיים זוננפעלד זי"ע, כשבא בפעם הראשונה לירושלים רצה ללכת אל הכתל המערבי והלך עמו יהודי אחד ללוהו ובדרך זרק עליו ערבי, תפוז רקוב ופגע בו, והסתובב אל הערבי ואמר לו "תודה רבה לך", והיה הערבי סקרן ושאל את האיש מה אמר הרבי הזה עלי, ענה ואמר לו האיש שיידע לדבר בשפת ערבית, הוא אמר לך תודה רבה שזרקת עליו תפוז רקוב ולא אבן... ומאז כבדו הערבי מאד.

הכלל שצריכים לשמר מאד מאד לא לכעס ולא להקפיד כשמחרפים ומבזים אותו, רק לתת תודה למחרפו ולמבזו, כי על ידי זה ממתיק ממנו כל הדינים.

ועכשו אני רואה כשמנשאים את האדם יותר מדאי, אזי זה גם בזיון גדול מאד, כי נעשה שיחה בעיני הבריות, וצריכים לקבל גם את הבזיון הזה באהבה, מה לעשות שעושים מכן אדם חוכא

וּטְלוּלָא, וְאִף שְׁהַמְכַוְנִים הֵם לְטוֹבָה, אֲכַל הַכֹּל צָחוּק מְכַאִיב וּבְזִיוֹן גְּדוֹל וְכוּ', מֵה לַעֲשׂוֹת גַּם בְּזֶה צְרִיכִים לְקַיֵּם יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ וְלִדְם וְלִשְׁתָּק.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ט טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין שׁוֹם בְּעֵינָה לְהִרְאוֹת לְהִילָדִים תְּמוּנוֹת שֶׁל צְדִיקִים, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה ל' כ') "וְהָיוּ עֵינַיִךְ רְאוֹת אֶת מוֹרִיד", וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים גָּלוּ לָנוּ אֶת הַמַּעֲלָה לְרְאוֹת אֶת פְּנֵי הַצְּדִיק, (עֵין עִירוּבִין י"ג): אָמַר רַבִּי הָאִי דְמַתְדַּדְנָא מַחְבְּרָאִי דְחִזִּיתִיה לְרַבִּי מְאִיר מְאַחֲרֵיהּ, וְאֵלוֹ חִזִּיתִיה מְקַמֵּיהּ הֵוָה מַחְדַּדְנָא טְפִי; רוֹאִים מְזֶה אִם רוֹאִים אֶת הַפְּנִים שֶׁל הַצְּדִיק זֶה מַחְדַּד אֶת הַמַּחַ, בְּוֹדָאִי זֶה מְדַבֵּר כְּשֵׁרוֹאִים אֶת הַצְּדִיק חֵי, עִם כָּל זֹאת גַּם תְּמוּנוֹת שֶׁל צְדִיקִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְיִדוּעַ שֶׁהַחֲזוֹן אִישׁ וְצ"ל יַעֲזֵ לְמַנְהֵל בֵּית סֵפֶר לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה בְּכֹל כְּתָה תְּמוּנוֹת שֶׁל צְדִיקִים, כְּדִי שֶׁהִילָדִים תְּמִיד יִרְאוּ פְּנֵי צְדִיקִים, שֶׁזֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל עֲלֵיהֶם, וּבְוֹדָאִי גַם בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ מִתָּר לְנֶשֶׁק אֶת הַתְּמוּנוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיכָּנֵס בְּנוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּשׁוּאוֹת חֵן עַל הָאֲחוּלִים לְרַפּוּאָה, וְכֹל הַמְּבָרָךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי
אֵל עֲלוּן.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ב') צָרִיךְ לִשְׁמֹר אֶת
הַתִּינּוֹק שְׁלֵא יֵלֵךְ בְּגִלּוּי הָרֵאשׁ; בְּזֶה יֵשׁ כַּמָּה דְּעוֹת, יֵשׁ שְׁמֵת־חִילִים
מִשְׁהֵיֶלֶד מִתְּחִיל לְלֶכֶת, וַיֵּשׁ מִתְּחִילִים רַק מֵהַזְּמַן שְׁעוֹשִׁים חֲלָאָקָה
לְהֵיֶלֶד וְעוֹשִׁים לוֹ פְּאוֹת, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט וַיִּקְרָא
רַמְזוֹ תַר"ט"ו) עַל הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא י"ט כ"ג) "וּנְטַעְתֶּם וְעַרְלַתֶּם עַרְלַתוֹ אֶת
פְּרִי" מְדַבֵּר בְּתִינּוֹק, "שְׁלֵשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עַרְלִים" שְׁאִינוֹ יָכוֹל
לֹא לְהַשִּׁיחַ וְלֹא לְדַבֵּר. "וּבשָׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כֹּל פְּרִי קָדֵשׁ" שְׁאֵבִיו
מְקַדְּשׁוֹ לְתוֹרָה; וּמִזֶּה לְמַדּוֹ שְׁעַד שְׁלוֹשׁ שָׁנִים שְׁמַגִּיעַ לְגִיל שְׁעוֹשִׁים
לוֹ פְּאוֹת הוּא בְּכָלֵל עַרְלָה, וְלֹא מְלַבִּישִׁים לוֹ כִּפָּה, (כִּי הֵיֶלֶד מִמִּילָא
זוֹרֵק אֶת זֶה מֵרֵאשׁוֹ), וְתַכְףּ וּמִיֵּד כְּשְׁעוֹשִׁים לוֹ חֲלָאָקָה וּגּוֹזְזִים לוֹ אֶת
הַשְּׁעֵרוֹת וְעוֹשִׁים לוֹ פְּאוֹת, אֲזִי הֵיֶלֶד שְׁמַח עִם הַכִּפָּה שְׁלוֹ, וְזֶה
סִגְלָה לִירְאֵת שְׁמִים, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קנ"ו): יִתִּיב
קָא גְרִיס תּוֹתִי דִיקְלָא נְפַל גְּלִימָא מְעִילוּיָה רִישִׁיָה, דְּלִי עֵינִיָה חֲזָא
לְדִיקְלָא אֵלמִיָה יְצָרִיָה סְלִיק פְּסָקִיָה לְקִיבּוּרָא בְּשִׁנִּיָה; רוֹאִים מִזֶּה
שְׁכָל זְמַן שְׁהוֹלְכִים בְּכֶסּוּי רֵאשׁ, זֶה סִגְלָה לִירְאֵת שְׁמִים, וְתַכְףּ וּמִיֵּד
כְּשְׁמוּרִידִים אֶת הַכֶּסּוּי רֵאשׁ כְּבָר מְסַגֵּל דְּאִימִיָה דְּרַבִּי נַחְמָן בְּרַ יְצַחֵק

אֲמַרִי לָהּ כְּלֹדַי בְּרִיךְ גִּנְבָא הוּהוּ, לֹא שִׁבְקִיתָהּ גְלוּיֵי רִישִׁיָּה, אֲמַרְהָ לִּיהָ כְּפִי רִישִׁיךְ כִּי הֵיכִי דְתִיְהוּוּ עֲלֶיךָ אִימְתָא דְשְׁמִיָּא וּבְעֵי רַחֲמֵי, לֹא הוּהוּ יָדַע אֲמַאי קֶאֱמַרְהָ לִּיהָ, יוֹמָא חַד לְגַנְבּ.

כְּשֶׁאֲמוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִצְדַּקְתָּ מֵרַת פִּיגָא ע"ה הִיְתָה מְעַבְרַת עִם רַבְּנוּ ז"ל, אַזִּי הִיא אֲרָגָה בְּשִׁבְלֵי כְּפָה, וְתַכְךָ כְּשֶׁרַבְּנוּ ז"ל יֵצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם הִיא הַלְבִּישָׁה לוֹ אֶת הַכְּפָה וְנִטְלָה אֶת יָדָיו.

אָבֵל רוֹב רַבָּם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל מְלַבִּישִׁים אֶת הַכְּפָה לְהַיְלִיד כְּשֶׁעוֹשִׂים לוֹ חֵלְאָקָה, וְהַכֵּל כְּפִי הַיְלִיד.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּזְכּוּ לְרוּת רוֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִזְכּוּ לְהִיּוֹת צְדִיקִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, אָבֵל עַל זֶה צְרִיכִים גַּם הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּיוֹם וּבְלַיְלָה הֵן הַבְּעַל וְהֵן הָאֲשָׁה, כִּי לְזָכוֹת לִילָדִים טוֹבִים צְרִיכִים לְהוֹרִיד הַרְבֵּה דְמַעוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנִי דְבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה פָּרַק י"ח) מַעֲשֵׂה בְכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׁמַיִם בְּסִתְרָא וְכָל מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה הָיָה עוֹשֶׂה בְּסִתְרָא, וְהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאֲשָׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְּפַלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֲדָא בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדִי שְׁלֹא יָבוֹא אֶחָד מֵהֶן לִיְדֵי עֲבָרָה וְלִיְדֵי דְבָר מְכַעֵר. וְאֲמְרוּ לֹא יֵצֵתָה אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנִית וְלֹא שְׁלִישִׁית עַד שֶׁבָּא עֲזָרָא וְהָעֵלָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יָדוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּכָל, וְאוֹתוֹ הִכְהֵן עִמָּהֶם, וְלֹא נִכְנַס הִכְהֵן הַהוּא לְעוֹלָמוֹ עַד שֶׁרָאָה כְּהֻנָּם גְּדוּלָּים וּפְרָחֵי כְּהֻנָּה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בָּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס אוֹתוֹ הִכְהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עָלָיו הִפְתּוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ז) "בְּטַח בַּהֲיָוִי" הָעֵשֶׂה טוֹב" וְגו'. "וְהִתְעַנַּג עַל הַיָּוִי" הָיְתָן לָךְ מִשְׁאֵלַת לְבָבְךָ" וְגו'.

שאלו את הגאון האלקי הבעל "חתם סופר" זי"ע, איך זכה לפני ובנות כל כך מצלחים? ענה ואמר כל לילה בעת תקון חצות מלאתי את הכוס עם דמעות, והתפללתי על הצלחת ילדי, וכך זכיתי לזה.

וכן מספר מאחד מאנשי שלומנו שהיה לו עשר ילדים, וכלם היו מצלחים ובעלי דרך ארץ גדול, ושאלו אותו אנשי שלומנו איך זכית לילדים טובים כאלו? ענה ואמר מה אתם חושבים שהם צמחו לי על העץ? כל לילה שפכתי דמעות להקדוש ברוך הוא, ומלאתי את הכפה שלי עם הדמעות, ואחר כך רחצתי את פני עם הדמעות וכו', עד שזכיתי לראות מהם מה שראיתי וכו'.

ידוע שפעם באה אמא אל החפץ חיים זצ"ל ובקשה ברכה על ילדיה שיהיו תלמידי חכמים, ענה ואמר עם ברכה אתם רוצים שהילדים יהיו תלמידי חכמים? צריכים להשקיע בהם, והעקר להתפלל הרבה להצלחת הילדים, וזה מועיל מאד מאד, כי תפלת האמא על ילדיה עושה רשם בשמים, והוציא מארון הספרים שלו תהלים ישן נושן שהיו הדפים מנפחים עם המון כתמים וכו', וזה היה מרב דמעות של האמא שלו שהתפללה עליו, והראה את זה להאשה ואמר לה את רואה זה התהלים של האמא שלי שהרבתה להתפלל עלי, רואים מכל זה שעקר הצלחת הילדים זה רק על ידי תפלה, ולכן אשרי ההורים שמתפללים בכל יום על הצלחת ילדיהם, ובודאי תפלת האבות על בנים מועיל מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֵה לֹא כָּךְ קָל לְגַמֵּל יֶלֶד מִלְקַחַת מוֹצֵץ וְכו', כְּשֵׁיִתְחִיל לְלַכֵּת בְּגֵן אֲז הוּא בְּעֶצְמוֹ יִתְבַּיֵּשׁ וַיִּזְרַק אֶת הַמוֹצֵץ וְכו', וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְהִתְעַקֵּשׁ אִתּוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַיֶּלֶד נִמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת אֲתָךְ, וְצוֹרַח וּבּוֹכָה, וְעַכְשָׁו זֶה לֹא הַזְמַן לְגַמֵּל אוֹתוֹ מִזֶּה.

עַקֵּר הַצְּלַחַת הַבַּיִת כְּשֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה מִשְׁתַּדְּלִים מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב וְלִהְיוֹת כַּחַד עִם הַשְּׁנַי, אַחַד צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לְהַשְּׁנַי וְכו', וְלַעֲזֹר לְהַשְּׁנַי וְכו', אָבֵל לֹא לְהַכְנִס בְּעַמּוֹת אוֹ בּוֹכּוּחִים וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם מְרִיבוֹת בְּשִׁבִיל שְׁטִיּוֹת, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים אַחַד לְהַשְּׁנַי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד לְהַשְּׁנַי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהַכְּנָה הַדְּדִית, אָבֵל הַרְגַע שְׁרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, דְּעוּ לָכֵם שְׁזֵה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׁבָא לְשִׁבֵר אֶת הַבַּיִת,

הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבִדּוֹ פֶּלֶג גּוֹפָא, חֲצִי גוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחַד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם,

היננו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשור אחוז, וההוא פחות ממני עם עשור אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד) "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם, ולכן אני מאד מבקש אתכם שאחד לא יתנגד להשני, ואז תצליחו בחיי נשואיכם.

יש ילדים שמוצצים את האצבע עד גיל שש שבע ואפלו יותר, וקשה לגמל אותם מזה, עם כל זאת לא צריכים בשביל זה לריב, רק לעשות כל מה שביכולתכם לעזור אחד להשני, כי לא כדאי לריב בשביל דברים כאלו, וזה דבר טבעי שילד שהולך עם מוצץ עד שלא הולך לגן, וקשה מאד לגמל אותו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' ריז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, כ"ט טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מה טוב ומה נעים שֶׁתְּבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לְלֶכֶת עִם תְּפִלִּין כְּשֵׁרִים בְּכָל בֶּקֶר, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחֵת מ"ד). כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מֵאֲרִיף יָמִים, וְתִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים שֶׁתֵּאֲרִיף יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְכֵן תִּרְאֶה לְבִדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית שֶׁלְּךָ, כִּי כְּשֵׁי שֶׁמְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּבֵית אֵין מֵה לְפַחַד כָּלֵל, כִּי כָךְ מוֹכָא בְּתַקוּנֵי זֶהר (תַּקוּן י') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ו' ט') "וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ", מְזוּזוֹת כְּתִיב זֹז מוֹת, [הֵינּוּ מְזוּזוֹת הֵם שְׁתֵּי מְלִים זֹז מוֹת, בְּבֵית שֵׁי שֶׁמְזוּזָה שְׁמָה לֹא יִקְרָה מוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁל הַבַּיִת], וְכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּעֶסֶק שֶׁלְּךָ, וְתִרְאֶה לְהִתְנַחֵם, בְּיָדָאֵי זֶה צֶעַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְאָבֵד בְּזִמָּן קֶצֶר שְׁנֵי אַחִים, הַמְּקוֹם יִנַּחַם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, עִם כָּל זֹאת רֵאֵה לְהַקְפִּיד בְּכָל בֶּקֶר לְהִנְיַח תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת וְלִקְרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע וְזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְכֵן לְהַקְפִּיד שְׁיִהְיֶה לְךָ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּבֵית, שְׁזֶה מְרַחֵק הַמּוֹת מֵהַבַּיִת.

הַעֲקָר צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יִדְךָ', יּוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיט' אֶף' שְׁמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתְּךָ צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאֶף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂמַאד מְאֹד קָשָׁה לְךָ וּמֵר לְךָ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוּא לְשׁוֹם דְּבָר, אֶלֶּא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֵּאֲמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֶבְיוֹן וּמְלֹא

קצב אשר שנת תשע"ד - חלק ר"ג בנחל

חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני
אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי
שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,
והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט,
ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל
העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוֹקף
אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל
מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה,
האדם הזה הוא תמיד שומח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון
סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת
יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה
והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' ריח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, כ"ט טבת ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּשַׁעַה שִׁיָּצָא הַגְּזֵרָה שְׁצָרִיכִים לְתַת לְעֲצָמוֹ שֵׁם מְשַׁפָּחָה, אִז
הָיָה אֶחָד שֶׁנִּתְּנָן אֶת הַשֵּׁם שִׁי"ק, וְהוּא רֵאשִׁי תְּבוּת שֵׁם יִשְׂרָאֵל
קִדְשׁ, כִּי הוּא לֹא רָצָה לְתַת לְעֲצָמוֹ שֵׁם מְשַׁפָּחָה, וּמִשֵּׁם נֹבַע בְּמִשְׁךְ
הַדּוֹרוֹת הַשֵּׁם שִׁי"ק שִׁישׁ בְּזֵה הַרְבֵּה רֵאשִׁי תְּבוּת, כְּגוֹן שֵׁם יִהוּדִי
קִדְוֶשׁ, שֵׁאוֹ יִדִּיכֶם קִדְשׁ, וְכוּ' וְכוּ', וּלְמַעַלָּה לְמַעַלָּה כָּל הַשְּׁמוֹת
שִׁי"ק בְּאִים מְמָקוֹר אֶחָד, אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא יִשִּׁירוֹת מֵהַמְּהַר"ם שִׁי
שְׁהִיָּה תְּלַמִּידוֹ שֶׁל הַחֲתָם סוֹפֵר זי"ע.

וַיֵּשׁ עוֹד אַרְיֵכוֹת לְסַפֵּר עַל הַמְּקוֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַשֵּׁם שִׁי"ק.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר בֵּא, כ"ט טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן שׁע"ג) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ
זי"ע, וְכַמָּה צְדִיקִים עָשׂוּ וְתַקְּנוּ בְּעוֹלָם מֵהַ שְׁתַּקְּנוּ, וְאַחַר כֵּן
כְּשֶׁנִּפְטְרוּ וְנִסְתַּלְּקוּ נִפְסַק הַדְּבָר, הֵינּוּ הַהֶאֱרָה שֶׁהֵאִירוּ בְּתַלְמִידֵיהֶם
וְהַחֲזִירוּם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא נִמְשַׁךְ מִדּוֹר לְדוֹר רַק נִפְסַק. עַל כֵּן
צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת דְּבָר שִׁיְהִיָּה לוֹ קִיּוֹם לְעַד. וְכֵן דְּבָר עוֹד פְּעַם אַחַת
שְׁצָרִיכִין לְהַשְׁאִיר תַּלְמִידִים שְׂאֵלוֹ הַתַּלְמִידִים יַעֲשׂוּ תַּלְמִידִים
אַחֵרִים, וְכֵן הַתַּלְמִידִי תַּלְמִידִים יֵאִירוּ לְהֵלֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכֵן לְדוֹרֵי
דוֹרוֹת; וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוֹטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז') שְׁנַשְׁמַת

הצדיק עולה ומדבקת במקום שעולה בעולמות העליונים וכו', אין זה תכלית השלמות שתהיה הנשמה רק דבוקה למעלה, רק עקר השלמות של הנשמה היא שבעת שהיא למעלה תהיה למטה גם כן, על ידי שמשאיר אחריו תלמידים וכו', עין שם,

וידוע אשר התלמיד המסמך מרבנו ז"ל היה רק מוהרנ"ת ז"ל שהוא היה המוליך והמביא את כל עניני רבנו ז"ל, הוא כתב את כל ספרי רבנו ז"ל את תורותיו שבלקוטי מוהר"ן, ואת ספוריו בספורי מעשיות, ואת שיחותיו הקדושים שבשיחות הר"ן ובחיי מוהר"ן וכו' וכו', והוא מסר את נפשו לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ורבנו ז"ל העיד עליו לולי הוא לא היה נשאר ממנו אפלו ע"ה אחד, ולכן צוה רבנו ז"ל שנכתב אותו מאד, ורק הוא מבין אותו, וזכה מוהרנ"ת להשאיר לנו השארה גדולה מאד שהם ספרי "לקוטי הלכות" שפרש את כל השלחן ערוך על פי ההקדמות הנוראות והנפלאות של רבנו ז"ל, ועוד השאיר לנו ברכה הרבה ספרים, ולכן אי אפשר לקבל מרבנו ז"ל אלא על ידי מוהרנ"ת ז"ל שהוא התלמיד היחידי שהבין את רבנו ז"ל, ובלי מוהרנ"ת ז"ל אי אפשר להבין בשום פנים ואפן את דרכו של רבנו ז"ל, ולכן מספיק ללמד הרבה את ספרי מוהרנ"ת ז"ל כדי שיהיה בקי היטב בדרכי רבנו ז"ל, ואחריו כלנו תלמידים וחברים שאיש את רעהו צריך לחזק ולעודד ולשמח כל אחד כפי ענינו וכפי השגתו להסביר להזולת את דרך רבנו ז"ל, אבל הכל מכרח להיות על פי ההקדמות של מוהרנ"ת ז"ל, כי אחרת הוא טועה ומטעה את אחרים.

ולכן אשרי מי שזוכה להתמיד ביותר בספרי "לקוטי הלכות" שעל ידו הוא יבין יותר ויותר את דרכו של רבנו ז"ל ב"לקוטי

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"ג בְּנִחָל קִצָּה

מוֹהַר"ן, כִּי הֶעֱקַר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַתְּחִזְקוֹת, שְׁאָדָם יִזְכֶּה לְהַתְּחִזֵּק בְּכָל הַמְצָבִים הַעוֹבְרִים עָלָיו בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וְיִכְיֶן לְעַצְמוֹ צִידָה לְדֶרֶךְ הָאֲרָפָה, וְלִכְּן מִי שֶׁבָּקִי בְּסִפְרֵי מוֹהַר"ן תְּ ז"ל וּבִפְרָט בְּ"לְקוּטֵי הַלְכוֹת" יִשָּׁר וְהַפּוֹךְ, הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, אֲדַרְבֶּה רַק לוֹ יֵשׁ כַּח הַרְשָׁאָה לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים, כִּי בְּלִי הַקְּדָמוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל מוֹהַר"ן תְּ ז"ל יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ טוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן אָמַר רַבִּי נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעַר ז"ל (תַּלְמִידוֹ שֶׁל מוֹהַר"ן תְּ ז"ל) שֶׁהַיּוֹם צָרִיכִים לְלַמֵּד יוֹתֵר אֶת סִפְרֵי מוֹהַר"ן תְּ ז"ל, כִּי רַק עַל יָדוֹ יְכוּלִים לְהִבִּין מָה רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מֵאַתְּנֵנוּ, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁשׁוֹקֵד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", וְרָאוּ בַּחוּשׁ בְּכָל הַדּוֹרוֹת מִי שֶׁלְמַד יוֹתֵר "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", הִיָּה לוֹ יוֹתֵר הַתְּחִזְקוֹת וְחִזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים שָׂרַק עָבְרוּ עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הִיָּה לוֹ כַּח לְחִזֵּק עוֹד מֵאוֹת וְאַלְפִים אֲנָשִׁים.

וְלִכְּן הֶעֱקַר רַק לְשִׁקֵּד בְּסִפְרֵי הַתַּלְמִיד הַיְיָחִידִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שָׂרַק הוּא הִבִּין אוֹתוֹ, וְהוּא הִשְׁאִיר לָנוּ אֶת הַהִשְׁאָרָה הַגְּדוּלָּה הַזֶּה שֶׁנִּשְׁאָר לָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ט טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מדת הקנאה היא מדה רעה מאד, וכל הצרות שעוברים על בני אדם זה רק מחמת מדת הקנאה שאינו שמח בחלקו, אלא תמיד מקנא את הזולת, ונדמה לו שלזולת יש יותר ממנו, והמדה הרעה הזו עוקרת את האדם לגמרי מהשפיות שלו עד שמשתגע מזה, ולא לחנם שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ד') הקנאה מוציאה את האדם מן העולם; כי הוא כבר לא חי בעולם שלו, אלא תמיד מסתכל על אחרים, ונדמה לו שלאחרים יש יותר ממנו, וזה אוכל אותו עד כדי רקבון שנוקב עוד בחייו מרוב קנאה, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנ"ב:): כל מי שיש לו קנאה בלבו עצמותיו מרקיבין;

ועם מדה הרעה הזאת האדם נולד, ורואים את זה בחוש, כשנולד הבכור או הבכורה כלם משתעשעים עמהם, ועושים עסק מהם, סוחבים אותם ומנשקים אותם וכו' וכו' כנהוג, ותכף ומיד כשנולד השני וכמוכן עושים ממנו עסק גדול מאד, הבכור פשוט משתגע, ואינו יכול לסבל איד בא לו על הראש עוד אחד, ועושה כל מיני מאמצים לנקם בצעיר, וכן כשנולד השלישי אז הבכור כבר יוצא מכליו, כי עושים עסק מעוד אחד, וכן הוא אחר כך - זה שקודם מקנא בזה שבא אחריו. ואת זה רואים בחוש, ומשם נובעת מדת הקנאה שאדם נולד עם זה, וצריכים לעבד על עצמו מאד מאד לעקר ממנו את כל ענין הקנאה, כי אם לא אזי כל החיים שלו יהיו חיים מרים ומרורים, ורואים מה שעובר על בני אדם בזה העולם הכל מתחיל ממדת הקנאה, שזה אוכל אותם לגמרי, ורוב רבם של העולם סובלים ממדת הקנאה, ולא בחנם שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ד') איזהו עשיר השמח בחלקו; כי כשאדם שש ושמח עם נקדתו, ואינו מסתכל על אחר כלל, אזי הוא העשיר הכי גדול, וחי

חיים טובים חיים נעימים חיים מאשרים, מאחר שלא מסתכל על אף אחד, והוא שש ושמש עם עצמו.

והנה זה מה שקורה אצלכם, ולכן אתם צריכים להיות מודעים לזה, ולתת את מלוא התשומת לב להבכורה, ולעשות עמה עסק גדול מאד, כי היא מרגישה את עצמה מיתרת בבית, והיא מחפשת תשומת לב, שזה דבר טבעי, ולכן היא תעשה כל מה שביכלתה לעצבן את ההורים, ולכן אין זה עצה להכות אותה, או להשפיל אותה, או לקרא אותה תפוח רקוב וכו' ושאר שמות של גנאי, כי רק יחמיר המצב, צריכים לתת לה את מלוא התשומת לב, ולהבטיח לה שאוהבים אותה, ולבנות את הבטחון עצמי שלה שנלקח ממנה אחר הולדת שאר הילדים שנתתם להם יותר תשומת לב ממנה, ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (שפת י:) לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו אחיו ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים; וסבלו שם מה שסבלו וכו'. הרי שלך לפניך שצריכים לתת לכל בן או בת את מלוא התשומת לב שמגיע להם, ולא לשנות בין אחד להשני, וכך יכולים להצליח עם הילדים, ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"ט) מסגל יותר לבנים, להיות רחוק מהם. לבלי להיות דבוק בהם לשעשע בהם בכל פעם. רק לבלי להסתכל עליהם כלל; ורק כך מצליחים עם גדולי הילדים, כי אף פעם אסור להראות יותר אהבה לאחד יותר מהשני, וההורים לא יודעים את זה ולכן סובלים תמיד מכן או מבת אחת, שהם נעשים ככבשה השחורה בין הילדים, ולכן לתת מכות או להעניש אין זה שום עצה כלל, אדרבה זה יותר מחמיר את המצב, וככל שיגדלו הם יעשו כל מיני צרות בבית למרר את החיים של ההורים

כִּי לְקַבֵּל אֶת הַתְּשׁוּמָה לִב שְׁלֵהם, וּכְכֹל שִׁיכּוּ אוֹתָם וַיִּשְׁפִּילוּ אוֹתָם - הֵם יַעֲשׂוּ יוֹתֵר צְרוּת, כִּי רַק עַל יְדֵי זֶה מְקַבְּלִים אֶת הַתְּשׁוּמָה לִב שֶׁהֵם מִחֲפָשִׁים, וְלִכֵּן הוֹרִים פְּקָחִים צְרִיכִים לְדַעַת אֶת זֶה, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ עִם יְלָדֵיהֶם, אֲף שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אֲבָל זֶה הַמְּצִיאוֹת אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בא, כ"ט טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (חֲלִין צֵה): וַשְּׁמוּאֵל בְּדִיק בְּסִפְרָא [הִינּוּ כְּשֶׁרְצָה לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵּג פְּתַח סֵפֶר וּמָה שֶׁרְאָה קֹדֶם, כִּי יָדַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵּג] רַבִּי יוֹחָנָן בְּדִיק בִּינּוּקָא [הִינּוּ כְּשֶׁרְצָה לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵּג - שְׂאֵל לְתִינּוּק פְּסֵק לִי פְּסוּקָךְ, וּכְפִי שְׂאֵמֶר לוֹ פְּסוּק, כִּי יָדַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵּג] וְהִנֵּה לְהַגִּיעַ אֵל זֶה, צְרִיכִים מִחַ מְזַכֵּךְ לְגַמְרִי, הִינּוּ שְׂמַח מִחֲשֻׁבְתּוֹ יְהִיָּה תְּמִיד דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִכְנָס בְּדַעַתּוֹ שׁוֹם מִחֲשֻׁבּוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ', וּמְכַל שִׁפְן שְׁלֹא יְהִיָּה בּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם שׁוֹם מִחֲשֻׁבּוֹת שֶׁל הַרְהוּרִים רְעִים אוֹ מִחֲשֻׁבּוֹת זָרוֹת וְכוּ',

ואז יכול גם כן להתנהג כך, אבל צריכים לדעת שאסור להטעות את עצמו, כי (משלי כ' ט') "מי יאמר זכייתי לבי טהרתי מחטאתי", ולכן רק גדולי מבחרי הצדיקים היו יכולים להשתמש בדרך זה, וכמו שמספרים על הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שהיה תמיד חמש וזהר על שלחנו, וכשהיה צריך לדעת משהו פתח את החמש או את הזהר ותכף ומיד היה יכול להשיב, וכך אמר: מה שאמרו חכמינו הקדושים (תגיגה יב.) אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו, כיון שנסתכל הקדוש ברוך הוא בדור המבול ובדור הפלגה וראה שמעשיהם מקלקלים עמד וגנזו מהן; היכן גנז את האור? גנזו בתורה. וכתב נכדו (דגל מחנה אפרים - בראשית) ולכן משתמשים צדיקים בכל דור ודור באור ההוא, הינו על ידי התורה שיש בה אותו אור, שיכולין להסתכל בו מסוף העולם ועד סופו, כמו שראו עיני ממש כמה מעשיות וכו' עין שם. וכן מובא מהרה"ק מקאמארנא זי"ע (נצר חסד פרק ה') כשהיו שואלין למרן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע איזה דבר, היה פותח איזה ספר זהר וכיוצא גמרא ולומד, ואחר כך משיב לשואל, ואמר שאור שברא הקדוש ברוך הוא היה אדם צופה מסוף העולם ועד סופו, והיכן גנזו, לצדיקים בתורה, וכשאדם הצדיק לומד תורה לשמה, צופה מסוף העולם ועד סופו, וכו', עין שם. הרי שלף לפניך שיש דבר כזה, אבל צריכים להיות מזכך לגמרי עם מחיזי נקיים ודבקים בו יתברך.

הקדוש ברוך הוא יוליך אותנו על דרך האמת ולא נטעה את עצמנו, ונזכה גם כן להגיע לאור הגנוז הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תַּשְׁעִ"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עוֹזֵן רַבִּית חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד וְהַחֲמִירוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 עַד מְאֹד, וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא סא): אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי הוּא
 שֶׁהַבְּחִנְתִּי בְּמִצְרַיִם בֵּין טַפָּה שֶׁל בְּכוֹר לְטַפָּה שְׂאִינָה שֶׁל בְּכוֹר אֲנִי
 הוּא שְׁעֵתִיד לְפָרַע מִמִּי שֶׁתּוֹלָה מְעוֹתָיו בְּנִכְרֵי וּמְלוּה אֹתָם לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרַבִּית; וְאָמְרוּ (שָׁם פד.) שְׁכַל הַמְרָבָה בְּרַבִּית נִכְסִיו מִתְמוּטָטִין;
 וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּבֹא מְצִיעָא פָּרַק ה' הִלְכָה ח') כָּל הַמְלוּה בְּרַבִּית כּוֹפֵר
 בְּעֶקֶר; וְאָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"א סִימָן י"ד) בֹּא וְרֵאֵה כָּל מִי שֶׁהוּא
 מְלוּה בְּרַבִּית עוֹבֵר עַל כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה וְאִינוּ מוֹצֵא מִי שֶׁיִּלְמַד
 עָלָיו זְכוּת כֵּיצַד, אָדָם שֶׁחָטָא אַחַת מִכָּל הָעֵבְרוֹת וְעוֹמֵד לְפָנַי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין, הַמְּלַאכִים עוֹמְדִין, אֵלוּ מְלַמְדִים זְכוּת וְאֵלוּ
 מְלַמְדִים חוֹבָה, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' י"ח) "רֵאִיתִי אֶת הַוְי"ה יוֹשֵׁב
 עַל כְּסֵאוֹ וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם. עוֹמְדִים עַל יְמֵינוּ וּשְׂמֵאלוֹ" אָבֵל מִי
 שֶׁמְלוּה לְיִשְׂרָאֵל בְּרַבִּית אֵין אֶחָד מֵהֶם מְלַמֵּד לוֹ זְכוּת שֶׁנֶּאֱמַר
 (יִחְזָקָא ל"ח) "בְּנִשְׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית לְקַח וְחֵי לֹא יִחְיֶה" וְכָל אָדָם
 מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁמְלוּה לְחֻבְרוֹ וְאִינוּ נוֹטֵל רַבִּית כְּאֵלוּ קַיִם כָּל הַמְצוּוֹת,
 שֶׁכֵּן דוֹד אוֹמֵר (תְּהֵלִים ט"ו) "הַוְי"ה מִי יְגוֹר בְּאַהֲלֶךָ, וּכְתִיב, כְּסָפוֹ לֹא
 נָתַן בְּנִשְׁךְ" וְגו'; וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יְרֵאָה חֶלֶק ב' סִימָן ח')

הַרְבִּית מִפְּסִיד הַיְרֵאָה.

וְלָכֵן כָּל בְּנֵי שִׁשְׁיָד לַיהוּדִים מְכַרְחִים לְבֹדֵק אִם יֵשׁ לָהֶם הַתּוֹרָה
עֶסְקָא, כִּי אַחֲרַת אֲסוּר לְהַתְּעַסֵּק עִמָּהֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי יַעֲזוֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא נִפְשַׁל בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל רַבֵּית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, כ"ט טַבַּת ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שֶׁבָּנִי אָדָם סוּבְלִים זֶה בָּא רַק
מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב'
סִימָן כ"ד) שֶׁהַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְחֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל
הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשְּׂמִיחָה, וְכִשְׁאָדָם
עָצוּב וּמְמַרְמֵר וּבִדְכָאוֹן פְּנִימִי וְכוּ' הָרִי הוּא תְּמִיד בְּכַעַס, שֶׁזֶה הוֹרֵס
לוֹ אֶת כָּל הַבְּרִיאוֹת, כִּי הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שֵׁשׁ בְּאָדָם זֶה הוֹרֵס לוֹ אֶת
כָּל הַחַיִּים, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מְשָׁעַע מִמֶּשׁ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת
ק"ה:) הַמְּקַרֵּעַ בְּגִדָיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְּשַׁבֵּר כְּלָיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְּפֹזֵר מְעוֹתָיו
בַּחֲמָתוֹ, יֵהָא בְּעֵינָיֶךָ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁכֶּךָ אוֹמְנוֹתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרָע
הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּךָ, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּךָ, עַד שֶׁאוֹמֵר לוֹ
עֲבַד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שֶׁמֵּאֲמִין שֶׁדָּבָר
גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְּׁגַחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן,
הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, וְאִם הוּא בְּכַעַס, סִימָן שֶׁלֹּא מֵאֲמִין בּוֹ

יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברך, ולכן כפי הכעס, כן דוחה את השכינה ממנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו:) כל אדם שכוועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו; ואמרו (נדרים כ"ב.) כל הכוועס אפלו שכינה אינה חשובה פנגדו, ומוסיף טפשות על טפשותו; וזה טרוף הדעת פשוטו כמשמעו, כי הכעסן מאבד את הדעת והשכל שלו לגמרי, עד שלא מסגל לחשב ישר, ואמרו חכמינו הקדושים (זהר חדש נח) לא יהיה בך אל זר, שלא תהיה נח לכעס, כי זה עבודה זרה ממש, כי הוא דוחה את הקדוש ברוך הוא ממנו,

ולכן כל מה שאתה סובל סבל גדול בבריאות שלך וכו' וכו', הכל בא מחמת הכעס והרציחה שנכנס בך, ואתה מוציא את העצבים שלך על אשתך ועל ילדיך, ולכן כדי שיהיה לך רפואה שלמה אתה צריך לעבד הרבה על מדת הסבלנות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) שלהגיע אל מדת אריכות אפים שהוא סבלנות, צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שהוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז':) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון. ואז יש לו כח הגדל וכח הצומח, ושום דבר לא יכול לבלבל אותו.

ולכן אני מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכור מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה')

לְפָנֵים צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מַשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְאַתָּה צָרִיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וַיִּסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכֹל עֲצָם מְכֹאוֹבָם וְצַעֲרָם וַיִּסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אָפְנִים הַקְּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דִּינֵנו שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַת אוֹתוֹ, עָלָיו לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתּוֹ בְּכֹל הַמוֹבְנִים, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָרִים אֵלוֹ מְאֹד מְאֹד, עַל אֵלוֹ שֶׁמְשַׁפְּלִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סִכְסוּף עִם אֲשֶׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֶפְלוּ לְרֹאוֹת אוֹתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְעַקֵּר מִמְּךָ אֶת מִדַּת הַכַּעַס לְגַמְרִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְרוּץ מִבֵּית חוֹלִים

לְבֵית חוֹלִים, תַּעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֹחָה וְאִז תִּהְיֶה סִבְלָן, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ט"ז) עֲצָבוֹת בָּא עַל יְדֵי כַּעַס, וְהַכְּפֵס בָּא לְאָדָם מִחֶמֶת גְּאוֹת וַיִּשׁוֹת שִׁישׁ בּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ט טַבַּת ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לפְּנֵי שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים אֶת הַצַּעַד הַזֶּה לְנִסְעַ לְאַרְצוֹת הַבְּרִית, תִּנְסּוּ קֹדֶם כָּל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְלֹכְכֶם, כִּי כָל הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁעַקֵּר הַהַצְלָחָה זֶה רַק עַל יְדֵי שְׂמֹחָה, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֹחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֹחָה, לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם, וְכֵן שְׂזַכִּיתֶם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹזֵר לָכֶם עִם יְלָדִים, וּבְזָכוֹת הַשְּׂמֹחָה יִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה שֶׁהוּא חֵת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדִיךְ', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהֵייתָ' אֶךְ' שְׂמֵחַ. וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשְׂמֹחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצַמְכֶם, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָכֶם וּמַר לָכֶם הַחַיִּים מִמְּוֹת מְרֹב עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת שְׁעוֹבֵר

עֲלֵיכֶם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִבּוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן רַק לֵהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמְרוּ בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה? הֲרִי אָנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיּוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׂחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא.) אֵין עָנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד וְדַעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֵקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֵלֶץ ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּשִׂמְחוּ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם שֶׁנִּבְרָאתֶם יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂנוּ גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמֵחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, רֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְתִתְחַזֵּק מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׂמִיחָה עַד מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצֻוֶה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד, רַבְנוּ ז"ל לֹא נוֹתֵן עֶצֶה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, אֲלֵא בְּפִרְוֵשׁ מְגַלֶּה לָנוּ שֶׁזֶה מְצֻוֶה הַכִּי גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, בְּזֶה מְגַלֶּה אֶת טֹהַר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׂאָדָם עוֹשֶׂה מְצֻוֶה בְּשְׂמִיחָה בְּיָדוּעַ שְׁלֹבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ד) שְׁעַל יְדֵי שְׂמִיחָת הַמְצֻוֹת הוּא יְכוּל לְצַאֵת מֵעַמְמָקֵי עַמְמָקִים שֶׁל הַקְּלָפָה שֶׁנִּפְּלַל לְשֵׁם וְכוּ' וְכוּ', וְלַעֲלוֹת מֵעוֹלָם הָעֲשִׂיָה, אֶל עוֹלָם הַיְצִירָה, וּמֵעוֹלָם הַיְצִירָה אֶל עוֹלָם הַבְּרִיאָה, וּמֵעוֹלָם הַבְּרִיאָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲיִינַת מְטִי וְלֹא מְטִי וְכוּ' וְכוּ', כֹּל כֵּךְ גְּדוּלָה אֲצִלוֹ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְהִרְבָּה לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הִרְבָּה מְאֹד שְׂרָאוּי לָהֶם רַק לְשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֹא לְתַת שְׁהֶסְמֵךְ מ"ם יִפִּילוּ בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְמִרְוֹת שְׁחָרָה.

כִּי כָּל כְּוִנַּת הַסֵּמֶךְ מ"ם הוּא לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְכוּ', וְלִהְזַכִּירוֹ אֶת הָעֶבֶר כְּדֵי שְׂיִהְיֶה תָּמִיד עֶצוּב וּמְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְכוּ' וְכוּ', כְּדֵי לְהִפִּילוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי אֵין כְּוִנַּת הַסֵּמֶךְ מ"ם כֹּל כֵּךְ עַל הָעֵבֶרָה שְׂמִכְשִׁיל אֶת הָאָדָם וְכוּ', אֲלֵא לְהַכְנִיֵס בּוֹ עֶצְבוֹת וּמִרְיוֹת וְדַכָּאוֹן שְׂמִשֵׁם נוֹבֵעַ כֹּל הַיָּאוֹשׁ וְכוּ', שְׂאָמַר רַבְנוּ ז"ל שֶׁזֶה הַכִּי גְּרוּעַ, וְצֶעֶק בְּקוֹל עֵמֶק (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יָאוֹשׁ כָּלָל, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ אֶפְלוֹ שְׂאָדָם כְּבָר עֵבֵר בְּחַיִּים מֵהַ שְׁעֵבֵר וְכוּ' וְכוּ', אָסוּר לוֹ לְהַתִּיאֵשׁ, וּבְפִרְוֵשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מְאָמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תְּאָמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וְדָבָר זֶה

צָרִיכִים לְחֹזֵר בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וּבְכֹל שָׁעָה וְשָׁעָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה לְהַכְנִיֵס אֶת הָאָדָם בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת כְּאִלוֹ אָבִד מְנוֹס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ', וּבִאֲמַת הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוּל, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְצוּפָה וּמַבִּיט שִׂיחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו, וְהוּא מְלֹא רַחֲמִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ז.) וְרַחֲמַתִּי אֶת אֲשֶׁר אָרַחֵם, אֲף עַל פִּי שְׂאִינוֹ הַגּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֹא רַחֲמִים;

וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ אֲגָדָה) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַדַּת הַרַחֲמִים בְּרֵאתִי אֶת הָעוֹלָם, וּבְמַדַּת הַרַחֲמִים אֲנִי מְנַהִיגוֹ, וְעַתִּיד אֲנִי לְחַדְשׁוֹ בְּמַדַּת הַרַחֲמִים; וּגְלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז') שֶׁעַקֵּר גְּדֻלַּת הַמְּנַהִיג הוּא שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת רַחֲמָן עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְהַנְהִיגָם בְּרַחֲמָנוּת, וּלְגַלּוֹת לָהֶם אֶת גְּדֻלַּת רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה לְעַמַּת זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם רַק גּוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִסִּית וּמַדִּיחַ בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנִי, כִּי כָּל עֲנִינּוֹ זֶה לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִדּוּעַ מֵה שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל הַסֵּמ"ךְ מ"ם קָשָׁה לוֹ לְהִיּוֹת בְּכֹל מְקוֹם, אֲזִי הַקִּים רוֹפְאֵי שְׁקָר וְכוּ', שֶׁהוֹרְגִים בְּנֵי אָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְרַע - בְּנִים, שֶׁהוֹרְגִים בְּנֵי אָדָם בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁעוֹקְרִים מֵהֶם אֶת הָאֲמוּנָה, וּמְקַרְרִים מֵהֶם אֶת הַיְהוּדוּת, כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ רוּאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ לְצַעֲרָנוּ הָרַב אִיךְ שֶׁתְּמִיד צָצִים מְנַהִיגִים שֶׁל שְׁקָר רַע - בְּנִים שְׁמוּלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת אֲנִשֵׁי הַכֶּפֶר אוֹ אֲנִשֵׁי הַמוֹשְׁבָה אוֹ אֲנִשֵׁי הָעִיר, כִּי הֵם הֵם הָעַרְב רַב, כְּמוֹכָא בְּזִהָר (רַעֲיָא מְהִימָנָא נִשְׂא קַ"ה:): וְאֵתְהַדְרוּ אֵינּוֹן עַרְב רַב רַעֲיָן עַל יִשְׂרָאֵל עֲאֵנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דֵּאֲתַמַּר בְּהוּ (יִחְזַקְאֵל ל"ד) "וְאֵתְּנָן צֵאֲנִי צֵאֲן מְרַעֲיָתִי אָדָם" וְכוּ', [הָעַרְב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צֵאֲנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאֵינּוֹן עַרְב רַב אֵינּוֹן עַתִּירִין בְּשִׁלוּהָ בְּחִדּוּא בְּלֹא צַעֲרָא בְּלֹא יְגוּנָא כֹּלל [אֵלוֹ הָעַרְב רַב הַמְּנַהִיגִים הֵם

עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבֵימָם בְּשִׁלּוֹה בְּשִׁמְחָה בְּלֵי צַעַר וּבְלֵי יַגּוֹן כְּלָל], גּוֹלָנִין מֵאֲרֵי שׁוֹחַד דַּיִנוֹן דֵּינִין רִישֵׁי עֲמָא (בְּרַאשִׁית ו') "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חֲמֵס מִפְּנֵיהֶם" עָלֶיהוּ אֶתְמַר (אִיכָה ה') "הָיוּ צָרִיחַ לְרֹאשׁ", [הֵם גְּזֻלָּנִים לֹקְחִים שָׂחַד, וְהֵם הַדֵּינִים וְהָרֹאשִׁים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הַצָּרִים נַעֲשִׂים רֹאשִׁים],

וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ח') שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מְאֹד אַחֲרֵי הַמְּנַהֵיג אֲמַתִּי שֵׁישׁ לוֹ רוּחַ הַקְּדוֹשׁ שֶׁיִּכּוֹל לְבַרֵּר אֶת הַמְּדַמָּה מֵאַנְשֵׁיו, עַד שֶׁגַם הֵם יִזְכּוּ לְבִרוּר וְזִכְרוֹן הַמְּדַמָּה, וְיֵאִיר לָהֶם הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּהָאָרֶה נֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁיִּרְגִישׁוּ תְּמִיד אֶת אֲמַתֵּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִחְדִּיר בָּהֶם שִׁמְחָה אֲמַתִּית שֶׁיִּהְיוּ שִׂמְחִים לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן קוֹנֵם, וְלְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים, וְכֵן לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁזֶה שְׁלֵמוֹת הַמְּנַהֵיג הָאֲמַתִּי שְׁזוֹכָה לְהַחְדִּיר אֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּאַנְשֵׁיו, וְכֵן מְכַנִּיס בָּהֶם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִיּוֹת וּלְטִיֵּל בְּכָל חֵלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּלְקַיֵּם אֶת הַמְּצִוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוֹל לְבַחֵן אֶת עֲצֻמוֹ אִם הוּא מְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֲמַתִּי, אִם נִכְנָס בּוֹ גַם כֵּן תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַקְּדוֹשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲזַי יֵדַע שֶׁהוּא נִמְצָא אֲצֵל צְדִיק אֲמַתִּי, אֲבָל אִם לֹא מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַתְּחִזְקוֹת בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַקְּדוֹשָׁה, עָלָיו לֵידַע שֶׁהוּא נִמְצָא אֲצֵל מְנַהֵיג שְׁקֵרָן וְכוּ', כִּי בְּלֵי תּוֹרַת הַכָּל הַכָּל וְרַעוּת רוּחַ, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם חֵלְקֵנוּ עַל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נֹרְאָה וְנִפְלְאָה כְּזֶה, רַבִּי שִׁמְחִיָּה אֲחִינוּ מְאֹד מְאֹד, וּמְחַדִּיר בָּנוּ לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַקְּדוֹשָׁה, וּלְהַקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ וּמֵה נַעֲמִים

גורְלנוּ וּמַה יִפְהַ יְרַשְׁתָּנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל
הַחֶסֶד חָנֵם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ

א' רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בּא, רֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁבֹט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוּ בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ שִׁידוּעַ שְׂרֵאשׁ חֲדָשׁ נָתַן
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה לְהַנְשִׁים מִפְּנֵי שֶׁהֵן הַתְּנַגְדוּ לְתַת אֶת הַזְּהָב
וְהַתְּכִשִׁיטִים שְׁלָהֶם לְעִשׂוֹת אֶת הָעֵגֶל, וְלִכֵּן בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ נָשִׁים
מְזַהְרוֹת לֹא לְתַפֵּר וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה הַיּוֹם טוֹב שְׁלָהֶם, וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ
מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל נַעֲם חֵלְקֶךָ שֶׁאַתָּה יוֹדַעַת מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְכֵן זְכִית
כָּבֵד לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלָיו, אֲשֶׁר הַבְּטִיחַ
לָנוּ הַבְּטָחוֹת חֲזָקוֹת כְּאֵלוֹ בְּאֵם נִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹנוֹ הַקְדוּשׁ בְּאוֹמֵן
אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוּ וְגָבְהוּ חֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְכוּ', הוּא יוֹצִיא אוֹתָנוּ
מִהַשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיּוֹ, וְצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּזֶה בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים,
כִּי אִם רַבֵּנוּ ז"ל הַבְּטִיחַ עִם שְׁתֵּי עֵדִים עַל זֶה, רְאוּי לָנוּ לְהֵאֱמִין בְּזֶה,
וְלְשִׂמְחָה עִם זֶה בְּיֹתֵר, וּבְכֻלָּל יוֹדוּעַ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד
עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן
זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁנִּשְׁוֹת אֲנִשִׁי שְׁלוֹמָנוּ מִתְּקַבְּצוֹת מִיַּדִּי פַעַם
לְפַעַם לְשִׂמְחָה יַחַד וְלְשִׂמְחָה נָשִׁים אַחֵרוֹת, שֶׁזֶה מְצוּה גְּדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד לְשִׂמְחָה אַחֵרִים, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית כ"ב). רַבִּי
בְּרוּקָא חוּזָאָה הוּוֹה שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְּבִי לְפֻט, הוּוֹה שְׂכִיחַ אֵלָיְהוּ גְּבִיָּה,

אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדהכי והכי אתו הנהך תרי אתי. אמר ליה: הנהך נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדייכו? אמרו ליה, אינשי בדוחי אנו, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא; [רבי ברוקא מעיר חוזאה היה פעם בשוק בעיר לפט, והלך אתו אליהו הנביא, ושאל את אליהו הנביא האם יש בשוק הזה אחד שהוא בן העולם הבא, ענה לו אליהו הנביא לא, ופתאום הם רואים מרחוק באים שני אנשים, אמר לו אליהו הנביא אלו שני האנשים הם בני עולם הבא, ורבי ברוקא היה סקרן, אז הוא רץ אליהם ושאל אותם מה העבודה שלכם? ענו ואמרו אנחנו אנשים שמשמחים ומבדחים בני אדם, אם אנחנו רואים שני בני אדם רבים ביניהם, אנחנו משלימים ביניהם, ואם אנחנו רואים אנשים עצובים, אנחנו משמחים אותם],

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביכילתך רק לשמח את נשות אנשי שלומנו, ולהתקבץ כמה וכמה פעמים במשך השבוע, ואשה תחזק את רעותה וכו' וכו', כי לצערנו הרב עובר על כל אחת ואחת מה שעובר צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, עניות ודחקות וכו' וכו', ובהרבה מקומות אין שלום בית אמתו וכו', ובזה שמוציאין אותן מביתן ומעצמן וכו' וכו', ומביאין אותן אל אולם השמחות ומשמחות אותן, זה המצוה הכי גדולה, כמו שאמר רבנו ז"ל להחיות בר ישראל זה לא דבר פשוט, וזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך מי שזוכה לחזק ולאמץ ולשמח את הזולת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לנו חלק בזה ואז טוב לנו כל הימים.

זְכָרֵי הַיֵּטֵב שֶׁהִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ הִיא בְּנוּיָה רַק עַל מַדַּת הַחֶסֶד לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה, וּלְשִׂמְחָה אֶת הַזּוּלָּת, זֶה הַחֶסֶד הַכִּי גָּדוֹל שָׂרָק יָכוֹל לִהְיוֹת, כִּי אֵין עוֹד חֶסֶד יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה מְלַחֲזָק וּמְלַעוֹדֵד וּמְלַשְׂמַח אֶת הַזּוּלָּת, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁתַּמִּיד מְחַזְקָת וּמְשִׂמַּחַת אֶת רְעוּתָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַדָּשׁ מְבָרֵךְ

א' רכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר בּא, רֵאשׁ הַדָּשׁ שֶׁכַּט ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה יֵשׁ לִי לְהֶאֱרִיךְ, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי מְסֻרָתִי אֶת נַפְשִׁי לְהַשִּׁיג לָךְ אֶת הָעֵבוּדָה, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, אֲכַל אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים רַק בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, זֶה לֹא אֵיזָה הַתְּנַשְׂאוֹת, וְזֶה לֹא אֵיזָה גְזֵמָא וְכוּ' וְכוּ', כִּי (מְשָׁלִי י"ד י') "לֵב יוֹדֵעַ מֵרַת נַפְשׁוֹ", אֲנִי חֵי מִמֶּשׁ בְּנֵס, וְדַבֵּר זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר, וְאֲנִי תוֹלָה אֶת זֶה רַק בְּזִכּוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם, כְּמוֹ שֶׁסְּפָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא י"א). תְּנִיא אֲמָרוֹ עָלָיו עַל בְּנֵימִין הַצַּדִּיק שֶׁהָיָה מְמַנָּה עַל קַפָּה שֶׁל צְדָקָה פְּעַם אַחַת בְּאַתָּה אִשָּׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בְּצַרְתִּי אֲמָרָה לוֹ רַבִּי פְּרָנְסֵנִי אֲמַר לָהּ הָעֵבוּדָה שְׂאֵין בְּקַפָּה שֶׁל צְדָקָה כָּלוּם אֲמָרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מְפָרְנְסֵנִי הָרִי אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיָה מֵתִים עֲמֵד וּפְרָנְסָה מְשָׁלוֹ לִימֵים חָלָה וְנָטָה לָמוֹת אֲמָרוֹ מִלְּאֲכִי הַשָּׁרֵת לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ

שֶׁל עוֹלָם אֶתְּהָ אִמְרַתְּ כָּל הַמְּקוֹמִים נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קוֹיִם עוֹלָם מְלֵא, וּבִנְיָמִין הַצְּדִיק שֶׁהִחְיָה אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ יָמוּת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הִלְלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גִּזְרֵי דִינּוֹ, תִּנְא הוֹסִיפוּ לוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו; וְזֶה אֶצְלֵי בְּרוּר, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְּלוּיִים אַף וְרַק בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְלִכֵּן מִי שֶׁרַק יַעֲזוֹר לִי לְפִתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, וְהַיּוֹם דִּבְרַתִּי עִם הָאֲבָרְךָ... נ"י, וְהוּא אָמַר שְׁנַתְּן לָךְ עֲבוּדָה חֲדָשָׁה שֶׁתִּדְאָג לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת שֶׁל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, הֵינּוּ לְהַשִּׁיג אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן שֶׁהַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל, בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי, וְאֲנִי לֹא מְקַבֵּל מֵאַף אֶחָד לְשׁוֹן הָרַע, כִּי בְּקִשִּׁי אֲנִי חַי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם מִשְׁכֻּרְתּוֹ שְׁלֵמָה שֶׁל כָּל מִי שֶׁעֲזָר לִי לְפִתַּח יוֹתֵר אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם.

רַק תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא מִשְׁנָה גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל אָדָם, וְכִמְאָמְרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיָדֵי לֹא מְקַרָּא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְּלַמּוּד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

א' רכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, רֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְצִדְקָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁיִמְתַּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ,
רֵאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים
עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי בְּאֵם הֵייתָ שְׂמִיחַ, לֹא הָיָה
חֲסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן אֶתְּךָ מְכָרַח לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ מֵדַת הַשִּׁמְחָה,
כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם נִכְנָס בְּךָ וּמְכַנֵּס אוֹתְךָ בְּדַכְאוֹן וּבְמִרְרוֹת שְׂמֵשׁ
נוֹבַע כָּל הַצָּרוֹת שְׁלֶךָ, וְלִכֵּן תְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַנִּי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא:
לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת
לְהִנְפֵשׁ, וְהַשְּׁלוּשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי
לְהִפְךָ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין
שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְּלִמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא
עָנִי מִי שְׂלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַח לָךְ חֵדֶשׁ מִבְּרָךְ

א' רכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בּא, רֵאשׁ חֵדֶשׁ שְׁבֹט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (שיחות הֶר"ן סימן ר"ט) שְׁכַל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שְׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחוּד. כִּי אִם "אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵין בְּרִש"י שְׁפָרֶשׁ, וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה, וְאִף עִם דּוֹרוֹת הָעֵתִידִים לְבוֹא, וְהִבֵּן). וְכַמָּה פְּעָמִים דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מֵעַנִּין זֶה וְרַמְזוּ לָנוּ בְּדִבְרֵיךְ לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפָרוּשׁ: גַּם לְכַנִּיכֶם תּוֹדִיעוּ אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אִזּוֹ זֶה הַפְּסוּק בְּהַתְּלֵהבוֹת גָּדוֹל כְּגַחְלֵי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְכַנִּיךְ וּלְכַנִּי בְּנִיךְ" (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵייעָרַע קִינְדַעַר זֵאלֵט אִיר מוֹדִיעַ זֵיין וּוֹאס דָּא הָאֵט זִיךְ גִּיטֵאן) וְאָמַר בְּרַתְתָּ וְזִיעַ בְּהַתְּלֵהבוֹת נוֹרָא "וְהוֹדַעְתֶּם לְכַנִּיךְ וּלְכַנִּי בְּנִיךְ";

וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז') שֶׁעַקֵּר גְּדֻלַּת הַצְּדִיק הוּא לֹא לְהִיּוֹת רַק לְמַעֲלָה, אֲלֵא כְּכֹל שֶׁעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה הוּא יוֹרֵד לְמַטָּה לְמַטָּה לְהָאִיר אֶת דַּעְתּוֹ לְכָל הַיְרֻדִים וְהַנִּפְּוֹלִים וְהַמְשַׁלְכִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן שַׁע"ג) הַבַּעַל

שם טוב הקדוש זי"ע וכמה צדיקים עשו ותקנו בעולם מה שתקנו, ואחר כך כשנפטרנו ונסתלקו נפסק הדבר, הינו ההארה שהאירו בתלמידיהם והחזירום להשם יתברך, לא נמשך מדור לדור רק נפסק. על כן צריכין לעשות דבר שיהיה לו קיום לעד. וכן דבר עוד פעם אחת שצריכין להשאיר תלמידים שאלו התלמידים יעשו תלמידים אחרים, וכן התלמידי תלמידים יאירו להלן יותר ויותר וכן לדורי דורות; ולכן התלמיד היחידי מכל תלמידי רבנו ז"ל היה מוהרנ"ת ז"ל שקיים את זה בשלמות בתכלית השלמות, שכתב והדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל, וכן הניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיה חוצה", ובכל דור ודור היו כמה מאנשי שלומנו שמשרו את נפשם פשוטו כמשמעו לקיים את דבריו והדפיסו את ספרי רבנו ז"ל והפיצו את זה בעולם.

והנה ערב ראש השנה תרע"ד יצא רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל למהקנה, ולזה אותו אז ר' משה גלידמאן ז"ל (שהיה נקרא ר' משה טשענסטוכובר ז"ל) ואמר לו בזה הלשון, בעוד חמשים שנה יתקרב אברך אחד אל רבנו ז"ל, ואז יתחיל חדשות לגמרי בדבר רבנו ז"ל, ובדיוק חמשים שנה בשנת תשכ"ד התחלתי להדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל בתכלית ההדור והיפי בשנה אחת, והפצתי ממש בזיל הזול למטה מהקרן, ועשיתי דבר מבהל מאד, (כמוכא בספורי מעשיות מעשה י' מהבערגר ועני שעשה דבר מבהל מאד, האט גיטאן א ווילדע זאך וכו', עין שם), כי סך הכל הייתי אז בגיל עשרים וארבע, ונכנסתי בחובות עצומים, והדפסתי בשנה אחת את כל ספרי רבנו ז"ל, והפצתי את זה בכל ארצות הברית, ומאז כמעט כל שנה אני מדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל ומפיץ אותם בכל העולם כלו, והעמדתני כבר שלוש דורות

מִדְּפִיסִים שְׁמֵדִפִּיסִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִיפִי, וּמְפִיצִים אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכֵן מֵאֵז שְׁנַת תּשׁכ"ד הִתְחַלַּתִּי לְכַתֵּב מִכְתָּבִים לְכָל שׁוֹאֵל, וּמִזֶּה יֵצֵא סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", וְהַכֵּל כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁהֶעֱנִין שְׁלוֹ תַכְנֵס בְּעוֹלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּהָ לָנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹן (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁצָרִיכִים לְהוֹסִיף שְׁכַנִּים לְבֵית הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ לְהַחֲדִיר בְּעוֹד יְהוּדִים שְׁגָם כֵּן יִדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה עוֹלָה צְרוּפִים לְמִילֵי מִילִיוֹנִים וְכוּ'. וְכוּ'.

וּבְאֻמַּת רוּאִים מַה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', מְרִיבוֹת וּמְחִלּוֹקוֹת בְּבִתִּים וְכוּ', וְעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם מַה שְׁעוֹבֵר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא חָלְמוּ בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, כִּי הִזְהֵמָא וְהַזְבֵּל וְהַלְכֵלּוּךְ שְׁקוֹרָה הַיּוֹם, לֹא הָיָה מִימוֹת דּוֹר הַמְּבוּל בְּלֵי שׁוּם גְּזֵמָא כְּלָל, וְאַנְשִׁים שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים כִּי נִכְשָׁלִים בְּמַה שְׁנִכְשָׁלִים, וּבְפֶרֶט הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכוּ' וְכוּ', עֲלִיָּהֶם עוֹבֵר מַה שְׁעוֹבֵר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד וְכוּ' וְכוּ', וְעַקֵּר נִחְמַתֶּם הֵם רַק סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל.

וְלִכֵּן קִפְצָתִי בְּתוֹךְ הָעֶסֶק הַזֶּה וְתַהֲלָה לְאֵל אֹר רַבְּנּוּ ז"ל מִתְּפִשֵׁט בְּעוֹלָם בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא הָיָה בְּכָל הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, וְרוּאִים אֶת הַתּוֹצְאוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר תַּהֲלָה לְאֵל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֹּאת תּשׁע"ד הָיוּ קְרוֹב לְחַמְשִׁים אֶלֶף אַנְשִׁים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה כֵּן יִרְבוּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹתֵן יָד וְשִׁכְּם לְעֹזֵר לִי לְהַפְּיֵץ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבְפֶרֶט הַשׁו"ת בְּרֵסֶלֶב", כִּי זוֹ בְּמַה שְׁאַנְשִׁים יְכוּלִים לְשָׂאֵל מַה שֶׁהֵם רוּצִים וְכוּ', וְלִהְצִיעַ אֶת כָּל בְּעִיּוֹתֵיהֶם וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל תְּרוּץ עַל הַכֵּל, כְּמוֹ שְׁאַמֵּר רַבְּנּוּ ז"ל

לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סימן שע"ה) אֶתְמוּל הַנַּחֲנוּ וְסִדְרָנוּ הַסְּחוּרָה שְׁלָנוּ [שְׁקוּרִין קראם] בְּרוּךְ הַשֵּׁם הִיא סְחוּרָה יָפָה מְאֹד מְאֹד. וְטוֹב הִיָּה שִׁיְהִיָּה לַחֲנוּת זו, מְשִׁרֵת טוֹב וְיָפָה, שִׁיְכוּל לְהַנִּיחַ וּלְקַפֵּל וּלְסַדֵּר כָּל חֲתִיכָה סְחוּרָה יָפָה יָפָה עִם הַקְּצָה לַחוּץ (כְּדֶרֶךְ הַמְּשִׁרְתִים הַמְּבַחֲרִים שֶׁמְקַפְּלִין הַסְּחוּרָה וּמְנִיחִין קֶצֶת לַחוּץ כְּדֵי שִׁירָאָה הַקּוֹנָה בְּבוֹאוֹ תְּכַף מֵהוּת יְפֵי הַסְּחוּרָה), וְכִשְׂיָבֹא אֶחָד לַקְּנוֹת אֵיזָה סְחוּרָה יוּכַל הַמְּשִׁרֵת לַחֲטֹף מִיָּד בְּזִרְיוֹת אוֹתוֹ הַמִּין סְחוּרָה שְׁצָרִיךְ הַקּוֹנָה, וְיִפְתַּח אוֹתוֹ בְּמַהִירוֹת לְפָנֵי הַקּוֹנָה וְיִהְיֶה מְרָאָה לוֹ מִיָּד הוּד יְפֵי פֶּאֶר הַסְּחוּרָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת.

וְהַנִּמְשָׁל מוּבָן שְׁצָרִיכִין אֶחָד שִׁיְהִיָּה בְּקֵי הַיֵּטֵב מְאֹד בְּכָל תּוֹרוֹתָיו שְׁגָלָה שִׁיְכוּל לְסַדֵּר כָּל תּוֹרָה יָפָה יָפָה עִם הַקְּצָה לַחוּץ. וְכִשְׂיָבֹא אֶחָד וְיִרְצָה לְהַתְּקַרֵּב וּלְדַבֵּר מִתּוֹרָתוֹ יוּכַל לְהוֹשִׁיט לוֹ מִיָּד אֵיזָה תּוֹרָה שֶׁהוּא צָרִיךְ אֲזַי כְּפִי עֲנִינּוֹ. כִּי כָּל תּוֹרוֹתָיו הֵם כְּלָלִיּוֹת גְּדוּל מְאֹד מְאֹד שִׁיְכוּלִין לְמַצֵּא בָּהֶם מַה שְׁצָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, רַק צָרִיכִין אֶחָד שִׁיְהִיָּה בְּקֵי בָּהֶם הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב שִׁיְכוּל לְהוֹשִׁיט לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מַה שְׁצָרִיךְ בְּאוֹתָהּ הָעֵת;

וְאֵלוֹ הֵם ה"שׁו"ת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, כִּי כָּל אֶחָד עִם הַבְּעִיָּה וְהַצָּרָה שְׁלוֹ וְכו' וְכו', וְיֵשׁ תְּשׁוּבָה וּפְתִירוֹן דֶּרֶךְ סְפָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, אֶפְלוֹ שִׁיְהִיָּה אֵיזָה צָרָה וּבְעִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם וְכו' וְכו', אֵין דְּבַר שְׁלֵא יִהְיֶה מְרַמֵּז בְּסְפָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד לְהַפִּיץ אֶת זֶה בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַפְּצָתָם, וְכֵן יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַדְּפָסָתָם, כִּי מַה שְׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֶתְּהָ צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֵכַל הַפְּחוֹת עוֹד עֶשֶׂר אֶלֶף אֲנָשִׁים יֵשׁ לָהֶם אוֹתָהּ שְׁאֵלָה, אֲבָל הֵם מְתַבְּיָשִׁים לְשֵׁאל, וְהִנֵּה הַשְּׁאֵלָה נִמְצָאת וְגַם הַתּוֹרָה נִמְצָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹזֵר

להפיצם, ובזה מצילים נפשות ישראל מכליון ממש, כי עובר על כל אחד מה שעובר רחמנא ליצלן, עד שיש אנשים שפשוט רצו להתאבד וכו', ועל ידי ספרים אלו נצלו ממות לחיים בטוח, ולכן אשרי מי שזוכה להפיץ בכלליות את ספרי רבנו ז"ל, ומקים את רצונו ז"ל, וכן מצית את מוהרנ"ת ז"ל שאמר "העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה", ותהיו חזקים בכסף וברצון ובטרח וכו' וכו', כי אין עוד ספרים שמדברים אל האדם כמו ספרי רבנו ז"ל, וזו מציאות, ולכן זה דבר גדול מאד מאד לעסק בזה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנוזקה להיות ממזכי הרבים, ונצליח להחדיר בעולם את האמונה פשוטה עד שכל אחד ואחד יפתח את הפה שלו וידבר אל הקדוש ברוך הוא, ויקים (ישעיה י"א ט) "כי מלאה הארץ דעה את הוי"ה כמים לים מכסים", וכתוב (שם נ"ב ח) "כי עין בעין יראו בשוב הוי"ה ציון", כי אז יהיה גלוי אלקות במדרגה עליונה כזו, עד שכל אחד יכיר את הקדוש ברוך הוא פנים אל פנים, ויוכל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, כמו שכתוב (צפניה ג' ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד".

המאחל לך חדש מברך

א' רל.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ראש חדש שבט ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָסוּר לָךְ לְהִפְנֹס בִּיאוּשׁ וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אִם כָּבוֹר הוֹלְכִים אֶל רוּפָא שְׂיִלְכוּ אֶל הַרוּפָא הַכִּי גָדוֹל, וְלִכְּן לְדַעְתִּי תִהְיֶי בְקִשְׁרָע עִם הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא בְּקִי בְּכָל הַרוּפָאִים הַמְּמַחִים שְׂיִשׁ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, רַק אֵל תִּתְיַאֲשֵׁי כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַף רוּפָא שְׂלֵא יֵיאֵשׁ אוֹתְךָ, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרוּפָא יִרְפֵּא" מִכָּאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, אָבֵל לֹא לִיְאֵשׁ, וְלִכְּן אֵל תִּדְאָגִי יְהִיָּה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רַק תִּרְאִי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ כֹּל מַה שְׂכּוֹאֵב לָךְ, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ג סִימָן י"ד) יִפְהַ תְּפַלֵּת הַחוּלָה לְעִצְמוֹ יוֹתֵר מִכָּל; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ס"ד) הַחוּלָה שְׁמִתְפַּלֵּל עַל עִצְמוֹ בְּדַמְעוֹת, בּוֹדֵאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְפֵּא אוֹתוֹ וְיִקְבַּל תְּפִלָּתוֹ.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד תִּבְשְׂרֵי לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מֵהַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

א' רלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, רֵאשׁ חֵדֶשׁ שְׁבַט ה'תַּשְׁעִ"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוּן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה ז' מֵהַזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ) שְׁקֵדִים שִׁירְדָה נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם עֲשֵׂה הַסֵּמ"ךְ מ"ם רַעַשׁ בְּשָׁמַיִם אִם הַנְּשֻׁמָה הַזֹּאת תִּרְדֵּן אֵינְךָ לִי כִּכָּר מֵהַ לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הוּא יַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בַתְּשׁוּבָה, וְעָנּוּ לוֹ (יַחֲזִיקָל ז' ו') "קֵץ בָּא בָּא הַקֵּץ", כִּי עַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים כִּכָּר לְהַגָּאֵל, וְלִכְּן הַנְּשֻׁמָה הַזֹּאת מְכַרְחַת לְרַדַּת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַתָּה תִּצָּא וְתִמָּצָא לְעֲצֻמְךָ עֲצָה נֶגֶד הַנְּשֻׁמָה הַזֹּאת, וְיִצָּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְחֲזֹר עִם אֵיזָה זְקֵן וְכוּ', וְצַחֲקוּ וְכוּ', וְאָמַר אֲנִי כִּכָּר לֹא מִפְּחָד שֶׁהַנְּשֻׁמָה הַזֹּאת תִּרְדֵּן, כִּי מִצָּאתִי עֲצָה נֶגֶדוֹ, עֵינַי שָׁם, וְאָמַרְוּ אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהַעֲצָה הַזֹּאת שְׁכָל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה לְלַעֲגַת וְלִקְלָס בְּעֵינֵי הָעוֹלָם וְכוּ', כִּי תִמְיֵד יִדְבְּקוּ כָּל מִינֵי מְטָרִפִים וְכוּ', שְׂאִינְךָ לָהֶם שׁוֹם שְׂיִכּוֹת אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, אֲבָל הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה וְכוּ', וּמִמִּילָא יִהְיֶה מְנִיעוֹת לְכָל מְקַרְבֵּי לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט בְּנֵן שֶׁל קְדוּשִׁים לֹא יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַתְקַרֵּב, כִּי הָרִי הִטְעוּ אוֹתָם כְּמֵה דוֹרוֹת נֶגֶד דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן קָשָׁה מְאֹד לְהַתְקַרֵּב, וּבִפְרָט לְאַחַד שְׂאֵבִיו רַב מְפָרְסֵם וְכוּ', אוֹ אֲדַמוּ"ר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ שְׁמִי שֶׁמִּתְנַהֵּג עַל פִּי דְעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִינְךָ דְרָגָא בְּעוֹלָם שְׂאֵנִי לֹא יִבִּיא אוֹתוֹ אֵלָיָה.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן הָעֵנִינִי שֶׁל שְׂמִחָה וְהַתְחַזְּקוֹת שְׂאֵדִים צְרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהִיטֵב בְּשְׂמִחָה עִם כָּל נִקְּדָה וְנִקְּדָה טוֹבָה שְׂיִישׁ בּוֹ וְלֹא יִתֵּן לְעַצְמוֹ לְפוֹל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּסֵן, אֲפִלּוּ שֶׁעֲשֵׂה כִּכָּר מֵהַ שְׁעֲשֵׂה, עָלָיו לְדַעַת מֵהַ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵינְךָ שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵינְךָ דְבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ, וְאָמַר (לְקוּטֵי

מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן.

הדבר השני להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק') שמקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות. והיה מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים אמתים ואמר שכלם לא באו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות שיחה בינו לבין קונו; ודבר זה צריך להיות בתמימות ובפשיטות גמור, בלי שום חכמות כלל, רק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וזה יכולים לקיים בכל מקום כי מלא כל הארץ כבודו, ובכל מקום שהוא נמצא הוא יכול משם לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וזה אף אחד לא צריך לדעת, כי יכולים לשבת אפלו על יד גמרא פתוחה ולדבר אל הקדוש ברוך הוא וכו', או שהולכים לטייל ומדברים עמו יתברך, והכלל אף אחד לא צריך לדעת שהוא עוסק בשיחה בינו לבין קונו, ושופך את לבו הנשבר אליו יתברך.

הדבר השלישי הוא סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, המובא באריכות (שיחות הר"ן סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרוב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף, ולא יבין כלל, רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר לספר ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגומרם ולחזור להתחיל ולגומרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדרך דיוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה מתקנים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה.

וְלִכֵּן עֲצַתִּי אֲמוֹנָה שְׂאֵתָהּ בְּכֻלָּל לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר לְאַבִּיךָ נ"י
 שְׂאֵתָהּ מִקְרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', כִּי מֵה לָךְ לָגֵרִם לֹו עֲגַמְתָּ נֶפֶשׁ בְּחַנָּם
 וְכוּ', וְכֵן לְמַה אֵתָהּ צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ מִנִּיעוֹת בְּחַנָּם וְכוּ',
 אֲדַרְבָּה אִם תִּלְמַד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ
 שְׁעוֹר לְמוֹד בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן
 סִימָן קפ"ה) וְדַבֵּר זֶה מוּבָא מִגּוּרֵי הָאֲרִיז"ל, וְכֵן זֶה הַנְּהַגָּה מֵאֲדַמו"רִי
 טְשֻׁרְנוּבִיל, וְלִכֵּן אֵתָהּ יִכּוּל לְהַגִּיד לְאַבִּיךָ שְׂרָאִיתָ אֵת זֶה ב"לְקוּטֵי
 תוֹרָה" מִהַמְּגִיד מְטְשֻׁרְנוּבִיל זי"ע, וְכֵן תִּלְמַד כְּסֻדְרָן שְׁעוֹר בִּש"ס
 וּבִשְׁלֹחַן עֲרוּךְ וְכוּ', וְתִרְאֶה אִיךְ שְׂאַבִּיךְ יִהְיֶה מִמֶּךָ, כִּי יִרְאֶה שְׂפִתָּאֵם
 הַשְּׁתַּנִּיּוֹת לְטוֹבָה, וְכֵן תִּרְאֶה לְכַבֵּד אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, וְעַל כָּלֵם
 לְהַתְּבוּדָד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה אֵף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי
 הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הַתְּבוּדוֹת לְלַכֵּת לְמִקּוֹם שְׂאֵין שְׂמָה בְּנֵי אָדָם וְלִהְשִׁיחַ
 וּלְסַפֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר זֶה לֹא צָרִיכִים לְסַפֵּר
 לְאַף אֶחָד וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אֲבִיךָ לֹא יִדַע כְּלוּם, וִירָא שְׂמַיִם יוֹצֵא יָדֵי
 שְׂנִיָּהֵם, מִצַּד אֶחָד הוּא מְקִים כְּבוֹד אָב וְאִם, וּמִצַּד שְׁנֵי הוּא מְקַרֵּב
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְאַף אֶחָד לֹא יוֹדַע מִמֶּנּוּ, וְכִמוֹ שְׂאַמְרוּ חֲכַמֵּינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא כִּי תַשָּׂא) אֵין לָךְ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת, שְׂנַאֲמַר (מִיכָה ו')
 "וַיִּמָּה הַיְוָי"ה דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְּנִיעַ
 לְכַת".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלִיתִי
 שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תַּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרַךְ.

א' רלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בּא, רֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁבֹט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שְׂזִכִּיתָ לְסִים מְסַכֶּת תַּעֲנִית מְאֹה פְּעָמִים
וְאֶחָד, וְעַל יְדֵי זֶה זְכִיתָ לְמִצָּא אֶת בַּת זִוְגָךְ, וּבְאֻמַּת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל
לְסִים מְסַכֶּת תַּעֲנִית, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְצוּם הַרְבֵּה עַל חֲטָאוֹת נְעוּרִים,
וְאֵינָן לָנוּ כַּח מֶרֶב פְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ וְכוּ' וְכוּ', לְצוּם כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה
צוּמוֹת כְּפִי תְקוּנֵי הָאֲרִיז"ל, וְלִכְּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁבְּחֹר מִתְחִיל
לְלַמֵּד מְאֹה פְּעָמִים וְאֶחָד מְסַכֶּת תַּעֲנִית, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (חֲגִיגָה ט:) מֵאִי דְכָתִיב (מְלָאכִי ג' י"ח) "וּשְׁבַתְּם וְרֵאִיתֶם בֵּין
צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹקִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ", הֵינּוּ צְדִיק, הֵינּוּ עוֹבֵד
אֱלֹקִים, הֵינּוּ רָשָׁע, הֵינּוּ אֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ, אָמַר לִיהַ עֲבָדוּ וְלֹא עֲבָדוּ
תַרְוִייהוּ צְדִיקֵי גְמוּרֵי נִינְהוּ, וְאֵינּוּ דוּמָה שׁוֹנָה פְּרָקוּ מְאֹה פְּעָמִים
לְשׁוֹנָה פְּרָקוּ מְאֹה וְאֶחָד; כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְסִים מְאֹה פְּעָמִים וְאֶחָד,
עַל יְדֵי זֶה מֵדַת הַשְּׂכָחָה לֹא שׁוֹלֵטת עָלָיו, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי כָּל בְּחֹר
שׁוֹזֹכָה לְסִים אֶת מְסַכֶּת תַּעֲנִית מְאֹה פְּעָמִים וְאֶחָד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִכְפֹּר
לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲטָאוֹת נְעוּרִים שָׁלוּ, וְיִמְצָא אֶת בַּת
זִוְגוֹ.

וְכֶךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה פֶּרֶק ד' הַלְכָה
ח') בֵּינּוֹן שֶׁקִּבְּלָתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלוֹ לֹא
חֲטָאתֶם מִימֵיכֶם, אָדָם שֶׁנִּכְשַׁל עִם כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ'

וכו', אֲבָל אִם הוּא לֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ הֲאִם זֶה לֹא כְּדַאי לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְסַיֵּם מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד מִסְכַּת תַּעֲנִית, שְׁבֻזָּה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו?

וְהִנֵּה אַחַר הַחֲתֻנָּה תִּכְף וּמִיד תִּתְחִיל לְלַמֵּד מִסְכַּת נְדָה מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וּמִלְבַּד זֹאת תִּלְךָ אֶל שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְשֻׁפָּחָה שְׁזֵה הַלְכוֹת מְאֹד מְאֹד חֲמוּרוֹת, וְכָל אַבְרָךְ צְרִיךְ לִהְיוֹת בְּקִי בְּהַלְכוֹת אֵלוֹ שֶׁהֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים בְּחַיֵּי הַיְהוּדוּת וְכוּ', וְכִשְׁתַּסִּים אֶת הַמִּסְכָּתָא הַזֶּה אֲזִי תִתְחִיל עוֹד מִסְכָּתָא, כְּגוֹן מִסְכַּת בְּרִכּוֹת, וְכֵן כִּשְׁתַּסִּים מִסְכָּתָא זֶה תִתְחִיל עוֹד מִסְכָּתָא, וְכָךְ בְּמִשְׁךְ כְּמָה וְכְמָה שָׁנִים תִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת כָּל הַש"ס מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְזֶה דְבַר שְׂיִכּוּלִים לְקַיֵּם אִם רַק רוּצִים.

מְלַבֵּד זֹאת טוֹב שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד מִקְרָא : שָׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה : לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אִם אֶפְשָׁר ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם אִין לְמַעְלָה מְזֵה, גְּמָרָא : לִהְיוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כְּסִדְרָן עַל הַש"ס, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלוּשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֲקָר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבֵּיתִי אִין לְחַם וְאִין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד ; שְׁזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלוּשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, וְעַל כָּלֵם תִּקְבַּע לְעֲצֻמְךָ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּטוֹר בֵּית יוֹסֵף וּבִשְׁלַחַן עֲרוּךְ עִם הַמְּגִנִּים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם, וּרְבִנּוֹ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנַלְמַד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְאָמַר

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ח') שעל ידי למוד הלכה מבררים את הטוב מהרע שנדבק בו, עיין שם.

בענין שלום בית, מה טוב ומה נעים שתעיין בהספר הנפלא "אוצר שלום בית", ושם תמצא עצות נפלאות איך להסתדר עם האשה, ויסוד גדול בשלום בית להיות ותן, כי מדת הויתרנות נובע ממדת הסבלנות, ואין לך מדה יותר יקרה כמו הסבלן, כי הסבלן הוא המנצח, וצריכים תמיד לקרב את האשה, ורבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והילדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא ג"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יקמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתכנס לחפה בסימן טוב ובמזל טוב, ותבנה בית נאמן בישראל, ותקדש שם שמים ברבים על ידי הנהגותיך שאתה מתנהג כפי דעת רבנו ז"ל, ואל תשכח שכל יום ויום צריכים לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר מדברים איש אל רעהו והבן אל אביו, ומספרים את כל לבבו, אשר זה המפתח בחסידות ברסלב.

המאחל לך חדש מברך

א' רלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ראש חֹדֶשׁ שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

הַרְבֵּה אָנִי לֹא יָכוֹל לְרַשֵּׁם לָךְ מִגְדֵּלֶת רַבָּךְ, כִּי נִפְגַּשְׁנוּ רַק שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים, אָבֵל דְּבַר אֶחָד אָנִי כֵּן יָכוֹל לְכַתֵּב לָךְ שֶׁהוּא הִיָּה אִישׁ מוֹרֵם מֵעַם, עֲנוּתָן, שְׁפַל בְּרַךְ, וְקִבַּל הַרְבֵּה בִּימֵי נְעוּרָיו מִהֶרֶב הַחֲסִיד רַבִּי בְּנִימִין זָאב חֲשִׁין זצ"ל, וְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְתַלְמִיד מִבְּהֶק מִמֶּנּוּ, אֲשֶׁר יָדוּעַ שֶׁהוּא הִיָּה עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, וּבְקִי בְּזֵהָר יָשָׁר וְהַפּוֹךְ וְכוּ', וּבּוֹדְאֵי עַל יְדֵי שְׁשֻׁמֵשׁ כָּל כָּךְ אֶת רַבּוֹ וְכוּ', הַשְּׁפִיעַ עָלָיו רַבּוֹ מְאוּרֵוֹ הַגָּדוֹל.

כָּל הַתְּלַמִּידִים צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד וּלְהַמְשִׁיךְ דְּרֹךְ רַבָּם, וְלֹא לְעֻזֵּב אֶת עֲצָמָם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי זֶה הִיָּה כָּל מְגַמְתּוֹ לְהַחֲדִיר בְּמִקְרָבֵיו אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁילְכוּ בְּדֶרֶךְ שְׁגָלָה לְנוֹ רַבְּנוֹ ז"ל, מִצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּנוּ, וּמִצַּד שְׁנֵי לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עָרוֹךְ לְכָל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנַּחֵם אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים וְתִמְשִׁיכוּ בְּדֶרֶךְ שְׁלֵמָה אֶתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ.

א' רלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בּא, רֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תּשׁע״ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה י"א). "וַיִּכֶן עָרֵי מְסֻכּוֹת לְפָרְעָה" רַב וּשְׂמוּאֵל חֵד אָמַר שְׁמֻסְכְּנוֹת אֶת בְּעַלְיָהֶן, וְחֵד אָמַר שְׁמֻמְסְכְּנוֹת אֶת בְּעַלְיָהֶן, דָּאֲמַר מַר כָּל הַעוֹסֵק בְּבִנְיָן מִתְּמַסְכֵּן; זֶה נֶאֱמַר עַל אֶחָד שְׂרוּצָה לְבָנוֹת בְּתִים וְלִהְתַּפְּרִינֵס מְזָה, מְזָה יוֹצְאִים אַחַר כֵּךְ קָרַח מְכָאן וְקָרַח מְכָאן וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַדְּרִירִים לֹא מְשַׁלְּמִים אֶת הַשְּׂכִירוֹת וְכוּ', וְצָרִיכִים לְרוּץ אַחֲרֵיהֶם וְכוּ', עוֹשִׂים נְזָקִים וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם בּוֹנֵה לְעֶצְמוֹ דִּירָה אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְרוּשְׁלַמִּי מוֹעֵד קָטָן פָּרָק ב' הַלְכָה ד') שְׂמֻחָה לְאָדָם בְּשַׁעָה שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ.

תְּמִיד אֲנִי מְעוֹדֵד אֶת כָּל אֶחָד שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְקִנּוּת לְעֶצְמוֹ דִּירָה, אוֹ לְבָנוֹת לְעֶצְמוֹ וְכוּ', כִּי עֲדִיף לְשֵׁלֵם מִשְׁכַּנְתָּא שְׂזָה, הוּא מְשַׁלֵּם לְעֶצְמוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַבֵּית יִשְׁאָר לוֹ וְלִילְדֵיו וְכוּ', מֵאֲשֶׁר יִשְׁכִּיר בֵּית וּישְׁלֵם שְׂכָר דִּירָה, וְהַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְאַבּוּד, כִּי הוּא אָף פֻּעַם לֹא יִקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה, אָדָם גַּר בְּשְׂכִירוֹת עֶשֶׂר שָׁנִים וּבְהַזְמַן הַזֶּה הִיָּה יְכוּל לְשֵׁלֵם אֶת הַמְּשַׁכַּנְתָּא שְׁלוֹ, אַז הִיָּה כְּבָר רוֹב דִּירָה שֶׁיִּכְתֹּ אֵלָיו וְלִכֵּן אֲשַׁרִי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שְׁכָל וּמִתְאַזֵּר בְּאֲמֵץ רַב וְקוֹפֵץ לְקִנּוּת דִּירָה, אוֹ לְבָנוֹת דִּירָה, וּמוֹצִיא מִשְׁכַּנְתָּא וְכוּף הוּא מְשַׁלֵּם לְעֶצְמוֹ וְלֹא צָרִיךְ לְשֵׁלֵם אֶת הַכֶּסֶף לְהַזוּלָת, אֲבָל עַל זֶה צָרִיכִים רְצוֹן חֻזֵק וְלֵב

אֲמִיץ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָרֵין חֵלֶק א' סִימָן רמ"ט) עֶקֶר
הַגְּבוּרָה בְּהֵלֶב, כִּי מִי שֶׁלִּבּוֹ חֶזֶק וְאִינוּ מִתְּיָרָא מִשּׁוּם אָדָם וּמִשּׁוּם
דָּבָר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִיכְבוֹשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חֶזֶק
וְתִקְרָף לְבוֹ שְׂאִינוּ מִתְּיָרָא וְרֵץ לְתוֹךְ תִּקְרָף הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אָבוֹת
פָּרָק ד') אִיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, וְזֶה הִיָּה גְבוּרוֹת שֶׁמִּשּׁוֹן שְׁנֵאמַר
בּוֹ (שׁוֹפְטִים י"ג) "וַתַּחַל רוּחַ הַיְיִ"ה לַפְעָמוֹ בְּמַחְנֶה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין
אֲשֶׁתְּאֵל", שְׂבָאוֹתֵן הַמְּקוֹמוֹת צְלַחַה עָלָיו רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִבֵּשׁ
גְּבוּרָה, דְּהֵינּוּ שְׂבָא לוֹ חֶזֶק וְתִקְרָף גְּבוּרָה בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה
גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת, בְּחַיִּים צְרִיכִים לֵב אֲמִיץ וְרִצּוֹן חֶזֶק, וְאִזּוּ הוּא יְכוּל
לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת, הָעֶקֶר לֹא לַפְּחַד כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ.

א' רלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בּא, ראש חודש שבט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ב.) אַרְבַּעַיִם יוֹם
קָדָם יִצְרִית הַיּוֹלֵד בַּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמְרַת בַּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי, וּבּוֹדָא
גַּם לָךְ יֵשׁ אֶת בַּת זוּגָף שֶׁהַכְרִיזוּ בְּשָׁמַיִם, אֶתְּהָ צְרִיךְ רַק לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְרֹז לָךְ אֶת מְצִיאַת זוּגָף, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק
בְּתַפְּלָה, וְלִכְּנֵן תְּהִיָּה רְגִיל לֹמֵר אֶת הַתַּפְּלָה הַזֶּה בְּכָל יוֹם:

רבונו שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמוּל עָלַי וְזַכְּנִי לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי מוֹכֵן כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֲךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנִּים וְהָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאַת זִוְגִי, וְאֵנִי נִמְצֵא בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִית עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרָוִי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרָוִי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֵנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְגִלִּית לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תְּקוּיֵי זֶהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחָזַר בְּתִשׁוּבָה, חָזַר וַיְהִיבְנָא לֵיה בֵּית זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְלִכֵּן תְּזַמִּין לִי אֶת בֵּית זִוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

בְּעֵינַי לְקַצֵּץ אֶת הַזֶּקֶן וְכוּ', עֲלֶיךָ לְדַעַת מִי שְׂמַקְצֵץ אֶת הַזֶּקֶן, הוּא מְקַצֵּץ אֶת הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, וּבְכֻלָּל עֲלֶיךָ לְדַעַת מֶה שְׂכַתֵּב מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עַקֵּר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעַקֵּר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת וּבָהֶם נִכָּר הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרֶךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרַת עֲמוֹ, חָס וְשָׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חָס וְשָׁלוֹם, בְּאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, תְּחַלֵּת הַכְּפִירָה הוּא, שְׂמִשְׁלִיךְ חָס וְשָׁלוֹם מֵעֲלָיו הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאַמַּת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַמְצוֹת כָּלֵם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׂבֻכְתָּב וּבְעַל פֶּה וְכָל מְצוּה וּמְצוּה וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ וְהַנְּבֻחָר, כָּלֵם הֵם שְׁעוּרִין וְצְמֻצוּמִין, שֶׁעַל יָדָם יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל חֵד לְפּוֹם מֶה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיה, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ וַיְגִיעָתוֹ בְּתוֹרָה וּמְצוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיִּפְרַשׁ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל

אלו שְׁמוֹרִידִים אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת בְּשֵׁאֵט נֶפֶשׁ וּבְזִדּוֹן וּבְמַעַל, אוֹי לוֹ
וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, כִּי עוֹקֵר עֲצָמוֹ וְנִפְשׁוֹ מֵאֲלֵקֵי יִשְׂרָאֵל וְאִין לוֹ חֵלֶק
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה.

וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי יֵשׁ לָאוּ בְּתוֹרָה שְׁאֶסוּר לְגַלַּח אֶת פְּאֵת
הָרֹאשׁ וְהַזֶּקֶן, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (וַיִּקְרָא י"ט כ"ז) "לֹא תִקְפוּ פְּאֵת רֹאשְׁכֶם
וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאֵת זְקִנְךָ", וְכָתוּב הַחֲנוּךְ (מִצְוָה רנ"א) שֶׁלֹּא לְהַקִּיף
פְּאֵתֵי הָרֹאשׁ, שְׁנֵאֲמַר (וַיִּקְרָא י"ט כ"ז) "לֹא תִקְיפוּ פְּאֵת רֹאשְׁכֶם",
וּפְרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהַעֲנִין הוּא, שְׁאֶסוּר לְיִשְׂרָאֵל לְגַלַּח
וְלְהַשׁוֹת שְׁעֵרוֹת רֹאשׁוֹ לְאַחֲרֵי אֲזָנָיו וּלְפַדְּחָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁעוֹשִׂים גַּם
הַיּוֹם עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה וְכַמְרִיָּהֶם, וְזֶהוּ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(מִכּוֹת כ':) אֵיזָהוּ פְּאֵת הָרֹאשׁ, זֶה הַמְשׁוּוֹה צְדָעֵיו לְאַחֲרֵי אֲזָנָיו
וּלְפַדְּחָתוֹ.

מִשְׁרָשֵׁי הַמִּצְוָה, כְּדֵי לְהַרְחִיק מִמֶּנּוּ וְלְהַשְׁכִּיחַ מִבֵּין עֵינֵינוּ
וּמִכָּל מַעֲשֵׂינוּ כָּל עֲנִין עֲבוּדָה זָרָה וְכָל הַנַּעֲשָׂה בְּשִׁבְלֵהָ, וּבָאָה
הָאֲזָהָרָה מִפְּרִשְׁת בְּדָבָר שֶׁיַּעֲשׂוּ לָהּ בְּנֵי אָדָם בְּגוֹפּוֹתָם, מִפְּנֵי שֶׁהִיא
לְמַזְכֵּרַת עוֹזֵן תָּמִיד אַחַר שֶׁהִיא דָּבָר קָבוֹעַ בְּגוֹף, וּמִפְּנֵי שֶׁזֶה מַעֲקָרִי
טַעַם הַמִּצְוָה, הֵיוּ צָרִיכִין חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁיִּבְאָרוּ לָנוּ כִּי הַקֶּפֶת
כָּל הָרֹאשׁ גַּם כֵּן בְּכָלֵל הֵלָאוּ, שֶׁלֹּא תֵאמַר שֶׁתְּכַלִּית מֵה שְׁנֵאֲסָר כְּדֵי
שֶׁלֹּא נִדְמָה לָהֶם וְהֵם לֹא יִגְלַחוּ כָּל הָרֹאשׁ כְּלוּ, לְמַדּוּנוֹ שֶׁגַּם זֶה
בְּכָלֵל הָאֶסוּר הוּא, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ (יְבָמוֹת ה.) הַקֶּפֶת כָּל הָרֹאשׁ שְׁמָה
הַקֶּפֶה, וְאֶפְשָׁר כִּי הַתּוֹרָה אֶסְרָה הַכָּל מִשּׁוּם דוּמָה לְדוּמָה.

מִדֵּינֵי הַמִּצְוָה, מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת כ':) שְׁאֶחָד
הַמְּגַלַּח וְאֶחָד הַמִּתְגַּלַּח כָּל זְמַן שֶׁסִּיעַ, שְׁנִיָּהֶם חַיִּבִּים, אֲבָל לֹא סִיעַ

אין חֵיב אֶלָּא הַמְּגַלַּח, וְהַמְּגַלַּח אֶת הַקֶּטֶן חֵיב. וּבְשַׁעוֹר פֶּאת הָרֹאשׁ לא נִתְּנוּ חֻמּוֹת שְׁעוֹר. וְכַתּוּב הַרְמַב"ם (פְּרָק י"ב מֵהַלְכוֹת עֲכוּ"ם הֵלָכָה ו') שְׁמַעְנוּ מִזְקַנֵּינוּ שְׂאִין מְנִיחִין פְּחוֹת מֵאַרְבָּעִים שְׁעוֹרוֹת וְכוּ', עֵינִי שָׁם, וְכִךְ מְנַהֵגִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִקְדַּמַּת דָּנֵן שְׁמֵשְׂאִירִים פְּאוֹת מִשְׁתִּי צְדִי לְחַיִּין, וְכֵן מְגַדִּילִים זָקֵן, שֶׁהֵם הַסִּימָנִים שֶׁל יְהוּדֵי יִרְא שְׁמִים, וְלֹא מִתְּבַיְשִׁים מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁפָעוּלָם, כִּי זֶה מִצְוָה גְדוּלָה מְאֹד לְגַדֵּל זָקֵן וּפְאוֹת, וְלִהְבְדִּיל גוֹי מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם הוּא מִשְׁחִית אֶת זָקְנוֹ וּפְאוֹתָיו וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ מִבְּדִילִים מֵהַגּוֹיִים לְגַמְרִי, וְזֶה הַסִּימָן שֶׁלָּנוּ שְׂאֵנָחֵנוּ יְהוּדִים.

זָכַר גַּם תְּזַכֵּר שְׁבַר יִשְׂרָאֵל אֲסוּר לוֹ לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת שְׁלוֹ, זֶה הַגְּאוּוֹה הַיְהוּדִית שֶׁלָּנוּ, מִלְּבַד זֹאת שְׁזֶה מִצְוָה גְדוּלָה מְאֹד שְׁמוּבָא בְּדַבְרֵי הַמְּקַבְּלִים שֶׁהַזָּקֵן הוּא מְסוּד י"ג תְּקוּנֵי דִיקְנָא קְדִישָׁא, שְׁמֵשׁ נִמְשָׁכִים אִוּרוֹת נִשְׁגָּבוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ זָקֵן וּפְאוֹת, בּוֹדֵאֵי צְרִיכִים לְסַדֵּר אֶת זֶה שֶׁלֹּא יִהְיוּ מִפְּזוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַעִידוּ שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה לְצַאת בַּחוּץ, הָיָה מְסַדֵּר אֶת פְּאוֹתָיו, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק לֹא לְהוֹרִיד אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת שֶׁלָּךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ.

א' רלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בֵּא, רֹאשׁ חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָמַת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ שֶׁהִבֵּאתִי לָכֶם מִתְּנָה עֲנִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם גַּם עֲשִׁירִים וְכוּ', וְהִטְעַם הוּא פְּשוּט כִּי כְּשֶׁאָדָם הוּא עֲנִי אֲזִי יֵשׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לֵב נִשְׁבֵּר וְכוּ', וְאִין עוֹד לֵב נִשְׁבֵּר כְּמוֹ עֲנִי שְׂאִין לוֹ בְּמָה לְפָרְנֵס אֶת יְלָדָיו, כִּי זֶה הַצָּעֵר הֵכִי גְדוֹל וְכוּ', וְכַשֵּׁי שֶׁלְּאָדָם לֵב נִשְׁבֵּר עַל יְדֵי זֶה פְּתוּחַ לְפָנָיו כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְהַתְּפִלָּה שֶׁלוֹ בּוֹקֵעַת רְקִיעִים, כְּמוֹבֵא בְּזֵהר (עֶקֶב רע"ג:) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק"ב א') "תְּפִלָּה לְעֲנִי כִי יַעֲטֹף", שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת וְהַתְּפִלוֹת מִתְּעַטְּפִים, עַד שֶׁתְּעַלֶּה תְּפִלַּת הָעֲנִי; וְאָמְרוּ (זֵהר בְּלֻק קצ"ה). שֵׁישׁ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה לְמִשָּׁה (תְּהִלִּים צ'), תְּפִלָּה לְדָוִד (תְּהִלִּים י"ז), תְּפִלָּה לְעֲנִי (תְּהִלִּים ק"ב), בּוֹדָאֵי תְּפִלָּה שֶׁל מִשָּׁה הִיָּה לְמַעְלָה מִכָּלֶם, כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ זָכָה לְהִיּוֹת בַּעֲלָה דְמִטְרוֹנִיתָא, וְכֵן תְּפִלָּה לְדָוִד בּוֹדָאֵי הִיָּה לָהּ הַשְּׁלָמוֹת שְׂאִין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, כִּי דָוִד הִמְלִיךְ הִיָּה בְּדַחָא דְמִלְכָא, וְכֵן יֵשׁ תְּפִלָּה לְעֲנִי, שֶׁעֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְשׂוֹאֵל הַזֵּהר מֵאֵן חֲשִׁיבָא מְכוּלָּהּוּ [אִיזָה תְּפִלָּה יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מִתְּפִלָּה לְמִשָּׁה וּמִתְּפִלָּה לְדָוִד?] הֵוֵי אִימָא תְּפִלָּה דְעֲנִי, תְּפִלָּה דְאֵ קָדִים לְתְּפִלָּה דְמִשָּׁה, וְקָדִים לְתְּפִלָּה דְדָוִד, וְקָדִים לְכָל שְׂאָר צְלוֹתִין דְעֵלְמָא, מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְעֲנִי אִיהוּ תְּבִיר לְבָא, וְכַתִּיב (תְּהִלִּים ל"ד י"ט) "קָרוֹב הֵוֵי"ה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב" וְגו', וּמִסְכְּנָא עֲבִיד תְּדִיר קְטָטָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲצִית וְשָׁמַע מִלּוֹי [הֵוֵי אוֹמֵר שֶׁתְּפִלָּה לְעֲנִי יוֹתֵר חָשׁוּב אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה לְמִשָּׁה וּמִתְּפִלָּה לְדָוִד וּמִכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי עֲנִי תְּמִיד שְׁבוּר וְעוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְעוֹשָׂה קְטָטָה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל לָמָּה מְגִיעַ לוֹ לְהִיּוֹת עֲנִי? וְלָמָּה צָרִיךְ לְסַבֵּל אֶת הַסְּבָל שֶׁל עֲנִיּוֹת? וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

שומע בתפלתו], כיון דצלי צלותיה, פתח כל כוי רקיעין, [איך שהעני מתחיל להתפלל את התפלות שלו, נפתחים לפניו כל חלוני רקיע], וכל שאר צלותין דקא סלקין לעילא, דחי לון ההוא מסכנא תביר לבא, [וכל התפלות של כל העולם נדחין לפני התפלה של העני שהוא בשברון לב], דכתיב "תפלה לעני כי יעטף", כי יתעטף מבעי ליה, מאי כי יעטוף. אלא איהו עביד עטופא לכל צלותין דעלמא, [העני מעטף את כל התפלות של כל בני אדם אפלו תפלות של הצדיקים], ולא עאלין עד דצלותא דיליה עאלת. [ולא עולים עד שהתפלה של העני עולה], וקודשא בריך הוא אמר, יתעטפון כל צלותין, וצלותא דא תיעול לגבאי. [והקדוש ברוך הוא אומר שהתפלה של העני יעטף את כל התפלות, והתפלה שלו יעלה לפני כלם], לא בעינא הכא בי דינא דיִדונון ביננא, קמאי ליהו תרעומין דיליה, ואנא והוא בלחודנא. וקודשא בריך הוא אתייחד בלחודוי, באינן תורעמין, בההוא צלותא, דכתיב "ולפני הוי"ה ישפך שיחו", לפני הוי"ה ודאי. [הקדוש ברוך הוא אומר אני לא רוצה שיהיה עכשו בינינו אף אחד אלא אני רוצה לשבת ביחד עם העני ולשמע את תלונותיו שהוא מתלונן אלי, כי אז כשהעני מתפלל להקדוש ברוך הוא, הוא יושב לפני הקדוש ברוך הוא דיקא], כל חילי שמיא שאלין אלין לאלין, קודשא בריך הוא במאי אתעסק, במאי אשתדל. אמרין, אתיחדא בתיאובתא במאנין דיליה, [כל מלאכי השמים. שואלים אחד את השני מה עושה עכשו הקדוש ברוך הוא? ובמה הוא מתעסק? ובמה הוא משתדל? ועונים שהוא מתאחד עכשו עם הכלים הנשברים שבאים לפניו, שהם העניים], כלהו לא ידעו מה אתעביד מההוא צלותא דמסכנא, ומפל אינון תורעמין דיליה. דלית תיאובתא למסכנא, אלא כד שפיך דמעוי

בְּתוֹרַעְמוֹ, קָמִי מִלְכָּא קַדִּישָׁא. [אַף אֶחָד לֹא יוֹדַע מַה נַּעֲשֶׂה מִהַתְּפִלָּה שֶׁל הָעֲנִי, וּמִכָּל אֱלוֹ הַתְּרַעוּמוֹת וְהַטְעָנוֹת שֶׁיֵּשׁ לוֹ נֶגֶד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹפֵךְ דְּמַעוֹתָיו לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ] וְלִית תִּיאוּבְתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲלֵא כִּד מְקַבֵּל לוֹן, וְאוֹשְׁדוּ קָמִיה וְדָא אִיהִי צְלוֹתָא, דְּעֵבִיד עֵטוּפָא לְכָל צְלוֹתִין דְּעֵלְמָא. [וְאִין עוֹד תַּעֲנוּג לְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ לְקַבֵּל אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁל הָעֲנִי שְׂמֵתְפִלָּל אֵלָיו בְּלֵב נִשְׁבֵּר, וְהוּא עוֹשֶׂה עֲטִיפָה לְכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם];

וְרֹאִים מְזַה מַה זֶה מַעֲלַת עָנִי שְׂמֵתְפִלָּל לְפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם לֵב נִשְׁבֵּר לֵב אֲמַת, וְכָתַב עַל זֶה מוֹהֲרַנְיָת ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת מ"ג) וְכָל זֶה נֶאֱמַר אֶפְלוּ בְּעֵנִי סֵתָם שְׂמֵתְפִלָּל עַל צָרְכָיו, עַל דּוּחְקוֹ וְעֵנִיּוֹתוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֵׂמֵתְחִיל הָאָדָם לְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ וּמְרַגִּישׁ עֲנִיּוֹתוֹ וְדוּחְקוֹ בְּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים וְכו', וְטוֹעֵן עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִתְקוּטֵט עִמוֹ וּמִתְרַעֵם עָלָיו יִתְבָּרַךְ עַל שְׂאִינּוֹ מִקְרָבוֹ אֵלָיו, וְשׁוֹפֵךְ שִׁיחוֹ וְלִבּוֹ לְפָנָיו עַד שֶׁנִּתְעוֹרַר בְּבִכְיָה וְכו' וְכו', כְּמָה וְכְמָה יִקְרָה תְּפִלָּה זֹאת בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהִיא יִקְרָה מִכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּאֲמַת זֶה עָקַר הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (נְדָרִים מ"א). אִין עָנִי אֲלֵא מִן הַדַּעַת, כִּי חוּץ מִזֶּה הַכֹּל הֵבֵל, כִּי יְמִינוֹ כְּצֵל עוֹבֵר וְאִין צָרָה כְּצָרַת הַנֶּפֶשׁ וְאִין עֲנִיּוֹת כְּעֲנִיּוֹת מִתּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כִּשֶׁהוּא בְּעַל חוֹב גְּדוֹל חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂחִיב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חוֹבוֹת רַבִּים שְׂחָב כְּנִגְדּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו הַמְרַבִּים, וְאִין לוֹ בְּמָה לְסַלֵּק כָּל כִּי אִם בְּתְפִלָּה וְתַחֲנוּגִים. כְּשִׁזָּה הָאָדָם זוֹכֶה לְהַתְעוֹרַר בְּעֲצָמוֹ לְהַרְגִּישׁ עֲנִיּוֹתוֹ וְדוּחְקוֹ וְעוֹמֵד לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ פָּרַשׁ וְאַבְיוֹן, הַשּׂוֹאֵל עַל הַפְּתָחִים וּמִבְקֵשׁ מִלְּפָנָיו בְּשִׁבְרוֹן לֵב עַל נַפְשׁוֹ לְהַצִּילָה מִנֵּי שַׁחַת, לְבַל יֵאבֵד שְׁנֵי עוֹלָמוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וְכְמוֹ שְׂאֲמַר דּוֹד

(תהלים ל'), "מה בצע בדמי בְּרַדְתִּי אֶל שָׁחַת" וגו' (תהלים כ"ב)
 "הֲצִילָהּ מִחֶרֶב נִפְשִׁי מִיַּד כָּל־בְּלִי יַחֲדַתִּי" וגו', וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה,
 שְׂבוּדָאֵי תַּפְלָה זֹאת יִקְרָה בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל הַתַּפְלוֹת
 שְׂבָעוּלָם, וְתִדְקְדַק הֵיטֵב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל דְּבָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ
 הַזֶּה וְתִבִּין הֵיטֵב כַּמָּה יָקָר דְּבָרֵי הַתְּבוּדוֹת שְׂשׁוּפְכִין שִׁיחַתוֹ לִפְנֵי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵף עַל פִּי שְׂזֵה כַּמָּה שְׂמַתְפַּלֵּל וּמַתְבוּדָד וְנִדְמָה לוֹ
 שְׂעֵדִין לֹא פָעַל כָּל־ל, אֵף עַל פִּי כֵן כָּל דְּבוּר וְדְבוּר אֵינוֹ נֶאֱבָד, רַק
 כָּל־מְנוּיִים וּסְפוּרִים וּגְנוּזִים בְּאוֹצְרוֹתָיו, וְגַם כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהֶאֱדָם
 לִידַע כָּל־ל בְּזֶה הַגּוֹף אִם פָּעַל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם לֹא, כִּי אֶפְלוּ
 אִם לֹא פָּעַל כִּי אִם כַּחוּט הַשְּׂעָרָה אַחַת פַּעַם אַחַת כָּל יְמֵי חַיָּיו, גַּם
 זֶה יָקָר מִכָּל חַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֶפְלוּ כְּשֶׁנִּעְתְּקִים אִיזָה תְּנוּעָה
 לְהִתְקַרֵּב מְעַט יוֹתֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ פְחוֹת מְחוּט הַשְּׂעָרָה, עַל
 יְדֵי זֶה רָצִים וְהוֹלְכִים גַּם כֵּן אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת פְּרָסָאוֹת בְּעוֹלָמוֹת
 עֲלִיוֹנִים, וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד בְּלִי שְׂעוֹר. וְכַשִּׁיחֵיהֶּ חֲזֹק
 כָּל כָּךְ, אִזְ סוּף כָּל סוּף בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לִפְעַל בְּקִשְׁתּוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, לְהִיּוֹת שְׂוֵה עִם אַחֵיו הַכּוֹשֵׁרִים וְהַצְּדִיקִים ;

רוֹאִים מִכָּל זֶה מַה זֶה תַּפְלָה לְעֵנִי שְׂשׁוּפְךָ אֶת לְבוֹ לִפְנֵי
 יִתְבָּרַךְ, כִּי אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂיִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין
 מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף
 בְּשַׁעָה שְׂהוּא עָף דְּכִתִּיב (תהלים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי
 שְׂיִקְוָה שְׂלֹא יָמוּת הַכָּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שְׂהֵן מֵתִים ; וְכִתִּיב
 (תהלים צ') "יְמֵי שְׂנוּתֵינוּ בְּהֶם שְׂבָעִים שְׂנָה וְאִם בְּגִבּוֹרַת שְׂמוֹנִים
 שְׂנָה", וְאֶמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שְׂהַשְּׂבָעִים שְׂנָה

פּוֹרְחִים לְאָדָם כְּמוֹ רֵבַע שְׁעָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁמַנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְמָה כָּל הַפְּלִיאָה עַל זֶה שָׂרַבְנוּ ז"ל רְצָה שְׂאֲנָשִׁיו יִהְיוּ עֲנִיִּים, כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי ל' ח') "רֹאשׁ וְעֶשֶׂר אֶל תִּתֵּן לִי הַטְּרִיפְנִי לֶחֶם חֶקִי: פֶּן אֲשַׁבַּע וְכַחֲשִׁיתִי וְאִמְרִיתִי מִי הִנְי"ה וּפֶן אֲנַרֵּשׁ וְגִנְבֹתִי וְתַפְשִׁיתִי שֵׁם אֱלֹהֵי"; שְׁמִבְקֶשׁ שְׁלֹא יִתֵּן לוֹ עֲנִיּוֹת וְלֹא עֲשִׂירוֹת אֲלֹא לֶחֶם לֶאֱכֹל, כִּי אִם יִהְיֶה עֲשִׂיר הוּא יְכוּל לְהַכְחִישׁ לְגַמְרֵי בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם יִהְיֶה עֲנִי הוּא יְכוּל לְגַנֵּב וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיחָה לָנוּ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְטוֹבוֹת מֵאִף אֶחָד, אֲלֹא שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ יִהְיֶה זֵן וּמְפָרְנֵס אוֹתָנוּ רַק מִיָּדוֹ הַקְּדוּשָׁה הַפְּתוּחָה וְהַרְחֵבָה וְהַמְּלָאָה.

הַמְּאֻחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ.

א' רלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֲנָחְנוּ נִכְנָסִים בְּעוֹד שַׁבַּת אֶחָד, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל קֹדְשֵׁת הַשַּׁבָּת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רנ"ד) שְׁשַׁבַּת דּוֹמָה כְּמוֹ שֵׁשׁ חֲתָנָה גְּדוּלָה מְאֹד וּשְׁמֵחִים וּמְרַקְדִים שֵׁם הַרְבֵּה מְאֹד בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוּלָה. וְעוֹמֵד אֶחָד וּמְלַבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּבִגְדָיו הַיָּקָרִים וְרֵץ מְהֵרָה וְרוֹצֵה לְהַכְנִס וּלְשַׁמֵּחַ שֵׁם. אָבֵל צְרִיכִים זְכִיָּה שְׁיֻכַּל לְרֹאוֹתוֹ מִן הַחֲרָכִים מִתּוֹךְ סֹדֵק קֶטָן

(שְׁקוּרִין שפארניע); כִּי בְשֶׁבֶת אֲז מֵאִיר אֲוֵרוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּגִלּוֹי רַב וְנוֹרָא וְנִפְלְאָא מֵאֵד בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים, וְאִם אָדָם הָיָה מְכִין אֶת עֲצָמוֹ מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל לְקִרְאֵת שֶׁבֶת, אֲז הָיָה מֵאִיר עָלָיו אֲוֵר שֶׁבֶת בְּהֶאֱרָה נִוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מֵאֵד, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּרְאָה לְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי עַל יְדֵי זֶה מוֹחֲלִין לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (שֶׁבֶת קי"ח): כָּל הַמְשֻׁמֵּר שֶׁבֶת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שְׁנַאֲמֵר (ישעיה נ"ו ב) "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יְדוּ מַעֲשֵׂוֹת כָּל רַע", אֵל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֶלֶּא מִחוּל לוֹ;

וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּקִדְשֵׁת שֶׁבֶת, אֲז מֵאִיר עָלָיו אֲוֵרוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים, אֲבָל הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל בְּנֵי אָדָם שְׁדִיקָא בְּעֶרֶב שֶׁבֶת יֵשׁ מְרִיבוֹת בִּינוּ לְבִין אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', וְכֵן מְכַנִּים בּוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְכוּ', הַכֹּל כְּדֵי שֶׁלֹּא יִקַּבֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהַר מֵאֵד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשֶׁבֶת, כִּי מַעֲלַת וְקִדְשֵׁת שֶׁבֶת גְּדוּלָּה וְיִקְרָה מֵאֵד, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ, וְלִכְלִי לְהִרְאוֹת שׁוּם עֲצָבוֹת וְדַאָּגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שֶׁבֶת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מְלַבּוּשִׁים כְּפִי מַה שְׂיוּכֵל, כִּי אֲכִילַת שֶׁבֶת כְּלָה רִוּחָנִית כְּלָה קִדְשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חֵל.

וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֶׁבֶת, לֹא הָיִיתָ מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשֶּׁבֶת מְרֹוב שְׂמֵחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהָיָה הַשֶּׁבֶת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וְצָרִיךְ שֶׁתַּדַּע אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שֶׁל

רַבְּנוּ ז"ל זֶה עֵקֶר גְּדוֹל מְאֹד, וְעֲלִינוּ לְסֵלֶק אֶת חֻכְמַתְנוּ הַמְדַמִּית, וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְלִכְנֹן אִם הוּא הַזְהִיר אוֹתָנוּ כָּל כֶּךָ עַל שְׂמִיחַת הַשַּׁבָּת, עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ז) אֲכִילַת שַׁבָּת הוּא כְּלָה קֹדֶשׁ כְּלָה אֱלֻקוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל הַזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִרְבוֹת לֶאֱכֹל לְכַבוֹד שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְלִהְיֶנּוּ בְּעֶנְג בְּעֶנְג שַׁבָּת, וְאָמַר (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן ל"ב) מִה סֶךְ הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ? יִלְדִים תֹּאכְלוּ כִּי הַיּוֹם שַׁבָּת, וְגַם אֶת זֶה לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכְלִתְךָ לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְפַּלֵּל בְּמַגִּין בְּלִיל שַׁבָּת, וּבְשַׁבָּת בְּבִקְרָה, וּבְמַנְחָה בְּשַׁבָּת, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ז): עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לְהוֹי"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה", יַעַן שֶׁכְּתוּב שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים הַיּוֹם, אִזִּי מַחְיָבִים לֶאֱכֹל בְּשַׁבָּת שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ח) כָּל הַמְּקִיִּים שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת נִצּוּל מִשְׁלוֹשׁ פְּרַעַנִיּוֹת, מִחֻבְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָהּ שֶׁל גִּיהֲנוּם, וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, שֶׁהַשְּׁלֹשׁ פְּרַעַנִיּוֹת הָאֵלוּ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ כָּל יוֹם וְיוֹם, וְעַל יְדֵי שְׁנִקְפִיד לֶאֱכֹל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת נִתְפַטֵּר מִהַפְּרַעַנִיּוֹת הָאֵלוּ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה מִהַצּוּעִקִּים וְאִינָם נַעֲנִים, כִּי אִם תְּצִיַת וְחֻקִּים אֶת כָּל זֶה, אִזִּי יִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע עַל כָּל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת בְּאִים רַק בְּזְכוּת שַׁבָּת, כְּשִׁזְזִים לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲבָל אִם חָס וְשָׁלוֹם מְחַלְלִים אֶת הַשַּׁבָּת עַל

יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', וּמְרִיבוֹת בְּבֵית וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל וְכוּ', וְלִכְּנֹן אֶל תַּהֲיֶיהָ בְּטָלָן, תִּרְאֶה מָה לְפָנֶיךָ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְתַת לְךָ שְׁפַע אִם רַק תִּשְׁמַר אֶת הַשַּׁבָּת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְלִרְקֹד בְּבֵיתְךָ עִם יְלָדֶיךָ, וְאִז תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל.

מָה אָמַר לְךָ אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי בְּבֵלִי, דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַיִם, פָּרָק ת'וֹסֵפֶתָא, שְׂזוּהָ רְאִישֵׁי תְבוֹת בְּיַת', כִּי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ בֵּית נִצְחִי, וְזֶה מָה שֶׁהוֹלֵךְ לְפָנָיו לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וּלְנִצְחֵי נִצְחִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם.

א' רלח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבְזוֹה תִּלְוִי כָּל הַהִצְלָחָה שֶׁלְךָ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְהַסְמֵךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַפִּיר מִהָאָדָם אֶת קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת, וּמְכַנֵּס בּוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עֲגַמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', וְצַעַר וּמַחְלָקֶת וְכוּ', דִּיקָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, כְּדֵי לְהַפִּיר וּלְחַלֵּל אֶצְלוֹ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, וְלִכְּנֹן תַּהֲיִי פְקֻחִית וְאֵל תַּנְיַחִי שִׁיפְרוּ לְךָ אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ, כִּי אֲשֶׁה שְׂשִׂמְחָה וְעֵלְיָה כָּל הַשַּׁבָּת, אֲזִי יִהְיֶה לָּהּ שִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבּוּעַ, וְהַסְמֵךְ מ"ם רַק רוֹצֵה לְקַחַת מֵאֲתָנּוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלִכְּנֹן עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה

עם כל הכחות בשבת קדש, וראוי לכל אשה ואשה שתטל ידיה לסעודה לאכל את השלוש סעודות בשבת, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ז:): על הפסוק (שמות ט"ז כ"ה) "ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאהו בשדה", יען שכתוב שלוש פעמים היום, אזי מחייבים לאכל בשבת שלוש סעודות, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח) כל המקיים שלוש סעודות בשבת נצול משלוש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנום, וממלחמת גוג ומגוג, שהשלוש פרעניות האלו עוברים על כל אחד ואחד מאתנו כל יום ויום, ועל ידי שנקפיד לאכל את השלוש סעודות בשבת נתפטר מהפרעניות האלו, וזה גם אשה מחייבת לאכל השלוש סעודות, והיא הנצל מכל מיני פרעניות המצויים בעולם.

אני מאד מאד מבקש אותך בעת הדלקת הנרות תראי לבקש על עצמך ועל בעלך ועל הילדים, ותזכירי גם אותי לטובה, ויען שתהליה לאל אשתי עברה את הנתוח באפן מהיר וזריז מאד, והצליח כמו שאמרה לי הרופאה שזה הלך לה מאד מאד בקלות, ואני תולה את זה רק בזכות התפלות שהתפללת על אשתי, אבל אני מכרח להגיד לך כי ההחלמה שלה לוקח מאד מאד אטי, ויש לה יסורים גדולים, ולכן אבקש אותך שתתפללי בשבת על החלמה מהירה של אשתי, ואהיה לך אסיר תודה, ואם את יכולה לעזר גם נשים אחרות להתפלל, מה טוב ומה נעים, כי זה ממדת החסד שאחד יתפלל על השני, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום.

א' רלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקִּדְשׁ" הַגְּרָמִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה מִתְרַחֶבֶת יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
וּבְשִׁקֵט בּוֹנִים דִּירוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִכְנָסִים בְּכֹל פְּעַם מְשַׁפְּחוֹת
חֲדָשׁוֹת עַד שֶׁכָּבֵר לֹא יוֹדְעִים מִי אֹרַח וּמִי תוֹשֵׁב, וּכְדֵי לְהִרְחִיב אֶת
פְּעֻלַת קֵהֲלֵתְנוּ, לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי לְכַתֵּב מִטַּעַם קֵהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה
סִפֵּר תוֹרָה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, לְזִכּוֹת כָּל אֲנָשֵׁי קֵהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא
חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּזֶה, וַיִּמְכַר אוֹתוֹתַי בֵּין קְרוֹבֵי מְשַׁפְּחוֹתוֹ,
וּבֵין יְדִידָיו, וְעַל יְדֵי זֶה יִכְנַס לָהֶם בְּרִכָּה בְּבֵיתָם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל
שֶׁכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל כֵּן אֲבַקֵּשׁ שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישְׁתַּדֵּל
לְעֹזֵר שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּזֶה, וְזֶה יֵאָחֵד יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת קֵהֲלֵתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעֻלוֹת שֶׁל קֵהֲלֵתְנוּ,
הֵן לְהַגְבִּירִים וְהֵן לְהַנְשִׁים, וְשִׁיְהִיָּה הַצְּלָחָה מְרֻבָּה לְכֹל אֲנָשֵׁי קֵהֲלֵתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה.

אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּחְזִיקוּ אֶת
עֲצָמְכֶם בְּיַחַד וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזֹק, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא נִצְבִּים) בְּנִהַג שְׁבַעוּלָם אִם נוֹטֵל אֶדָם אֲגַדָּה שֶׁל
קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ

תינוק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שָׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׁיֵהִיו בְּלֵן
אֲגִדָּה אַחַת;

וְזֶה סוּד הַצְּלָחַתְנוּ שְׁאַנְחָנוּ מְאַחֲדִים יַחַד, וְעַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת שֶׁהַכֹּל מִתְהַפֵּךְ בְּשִׁקְט לְטוֹבָה,
וְכֹל מֵה שֶׁחֲשַׁבְנוּ שִׁיֵּצֵא מִזֶּה רָעָה וְכו', לְבִסּוּף יֵצֵא מִזֶּה טוֹבָה גְּדוּלָּה
מְאֹד וְכו', וְכֹל הַמְּנִיעוֹת מִתְהַפְּכִים לְנַעֲמוֹת, וְכַעֲיֵן שְׁאָמַר יוֹסֵף אֶל
אָחָיו (בְּרֵאשִׁית נ' כ') "וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֲלָקִים חֲשַׁבָה לְטָבָה
לְמַעַן עֲשֶׂה פִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחִית עִם רַב", הַעֲקָר שְׁיֵהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְבָּה
אֶחָוָה וְרַעוּת, וְכֹל אֶחָד יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת חֲבֵרוֹ, וְרַק כִּךָ נִצְלִיחַ לְבָנוֹת
יֹתֵר וְיֹתֵר אֶת קְהַלְתָּנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

מֵה אָמַר לָכֶם אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי
ב'בְּלִי, דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַיִם, פָּרֶק תּוֹסֶפְתָּא, שְׁזֵה רֵאשִׁי תְּבוֹת בֵּי'ת',
כִּי מִי שְׁלוּמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלוּשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ בּוֹנֵה לְעַצְמוֹ בֵּית
נִצְחִי, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹלֵךְ לְפָנָיו לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וּלְנִצְחַח נִצְחִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם.

א' רמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ב' שִׁבְט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמַח שֶׁאַתָּה עוֹזֵר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל
אֲבָרְהֶם, וְאֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֲסֵד הַזֶּה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה
עִמִּי, כִּי אֲנִי מְכַרָּח לְהַגִּיד לָךְ כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְּלוּיִים אֵךְ וְרַק בְּבֵית

הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אֲבָרְהָם, וְכִמּוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בְּתָרָא י.א.) תִּנְיָא אֲמָרוּ עָלָיו עַל בְּנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהָיָה מְמַנֶּה עַל קִפְּהָ שֶׁל צְדָקָה פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אֲשֶׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בַצֵּרֶת אֲמָרָה לּוֹ רַבִּי פְּרַנְסֵי אָמַר לָהּ הַעֲבֹדָה שְׂאִין בְּקִפְּהָ שֶׁל צְדָקָה כָּלוּם אֲמָרָה לּוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מְפָרְנִסְנִי הָרִי אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהֶם מֵתִים עִמָּד וּפְרַנְסָה מְשָׁלוּ לְיָמִים חָלָה וְנָטָה לְמוֹת אֲמָרוּ מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה אֲמַרְתָּ כָּל הַמְּקָיִם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֹא וּבְנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהִחִיָּה אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהֶם יָמוֹת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הִלְלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גָּזֵר דִּינּוֹ, תִּנְיָא הוֹסִיפוּ לוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו; וְכֵן לִי הַחֲזִיר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הַחַיִּים רַק בְּזִכּוֹת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אֲבָרְהָם שְׁנוֹתָנִים לֶאֱכַל לְרַעֲבִים וְלַצְּמֵאִים בְּבִקְרַת בְּצִהָרִים וּבְעָרָב, תְּשׁוּאָתָא חֵן לָךְ עַל זֶה מְאֹד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחַ, לֹא תִרְאֶה פָּנֵי גִיְהֵנָם, וִיכּוּלִים לְהִבִּין אֵת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבּוֹנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הָזֶה יֵשׁ אוֹ גִיְהֵנָם אוֹ גֵּן עֵדֵן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֵת טַעַם גִּיְהֵנָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי אֵין עוֹד קְלָלָה יוֹתֵר מִזֹּו שְׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעָצוּב וּמִיֵּאֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעֵצְמוֹ הַגִּיְהֵנָם שְׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּעֵצְבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֵת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֵת הַשְּׂמִיחָה לְיוֹם מַחֲרָת, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׁמַּח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחֵל רְמָה

לְמַחֵר לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנָה לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה,
וּתְגַאֵל אֶת עַצְמָהּ מִהִגְיָהֶנָּה שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם.

א' רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בּא, ב' שְׁבֻט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּר נִקְיוֹן
הַמְּקוֹם, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרָה אֵלָא בְּמִקּוֹם נְקִי, וְזֶה קִדּוּשׁ
שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד כְּשֶׁבָּאִים אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַבֵּית
הַכְּנֻסֶת וְכֹל הַסְּבִיב נְקִי, וְזֶה נוֹתֵן לָנוּ שֵׁם טוֹב, וְכֵן צָרִיךְ לִהְיוֹת,
וּבִפְרָט שְׁאִין עֲלֶיךָ עֲכָשׁוּ רוֹדֵן וְכוּ', וְאֵתָה עוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתְךָ בְּרוּחַ
טוֹבָה וּבְיִשׁוּב הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עַל זֶה, יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁתְּמִיד תִּהְיֶה בְּעֶזְרִי.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתַּלְמִידָיו אִם תִּהְיֶה
תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיְהֵנָּה, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת,
כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ
אוּ גִיְהֵנוּם אוּ גֵן עֵדֵן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר
מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיְהֵנָּה בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֶּוּ שְׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא
וְעֲצוּב וּמֵיאֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעַצְמוֹ הִגִּיְהֵנָּה שְׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּעֲצָבוֹת

וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתָּךְ
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמִחָה לְיוֹם מַחֲרָת, כִּי כִּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם
לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמִצָּר הַיּוֹם מִצָּר
לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה,
וְתִגָּאֵל אֶת עֲצָמְךָ מֵהִגְיָהֶנָּם שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם.

א' רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בָּא, ב' שְׁבֻט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָךְ רוֹב נַחַת דְּקֹדֶשָׁה מֵהִילָדִים
שְׁלָךְ, תִּהְיֶה לְאֵל שְׁתֵּי הַבָּנִים שְׁלָכֶם מִתְנַהֲגִים לְמוֹפֵת, וְיִגְדְּלוּ יִרְאִי
הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְיֵשׁ לִי כִּכָּר אֶפְלוֹ רְעִיוֹן
לְשִׁדּוּךְ טוֹב עֲבוּר ... נִרוּ יֵאִיר, בְּבוֹא הַזְּמַן.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרָת אֵת
נֶפֶשְׁךָ עֲבוּר קִהְלָתְנִי הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַצְלִיחַ
בְּגִדּוֹל לְבָנוֹת אֵת הַקְּהֵלָה.

אֲנִי מְקַנְהָ שְׂאֵת מְבִינָה שְׂמַעְכֶּשׁוּ שְׁנֹכַסֵּי הַבֵּן שְׁלִי ר' ... נִרוּ
יֵאִיר, אֲזִי כָּל הַמְּדִינִיּוֹת שֶׁל הַמוֹעֵצָה צְרִיךְ לְלַכֵּת בְּצוּרָה אַחֲרָת, כְּדִי

שְׁיֵהִיָּה בְרוּחַ טוֹבָה, וְהוּא מוֹכֵן בְּשֶׁקֶט לְעֹזֵר לָנוּ וְכוּ', וְעֵדִיף כָּכָה מְלַצָּאת לְמַלְחָמוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַצְּלִיחַ בְּגִדּוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם.

א' רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בּא, ב' שֶׁבֶט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, וְלִכְּן כָּל מִי שֶׁרוּצֶה לְעֹזֵר תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְעִשׂוֹת תְּנָאִים וְכוּ', כִּי אֲתָה צָרִיךְ לְהִבִּין אֲשֶׁר אָנִי חַי רַק בְּזִכּוֹת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְכִמּוֹ שֶׁסִּפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא יֵא). תְּנַיָּא אָמְרוּ עָלָיו עַל בְּנִימִין הַצַּדִּיק שֶׁהָיָה מְמַנָּה עַל קָפָה שֶׁל צַדִּיקָה פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אִשָּׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בַּעֲרַת אֲמָרָה לוֹ רַבִּי פְּרַנְסֵנִי אָמַר לָהּ הֲעִבּוּדָה שְׂאִין בְּקָפָה שֶׁל צַדִּיקָה כְּלוּם אֲמָרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אֲתָה מְפָרְנֵנִי הָרִי אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ מֵתִים עִמָּד וּפְרַנְסָה מְשָׁלוּ לְיָמִים חָלָה וְנָטָה לְמוֹת אָמְרוּ מְלָאכֵי הַשָּׁרַת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה אֲמָרְתָּ כָּל הַמְּקַיִם נִפְשָׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא וּבְנִימִין הַצַּדִּיק שֶׁהָיָה אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ יָמוֹת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הִלְלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גִּזְרֵי דִּינוֹ, תְּנָא הוֹסִיפוּ לוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו;

כי מה שֶׁהַחֲזִיר לִי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחַיִּים זֶה רַק בְּזִכּוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְלִכְן כָּל מִי שֶׁרוּצֶה לַעְזוֹר לִי תְבוּא עָלָיו בְּרָכָה שְׁנוֹתָן לִי חַיִּים לְהַמְשִׁיךְ לַחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל אֲסוּר שִׁיחָה תְנָאִים, אִם אַתָּה רוּצֶה לַעְזוֹר כָּל הַכְּבוֹד לָךְ, וְאֲנִי מְאֹד יַעֲרִיף אֶת זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּחְזַר לַעְזוֹר לִי כְּפִי שְׁעֲשִׂיתָ עַד עַכְשָׁו, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ וּלְהִילָד בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִיכָלְתָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזֶה, וּמוֹהַרְנֵי"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיחֵנָם, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הִזֶּה יֵשׁ אוֹ גֵיחֵנָם אוֹ גֵן עֵדֵן, וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מִמְרָמֵר מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גֵּיחֵנָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֶּוּ שֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב מִמְרָמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצוֹב וּמִיֵּאֵשׁ וְכו', וְזֶה בְּעֻצְמוֹ הַגֵּיחֵנָם שֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּעֻצְבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוּצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִיכָלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׁמֵחָה לְיוֹם מִחְרָת, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׁמֵחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמֵחַ הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׁמֵחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם; וְלִכְן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֻצְמוֹ מִהַגֵּיחֵנָם שֶׁאַתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכו'.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם.

א' רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בּא, ב' שְׁבֻט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נֶפֶשְׁךָ בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, וְתִדַּע לָךְ כִּי בְּזִכּוֹת זֶה יִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה
בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי רַק בְּזִכּוֹת זֶה שְׁאַתָּה
מְחֻזָּק וּמְעוֹדָד אֶת הַיְלָדִים, תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

וּבְעֵינַי שְׁשֵׁאֲלֶתָ לְעֶזֶר דְּרוֹךְ "יָד אֱלִיעֶזֶר" לְהַנְעִיר שְׁלֵנוּ, הַלּוֹאֵי
שְׁהֵייתָ יְכוּל גַּם כֵּן לְהַכְנִס בְּזֶה, וְאֵז כָּלֶם הָיוּ נִהְנָיִם מְזֶה, וְאֵנִי רוֹצֶה
רַק לְהִרְחִיב אֶת פְּעֻלַּת קְהֵלְתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

אֶתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַזִּכּוֹת שְׂיֵשׁ לָךְ בְּזֶה שְׁאַתָּה
מְחֻזָּק אֶת הַנְּעִיר וּמְצִיל אוֹתָם מִכָּל מִינֵי מַכְשׁוֹלוֹת וְכוּ', וְכוּ', וְאֶצְלוֹ
יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר לְהַצִּיל אֶת הַנְּעִיר שֶׁהֵם בְּנָיו, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא בְּתֵרָא י"א). כָּל הַמְּקִיִּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קִיִּם
עוֹלָם מְלֵא; וְתִחַדִּיר בָּהֶם אֶת עֵינַי לְמוֹד מְשֻׁנּוֹת שְׁאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין מ.ב). בְּמִי אֶתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי
שְׂיֵשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׁאֶשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב
יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוֹת אֵינוּ מְנִיחוֹ
לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֶשְׂרִי מִי שְׂיִגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים
מְשֻׁנּוֹת, שֶׁהוּא הַצִּלְחָה נְצַחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשֻׁמָּה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תָמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנֶם, וַיְכֻלִּים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גֵיהֶנֶם אוֹ גֵן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גֵיהֶנֶם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמֵנָא לִישׁוּזָן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזּוֹ שֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצוֹב וּמֵיֶאֱשׁ וְכו' וְכו', וְזֶה בְּעֻצְמוֹ הַגֵּיהֶנֶם שֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּעֻצְבוֹת וּבְדַכָּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְׂמֵחָה לְיוֹם מְחֻרָת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֵחָה מִמְּתַנְתַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמֵחַ הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצָּר הַיּוֹם מִצָּר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֵחָה מִמְּתַנְתַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגְאֵל אֶת עֻצְמוֹ מֵהַגֵּיהֶנֶם שֶׁאֵתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכו'.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם.

א' רמזה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ב' שְׁבֻט ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מְכֻתְבְּךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת
נִפְשֶׁךָ בְּשִׁבִיל הַתְּלַמִּידִים שְׁלֶךְ וּמְקַרֵּב אוֹתָם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁהֵם יִגְמְרוּ לִפְנֵי הַבַּר מִצְוָה אֶת כָּל
הַש"ס בְּגֵרָסָא, וְדַבֵּר זֶה לֹא מוֹצְאִים בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, וַיְדוּעַ מֶה
שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר מִי שְׂמִסִּים אֶת הַש"ס הוּא מִמְּשִׁיךְ עָלָיו צֶלֶם
אֱלֹקִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי יֵלֵד שְׁנַעֲשֶׂה בַר מִצְוָה שְׂזָכָה לְסִים אֶת כָּל הַש"ס
בְּיוֹם הַבַּר מִצְוָה שְׁלוֹ, וְאֵף שְׁאַחֲרֵים צוּחֻקִים מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ', נִרְאֶה
מִי שְׁיִצְחָק אַחֲרוֹן, וְכַעֲיֵן שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה
פְּרָשָׁה נ"ט סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי ל"א) "עַז וְהֶדֶר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק
לְיוֹם אַחֲרוֹן" עַז וְהֶדֶר לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן,
אֵימָתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבָא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה
פְּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימָתִי הַתּוֹרָה מִשְׁחֶקֶת לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם
אַחֲרוֹן הֵי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אֵז בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם
שְׁלָמֵד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֶפְלוּ שְׁעֵבֵר עָלָיו מֶה שְׁעֵבֵר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ.

יַעַן שֶׁהַכֶּתֶה שְׁלֶךְ הֵם יְלָדִים שְׁנַעֲשִׂים בַּר מִצְוָה, הֵיָה טוֹב
מְאֹד שֶׁתְּלַמֵּד אֶתְם בְּכָל יוֹם בְּהַקּוֹנְטֵרַס "בַּר מִצְוָה" שֶׁשֵּׁם מוֹבָא
הַנְּהַגוֹת נִפְלְאוֹת לִילֵד בַּר מִצְוָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מֶה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה
תְּמִיד שְׂמַח, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנֶם, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ

או גִּיהֶנֶם או גַּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיהֶנֶם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כִּי אֵין עוֹד קְלָלָה יוֹתֵר מִזֹּו שְׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֶצוֹב וּמִיֶּאֱשׁ וְכו' וְכו', וְזֶה בְּעֶצְמוֹ הַגִּיהֶנֶם שְׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּעֶצְבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תְּדַחֵה אֶת הַשְּׁמִחָה לְיוֹם מְחִרָת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאִין הַשְּׁמִחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׁשִׁמַּח הַיּוֹם שְׁיִמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׁמִצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׁאִין הַשְּׁמִחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן תַּהִיֵּה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֶצְמְךָ מֵהַגִּיהֶנֶם שְׁאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכו'.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם.

א' רמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת הַדוּ"ח שֶׁל הָאֲבָרְכִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׁיִמַּח לְרֵאוֹת שְׁשִׁי לְנוּ כְּכַר לְעַת עֵתָה שְׁלוֹשִׁים וּשְׁתַּיִם אֲבָרְכִים שְׁלוֹמִידִים, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הוֹרְאָת קִבְּע, שְׁאֵז יִסְתַּוְּפְפוּ עוֹד תְּלִמִּידִים בְּהַכּוֹלֵל.

אֵתָה צְרִיךְ רַק לְחַזֵּק אוֹתָם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ הַצְּלָחָה מִפְּלָגָת.

תְּשׁוּאָת חַן עַל הַסְּפָרִים שְׁאֵתָה מְשִׁיג לִי, וְאִם אֵתָה יָכוֹל לְהִשְׁיג לִי שׁוֹ"ת "בֵּית שְׁלֹמֹה" עַל יוֹרֵה דְעָה ד' חֲלָקִים אֲשֶׁמַּח מְאֹד, אֵת הַסְּפוּר שֶׁל הַבְּחוּר וְכוּ', אֲבִיו נָתַן לִי כִּכָּר אֵת הַסְּפָר הַזֶּה מִזְמַן.

בְּעֵינַי הָאֲבָרְכִים שְׁלוֹמְדִים בְּתַחֲנַת מִד"א וְכוּ', עֲדִין הֵם צָרִיכִים לְלַמֵּד שְׁמָה כְּדֵי שְׁהִרְשָׁעִים לֹא יִתְפָּסוּ אֵת הַמְּבִנָה הַזֶּה שֶׁבָנוּ אֵת זֶה רַק בְּשִׁבְלֵינוּ, אֲקוּוֹה שְׁתִּבִּין, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵלּוּ הֵם אֲבָרְכִים שְׁלוֹמְדִים וְלֹא מְבַטְלִים אֵת הַזְּמַן.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחַ, לֹא תִרְאֶה פָּנָי גִּיהֶנֶם, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֵת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גִּיהֶנֶם אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֵת טַעַם גִּיהֶנֶם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, כִּי אֵין עוֹד קָלָלָה יוֹתֵר מִזֶּוּ שֶׁאָדָם מְסִתּוֹכֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעִצּוֹב וּמִיֵּאֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעִצּוֹמוֹ הַגִּיהֶנֶם שֶׁאָדָם מְסִתּוֹכֵב בְּעִצּוֹת וּבְדַכָּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֵת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּדְחֶה אֵת הַשְּׂמִיחָה לְיוֹם מִחֲרַת, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמִיחַ הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֵת עִצּוֹמְךָ מִהַגִּיהֶנֶם שֶׁאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

הַמֵּאחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם.

א' רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בּא, ב' שִׁבְט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמַח שֶׁיֵּשׁ לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָּה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת, שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

בְּעֵינַי הַנְּהַגוֹת בֵּינוּ לְבִינָה וְכוּ' וְכוּ', אֲדַבֵּר אִתְּכֶם בְּפִרְטוּיֹת כְּשֶׁאֲנִי יֹגִיעַ לִיבְנָאֵל.

בְּעֵינַי לְהַכְנִס בְּמַד"א, מְאֹד מְאֹד הֵייתִי שֹׂמַח, וְאִין מַה לְפַחַד כִּי אֲדַרְבֶּה כָּל הָאֲבָרְכִים הַמְתַּנְדְּבִים אֲצִלְנוּ הֵם יִרְאִי הַשֵּׁם, וּמְאֹד מְאֹד אֲבָרְכִים רְצִינָיִים, וְלִכֵּן תִּגִּיד לְאִשְׁתְּךָ שְׂאִין לָהּ מַה לְפַחַד כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמַח שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצֻמְךָ אֶת הַמְּשֻׁרָה לְעַבֵּד בְּבֵית הַהוֹרָאָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת, וְקִבְלָתִי אֶת תְּנָאֵי הָעֲבוּדָה וְהַפְּעִילוֹת בְּבֵית הוֹרָאָה, וּמְאֹד מְאֹד נְהִייתִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְפֹלָגַת מְאֹד.

זָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוּבְלִים צָעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדֵיהֶם, צָעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכַאוֹבָם וְצָעָרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אָפְנִים הַקְּשִׁים וְכִבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכו' וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט). 'אוּקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג). 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדִּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְלֵל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתַּת שְׁלוֹם.

א' רמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בֹּא, ב' שְׁבֻט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְךָ שְׁעֶזְרַת שְׁהָעָרֵב שְׁמַחָה יְהִי מְצֻלָּה מְאֹד מְאֹד, וְתַהֲלֶה לְאֵל הִיָּה לְךָ חֵלֶק גְּדוּל בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲזֹרֵי לִי בְּזֶה, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם

לא יוכל לשבר אותך, תהלה לאל הקדוש ברוך הוא נתן לכם ילדים חמונים, תראו לרוות רוב נחת דקדשה מהם, אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום.

א' רמט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בא, ב' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא שְׂאֵתָה צְרִיף הַתְּחִזְקוֹת וְכוּ', בְּשַׁעָה שְׁכָל
הַמַּכְתָּבִים שֶׁל הַשּׁוֹ"ת בְּרֶסֶלֶב עוֹבֵר עַל יָדְךָ, וְהִלּוּאֵי כְּשֶׁאֲנִי הֵיִיתִי
בְּגִיל שְׁלֶךְ הָיָה לִי מַכְתָּבִים כְּאֵלוֹ, אֲזִ לֹא הֵיִיתִי צְרִיף אִף פַּעַם
הַתְּחִזְקוֹת, וְלִכֵּן חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד וְתִרְאֶה רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה
שְׂזִכִּיתָ לְעַבֵּד בְּעִבּוּדַת הַקִּדּוּשׁ הַזֶּה לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּצְאָה מֵעֲצָמְךָ וְכוּ', וְתִצְאָה
מִהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁלֶךְ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּמוֹהַרְנִ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד
מִתַּלְמִידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחָה, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּוֹנִים, וְיִכּוֹלִים
לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן
ק"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גִיּוֹנִים אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסֻתָּב
בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיּוֹנִים בְּזֶה
הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֶּה שְׂאָדָם מְסֻתָּב
מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֲצוּב וּמֵיֶאֱשׁ וְכוּ', וְזֶה בְּעֲצָמוֹ הִגִּיהֵנָם שְׂאָדָם
מְסֻתָּב בְּעֲצָבוֹת וּבְדְכָאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּדְחֶה אֶת הַשְּׂמִחָה לְיוֹם
מִחֶרֶת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין
הַשְּׂמִחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחֵר וְלֹא כָּל
מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם; וְלִכֵּן
תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֲצָמְךָ מִהַגִּיּוֹנִים שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ
וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
 יִשְׁאַנֵּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם.

א' רנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׁוֹמֵחַ שְׂאֲתָה שְׂד"ר לְקַהֲלָתְנוּ וְאוֹסֵף קְפוֹת,
 יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ תְּמִיד וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
 בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמוֹהֲרֵינִי ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְלָמִידָיו אִם תִּהְיֶה
 תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּוֹנִים, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת,
 כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵינִי חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ
 אוֹ גִיּוֹנִים אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר
 מְדַכֵּא וְכו', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיּוֹנִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא
 לִישְׁזַבֵּן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֶּו שְׂאָדָם מְסֻתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכֵּא
 וְעֻצּוֹב וּמֵיֶאֱשׁ וְכו' וְכו', וְזֶה בְּעֻצּוֹ הַגִּיּוֹנִים שְׂאָדָם מְסֻתּוֹבֵב
 בְּעֻצּוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכו', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה
 שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמֵחָה לְיוֹם מְחֻרָת,
 כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֵחָה
 מִמְּתָנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשֻׁמַּח הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר

היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנם שאתה נמצא בה וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום.

א' רנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ד' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על "אשר בנחל" שם גורלנו, ואנחנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה שמאיר בנו אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, כי באמת מי שמתבונן טוב טוב מה שקורה אתו כשזוכה להתקרב אל רבנו ז"ל, יכול להתפעל בפליאה נשגבה איך פתאום נפתח פיו לדבר אליו יתברך? מה שלא היה לו עד עכשו, ואפלו לא ידע מזה, ותכף ומיד כשהתקרב אל רבנו ז"ל התחיל להשתוקק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אין זה אלא גדלת הצדיק האמת שאנחנו מקרבים אליו שזה רבנו ז"ל, שמאיר לנו אורו יתברך בהארה נוראה כזו עד שנשמותינו נדלקת באורו האין סוף ברוך הוא, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן

ס) שְׁהַצְדִּיק הָאָמֵת מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם מֵהַשְּׁנָה הַעֲמֻקָּה שְׁיִשָּׁן בָּהּ, וּפּוֹתַח אֶת פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְנֹן בְּזֶה אָדָם יִכּוֹל לִבְחֹן אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל אוֹ לֹא, אִם מִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ סִימָן שְׂזֻכָּה לְשִׁמְעַת אֶת קוֹל הַצְּדִיק הָאָמֵת, וְזֶה סוּד (תהלים י"ט) "אֵין אִמֵּר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם" אִם לֹא שׁוֹמְעִים קִדְּם אֶת קוֹל הַצְּדִיק, אָזִי אֵין אוֹמֵר וְאֵין דְּבָרִים, הוּא לֹא יִכּוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזֻה מֵה שְׁרַבְנוֹ ז"ל פִּרַּשׁ אֶת הַמִּשְׁנָה (תְּרוּמוֹת פָּרָק ב') חֲרַשׁ אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ וְאֵינוֹ מְדַבֵּר, הֲרַגַע שְׁאָדָם לֹא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל הַצְּדִיק, אָזִי אֵינוֹ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְנֹן עֲלֵינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד שְׂזֻכֵינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל.

מוֹבָא בְּזֶהֱר (אחרי ע"א:) תְּגִינֵן צְדִיקָא אֶף עַל גַּב דְּאַתְפֹּטֵר, מֵהָאֵי עֲלָמָא, לֹא אִסְתַּלַּק וְלֹא אִתְאַבִּיד מְכַלְהוּ עֲלָמִין, דְּהָא בְּכַלְהוּ עֲלָמִין אִשְׁתַּכַּח יִתִּיר מִחִיּוּ. דְּבַחֲיַיִי אִשְׁתַּכַּח בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּלַחֲדוּדֵי, וְלִבְתֵּר אִשְׁתַּכַּח בְּתַלְתַּת עֲלָמִין, וְזִמִּין לְגַבִּיּהוּ, דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד, אֵל תִּקְרִי עֲלָמוֹת, אֶלָּא עוֹלָמוֹת. זְכָאָה חוֹלְקִיהוּן. הֵינּוּ כִי בַחֲיִים חִיוֹתוֹ הוּא מְלַבֵּשׁ בְּגוּף גִּשְׁמִי, וְגוּף גִּשְׁמִי צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד, כִּי אִם הוּא פֶּה, הוּא לֹא שְׂמָה וְכוּ', וְאִם הוּא שְׂמָה, הוּא לֹא פֶּה וְכוּ', אֲבָל כְּשִׁמוּרִיד אֶת גּוּפוֹ הַגִּשְׁמִי, אָזִי נִמְצָא בְּכָל מָקוֹם יוֹתֵר מִבְּחִיּוֹ, כִּי נִפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ מִתְחַבְּרִים יַחַד, וְהוּא נִמְצָא בְּשְׁלוֹשׁ עוֹלָמוֹת יוֹתֵר מִבְּחִיּוֹ, וְלִכְנֹן הַצְּדִיק לֹא חָרַח הִסְתַּלְקוֹתוֹ הוּא נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּחִיּוֹ, וְתַלְמִידֵי הַמְּקַשְׂרִים אֵלָיו מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ עֲכָשׁוּ יוֹתֵר מִשְׁקַבְּלוּ בַחֲיִים חִיוֹתוֹ, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא נִמְצָא בְּכָל מָקוֹם וְכוּ', כִּי הָרִי הוּא הַפְּשִׁיט אֶת גּוּפוֹ הַגִּשְׁמִי וְכוּ', וְלִכְנֹן הוּא כָּבֵר לֹא מְצַמְצֵם בְּמָקוֹם פְּרִטֵי וְכוּ', וְעַל כֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּמָקוֹם שְׁמִדְבָרִים מֵהַצְּדִיק הָאָמֵת, שֶׁם הוּא נִמְצָא.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה שְׁבִיטָתְךָ תָּמִיד יִדְבְּרוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, שְׁעַל יְדֵי זֶה אֶתָּה מִמְשִׁיף אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ, שֶׁם הוּא נִמְצָא, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ח"י מוהר"ן סימן קפ"ז) קֹדֶם שֶׁיֵּצֵא מִבְּרֶסֶלַב לְאוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וְלְעֵילָא וְכוּ', בָּעֵת שֶׁיֵּצֵא מִפֶּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוֹר שֶׁהָיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלֹהֲתַפְּלֵל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְּלוּ בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיף אוֹתִי לְכָאן;

וְרֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה שְׁנַחֲזִיק אֶת עַצְמֵנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׁנַחֲזִיק אֶת עַצְמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְכָל קְבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהִחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, וְתָמִיד דִּבְרוּ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וְאֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַדְּבוּר שְׁלָכֶם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שִׁישְׁרָה בֵּינֵינוּ, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ שֶׁם הוּא נִמְצָא וְכוּ'.

וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁצְרִיכִים לְהַתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁהוּא רָצָה, וְאָמַר הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחְמָן ז"ל (בַּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר בְּאוּר הַלְקוּטִים) מִרְבֵּנוּ ז"ל יֵשׁ לָנוּ שְׁלוֹשׁ דְּבָרִים מְבָרְרִים הֶדֶק הַיֵּטֵב, הַיֵּטֵב הֶדֶק, א' לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד שְׁלִחַן עָרוּף וְלִהְיוֹת בְּקִי בַּהֲלָכָה, ב' לְהַתְבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ

בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, ג' לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְלִכְן עָלִינוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּשְׁלוֹשׁ דְּבָרִים הָאֵלוֹ.

וְעַל כָּלֵם לְרֵאוֹת מְאֹד מְאֹד לְהִתְאַחַד יַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזָק, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו מִלְחֲזָק אֶת הַזּוּלָת, שְׁזֵה הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה, וְכִמּוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ק"ו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מ"א) "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמִכְנִיס שְׁכָל בְּדָל, שְׁזֵה הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְכַנִּיס שְׁכָל בְּעֵנֵי זֶה הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי תִכֵּף וּמִיד כְּשֵׁיִשׁ לוֹ שְׁכָל לֹא חָסַר לוֹ שׁוּם דְּבָר, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א) דַּעַת קְנִיַת מָה חִסְרָתָ, הִרְגַע שֵׁיִשׁ לְאָדָם שְׁכָל וְדַעַת שֶׁהוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית מְדַרְגָה עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ד' ל"ה) "אֶתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי הִוְיָ"ה הוּא הָאֱלֻקִּים אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ", וְכָתִיב (דְּבָרִים ד' ל"ט) "וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשַׁבֵּת אֶל לְבָבָךְ כִּי הִוְיָ"ה הוּא הָאֱלֻקִּים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד", אַז כָּבַר לֹא חָסַר לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלִכְן אֲשֶׁרִי אֲנִשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׁזוֹכִים לְדַבֵּר פְּתוּחַ מֵאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִתְחַזְּקִים אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וְלֹא נוֹתְנִים שִׁפְּלוּ אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם הַסְּמִיךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אַחַד וְאַחַד לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ וְלִהְכָנִיס אוֹתוֹ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עַד שֶׁהוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְלִכְן מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד לְדַבֵּר אַחַד עִם הַשָּׁנִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁזֵה נִקְדַּת הַחֶבֶר שְׂרָצָה רַבְּנוּ ז"ל שְׁנִדְבַר בְּכָל יוֹם אַחַד עִם הַשָּׁנִי בְּעִבּוּדַת הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִחְזָקוֹ וְלֵאמְצוֹ וְלַעוֹדְדוֹ וְלִשְׁמַחוֹ וְכוּ'.

נָא וְנָא תִרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשֶׁךָ שְׁבַקְהִלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה יִשְׂרָה רַק מִדַּת הַחֶסֶד, וְאוּי וְאוּבִי לְאָדָם שְׁעוֹשָׂה רְשָׁעוֹת לְהַשָּׁנִי, הוּא בְּכָלֵל לֹא שִׁיךְ בְּקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוֹנָה, וְשִׁיעוֹזֵב אֶת

הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ יָפָה שְׁעָה אַחַת קִדְּם לִפְנֵי שְׁנוּצִיא אוֹתוֹ בְּבִזְיוֹנוֹת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ שִׁיְהִיָּה שְׁמָה רַק חֶסֶד, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, כִּי רַק עַל קֵטֵב זֶה בְּנִיתִי אֶת הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שִׁיעֲשׂוּ חֶסֶד אַחַד עִם הַשְׁנִי שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָבִיב אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימֹן בְּשַׁעֲהַ שְׁבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אַל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; כִּי עֵקֶר קִיּוּם עִם יִשְׂרָאֵל זֶה רַק בְּזִכּוֹת הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים אַחַד עִם הַשְׁנִי, וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְהַגָּאֵל בְּגֵאֵלֶת עוֹלָם.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר מִשְׁפָּרִים וּגְלִים וְכוּ' וְכוּ', אֵל תִּתְּנִי שֶׁהַסֶּמֶךְ מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה עוֹבֵר בְּכָל יוֹם קְטָנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ אֵיךְ שְׁצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלִצְאֵת מִהַעֲצָבוֹת וּמִהַמְּרִירוֹת וּמִהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְלִבּוֹא לִיְדֵי שְׂמִחָה אֲמִתִּית, וְעֵקֶר הַעֲצָה לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוֹת עִם שְׂאֵר גִּשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רְצָה מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת בֵּין אֲנָשָׁיו, וְאָמַר (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן קפ"ז) קִדְּם שִׁיְצָא

מְבַרְסֵלֵב לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלֵּק שֵׁם לְעִילָא וּלְעִילָא וְכוּ' וְכוּ', בַּעַת שְׂיַצָּא מִפְתַּח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הַעֲגָלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהֵנִיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוֹר שְׁהִיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכֹנֶנָה, תִּוְכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכֹאן;

רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שָׂרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁנַחְזִיק אֶת עַצְמֵנוּ בַּיַּחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׁנַחְזִיק אֶת עַצְמֵנוּ בַּיַּחַד, וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׂבַכְל קְבוּץ שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים שֶׁהִחְזִיקוּ אֶת עַצְמָם בַּיַּחַד, וְתָמִיד דִּבְרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְכָל זֶה אָמַר לְהַגְבֵּרִים שְׂיַחְזִיקוּ אֶת עַצְמָם בַּיַּחַד וְיִתְפַּלְלוּ בַּיַּחַד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ, אֲבָל הוּא גַם הִתְבַּטָּא לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ וְאָמַר לָהֶם "מִדּוּעַ אַתֶּם לֹא עוֹשִׂים אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם לְחִסְדוֹת?" כִּי הוּא רָצָה שְׂגַם הַנָּשִׁים יִהְיוּ מְקַשְׂרוֹת אֵלָיו, וְאַנִּי בְּטוֹחַ שְׂזֻכִּית כָּבֵר לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וְהַרְגַּשְׁתָּ אֶת טַעַם רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל אִשָּׁה שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, מְרַגֶּיֶשֶׁה שְׂמָה הַתְּעוֹרְרוֹת נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד שְׂאֵי אִפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְאַף אֶחָד.

הַכֵּלֵל שֶׁהֶעֱקַר תְּחִזִּיקֵי אֶת עַצְמָן בַּיַּחַד עִם נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וּבִפְרָט בְּעַרְבֵי הַשְּׂמֻחָה לְשִׂמְחַת יַחַד, כִּי בְּזֶה הַעוֹלָם צְרִיכִים לְעֵבֶד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׂעוֹבֵר, וְאֵי אִפְשָׁר לְבָרַח מִזֶּה אֲלֵא אֶל תוֹךְ הַשְּׂמֻחָה, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמִצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן אִשְׂרֵי הָאִשָּׁה שְׂשִׂמַחַה הַיּוֹם וְלֹא

דוֹחָה אֶת הַשְּׂמִיחָה עַל מָחָר, כִּי כִּף אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"ז א) "אֵל תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי לֹא תִדְעַע מִה יֵלֵד יוֹם", וְאֵל תִּקְחֵי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת וְתִשְׁאַלֵי לְעֶצְמֶךָ מִה כִּבֵּר יִהְיֶה כְּשִׁתְּהֵי שְׂמִיחָה? אֵל תִּאמְרֵי זֹאת, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, גְּאֻלַּת הַנַּפְשׁ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים ס"ט י"ט) "קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה", וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע כְּמוֹ שִׁיְהִי הַגְּאֻלָּה הַכְּלִלִית לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּף לַעַת עֲתָה צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְגֹאֹל אֶת נַפְשׁוֹ מִהַגְּלוּת הַמֶּר, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תִקְוַת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה הַגְּאֻלָּה.

אִם אֶפְשֶׁר לָךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל אֲשֶׁתִּי שְׁעֵדִין סוֹבֵלֶת יְסוּרִים גְּדוֹלִים, כִּי הֵחֵלְמָה לֹקַחַת הַרְבֵּה זְמַן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנִיק וְחַכִּים ... גִּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ס"ד) צְרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינּוֹק דֶּרֶךְ אֶרֶץ מְנַעֲוֵרָיו; כִּי אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה הַעֲקֹר דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְאָמַר אִם קָסְרִין וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ שְׁאֲנִי מְלַמֵּד אֶת אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת יְלִדְיָהֶם אֵלַי לְלַמֵּד פֶּרֶק בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְלִכְּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֵיךְ מִפְּרִים אִם אֶחָד הוּא יֵרָא שְׁמִים? אִם הוּא בַּעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִזְמָא פו). עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים

ו' ה') "וְאֶהְבֶּתְּ אֶת הַיְיָ אֱלֹהֶיךָ" שִׁיְהָא שָׁם שָׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יַדְךָ, שִׁיְהָא קוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וִיְהֵא מְשָׂאוֹ וּמִתְנֹנּוּ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מָה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אֲשֶׁרִי אָבִיו שֶׁלְּמִדּוֹ תוֹרָה אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שֶׁלְּמִדּוֹ תוֹרָה, אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת שֶׁלֹּא לְמִדּוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנֵי שֶׁלְּמִדּוֹ תוֹרָה רְאוּ כִּמָּה נֶאֱמָר דְּרָכָיו כִּמָּה מְתַקְנִים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר", אָבֵל מִי שֶׁקוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְאִין מְשָׂאוֹ וּמִתְנֹנּוּ בְּאִמּוֹנָה וְאִין דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מָה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוֹנֵי שֶׁלְּמִדּוֹ תוֹרָה אוֹי לוֹ לְאָבִיו שֶׁלְּמִדּוֹ תוֹרָה אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שֶׁלְּמִדּוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנֵי שֶׁלְּמִדּוֹ תוֹרָה רְאוּ כִּמָּה מְקַלְקְלִין מַעֲשָׂיו וְכִמָּה מְכַעְרִין דְּרָכָיו וְכוּ', עֵינֵי שָׁם,

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִתְנַהֵג בְּדַרְךְךָ אַרְץ גְּדוּל, וְכֵן תִּתְמַיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְלִהְתְּמַיד בִּיּוֹתֵר בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוֹת כְּדֵי לְסַיֵּם פְּעָמִים אִין מְסַפֵּר שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְכֵן לְלַמֵּד כְּסִדְרֵן גְּמָרָא וְלְסַיֵּם ש"ס פְּעָמִים אִין מְסַפֵּר, שְׁזֵה עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל אָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אִין לְחֵם וְאִין שְׁמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מְקַרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תַלְמוּד; וְאִם תִּתְנַהֵג כְּכֵה תִרְאֶה שֶׁלְּבִסוּף אֲנִי יִקַּח אוֹתְךָ לְפָה, וְתִגְדֵּל יִרְא שְׁמַיִם גְּדוּל מְאֹד.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֵה יְסוּד גְּדוּל בִּיְהוּדוּת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם.

א' רנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמֹחָה חֵלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שֹׁמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרֹוב הַבְּלָבוּלִים שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שֶׁכָּל אַחַת שֶׁעֲבָרָה מֶה שֶׁאַתְּ עֹבֶרֶת וְכוּ', גְּרוּשִׁין וְנִשְׂאָרֶת לְבַד שְׁנַתִּים וְחֻצֵי, וְכָל הַרְגָשֵׁי אֲשֶׁמָּה נִכְנַס בְּךָ וְכוּ', זֶה מֶה שֶׁעוֹבֵר אוֹתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ', עַד שֶׁאֵין לָךְ זְמַן לְחַשֵּׁב עַל הַעֲתִיד שֶׁלָּךְ, כִּי אֶת עַדִּין צְעִירָה וַיֵּשׁ לְפָנֶיךָ עוֹלָם מְלֵא וְכוּ',

וְלִכֵּן תִּרְאִי לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ וְלִשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֲסָרוֹן גְּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם. אָבֵל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְּדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אִם הִיָּה זוֹכֵר כָּל מֶה שֶׁעֹבֵר לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עֲצָמוֹ לַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשׁוּם אִפְן, גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אָבֵל

עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מֵה שֶׁעָבַר וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, אַל תִּסְתַּכְּלֵי עַל הָעָבֵר וְכוּ', תִּסְתַּכְּלֵי רַק קְדִימָה וְתַעֲשֵׂי כָּל מַה שֶׁבִּינְךָ רַק לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתֵרָאֵי שְׂיֵהִיָּה לְךָ בְּקִרְוֵב מְאֹד יְשׁוּעָה גְּדוּלָה מְאֹד.

אַתָּה לֹא צְרִיכָה לְהִסְתַּוֵּבב בְּשׁוּם מְקוֹם לְבַקֵּשׁ תְּקוּנִים וְכוּ' עַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁלְּךָ שֶׁתְּמִיד תִּהְיִי שְׂמִיחָה וְעַלִּיזָה עִם פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת וְכוּ' וְכוּ', תְּמִיד חִיוֹךְ עַל הַפְּנִים, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְצָאֵי חֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיךָ, וְהַכֵּל יִפְתַּח לְפָנֶיךָ וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיֵהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רנה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז רַק לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה שְׂאֵתָה זֹכָה לְלַמֵּד כָּל כֶּף הַרְּבֵה תוֹרָה, כִּי אֵין שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הַתוֹרָה, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל לִזְמַד תוֹרָה, רְאוּי לֹו לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתוֹרָה וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא הם אָחַד, וְאֵין עוֹד הַצֵּלַת הָעוֹלָם כְּמוֹ לְמוֹד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּא נח) עַל הַפְּסוּק (יִרְמְיָה ל"ג) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי" אֵיזְהוּ בְרִית שְׁנוּהַג בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה? זוֹ תְּלַמּוּד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שם) "כִּה אָמַר הָיְיָ"ה אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת בְּרִיתִי הַלַּיְלָה גַּם בְּרִיתִי תִפְרַ אֶת דָּוִד עַבְדִּי" וְגו', וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת הָיְיָ"ה חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה" וְאִף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח תּוֹרַה שְׁבַעֲל פֶּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זָרַעַם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר הָיְיָ"ה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ" וְגו' וְלֹא כְּתִיב מִמֶּךָ אֶלֶּא מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרַעַךָ וּמִפִּי זָרַעַךָ.

לְלַמַּד חֻמֶּשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ זֶה דָּבָר הַכְּרָחִי וְזֶה סִגְלָה לְאִרְיֻכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאִרְיֻכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו, וְאוֹמֵר הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דֵּב מִבְּעַלְזָא זי"ע שְׁבִיּוֹם שְׁאָדָם לוֹמַד חֻמֶּשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּיוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יִחָטָא, וְלְמוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת זֶה פְּשוֹט הוֹרַג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרִי, וְדָף הַיּוֹמִי גְמָרָא זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְסִפֵּר "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן" זֶה פּוֹתַח אֶת הַגִּידִים הַסְּתוּמִים וְכוּ', וּמְכַנִּים בְּאָדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּפּוֹתַח לוֹ אֶת הַמַּח וְהַדְּעַת וְהַשְׁכָּל לְהַבִּין בְּגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְסִפֵּר "לְקוּטֵי הַלְּכוֹת" זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁאֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְקוֹת בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה בְּכָל רֵגַע מְמַשׁ מֵרׁוֹב הַטְּרָדוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁעוֹבֵר עַל כָּל בְּנֵי אָדָם.

ובכולל אתה צריך ללמד מה שהם לומדים כגון איזה מסכתא בעיון רב עם מפרשים, ותחזור עליה כמה וכמה פעמים, ועל ידי זה תצליח, העקר לרשם בכתב כל מה שאתה לומד בעיון, כי על זה אמרו (כתבות ע"ז:): אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו; וכתב המהרש"א שזה סובב על כתיבה שכותב כל מה שלומד בעיון, וזה ישאר לו במחו, כי מה שכותבים ורושמים לעצמו זה נשאר לו לזכרון.

והעקר לא להתבלבל משום דבר, רק להיות בשמחה עצומה, כי השמחה זה הצלחה של האדם, והסמ"ך מ"ם שובר את האדם תמיד בספקות ובלבולים, ונדמה לו שעדין לא יצא ידי חובתו, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ותקפיד מאד להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שישרה שלום בתוך ביתך, ותכבדו ותיקרו אחד את השני ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ד' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מֵה שְׁמִדְלִיקִים בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת גְּרוֹת וְכוּ', זֶה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת
אוֹר הַשְּׁבֵת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְזֶה מְנַהֵג עִתִּיק וְיֵשׁ בְּזֶה חֲלוּקֵי
מְנַהֲגִים, אֶחָד מְדֻלֵּק חֲמֵשׁ גְּרוֹת נֶגֶד נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה,
וְאֶחָד מְדֻלֵּק אַרְבַּע גְּרוֹת נֶגֶד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם הַיְי"ה, וְאֶחָד מְדֻלֵּק
שְׁתֵּי גְרוֹת כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ שְׁמוֹר וְזִכֹּר, וְכֹל זֶה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת
וְאוֹר הַשְּׁבֵת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְזֶה מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, וְאַצְלָנוּ הַמְנַהֵג
לְהַדְלִיק רַק גַּר אֶחָד, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יַחְזִיק כְּפִי שְׂרָאָה אֶצֶל אֲבוֹתָיו.

אָבֵל כֶּף סֶתֶם לְהַדְלִיק גְּרוֹת בְּבֵית לְצַדִּיקִים, אֵין זֶה עֲנִיֵן כָּלֵל,
אֵלֹא אֲדַרְבָּה יֵשׁ בְּזֶה סִכָּנָה חֵס וְשְׁלוֹם שְׁלֵא יִהְיֶה דְלָקָה וְכוּ',
וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל דְּבַר זֶה.

רַק תִּהְיֶה תְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה וְתַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַשְּׂמִחָה,
שְׂזֶה מִרְחֻבֶת אֶת הַדַּעַת, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחַ דְּרֻכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשִׁלְחָה, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת וּבְעֵלְךָ צָרִיכִים לְדַעַת אֶת חֲמַר הָעוֹוֹן שֶׁל נְדָה, אֲשֶׁר זֶה
אֵינוֹ צָחוּק כָּלֵל, אֵלֹא זֶה גּוֹבֵל עִם עֲנֵשׁ כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן,
וּמוֹבָא (זֶהר שְׁמוֹת ג): שְׁעוֹוֹן אֲסוּר נְדָה דוֹחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָעוֹלָם,

וגורם לידי רעות רבות שיבואו בעולם, ובני אדם צועקים ולא שומעים את קולם, מאן דשכיב בנדה, בגין דלית מסאבו תקיף בעלמא בר מסאבו דנדה. מסאבו דנדה קשיא מכל מסאבו דעלמא, אסתאב איהו, וכל דמתקרבין בהדיה יסתאבון עמיה, בכל אתר דאזלין אתדחייא שכינתא מן קמיהו. ולא עוד, אלא דגרים מרעין בישין על גרמיה, ועל ההוא זרעא דיוליד, דכיון דיקרב בר נש לגבי נדה, ההוא מסאבו דליג עלוי, וישתאר בכל שייפין דיליה, זרעא זרעא דיוליד בההוא שעתא, משכין עלוי רוח מסאבו. וכל יומי יהא במסאבו, דהא בנינא ויסודא דיליה איהו במסאבו רב ותקיף מכל מסאבא דעלמא, דמיד דקריב בר נש לגבי נדה, ההוא מסאבו דליג עלוי, דכתיב, (ויקרא ט"ו) ותהי נדתה עליו. [מי ששוכב עם נדה צריך לדעת שאין טמאה יותר חזקה בעולם מטמאת הנדה, וטמאת הנדה קשה מכל טמאות שבעולם, הוא נטמא וכל מי שמתקרבים אליו נטמאים עמו, וכל מקום שהוא הולך נדחה השכינה מפניו, ולא עוד אלא גורם צרות רעות רבות על עצמו ועל אותו זרע שיוליד, שכיון שיקרב אדם לנדה אותה טמאה קופצת עליו ונשארת בכל איבריו, אותו זרע שיוליד באותה שעה מושכים עליו רוח הטמאה, ובכל ימיו יהיה בטמאה, שהרי הבנין והיסוד שלו הוא בטמאה רבה, ויותר חזקה מכל הטמאות שבעולם, שתכף מיד שאדם קרב אל נדה אותה טמאה קופצת עליו, כמו שכתוב (ויקרא ט"ו כ"ד) "ותהי נדתה עליו"].

והנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, הכל יכולים לתקן אם רק רוצים באמת לחזור בתשובה שלמה, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, ומכל עוון וחטא יכולים לחזור בתשובה, אבל

צריכים לדעת את חמור העוון הזה, וגם מה שגורם להתינוק שנולד על ידי אסור נדה, שרויח הטמאה שורה עליו.

יודוע שרפנו ז"ל הבטיחנו בחיינו אשר מי שיבוא אצלו אחר הסתלקותו הינו אל ציונו הקדוש בעיר אמינ ויתן פרוטה לצדקה עבורו ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים תקון הכללי, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יוציאו מהשאל תחתית, וזה טוב על כל מיני פגמי הברית רחמנא לישזבן.

ולכן אם את ובעלך יכולים לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ולבקש הרבה ממנו יתברך שבזכות הצדיק הקדוש הזה שימחל לך, אז ושכ ורפא לכם, ועקר התשובה הוא קבלה לקבל על עצמו שלא יעשה עוד, כמובא ברמב"ם (פרק ב' מהלכות תשובה הלכה ב') ומה היא התשובה הוא שיעזב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמר בלבו שלא יעשה עוד שנאמר (ישעיה נ"ה) "יעזב רשע דרכו" וגו' וכן יתנחם על שעבר שנאמר (ירמיה ל"א) "כי אחרי שובי שובי נחמתני" ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנאמר (הושע י"ד) "ולא נאמר עוד אלקינו למעשה ידינו" וגו' וצריך להתודות בשפתיו ולומר ענינות אלו שגמר בלבו; ובפרט כשזוכים להתודות בציון רבנו ז"ל, שזה דבר גדול מאד מאד, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם תקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים לפני הצדיק יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; עין שם, ולכן המקום הכי טוב הוא לנסע אל ציון

רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן שֶׁהִבְטִיחֵנוּ הַבְּטָחָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַסּוֹלַח לְעַם יִשְׂרָאֵל יִסְלַח גַּם לָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שְׂמֵצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה מֵהַחֲמוּרָה שֶׁבַחֲמוּרוֹת, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שֶׁבַחֲמוּרוֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאִמְרוּ (קִדּוּשֵׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּיֵן הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אִמֵּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוֹנִי; רוֹאִים מְזֵה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִמְרוּ (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׂיכְבֵּד אָב וְאִם.

וְכַתֵּב הַרְמַב"ם (פְּרָק ה' מֵהַלְכוֹת מְמָרִים סִימָן ט"ו) כָּל הַמְבַזֵּה אָבִיו אוֹ אִמוֹ אֶפְלוּ בְּדַבְרֵיהֶם וְאֶפְלוּ בְּרַמְיֻזָּה הֲרִי זֶה אָרוּר מִפִּי הַגְּבוּרָה, שְׁנֵאֲמַר (דְּבָרִים כ"ז ט"ז) "אָרוּר מִקְלָה אָבִיו וְאִמוֹ", וְהֲרִי הוּא אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ל' י"ז) "עֵינַי תִּלְעַג לְאָב וְתִבְזוּ לִיקָהֵת אִם" וְגו', וַיֵּשׁ לְבֵית דִּין לְהַכּוֹת עַל זֶה מִכַּת מְרֵדוֹת וְלַעֲנֹשׁ כְּפִי מֵהַ שְׂיֵרָאוּ; וּמוֹבָא (סְפָר חֲרָדִים

פָּרַק ט' סִימָן ל"ה) שְׁאֵפְלוּ אִם מִבְּזָה אוֹתָם בְּלִבּוֹ בְּלִבְדּוֹ, הָרִי הוּא בְּכָלֵל אֲרוּר זֶה, עֵינַי שָׁם.

דָּבָר אֶחָד אֲנִי יִכוֹל לְהַגִּיד לָךְ כִּי אֵין הָעוֹלָם הַפָּקָר, וּכְתִיב (וַיִּקְרָא א' ב') "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן" מ'פ"ס' שְׁזָה רָאשֵׁי תִבּוֹת מ'דָּה כְּנֶגֶד מ'דָּה, הֵינּוּ מֵהַ שְׁעוֹשִׁים לְהַהוֹרִים מִקְבָּלִים חֲזָרָה אַחֵר כֶּף מֵהִילָדִים שְׁלוֹ, וַיְהִיָּה מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינִם נֶעְנִים, וְלִכֵּן זָכַר גַּם זָכַר מְלִבְדּוֹ הָעוֹוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, תִּקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה מֵהִילָדִים שְׁלָךְ כֶּפֶל כֶּפֶלִים, וְלִפְעָמִים גַּם אֲרֻבַּע וְחֲמִשׁ פְּעָמִים כִּכָּה, וּפְשׁוּט תִּשְׁתַּגַּע מְרוּב הַצָּרוֹת שְׁהִילָדִים יַעֲשׂוּ לָךְ וְכוּ', וְלִכֵּן עֲצַתִּי אֲמוּנָה שְׁתִּבְקַשׁ עֲכָשׁוּ סְלִיחָה מֵאַבָּא וְאַמָּא, וְתִתְחִיל לְכַבֵּד אוֹתָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה וְשָׁב וּרְפָא לָךְ, כִּי אִם לֹא זָכַר וְגַם זָכַר שְׁתִּקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה מֵהִילָדִים שְׁלָךְ בְּצוּרָה כָּל כֶּף חֲמוּרָה שְׁפֹשׁוּט תִּשְׁתַּגַּע מְרוּב הַצָּרוֹת שֶׁהֵם יִבְיֵאוּ עָלֶיךָ.

בְּנֵי אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁהָעוֹלָם הַפָּקָר, הֵם מְצַעְרִים אֶת אַבָּא וְאַמָּא וְחוֹשְׁבִים מֵהַ כֶּבֶר יִהְיֶה? וַיֵּשׁ לָהֶם מְלֵא טְעָנוֹת עָלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁמָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְהַהוֹרִים שְׁלוֹ, הוּא יִקְבַּל חֲזָרָה מֵהִילָדִים שְׁלוֹ שְׁכָל כֶּף יַצְעֲרוּ אוֹתוֹ עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ כְּדָאֵי לְחִיּוֹת מְרוּב צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שְׁהִילָדִים יִגְרָמוּ לוֹ, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תַעֲשֶׂה כֶּבֶר תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתִבְקַשׁ מֵהַהוֹרִים שְׁלָךְ סְלִיחָה וּמְחִילָה, וְתִתְחִיל לְהִתְנַהֵג אִתָּם בְּכַבוֹד גְּדוּל מְאֹד, וְאֲזוּ וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשִׁלַח, ד' שְׁבֹט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּשִׁבְתַּי מְאִיר אֹרֹךְ יִתְבָּרַךְ בְּהִתְגַּלוּת נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים כָּלָל, וְלִכֵּן אֲזִי הַזְּמַן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁרוּצִים, וּבְיָדָאֵי בְּשִׁבְתַּי צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הָעֵקֶר עַל רוּחַנִיּוֹת, וְאֶפְלוּ אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ שִׁיחֶיהָ עֲבוּר שְׁיוּכַל לְעַבֵּד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת רוּחַ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל צְרִיכָיו בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מָה שֶׁהִחְמִירוֹ כָּל כֶּךָ לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְתַּי עַל צְרִיכִים פְּרִטִיִּים וְכוּ' וְכוּ', זֶה תְּפִלָּה מְסֻדָּרֶת שְׁמִתְפַּלְלִים בִּימֹת הַחֹל, זֶה אֲסוּר לְבַקֵּשׁ בְּשִׁבְתַּי, אֲבָל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֹו שְׁלֵמָד אוֹתָנֹו רַבְּנוּ ז"ל, זֶה עֲנִיָּן אַחַר לְגַמְרִי, וְזֶה יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל וְלְבַקֵּשׁ גַּם בְּשִׁבְתַּי, וְאֶדְרָבָה בְּשִׁבְתַּי אֲזִי זוֹכֶה שְׁנִדְבֵּק יוֹתֵר בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֹו, כִּי בְּשִׁבְתַּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַגַּלָּה בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תַּעֲסֵק בְּעַבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֹו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה מְצִינּוּ בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּטִּין ז.) שְׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי אָדָם הָעַמְדִים עָלַי וּבִידֵי לְמַסְרָם לְמַלְכוּת מַהוּ שְׁרִטְט וְכַתֵּב לִיָּה (תְּהֵלִים ל"ט ב) "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַכִּי מִחֲטוּא בְלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם בְּעַד רִשְׁעִי לְנִגְדִי", אִף עַל פִּי שְׁרִשְׁע לְנִגְדֵי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם, שְׁלַח לִיָּה קָא מְצַעְרֵי לִי טוֹבָא וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שְׁלַח לִיָּה (תְּהֵלִים ל"ז ז) "דוּם לְהוּי"ָּה וְהַתְּחוּלִל לוּ" דוּם לְהוּי"ָּה וְהוּא יְפִילֵם לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְׁכֵּם וְהַעֲרַב עֲלֵיהֶן הַמְדַרְשׁ וְהֵן כְּלִין מְאֲלִיָּהֶן הַדְּבַר יֵצֵא מִפִּי רַבִּי אֶלְעָזָר וּנְתַנְוּהוּ לְגַנִּיבָא בְּקוּלָר וְכוּ', הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׁאָם אֶחָד מְצַעַר אוֹתְךָ, תִּקְפִּיד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּעָרֵב וּבְבִקֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהַשׁוֹנְאִים שְׁלָךְ יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

אַתָּה צָרִיךְ רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁתַּהֲיֶה נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁלֹא תְרַגִּישׁ שׁוּם דְּבַר אֶלָּא אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שְׁתַּהֲיֶה נִכְלָל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ כֵּן תִּרְאֶה שְׁיִפֵּל כָּל הָרְעוּת עַל שׁוֹנְאִיךָ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ב) מִי שְׂרֹדֵף אֶת חֲבֵרוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא עָלָיו רָעָה כְּדֵי שְׁיִשְׁכַּח אֶת חֲבֵרוֹ מְלֻרְדָּף אוֹתוֹ;

ולכן עצתי אמונה שלא תכנס עם הרשע שרודף אותך בשום וכוונים, אלא ברח לך רק אליו יתברך, ואז תראה איך שיהכל יתהפך על ראשו, ומה עשו כל הצדיקים במשך כל הדורות שקמו עליהם רשעים ארורים ורדפו אותם בכל מיני רדיפות על לא דבר, והוציאו עליהם דבה ושקרים שלא עלתה על לבם כלל וכו' וכו', שתקו לגמרי, ועל ידי זה לבסוף הרע נתהפך על הרודף, ויש לומר (תהלים ק"ז) 'ישלח ד'ברו וירפאם וימלט מ'שחיתותם, ראשי תבות ידוים', הרגע שאדם שולח את דבוריו (הינו שאינו מדבר), וירפאם (כבר יש לו רפואה כי רוב הצרות באים לאדם מחמת רבוי הדבור, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט) שעל ידי הדבור שאינו צריך, נלחץ לו המוח, ולכן כשאינו מדבר, יש לו רפואה), ועל ידי זה וימלט משחיתותם, (יתבטל כל השחיתות שיש בזה העולם, כי הכל משחת, ולא כדאי אפלו להתחיל להתערב עם בני אדם, שכלם משחתים), ולכן מה לך להפנס בוכונים או במריבות עם השונא שלך, שתק שתק וכו' וכו', ותראה איך שהוא יפל לבד, כמאמרם ז"ל (שבת ל"ב.) שבקיה לרוי'א דמנפשיה נפיל; ופרש רש"י שבקיה לרוי'א, הנח לשכור, אינך צריך להפילו שהוא יפל מאליו.

הקדוש ברנך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ויתהפך הכל לטובה, ותצא מכל הצרות שלך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ד' שבט ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין אותך, את צריכה להיות הכי מאשרת בחייך וכו' ובלסוף את ממשיכה על עצמך עצבות ומרירות ודכאונות וכו', עד שאת נחשבת להכי אמללה בעולם וכו', מה אתך, הקדוש ברוך הוא נתן לך שתי ילדים חמודים, את צריכה לרקד בכל יום מרוב שמחה על החסד חנם שעשה לך הקדוש ברוך הוא, ונתן לך מתנות כאלו, למה את צריכה לעשות עוד פעלות לעוד ילדים וכו'? את צריכה רק לבקש את הקדוש ברוך הוא ברחמים ובתחנונים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ו) אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך יתן ואם לאו, וזה (אבות פרק ב') 'אל תעשה תפלתך קבע', מלשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב) 'וקבע את קבעיהם נפש'. הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפלתו, כי זה הוא תפלת קבע שלוקח הדבר בחזקה בגזלה, רק יתפלל ברחמים ותחנונים.

רוב בני אדם גורמים לעצמם צרות ויסורים ועגמת נפש בחנם, במקום להסתפל על חצי כוס המלאה, הם תמיד מסתפלים על חצי כוס הריקה וכו' וכו', ומפל שפן וכל שפן שלך יש תהלה

לֹאֵל כּוֹס מְלֵאָה שְׁתֵּי יְלָדִים חֲמוּדִים וּבְעֵל טוֹב, וְאַתֶּם מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, בְּזֶה רְאוּי לְכֶם לְרַקֵּד מְרוֹב שְׂמֻחָה וּלְהַרְבּוֹת בְּחֶסֶד אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כַּמֵּאֲמָרִם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשֵׁעַ רִמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֵׂי כָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְתִכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמֻחָה וְעַלִּיזָה, מְתַרַחֶבֶת דַּעְתָּה וִיכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףֵהּ הַשְׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְתַפְסִיקֵי מְלַעְשׂוֹת פְּעֻלוֹת גְּשָׁמִיּוֹת עַל עוֹד יְלָדִים וְכו' וְכו', אִם יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן וְכו', לֹא צְרִיכִים לְהִסְתַּוֵּבֵב מִמְרַמְרַת וּמְדַכָּאת וּלְחַפֵּשׂ מִתַּחַת לְאֲדָמָה בְּעִוֹת וְכו' וְכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמַחָה חֵלֶק
ב' סִימָן א) מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, כִּי הַשְּׂמַחָה
זוֹ הֵיאֵצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מַחְדִּיר בְּאָדָם מְרִירוֹת וְעֵצְבוֹת
וְדַכְאוֹן, כִּדִּי לְאֵבֶד מִמֶּנּוּ אֶת תְּקוּנָתוֹ וְכוּ', כִּי אִם אָדָם הֵיךָ תָּמִיד שֶׁשׁ
וְשְׂמֵחַ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, אֲזִי הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֵצְמוֹ
הָאֵרֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ נֹאמֵר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז)
"עֲזוּ וְחִדְדוּהוּ בְּמִקְוָמוֹ", וּבְכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ הוּא יוֹתֵר מְקָרֵב אֵל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְמַלֵּא אֶת חֲסֵרוֹנוֹ, וְלִהְפֹךְ כְּשְׂאָדָם הוּא בְּעֵצְבוֹת
וּבְמְרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן, הוּא מִתְרַחֵק מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִתְרַבָּה
חֲסֵרוֹנוֹ, וְלִכֵּן רְאֵה מֶה לְפָנֶיךָ, הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ
וְלִהְכִנִּיס אוֹתָךְ בִּיאוֹשׁ גָּמוֹר, כְּאֵלוֹ שְׂאָתָה לֹא שׁוּה לְשׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשְׂמַחָה עֲצוּמָה,
וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֵצְבוֹת וְהַדַּכְאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי

הַסְמָךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְיוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֵצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְאִתָּהּ צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֵצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הִרְגֵּל אֶת עֵצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רִיחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִי הָאִישׁ שֶׁחֹזֵק בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

וְאֵל יִפְתָּה אוֹתָךְ יִצְרָךְ כְּאֵלוֹ שְׂאִתָּה עָרוּם לְגַמְרֵי וְכוּ', אֵין לָךְ שׁוֹם מִצְוָה וְכוּ', תִּלְעַג לוֹ כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַּח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפֹלוֹ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרִמּוֹן; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ה') תְּנִי בְשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאָה מִצּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָהּ וְלֹאֲחֵרִיָּהּ, וְאוֹכֵל אֶת פִּתּוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָהּ וְלֹאֲחֵרִיָּהּ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֵשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מִצּוֹת וּמְבָרֵךְ עָלֶיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמִּצּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמִזְוָה בְּפִתְחוֹ, מְלָה בְּבִשְׂרוֹ, אֲרַבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבַּע בְּיוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנָה מִלֵּאךְ הַיְיָ" סָבִיב לִירְאֵוֹ וְיִחַלְצֵם".

וְלִכֵּן רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְיָ, וְתַהֲיֶה רַק שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עִם
כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִרְגָּשׁ כָּל מִינֵי נַעַם בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֵלְתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְכֻמוֹת סא.) עַל הַפְּסוּק (יחזקאל ל"ד
ל"א) "וְאֵתָּן צֵאֲנִי צֵאֵן מִרְעִיתִי אָדָם אָתָּם", אַתָּם קְרוֹיִין אָדָם וְאֵין
הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים קְרוֹיִין אָדָם; אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁכָל בְּרַ יִשְׂרָאֵל הוּא
עוֹלָם מְלֵא, וּבְזֻכּוֹתוֹ עוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת,
וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַעֲלָתוֹ בְּשָׁמַיִם, לֹא הִיָּה נִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבַר, אֶלֶּא
הִיָּה מְאֹד מְאֹד נִזְהָר עַל כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שְׁלֹו, כִּי בְּאַמְתָּ, נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל חֲצוּבוֹת מִתַּחַת כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְכָל נִשְׁמָה יֵשׁ לָהּ שָׂרֵשׁ לְמַעְלָה
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (תְּחִי מוֹהֲרֵ"ן סִימֵן תק"ד) מַעֲנִין
הַפְּלִגַת גְּדֵלֶת הָאָדָם אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵלְתוֹ וְכוּ', כְּשֶׁהָאָדָם
עוֹשֶׂה כֶּף בְּיַדּוֹ נַעֲשֶׂה כֶּף בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וּכְשֶׁעוֹשֶׂה כֶּף בְּיַדּוֹ
נַעֲשֶׂה כֶּף בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "וּוֹאֵס טִיִּיטֵשׁ
אֲמַעֲנֵשׁ אֲזוֹ עַר טוֹט אֲזוֹי אֲמַאךְ מִיט דְּעַר הָאָנְד, ווערט אַזוֹי גִּיטאַן
אֵין כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֵין אַז עַר טוֹט אֲזוֹי אֲמַאךְ מִיט דְּעַר הָאָנְד, ווערט

אזוי גיטאן אין כל העולמות", כי אי אפשר לתאר ולשער את גדלת בר ישראל שהוא בן להקדוש ברוך הוא, והוא קשור והדוק לכל העולמות, שאי אפשר להסביר את זה בשכל אנושי כלל, ואמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן תק"ה) "אז מע זאל איבער קערן אמענטשן, וואלט מען גיזעהן וויא אין איטליכן אדעריל הענגען אלפי אלפים ורבי רבבות עולמות". אם היו מהפכין את האדם (רצונו לומר לראות את פנימיותו) היו רואין שבכל גיד וגיד מגידו תלויים אלפי אלפים ורבי רבבות עולמות;

הרי שלך לפניך מעלת כל בר ישראל, ומכל שכן כלליות נשמות ישראל תתאר לעצמך מעלתם גדולה, והם הרב כי מה לנו ולאמות העולם? הרי אנו אומרים בכל יום בתפלה "וכל הגויים כאין נגדך", כי הם לא נבראו אלא לשמש את עם ישראל, ועקר הבריאה שברא הקדוש ברוך הוא את כל העולם הזה, וכל העולמות למעלה למעלה וכו', זה רק בשביל נשמות ישראל שקבלו את התורה, ולכן הם הרוב, ואני לא מבין מה שאלתך? אדרבה כל הגויים כאין לפניך, וראינו ושמענו את רשעות הגויים שהם כחיות טרף, הורגים ורוצחים, וגונבים וגוזלים וכו', ולא יוצא מהם שום נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ואדרבה הם כמו קוצים הסובבים את האילן של הפרות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) אלמלא העלים לא היו יכולים הפרות להתקיים, כמו כן אמות העולם נבראו לשמש את ישראל, ולכן הזכיות של עם ישראל הם כחול אשר על שפת הים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנוֹזְכָה תָּמִיד לְהִסְתַּכַּל עַל הַטּוֹב
שֵׁישׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָנוּ כַח לְהַחֲזִיר אֶת כָּלם
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַצְרוֹת שֶׁלָּךְ שְׂאֲתָה סוּבַל צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת
וּמְכַאוּבִים וְסִבַּל גְּדוּל מְאֹד, זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשְּׂמִיחָה, כִּי אִם
הֵייתָ תָּמִיד בְּשְׂמִיחָה לֹא הָיָה חֲסֵר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת
כָּל כַּף בְּשְׂמִיחָה עַד שִׁישְׁכַח מְכָל עוֹנוֹתָיו, כִּי בְּאֲמַת כְּתִיב (תְּהִלִּים
ק"ד) "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בַּהֲוִי"ה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד
אֵינָם", הֶרְגַע שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשְׂמַח עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִמִּילָא נִתְבַּטַּל כָּל
הַחֲטָאִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲתָה צָרִיךְ רַק לְשְׂמַח עִם אֶשְׁתְּךָ, לְכַבֵּד
וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד)
שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֶשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוּבָלִים
צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִלְדִּיָּהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלִּידָה
וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכַאוּבִים וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה
אֶפְנִים הַקְּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם
וּלְיַקֵּרם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט).

'אוקירו לְנַשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תַּכְבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג): 'דֵּינֵנו שְׁמַגְדִּילוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמַצִּילֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֵטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוֹפוֹ, וְהַמְדַרְיף בְּנָיו וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׁיאֵן סְמוּךְ לַפְּרָקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה') "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אָהֶלְךָ"; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן צ"ד) אֵין הַבְּרָכָה מְצוּיָה בַּתּוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלָא בַשְּׂבִיל כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ.

ואתה צריך לדעת שעקר תקון הברית זה רק שמחה, כשאדם הוא שש ושמח על ידי זה הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו של פגם הברית שפגם, ועקר השפעת הפרנסה בא לאדם רק מחמת שמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך שמח'.

ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך וּמַר לְךָ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תָבוֹא לְשׁוֹם דְּבַר, אֲלָא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלָכֵן הַדְּבַר הָרִאשׁוֹן רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֹא חוֹבוֹת? אֲלָא דַע לְךָ שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מא.) אֵין עָנִי אֲלָא מַדְעַת, עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶדוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל

הַעֲלִיזוֹן, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֵלֶין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שֶׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אִמּוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שֶׁנִּבְרְאָתָּ יְהוּדִי וְשֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמֵחָ וְהָאִמּוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׁפַע וְהַפְּרָנָסָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ד' שְׁבֹט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כֵּן הוּא הָאֱמֶת, אֲנִי תָּמִיד מְעוֹרֵר אֶת אֲנָשִׁים שֶׁיִּשְׁתַּחֲפוּ בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ שְׂמָה בְּרִית, כִּי אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא מוֹפִיעַ שְׂמָה, וַיְכּוֹלִים לְפַעַל אֲזַכֵּךְ מֵהַ שְׂרוּצִים, כְּמָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְשֻׁלְּמִים שֶׁיְהִיָּה לָהֶם גְּלוּי אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא? וְהִנֵּה בְּשַׁעַת שְׁעוֹשִׁים בְּרִית, אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא נִמְצָא שְׂמָה בּוֹדָאִי, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּמְצָא בְּכָל בְּרִית, וַיִּמְחַלוּ לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאֵף שֶׁלְּצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּרִית

שְׁהוּרִים עֲדִין מְחַלְלֵי שַׁבָּתוֹת וְכוּ', וְכֵן לְפַעֲמִים גַּם הוֹרֵי הַתִּינוּק
 רְחוּקִים לְגַמְרֵי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁבְּמִקּוֹם שֵׁישׁ
 בְּרִית שֶׁם נִמְצָא אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל עַל כָּל
 עוֹנוֹתָיו.

וְהַמְקוֹר לְזֶה (עֵינֵי בְּנֵי יִשְׂשַׁכָּר תִּשְׁרִי) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֶׁם: שְׁמַעְתִּי
 שֵׁישׁ מְדַרֵּשׁ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עַל פִּי הַדְּבָרִים שֶׁאָמְרוּ בְּזֵהר
 שְׁאֵלֵיהוּ יִצְטַרֵּף לְהִיּוֹת אֶצֶל כָּל בְּרִית מְלֵה וְיִבּוֹא לְהַעֲיֵד שִׁישְׁרָאֵל
 שְׁוֹמְרִים הַבְּרִית) שֶׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כִּיּוֹן שְׁמַדְתִּי שְׁאֲנִי
 מְקַנָּא וְלֹא אוֹכַל לְסַבֵּל חֲטָא וְעוֹוֹן פֶּן יִהְיֶה אָבִי הַבֵּן הַמְּכַנִּיס
 לְבְרִית בְּעַל עֲבָרָה, וְלֹא אוֹכַל לְסַבֵּל, וְהַשִּׁיב לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הֵנָּה אֲכַפֵּר לוֹ עוֹנוֹתָיו, וְאָמַר עוֹד פֶּן יִהְיֶה הַבְּעַל בְּרִית וְהַמוֹהֵל
 בְּעַלֵי עֲבָרוֹת, וְהַשִּׁיב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲכַפֵּר לָהֶם גַּם כֵּן, וְאָמַר עוֹד
 פֶּן יִהְיֶה הָעַמְדִים שֶׁם בְּעַלֵי עֲבָרוֹת, וְהַשִּׁיב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיכְפֹר
 לְכָל הָעַמְדִים בְּבְרִית, כִּךְ שְׁמַעְתִּי שֵׁישׁ בְּאֵיזָה מְדַרֵּשׁ וְלֹא רְאִיתִיו,
 אֲבָל רְאִיתִי בְּסִפֵּר אֶחָד כֵּן גַּם כֵּן שֶׁשָּׁמַע בְּשֵׁם הַמְדַרֵּשׁ שְׁכָל
 הָעַמְדִים אֶצֶל כֶּסֶא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ מִתְּכַפְּרִין עוֹנוֹתָיו; עֵינֵי שֶׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָנוּ חֵלֶק
 בְּבְרִית הֵן שְׁאֲנַחְנוּ נִהְיֶה שְׁמָה, וְהֵן שְׁנַעֲזֹר לְהַבְּעַל בְּרִית שֶׁהוּא
 עֲנִי, כִּי כִךְ אָמַר רַבּוֹנוֹ ז"ל (סִפֵּר הַמְּדוּת אוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּעִים סִימֵן י"ב) מִי
 שֶׁהוּא רְגִיל לְסַפֵּק צְרִיכֵי סְעוּדַת בְּרִית מִלָּה שֶׁל עֲנִי, עַל יְדֵי זֶה
 נִצּוּל מִבֵּית הָאֶסוּרִין.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, וְיִמְחַל לָנוּ עַל כָּל
 עוֹנוֹתֵינוּ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק ר"נ בְּנַחַל רַפֵּט

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהוֹלִיךְ אֶת בְּנֵךְ לַחֲפָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, וְהַשְׂמִיחָה הַזֹּאת יָבִיא עוֹד שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיֶּיךָ.

בְּעֵינֵי הַמִּצּוֹת אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְהַגִּיד לְךָ, אֵתָה צְרִיךְ לְהַכִּין בְּעֵצְמֶךָ בְּמַה אֵתָה נִכְנָס, וְתִתְּנֶדַע מַה מְשַׁכְּרֶתְךָ כִּי זֶה אַחֲרֵיכֶם, גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם חָס וְשָׁלוֹם זֶה לֹא הוֹלֵךְ כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים, זֶה חֲמֵץ גָּמוּר רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, וְלֵהֲשֵׁם הַתְּשׁוּעָה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֵׁישׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאשׁוֹן לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֵלְקֵנוּ עַל "אֲשֶׁר בְּנַחַל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַבֵּית סֵפֶר וְכו', וְכֵל מֵה שְׁסָבִיב וְכו', אֲנִי מְאֹד
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵבֵן שְׁלִי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר יְסַדֵּר אֶת זֶה
עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

בְּעֵינַי הַנְּדִיבָה שְׁאֵת כּוֹתֶבֶת וְכו', אֲנִי מְקַנֶּה שְׁזֶה לֹא יִהְיֶה
כְּמוֹ שֶׁנִּתְּנָנוּ לָךְ צְמָחִים לְנִטְעָה... עֲדִין לֹא זְכִיתִי שְׁיִהְיֶה עֲשִׂיר
שְׁיַעְזוּר לָנוּ, כָּל פְּרוּטָה בָּא לִי בְּנִסִּים נְגָלִים וּבְקִשֵׁי רַב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא לְעוֹרֵר אֶת הַבְּנוֹת לְהִתְפַּלֵּל עַל הַחֲלָמַת זִוגָתִי תַחֲי' כִּי
זֶה הוֹלֵךְ מְאֹד מְאֹד לְאֵט וְעַם הַרְבֵּה יְסוּרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחָה, ד' שְׁבַט ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּזֶה אֲתָה צְרִיף לְדַבֵּר עִם הַמְּנַהֵל ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי לֹא
מִתְמַצָּא בְּזֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנוּ, וְנִזְכֶּה לַחֲנֹךְ אֶת יְלָדֵינוּ
עַל טְהַרַת הַקְדוּשׁ, וּלְהַקִּים זֶרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְבוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

זָכַר וְגַם זָכַר מַה שְּׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו:): כָּל
הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַפְּנִסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׁאַדָּם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ
הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד
הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא
בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן,
שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשִׁלַח, ד' שְׁבֻט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂזָכִיתָ לְסִים אֶת כָּל הַשָּׁס, הֵייתִי
מִיעֵץ לָךְ שֶׁתְּלַמֵּד מִסְכַּת תַּעֲנִית מְאֹה פְּעָמִים וְאֶחָד, וְתִמְשִׁיף
לְסִים שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, כִּי כִּךְ אִמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי
שִׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ תְּלַפְיוֹת) שְׁאַשֶׁר בֵּין

יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַפְנִים שָׁם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיגָרס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שֶׁמִּתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי זֶה זְכוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה לְהַנְשִׁמָּה, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ.

תִּרְאֶה לְחִכּוֹת קִצָּת וְסוּף כָּל סוּף אֲנִי יָבִיא אוֹתָךְ לְפָה, רַק תַּחֲכֶה בְּסִבְלָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָךְ עַל דְּרָךְ הַנְּכוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רע.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַבְּשׂוּרָה מִשְׂמַחַת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת מִמֶּךָ תְּמִיד.

אוֹדוֹת הַפְּצוּיִים וְהַעֲלֵאת הָאֲחוּזִים שְׂאֵת מִבְּקִשְׁתְּךָ וְכו', אֲנִי לֹא מִתְמַצָּא בְּזֶה, אֲנִי רַק מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֵלֶק ר"נ בְּנַחֵל רִצְג

רְאֵי רַק לְהִתְחַזֵּק עִם שְׁמִחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגַשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְתִרְאֵי לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ, תְּנוּחֵי הַרְבֵּה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דְּרֶךְ הַנְּכֹנֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְהַבְחִן עַל הַסִּימָנִים שְׁלֵמֵדֶת בְּטוֹר וְשְׁלֵחֵן עֲרוּךְ וְנוֹשְׂאֵי כְּלֵיהֶם בְּהִלְכוֹת נְדָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְּלִיחַ, וְשׁוֹם יִגִּיעָה שְׂמֵתִיגְעִים בְּתוֹרָה לֹא הוֹלֵךְ לְרִיק, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה שְׁסוּף כָּל סוּף תּוֹכֵל לְהִיּוֹת גַּם מוֹרָה צָדֵק, צְרִיכִים רַק הַתְּמִידָה לְהַתְּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לְךָ שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מאד מאד אני שמח שעברת את המבחן להיות סופר סת"ם אשר זה דבר גדול מאד מאד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עירוובין י"ג.) שספר רבי מאיר כשבאתי אצל רבי ישמעאל אמר לי בני מה מלאכתך? אמרתי לו לבלר אני, אמר לי בני הוי זהיר במלאכתך שמלאכתך מלאכת שמים היא, שמא אתה מחסר אות אחת או מיתר אות אחת נמצאת מחריב את כל העולם כלו; ולכן אתה צריך לדעת שאומנות הסופרות, זה מלאכה קדושה מאד מאד, ותקבל על עצמך אף פעם לא לכתב לא תפלין לא מזוזות ולא ספר תורה, בלי שתלך קדם למקוה, כי סופרות זה אומנות קדושה מאד מאד, אני מאד מקוה שתוכל להתפרנס בזה בכבוד גדול מאד.

אודות אשתך וכו', תגיד לה שלא תפחד כי רבנו ז"ל אמר "יש ענין שהכל יתהפך לטובה", והולד יתהפך ותוליד בקלות מאד ולא תדאג, רק תאמר את התפלה הזו בכל יום כמה פעמים:

רבנו של עולם חוס וחמל עלי ותקל מעלי את צער העבור והלדה, ותהיה עמי בעת הלדה, ויצא הולד לאויר העולם ברגע קטן בקלות בלי שום נזק לא לי ולא לולד, ויהיה נולד בשעה טובה ומצלחת, ובמזל טוב לחיים טובים ולשלום ולבריאות לחן ולחסד, ואני ובעלי נגדלהו לעבודתך ולתורתך הקדושה, ונאמין בך תמיד אשר אתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ואתה משגיח עלינו בהשגחה פרטי פרטית, ותשמרני והעבר שלא אהיה אני

וְהַעֲבֹר נְזֻקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאֵיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבָשָׂר, וּשְׂאֵר בְּנֵינְ הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֲלָל הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחֲלָל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כַּחַי וְרוּחִי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְף וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתַיךָ, כִּי לֶךָ הַיְוָ"ה הוֹחֵלְתִי אֶתְּהָ תַעֲנֶה הַיְוָ"ה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בַּהַיְוָ"ה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, רְצָה הַיְוָ"ה לְהַצִּילֵנִי הַיְוָ"ה אֱלֹהֵי לְעֲזֹרְתִי חוֹשֶׁה, וְאֲזַכֶּה לִילֵד בְּקָלוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוּם פֶּחַד וּכְאֹב וְצַעַר כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַפְּלֵל בְּךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהַפֵּךְ לְטוֹבָה אֶת כָּל הַמְּשַׁפֵּט, וְיִתְבַטֵּל כָּל הַדִּינִים מִמֶּךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

זְכֹר וְגַם זְכֹר מֵה שֶׁאֲמַרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בָּזָה שְׂאֵדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחְתּוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמֵשֶׁתְּלֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לֶךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רַעַג.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַת, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאֵתִי לְכַרְךָ אֲתַכֶּם בְּכִרְכַּת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הוֹלְדֵת הַבַּת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּרוּנוּ רֹב נַחַת וְדַקְדָּשָׁה מִמֶּנָּה וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אוֹדוֹת הַשֵּׁם וְכוּ', מ'ל'כ'ה' זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת כִּי ל'הוּי"ה ה'מ'לוכה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדַכֶּם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁכַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לִּהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה עֲצוּמָה שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן תִּרְאֶה לְשֻׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו). אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֻמָּה אֲפָנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם.

וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי
 הִיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתִּהְיוּ
 עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת ס"ג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצֵלַת
 אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה
 יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻסֵּידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכָרָח לְעִזּוֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם
 הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר
 הָרֵאשׁוֹן לְעִזּוֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכֹל הַמוֹבְנִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל
 דְּבָרִים אֵלּוּ מְאֹד מְאֹד, עַל אֵלּוּ שְׁמִשְׁפִּילִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי
 שֶׁהָיָה לוֹ סִכְסוּף עִם אִשְׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי,
 וְלֹא רָצָה אֶפְלוּ לְרֹאוֹת אוֹתוֹ, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּתְאַזֵּר
 בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכַר מַה
 שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַע לָךְ
 כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר
 הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֹל וּמְבֹטֵל
 אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא
 לְהִכְנֵס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיף לְבִטֹל
 אֶת עַצְמוֹ כֹּל כְּלוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא יְהִיָּה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ
 תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּהָ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
 (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
 מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת".

בְּעֵינֵי הַכַּעַס שְׁבוּעַר בְּךָ וְכוּ', אֶתָּה צָרִיף לְדַעַת כִּי רַבְּנוּ ז"ל
 אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ח) שֶׁהַכַּעַס דוֹחָה מִהָאָדָם אֶת כָּל
 הַפְּרִנְסָה, וְאֶפְלוּ שְׁנִגְזַר עָלָיו שִׁיְהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי
 כַּעַס הוּא בְּמוֹ יָדְיוֹ דוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכַּעַס זֶה הַמְּדָה הַכִּי
 מְגַנָּה שָׂרָק יְכוֹל לְהִיּוֹת, עַד כְּדִי כָף שְׁאָמְרוּ בְּזִהַר (תְּצוּהָ קפ"ב).

במאי אתידע לקרבא בר נש בהדיה, או לאתמנעא מניה. [איך יכולים לדעת אם מתר להתקרב אל האדם הזה או להתרחק ממנו?], ברוגזיה ממש, ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו. [בכעסו של אדם מתודע מהות כל האדם ומתגלה מי הוא], אי הדיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרוגזוי, אתיא עליה דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למשרי תחותה ההוא אל זר, [אם אדם שומר על עצמו לא להיות בכעס כדי שלא יהיה נעקר ממנו נשמתו], דא איהו בר נש פדקא יאות. דא איהו עבדא דמאריה, דא איהו גבר שלים. [זה הוא אדם כמו שצריך להיות, הוא עבד של הקדוש ברוך הוא והוא אדם השלם], ואי ההוא בר נש לא נטיר לה, ואיהו עקר קדושה דא עלאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אחרא. ודאי דא איהו בר נש דמריד במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולאתחברא עמיה, [ואם אדם הזה לא שומר על עצמו לא להיות בכעס, והוא עוקר את הקדושה ממנו, ונכנס בו סטרא אחרא, אדם הזה הוא מורד בהקדוש ברוך הוא ואסור להתקרב אליו], ודא איהו (איוב יח) טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה, בגין רוגזיה, ואשרי בגייה אל זר. [אדם שהוא בכעס הוא עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו, דהדיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה, בגין אפו. [מי שפכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו];

ואמר האריז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שכוועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו'.

מה טוב ומה נעים באם תוכל להתפלל את התפלה הזו בכל יום כמה פעמים:

יהי רצון מלפניך הוי"ה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא טוב מלא רחמים, מלא רצון, שתהיה בעזרי, ותשמרני ותצילני מן הפעם ומן הרגז ומכל מיני קפידות. ותגן עלי ברחמיך ותשמרני תמיד. ואפלו בשעה שאבוא חס ושלום, לידי איזה פעם, תחמל עלי ברחמיך ותשמרני ותצילני שלא אפעל בכעסי שום אכזריות כלל. רק אזכה לשבר ולהפר הפעם ברחמנות, ואזכה להתגבר על יצרי לשבר הפעם ולהפך הפעם לרחמנות, לרחם דיקא ברחמנות גדולה במקום שהייתי רוצה לכעס חס ושלום. ולא יהיה בי אל זר ולא אשתחוה לאל נכר, שזה נאמר על הפועס, שנחשב כאלו עובד עבודה זרה:

רבוננו של עולם, אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולבטל מדה רעה זו של כעס וקפידות. כי כשמתחיל הפעם לבער בנו חס ושלום, כמעט אין אנו בודעתנו, וקשה עלינו לכבות אש הפעם ולכבשו. על כן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו ושמרנו והצילנו תמיד ברחמיך וחסדיך הגדולים, ועזרנו לשבר ולבטל מדת הפעם וקפידות מעלינו ומעל גבולנו, ולא נכעס לעולם, ולא אהיה שום קפדן כלל, רק אזכה להיות טוב לכל תמיד מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ד' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

איזה שדוף שיציעו לך ראה לקחת, רק תבדק שתהיה בריאה בנפשה וכו'.

מאד מאד רציתי שתלמד בכל יום מסכת תענית, ותזכה לסיים את זה מאה פעמים ואחד, וכן תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, והעולה על הכל ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות שזה הורג את היצר הרע.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי

הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנֵי פְּרוּטָה לְעַנֵּי קֶדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְּפִלִּין שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוֹב לִיתֵן צְדָקָה קֶדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַן, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֲתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּת, וְכֵן אֲתָה חוֹזֵר עַל מְסַכַּת תְּעֵנִית שְׁזָה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, רְצִיתִי שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵש"י עִם הַתְּרַגּוּם מְפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) לְעוֹלָם יְשׁוּלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאָרִיכִין לוֹ יְמָיו וְשְׁנוּתָיו, וְאָמַר

הַרְבֵּה הַקְדוּשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דָּב מִבְּעֵלְזָא זי"ע שְׁבִיּוֹם שְׁאָדָם לֹמֵד
חֻמֵּשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּיוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יִחַטָּא.

תִּקְפִיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֵה עֲרִבִית
בְּמִנְיַן דִּיקָא.

לַעֲת עֵתָה תְּחַכֶּה, בְּהַזְדַּמְנוֹת הַבָּאָה אֲשֶׁתְּדַל שְׁתִּבּוֹא לְכָאן,
אֲבָל רַק תְּחַכֶּה עוֹד בְּסַבְלָנוֹת.

הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְיִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְהַמְסַעְדָּה
תְּתַרְחֵב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת שְׁתִּזְכּוּ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם הַמּוֹן
בְּרָכוֹת שִׁיעֲשׂוּ בְּבִיתְכֶם, וְזֶה יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם לְטוֹבָה שְׁתִּזְכּוּ לְרוּחַ
רוֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת
מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

בְּעִנְיַן הַבַּת שְׁלָךְ וְכו', כִּדְאִי לָךְ לְדַבֵּר עִם הַמְּנַהֲלָת, או עִם
הַמּוֹרָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִיד עַל דְּבַר זֶה שִׁיקְרָבוּ אֶת
הַתְּלַמִּידוֹת, כִּי בְּעֶדְן שְׁלָנוּ הֵן הַתְּלַמִּידִים וְהֵן הַתְּלַמִּידוֹת שִׁיְהִיָּה

לָהֶם חֵם וְאַהֲבָה בְּהַכְּתָפָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר
עַל צַד הַכִּי טוֹב.

אֵל תּוֹנִיחֵי אֶת זֶה אֲלֵא תִכְּף וּמִיָּד תִּרְאֵי אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה הֵן
לְהַמְנַהֵלֶת וְהֵן לְהַמּוֹרָה, תִּלְמִידוֹת צְרִיכִים רַק לְקָרֵב, וְלְהַשְׁפִּיעַ
עֲלֵיהֶן חֵם וְאַהֲבָה, וְלֹא לְהִלְחִיץ אוֹתָן, וְזֶה דַעֲתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רַעַח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ד' שָׁבַט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבָר הַרֵאשׁוֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ
רַק לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוֹב כְּמוֹ שִׁמְחָה, וְכָל כֶּךָ
קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשִּׁמְחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי
קָשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים
וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן עַל שִׁמְחָה צְרִיכִים
מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי
שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמָחָר
וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצָר הַיּוֹם מְצָר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת
לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה
אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מֵהַ שְׁבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח 'את' ידך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אדך' שמח',

ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניויות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

נָא וְנָא אֵל תִּפְנִס בְּשׁוּם לַחֲץ, אֶלָּא תַעֲשֶׂה אֶת כָּל דְּבַר
בְּיָשׁוּב הַדְּעַת, וְתִרְאֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק
הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁתַּצְלִיחַ
דְּרַכְךָ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמֹחָה חֵלֶק ב' סִימָן א')
מִי שֶׁהוּא שֹׁמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה
לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלַל עִם כָּל הַפְּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַף
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרׁוּב
הַבְּלָבוּלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּים.

נָא וְנָא תְהִיָּה רְגִיל לְכַתֵּב לִי, וְאַז אֶכְתֵּב לָךְ בְּכָל פַּעַם, יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ד' שְׁבַט ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תִּפְנִס בְּשׁוּם לַחֲץ
שְׁבַעוּלָם, תִּשְׁתַּדְּלַל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה שֶׁזֶה מְרַחֵב אֶת הַדְּעַת, כְּמוֹ
שְׂאֵמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מִה שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִים
מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאִינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ? הוּא רַק מִחֲמַת
שְׂאִין לָהֶם יָשׁוּב הַדְּעַת, וְאִינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן, וְהַעֲקֹר לְהַשְׁתַּדְּלַל

לישב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל ענייני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחוץ לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחרה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל כן קשה לו לישב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויוכל לישב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המוח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמוחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישוב כלל וכיו, ולבוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושל א עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזו עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

אסור לך להתבלבל משום דבר, תמיד תעשה רק מה שטוב לפניך, ותראה שעל ידי זה תצליח דרכך, ובכל אשר תפנה תשפיל, ויהיה לך הצלחה מרבה.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ד' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיה שש ושמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ותהלה לאל יש לך המון נקדות טובות שאפה מעורר ומחזק ומשמח את נשמות ישראל, אשר זה מאד מאד חשוב בשמים, כמאמרם ז"ל (תענית כ"ב.) רבי ברוקא חוזאה הוה שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכי אדהכי והכי אתו הנהך תרי אתי. אמר ליה: הנהך נמי בני עלמא דאתי ניהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אינשי בדוחי אנן, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא; [רבי ברוקא מעיר חוזאה היה פעם בשוק בעיר לפט, והלך אתו אליהו הנביא, ושאל את אליהו הנביא האם יש בשוק הזה אחד שהוא בן העולם

הבא, ענה לו אליהו הנביא לא, ופתאום הם רואים מרחוק באים שני אנשים, אמר לו אליהו הנביא אלו שני האנשים הם בני עולם הבא, ורבי ברוקא היה סקרן, אז הוא רץ אליהם ושאל אותם מה העבודה שלכם? ענו ואמרו אנחנו אנשים שמשמחים ומבדחים בני אדם, אם אנחנו רואים שני בני אדם רבים ביניהם, אנחנו משלימים ביניהם, ואם אנחנו רואים אנשים עצובים, אנחנו משמחים אותם].

דע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקראת הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרבם בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבם בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזרע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתראו להתחזק ולחזק אחד את השני, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי

אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציקם ויהיה לכם פרנסה בשפע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים.

א' רפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ד' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי שאני מבין ממכתבך יש לך בעיה רצינית וכו' וכו', אבל אני לא יכול להגיד לך דברים כאלו להפריד וכו', אתה צריך לדבר אתה פתוח, אם היא לא רוצה וכו' וכו', אזי היא תשלם על זה מחיר כבד, אתה לא יכול יותר מלאים עליה וכו', כי אני רואה שזה לא תכלית לחיות ככה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחֵל שִׂיא

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצְרוּתֵיךְ דִּי, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי רוּאָה שְׂאֵתָהּ נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְלִדְעָתִי אֵתָהּ צְרִיךְ לְדַבֵּר אֵתָהּ פְּתוּחַ אוֹ לְכֹאֵן אוֹ לְכֹאֵן, וְדִי לְחַכְמָא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם וְתִזְכּוּ לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְתִהְיֶה בְּנֵי חוֹרֵינְךָ וְתִרְוֶה רֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הָעֲצָבִים וְכוּ', וְלִכְּנֵי מַתִּירִים גַּם בְּשְׁנַת אֲבָל לְלַכֵּת לְעַרְבֵי שְׂמֻחָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַנְחֶמּוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קשה לי מאד מאד הכתיבה בענין שלך וכו', וכו', כי יש לכל אדם רגש שזה בא מהלב וכו', וכן יש שכל הישר שבא מהדעת וכו', וצריך כל אדם לעבד שהדעת יהיה שליט על הלב, והשכל יהיה שליט על הרגש, ולכן אני לא יודע מה לכתב לך בענין שלך וכו', וכו', כי אני רואה שאצלך עובד הרגש מאד מאד חזק וכו', הן אמת שאני מבין טוב טוב את כל מה שעובר עליך, עם כל זאת קשה במצב כזה לתת עצה לאדם, לומר תעזבי את הכל הרי הרגש לא יתן לך, או לומר שתשתמשי עם הדעת על הרגש במצב כזה שאת נמצאת אין דעת וכו', וכו', אז קשה מאד מאד לתת עצה.

ולכן עקר העצה כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ח) שצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על עצה טובה, ולכון מאד מאד בעת שאומרים "ותקננו בעצה טובה", כידוע הספור מה שהיה רבנו ז"ל מדבר עם אחד, בתוך כך שמע אחד שהיה מתפלל תפלת ערבית ואמר "ותקננו בעצה טובה מלפניך", ואמר האדם הזה במהירות אלו התיבות "ותקננו בעצה טובה מלפניך", וענה רבנו ז"ל ואמר לזה שעמד אצלו: הראית שזה חוטף במהירות אלו התיבות "ותקננו בעצה טובה מלפניך", הלא אלו התיבות צריכין להתפלל בהתעוררות גדול ובכונה גדולה מעמקא דלבא מאד, כי זאת היא תפלה יקרה מאד מאד, כי מאד צריכין לבקש רחמים מהשם יתברך שנוזכה שיתן לנו השם יתברך עצה טובה שנוזכה לידע איך להתנהג וכו', ודבר זה מובן מאד לכל מי שרוצה להכנס בעבודת השם יתברך, ולהשאיר

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחֵל שִׁיג

יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', שְׁצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה שְׁנִזְכָּה לְעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה.

עִם כָּל זֹאת תִּרְאֵי אֲפֹלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְהַמְשִׁיךְ עִם הַשְּׁעוֹר
לְהַנְשִׁים, כִּי זֶה תִּקְוִינָךְ הַנְּצָחִי לְפָנָי הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח, ד' שָׁבֹט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה וְשָׁלֵמָה רְפוּאָה הַנְּפֹשׁ
וְרְפוּאָה הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה וְשָׁלֵמָה, וְתִרְוֵי רוֹב נַחַת
דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ וְתִהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ד' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתמסרו את נפשכם על נקדה אחת, להיות ותרנים שאחד יותר להשני, כי איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "וידבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, ובניחוד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, וההוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז

הם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בַיַּחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

זְכְרוּ הַיְטֵב בְּשַׁעַה שְׁלֹא הָיָה לָכֶם יְלָדִים, אִיךָ הֵייתֶם שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים וְכו', וּבַפֶּרֶט שֶׁהָרוּפְאִים לֹא נָתְנוּ לָכֶם שׁוּם סְכוּיִים לְהוֹלִיד יְלָדִים, וְאֲנִי לֹא עֲזַבְתִּי אֶתְכֶם וְאָמַרְתִּי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא אֶת בֵּיתְכֶם עִם יְלָדִים, וְתַהֲלֵה לְאֵל כָּךְ נִתְקַיֵּם, וְלִכֵּן לָמָּה שְׁלֹא תִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי? כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצִּיתוּ אוֹתֵי, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, ד' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיְחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

כדאי לכם לחכות עוד שנה וכו'.

העקר תשתדלו מאד מאד להבין אחד את השני, ולעזר אחד להשני, כי כך אמר החכם מכל אדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וצריכים לומר אחד להשני, ואם בכל זאת יש איזה אי הבנות וכו', או איזה ופוח וכו', יכולים לפתור את הבעיות על ידי הדברות, ולא על ידי צעקות וצרחות וקללות וכו' וכו', לא על ידי כעס והתפרציות וכו' וכו', זה רק מראה שהאדם הזה או האשה הזאת מחשבותיהם ודרכיהם הם בראש מעיניהם ולא אכפת להם מהזולת, וכך אי אפשר לחיות ביחד, וזה לא נקרא נשואין מצלחים, אלא כשלוך בחיי הנשואין, ולכן תראו לעזר אחד להשני עם הילדים, והקדוש ברוך הוא יוליך אתכם על דרך האמת, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של מי שלומד בכולל, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חיאי נשים במאי זכיינן? באקרויני בנייהו לבי כנישתא ובאתנויי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, ולכן כל זמן שהבעל יכול ללמד בכולל שימשיך ללמד, והאשה תעזר לו

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחַל שִׁיז

שִׁישָׁאָר לְלַמֵּד בְּכוֹלָל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אֶת שְׂתִיכֶם וְתִהְיֶה הַזּוּג הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלַח, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַחֲזִיק מֵעַמְד בְּכָל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל
הָאָדָם זֶה רַק נְסִיווֹנוֹת שְׁמַנְסִים אוֹתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם. לְרֵאוֹת אֵל מִי
יִפְנֶה בַּעַת צָרְתוֹ, וְלִכֵּן מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּכָל מִינֵי נְסִיווֹנוֹת, הֵן
בְּעִנְיּוֹת וְכוּ', הֵן בְּעִשְׂרֵיּוֹת וְכוּ', וְהֵן בְּיִסּוּרֵי הַגּוּף וְכוּ', וְהֵן צָרוֹת
בְּשִׁלּוֹם בַּיִת וְכוּ', וְכָל אֶחָד מְנַסִּים בְּאִפְּן אַחֵר, וְכָל הַיִּסּוּרִים הָאֵלוֹ
הוּא לְנִסּוֹת אֶת הָאָדָם אֵל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרְתוֹ וְכוּ', וְאִם אָדָם יוֹדֵעַ
אֲשֶׁר בְּכָל צָרְתוֹ לוֹ צָר, כְּבִיכּוֹל הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, אָזִי
תִּכְף וּמִיד יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנָן, וְנִמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וְכִמוֹ
שֶׁאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"נ) כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָּל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו זֶה מְשַׁגַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה
מָאד, אָזִי בְּקִלּוֹת יִקְבַּל אֶת זֶה וְלֹא יִהְיֶה שָׁבוּר, וְכֹתֵב דוֹד רַבְּנּוֹ
ז"ל (דְּגַל מַחְנֶה אִפְרַיִם - עַקֵּב) אָמַר אֲדוֹנֵי זְקֵנִי (הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע)
שְׂאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח יִסּוּרִין עַל הָאָדָם, אֲלֹא אִם כֵּן
שׁוֹלַח עָלָיו מִקֵּדָם חֲלֵי מָרָה שֶׁחָרָה עֵינֵי שָׁם.

ולכן אשרי אדם שמתחזק ביתר שאת וביתר עז רק להיות בשמחה, ולא להשבר משום דבר, כי השמחה זה רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, והסמ"ך מ"ם אורב על האדם מאד מאד על נקדת השמחה, כי מזה הוא מפחד מאד מאד, כי תכף ומיד כשבר ישראל שש ושמח עם נקדת יהדותו, אזי אין להסמ"ך מ"ם שום שליטה על האדם, כי נשמת אדם הוא חלק אלוך ממעל, והגוף שלו מכסה את הנשמה, ועקר עבודת בר ישראל לגלות את ההסתרה, ולמצא את הקדוש ברוך הוא בתוך ההסתרה, לדעת שגם הכלים הם אורות, כי גם הגוף הוא כלי להנשמה, ואז יתפרדו כל פעלי און, ומאיר בו אמתת מציאותו יתברך, ונכלל בו יתברך.

ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב) שאדם צריך לזכך את בשר הגוף שגם גופו הגשמי תרגיש אלקותו, כמו שכתוב (איוב י"ט) "מבשרי אחזה אלוך" הינו על ידי בשר הגוף יחזה גם כן אלוך הינו השגות אלקות, ואז אדם כזה הוא תמיד שש ושמח, כי יודע אשר בכל הסתרה שבתוך הסתרה, גם שם נמצא הקדוש ברוך הוא, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ו) שגם בהסתרה שבתוך הסתרה וכו', יש שם דעת גדול מאד וסתרי נסתרות, ולכן תכף ומיד כשנתגלה דבר זה כבר ישראל, אזי הוא תמיד שש ושמח, ואז נתבטל ממנו כל הקלפות והעלמות והסתרות, וזוכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך בלי שום לבושים, ואז הוא מדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו'), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה,

וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הָיָה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל, וְהָיָה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שְׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שָׁלֵם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל כָּף, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כָּף. וְכָל אֶחָד לְפִי מְעוּט שִׁכְלוֹ וְיְדִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלַהּבוֹתוֹ וְדַקְדִּיקוֹ. וְהַיְדִיעָה הַיָּא מֵהֵיִצֵּר הַטּוֹב שְׁפֵלֵב, וְהַסְתָּרַת הַיְדִיעָה הַיָּא מֵהֵיִצֵּר הָרַע שְׁפֵלֵב. וְהַסְתָּרַת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שְׁהֵיִצֵּר הָרַע מִקְשָׁה אֶת לְבוֹ לְפֹול בְּרָעָה, וּמִשֵּׁם נוֹבֵעַ כָּל הַצְּרוֹת לְאָדָם כְּשֵׁיִשׁ לוֹ סְפָקוֹת בְּאִמוּנָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְנָס בְּמָרָה שְׁחֹרָה וּבְעֵצְבוֹת וּבְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבְקִטְנוֹת הַמַּחִין וְכוּ', וְאִזּוֹ תוֹפֵס אוֹתוֹ הַסֵּמ"ךְ מ"ם בְּמִצְוֹדָתוֹ וְשׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן רָאָה לְעַבֵּד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְתַכְךָ וּמִיֵּד כְּשִׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה אִזִּי יִתְבַטֵּל מִמָּדָּךְ כָּל הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת לְגַמְרֵי, וְתוֹכֵל לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל הַנְּסִיּוֹנוֹת הַקְּשִׁיִּים וְהַמְרִים שָׂרָק עוֹבְרִים עָלֶיךָ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי כָל חֵיִךְ תִּלּוּי בְּזֶה, כִּי עוֹבְרִים בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים, לוֹלִי שְׁהִיָּה לוֹ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוֹ הָיָה נֶאֱבֵד לְגַמְרֵי, וְזֶה הַמַּעֲלָה מִי שְׁמַקְרֵב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, שְׂמֵאִיר לָנוּ אֶת הָאוֹר הַגְּנוּז הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּמְסַר אֶת נַפְשִׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁיִשׁ לְאָדָם שְׂמִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עַרְבִית בְּמַנְיֵן דִּיקָא, שְׂאִזּוֹ הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְוִי"ה עֵת רְצוֹן" אִימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי

והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב ליתן צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים;

ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום יומא נ"ט אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה

בְּחַיֵּיהֶּ, אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, שְׁאֲנִי כוֹתֵב בְּדַם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שְׁתַּהֲיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיֵּיךְ.

וּמִי יִתֵּן שְׁתִּלְמַד גַּם דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשְׁלָמִי, וּפְרָק תּוֹסַפְתָּא, שְׁאֲזוּ תִבְנֶה לְעַצְמְךָ בִּי'ת' נְצַחִי, וּתְהִלָּה לְאֵל מְדַפְיִסִים אֲצִלְנוּ בְּכָל שָׁבוּעַ חוֹבְרַת שֶׁל הַדָּף יְרוּשְׁלָמִי שֶׁל הַשָּׁבוּעַ, וְכֵן אֶת הַפְּרָקִים תּוֹסַפְתָּא שֶׁל הַשָּׁבוּעַ, וְאַתָּה יְכוּל לְקַבֵּל אֶת זֶה אֲצִל הָאֲבָרָךְ ... נִרוּ יְאִיר, וְכָל כֶּף חָבֵל שֶׁלֹּא תִלְמַד כָּל יוֹם אֶת הַדְּפִים הָאֵלּוּ שְׁאֵפְלוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בַעַת שְׁאַתָּה לוֹמַד אֶת זֶה, נִשְׁמַתָּךְ נִדְבַקַת בְּאוֹר הַתּוֹרָה וְכוּ', וְאַפְלוּ שְׁאַתָּה שׁוֹכַח לְעֵתִיד יִזְכִּירוּ לָךְ אֶת הַכֵּל, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְאָדָם שְׁמוּנָח בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכַמוּבָא (לְקוּטֵי אֲמָרִים פָּרָק כ"ג) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁאָדָם עוֹסֵק בְּדַבְרֵי תּוֹרָה, הֵרִי גַם הַנֶּפֶשׁ וְלִבּוֹשִׁיָהּ (מִחֻשְׁבָּה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שֶׁלוֹ) הֵם מִתְיַחֲדִים מִמֶּשׁ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הָאָדָם שֶׁמִּתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ וְהַלְכָלוֹךְ וְהַזְהָמָה וְהַזְבָּל שֶׁלוֹ, הוּא מְכַנִּיס אֶת מַח מַח מִחֻשְׁבָּתוֹ וְאֶת דְּבוּרוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַפְלוּ שְׁמַקְדָם לֹא לְמַד, וְאַחַר כֵּךְ הוּא יִשְׁכַּח מֵה שֶׁלְמַד, אֲבָל בּוּ בְּרַגַע שֶׁהוּא לוֹמַד, אֲזוּ הוּא מְדַבֵּיק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, עַל יְדֵי זֶה מְאִיר בּוּ אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם יִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, לְבִסוּף הוּא יִנְתַק אֶת עַצְמוֹ מִן הָרַע, הַלּוֹאִי שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, וְאֲזוּ יִגִיעַ זְמַן שֶׁלֹּא תוּכַל לְהוֹדוֹת לִי עַל הַזְכוּת שְׁזַכִּיתִי אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ה' שבט ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם להתחזק ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ועל כל אחד עובר מה שעובר וכו', וכו', סבל וכו', עגמת נפש וכו', צער ומכאובים וכו', ואשרי האשה שיכולה להפך את כל מה שעובר עליה לשמחה עצומה, והיא גורמת על ידי זה נחת רוח גדול להקדוש ברוך הוא, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל מהפך את החשך לאור גדול, וכמובא (זהר הקדמה ד.) שכל יום יוצא בת קול מהשמים. ואומרת, "מאן מנכון די חשובא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא"; [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחפה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא]

מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אין לתאר ואין לשער מעלתו בשמים, ולכן אני מאד מבקש אותך ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה בא לך מאד מאד קשה מרוב הצער והיסורים שאת

סוֹבְלַת מִמֶּךָ בְּעֶצְמָךְ וְכוּ', וּמִבְעֵלְךָ וְכוּ', וּמִהִילָדִים וְכוּ', וּמִהִשְׁכָּנוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרְחָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְעַל זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד שְׂאֵדָם לֹא יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְגֹרָם לוֹ כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר הוּא מִפְּחַד שְׂאֵדָם יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְלִכְּן הִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל שִׂמְחָה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאִשָּׁה כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשְׂמֵחָה, וְלִכְּן צְרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּחְכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מַצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם ;

וְלִכְּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִּמֵּיד יִהְיֶה הַשְׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאִשָּׁה מִתְחַזְּקַת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפְלַת עַל לְבָה עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, אַבְּל תִּכְף וּמִיד שְׂמְכִרְיָחָה אֶת עֲצָמָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַחֲדִירִי הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת הַדְּבוּרִים בְּלִבִּי, וְאִז תְּהִי הַכִּי מְאֻשֶּׁרֶת בְּחַיִּיךָ.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּרִיאוֹת זוגְתֵי תַחֲי'.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נִרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת הָאֲבָרְכִים בְּעֵינֵי הוֹרָאת קִבְעָה,
כִּי חֶבֶל הֵם יְכוּלִים עַל יְדֵי זֶה לְהִתְפָּרֵס בְּכָבוֹד גְּדוֹל מְאֹד,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן לְעֹזֵר לְקִיּוֹם קְהֵלְתֵּנוּ שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצְאִים בְּמִצָּב כִּסְפֵי
כְּבֹד וְקִשָּׁה וְכו'.

אוֹדוֹת ט"ו בְּשִׁבְט שְׁהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת וְכו', זֶה
אִמְרַת צְדִיקִים שְׁאָמְרוּ שְׂאֵז טוֹב לְבַקֵּשׁ עַל אֶתְרוּג כָּשֵׁר לְחַג
הַסְּכוּת, וְעַל חֲטִיִּים מְצַלְחִים לְמִצּוֹת עַל פֶּסַח, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד
מְסֻגָּל אֵז לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה.

בְּעֵינֵי הַמּוֹהֵל מִפְּתַח תְּקֵנָה, הוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּחִפְזָן לֵב
מְאֹד מְאֹד, וְהוּא שְׂמֵחַ שֵׁיכוֹל לְקַיֵּם מִצְוֹת מִיָּלָה, וְהוּא רוֹצֵה לְבוֹא
כָּל פַּעַם שָׂרָק יִקְרָאוּ אוֹתוֹ, וְהוּא אִישׁ יָרָא אֱלֹקִים, וּמְמַחֶה גְּדוֹל,
וּמָה צְרִיכִים יוֹתֵר מִזֶּה? וְלָכֵן אֲנִי מְמַלִּיץ עָלָיו.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחַל שְׁכָה

בְּעֵינַי הַסְּפָרִים אֶתָּה יְכוּל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ
"דְּמָשֶׁק אֲלֵי־עֶזְרָא" חֶלֶק ז', כִּי עַד שָׁם יֵשׁ לִי, וְכֵן תְּשִׁיג לִי אֶת הַסֵּפֶר
"מַחְנֵה לְוִיָּה", וְכֵן סֵפֶר "עֲבוּדַת הַלְוִיִּים", וְתוֹדָה מְרֵאשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ה' שָׁבַט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן תִּקְחוּ אוֹתָהּ הַבֵּיתָה אֲלֵיכֶם שְׁלֵא תִשְׂאָר
לְבַד בְּבֵיתָהּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְדַבֵּר עַל נִפְשָׁה כָּל מֵינֵי דְבוּרִים עַל דָּא
וְעַל הָא וּלְשִׁמַּח אוֹתָהּ עַד שֶׁתּוֹלִיד בְּשָׁלוֹם, וּלְדַעְתִּי אַחַר כֵּךְ אֶסוּר
לָהּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן לְהַבִּיא עוֹד יְלָדִים, כִּי מִצָּבָה חֲמוּר מְאֹד
מְאֹד, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַגִּיד לְהַרְוֹפָא שֶׁהִיא מְכַרְחָה לַעֲשׂוֹת
מִשְׁהוּ וְכוּ', כִּדִּי שְׁלֵא תוֹלִיד יוֹתֵר וְכוּ', פֶּה מְדַבֵּר בְּפִקּוּחַ נִפְשׁ
מִמֶּשׁ, וְאִם יִרְצָה הַשֵּׁם אַחַר שֶׁתּוֹלִיד יֵשׁ הַיּוֹם תְּרוּפוֹת שִׁיכוּלִים
לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מֵהַדְּפֹאֵן הַפְּנִימִי שֶׁהִיא נִמְצָאָת בָּהּ, רַק אֵל תִּפְנְסוּ
בְּלַחֲץ, וְתַעֲשׂוּ כָּל מֵינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְשִׁמַּח אוֹתָהּ, וְלֵא
לְצַעֵק עָלֶיהָ, אֲלֵא לְהַגְבִּיֵה אוֹתָהּ וּלְתַת לָהּ הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב וְחֵם
וְאַהֲבָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת
הַנִּפְשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁמֹכֵל דְּבַר יְכוּלִים לְצִאת אִם רַק רוֹצִים,
כִּי הַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן ק"י) לְאִישׁ אֶחָד שְׁשָׂאֵל אוֹתוֹ: כִּי־צַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ
בְּפִשִּׁיטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשִּׁיטוֹת, אִם רוֹצֶה
עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוֹצֶה אֵינוֹ עוֹשֶׂה. וְכֵתֵב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל לְרִשְׁמִתִּי
זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד,
מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוֵרִיהֶם מְאֹד, עַל
כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת
מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאֲמַת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה
תָּמִיד עַל כָּל דְּבַר, וְכְמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֶה עוֹשֶׂה. וְהֵבֵן הַדְּבָרִים מְאֹד.

בְּעֵנִין שְׁכָרוֹת אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו)
צָרִיךְ לְהִרְחִיק מִשְׁכָּרוֹת, וּלְדַקְדֵק שְׁלֵא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִיכְלָתוֹ, כְּדִי
שְׁלֵא יָבֹא לִיְדֵי שְׁכָרוֹת, כִּי מַעֲט הַשְּׁתִיָּה לְפִי הַצָּרָךְ הוּא טוֹבָה

לְהַרְחִיב דַּעְתּוֹ וְכוּ', אֲבָל הַשּׁוֹתֶה יוֹתֵר מֵדָאֵי וּמִשְׁתַּכַּר, אֲזַי אֲדַרְבָּא, מִתְגַּבְּרִין תְּקַף הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעַס וְרָגֶז, וְלַפְעָמִים מִתְגַּבְּרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְיוּכַל לְבוֹא לְיַדֵּי רַעוֹת וְכוּ' חַס וְשָׁלוֹם, וְדַע שְׁעַל יְדֵי שְׂכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמְצוֹת וְהַאֲזָהָרוֹת שְׂצוּהָ מִשֶּׁה רַבְּנֵנוּ, כִּי מִשֶּׁה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר, וּמִזְכִּיר כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, שְׁיַעֲשֶׂה הַמְצוּהָ הַשְּׂיִכָּת לְאוֹתוֹ אֵיבָר. כִּי רַמ"ח מְצוֹת כְּנֶגֶד רַמ"ח אֵיבָרִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי הַשְּׂכָרוֹת שׁוֹכַח אוֹתָם, בְּבַחֲיִנַת (מִשְׁלֵי ל"א) "פֶּן יִשְׁתָּה וַיִּשְׂכַּח מִחֻקֵּיךָ", שְׁעַל יְדֵי הַשְּׁתִיָּה וְהַשְּׂכָרוֹת שׁוֹכַח רַמ"ח מְצוֹת שֶׁל מִשֶּׁה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁשְׂכָרוֹת זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ סַמִּים וְכוּ', שְׁשִׁנְיָהֶם מִטְשֻׁטְשִׁים אֵת הַמַּח, וּמֵאֲבָדִים אֵת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל וְכוּ', כִּי כְּשֶׁאָדָם לוֹקַח סַמִּים רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן אוֹ שׁוֹתֶה לְשִׁכְרָה עָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינֹו בְּכִיס כְּתִיב, הַשְּׂכוֹר נוֹתֵן עֵינֹו בְּכוֹס לְשִׁתוֹת, וְהַחֲנוּנִי נוֹתֵן עֵינֹו בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינֹו רוֹאֶה אֵת חֲבֵרוֹ שׁוֹתֶה וְהוּא אוֹמֵר לוֹ מִזְג לִי וְאֲנִי שׁוֹתֶה, וּמִתְלַכְלֵךְ בְּרַעֲי וּבְמִימֵי רְגָלִים, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוֹפוֹ לְמַכַּר כָּל חֶפְצֵי בֵּיתוֹ וְאֵת כָּל כְּלֵי תְשֻׁמִּישׁוֹ וְאֵין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תְשֻׁמִּישֵׁי הַבַּיִת וְלֹא כְלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה מִן הַכֵּל, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוֹף שֶׁהוּא מֵתִיר אֵת הָעֵבְרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הַפְּקָר כְּמִישׁוֹר, מְשִׁיחַ עִם אֵשָׁה בְּשׁוֹק וּמְנַבֵּל אֵת פִּיו וְאוֹמֵר דְּבָרִים רַעִים בְּשְׂכָרוֹת וְאֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שְׁנִתְטַלְטְלָה דַּעְתּוֹ וְאֵינוֹ יוֹדַע מַהוֹ אוֹמֵר וּמַהוֹ עוֹשֶׂה.

ולכן הפחירה בידיך, אם אתה לא תפסיק לשתות תביא עליך ועל אשתך ועל ילדיך בזיונות גדולים מאד, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שכרות חלק ב' סימן ג') אי אפשר לשכרות שלא יביא לאיזה תקלה; ואמר (שם חלק א' סימן ד') הקדוש ברוך הוא אוהב מי שאינו משתכר; ולכן ראה מה לפניך, אם אתה לא תפסיק לשתות לבסוף יתגלה קלונך ברבים, ותסבל עלבונות בזיונות שפיכות דמים, ותגרם צער גדול לאשתך ולילדיך שיתבישו ללכת על הרחוב.

ולכן חוס וחמל עליך ותקח את עצמך בידיך, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות הרהורים סימן כ"ח) על ידי שכרות בא הרהורי עבודה זרה, ותכף ומיד כשאדם מהרהר בעבודה זרה נופל בעמקי עמקים בשאול תחתית ומתחתיו, כי מי שנופל מאמונתו נתקע בשער החמשים של הטמאה שקשה לצאת מזה, ולכן תקח את עצמך בידיך, כי אחרת מרה תהיה לך באחרונה.

רבנו ז"ל הזהירנו על דבר זה מאד מאד, והזהיר אותנו לא לשתות שום משקה המשכר, אלא זין לקדוש ולהבדלה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתציית אותי לפני שזה יהיה מאחר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ה' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְתִזְכֹּר מֵה שְׁמוּבָא (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן כ"ו) דְּאִית מֵאן דֵּאֲתַפְרַע בְּמִמוּנִיהָ, וְאִית מֵאן דֵּאֲתַפְרַע בְּנַפְשִׁיהָ; תְּתַאֲר לְעֲצֻמָּךְ אִם הָיָה שְׁמַיִם לְפָנֶיךָ שְׁנֵי הַבְּרֻרוֹת, אוֹ שִׁיְהִי לְךָ הֶזֶק מִמוֹן וְכוּ', אוֹ שִׁיְהִי לְךָ הֶזֶק נְפֻשׁוֹת וְכוּ', מֵה הֵייתָ בּוֹחֵר? וְלִכֵּן כְּפָרָה הַכֶּסֶף שְׁהִיָּה לְךָ הֶזֶק, תְּתַחַזֵּק שְׁתִּהְיֶה לְאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם עָלֶיךָ וְלֹא הִיָּה הֶזֶק שֶׁל נְפֻשׁוֹת, וְתִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֹד חֲנֻם שְׁחַמֵּל עָלֶיךָ וְהַצִּיל אוֹתְךָ מֵהֶזֶק נְפֻשׁוֹת.

שׁוֹמְעִים עֲכָשׁוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה סְפוּרִים מְאִימִים שְׁאַנְשִׁים צְעִירִים נְחֻטָּפִים וּמִתִּים בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת מִיתוֹת אַכְזוּרִיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשִׁקְוֶרָה לְאָדָם אֵיזָה הֶזֶק, רְאוּי לוֹ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזָה רַק בְּמִמוֹן וְלֹא בְּנְפֻשׁוֹת.

הַעֲקֵר תַּחְזֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה'): מִי חָשִׁיד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא דְעֵבִיד דִּינָא בְּלֹא דִינָא, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי דְבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ וְתַחְזֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר הַמִּדּוֹת אוֹת אָמַת סִימָן י"ג) עַל יְדֵי אָמַת הָעוֹלָם נִשְׁמַר מִכָּל הֶזֶקוֹת; וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע שְׁעַל מִדַּת הָאָמַת צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קי"ב) וְהַמְשַׁכִּיל הַמְּבִין יֵשׁ לוֹ לְהִתְפַּלֵּל כָּל יָמָיו, שְׁיִזְכֶּה פַּעַם אַחַת כָּל יְמֵי חַיָּיו, לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אָמַת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּרָאוּי. וַיֵּשׁ בְּזָה כְּמָה

מדרגות, ומי שזוכה לבחינות אמת האמת, אזי השם יתברך אור לו, ואזי הוא מאיר בעצמו, כי נתלבש בו אור השם; עין שם.

והכלל שצריכים הרבה הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזכה לאמת, כי בזה העולם יכולים להטעות את עצמו מאד מאד, ויחשב שהוא באמת, ובין כך נמצא בשר גדול מאד, ולכן צריכים לבקש הרבה על נקדת האמת שיהיה הדבורים שלו אל הקדוש ברוך הוא באמת, וכן שיתנהג בדרך האמת, כי בזה העולם יכולים להטעות את עצמו מאד מאד, ולא בחנם שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, העולם מטעה מאד, וכן אדם מטעה את עצמו, הוא יכול לחשב שהוא מחזיק באמת, ועדין הוא רחוק לגמרי מהאמת, וכשרחוק מן האמת אז הוא בא לטעיות גדולות, ואחר כך סובל סבל גדול מאד, מה שאין כן כשאדם אוהז באמת, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"א) שרק הקדוש ברוך הוא אמת, אז כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה להתחזק בתמימות ופשיטות להחזיק במדת האמת, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ה' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לְדַעְתִּי בְּהַמְצָב שֶׁלְךָ טוֹב מְאֹד לְשָׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם אֶל בְּנֵימִין,
 כִּי צָרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְתַת שֵׁם אַחַר אָדָם שֶׁנִּפְטָר
 בְּקִצּוֹר יָמִים, וְכֵן אַחַר אָדָם שֶׁהִיָּה חוֹלָה וְכוּ', בְּנֵי אָדָם לֹא
 מְקַפִּידִים עַל זֶה, וְאַחַר כֵּךְ מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מְחִיר כְּבֹד מְאֹד וְכוּ',
 וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תִּשְׁנֶה אֶת הַשֵּׁם שֶׁלְךָ אֶל בְּנֵימִין, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִרְאֶה שֶׁהַמְזָל
 שֶׁלְךָ יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִּרְאֶה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְתִקְפִּיד עַל
 זֶה מְאֹד מְאֹד אֲפֹלוּ שִׁיקַח רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת שְׁתַּנִּיחַ תְּפִלִּין וְתִקְרָא
 קְרִיאַת שְׁמַע, וְזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְלִשְׁנוֹת אֶת הַמְזָל הָרַע
 שֶׁלְךָ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אֵי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר לְבֵן אָדָם מַעֲלַת
 מִצְוֹת תְּפִלִּין, וּמַעֲלַת הָאָדָם שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ד). כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין מֵאַרְיָה יָמִים, וְאָמְרוּ
 (פְּסִיקְתָא זוֹטְרְתָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוּ קָרָא בְּתוֹרָה, וְאָמְרוּ
 (יְלִקוּט שְׁמוֹת רַמְזוֹ רַכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמָּקוֹם אָנוּ רוֹצִים לִיַּגַע
 בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אָבֵל אֵין לָנוּ פְּנָאֵי, אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא קִיְמוּ מִצְוֹת תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוּ אַתֶּם יַגְעִים יוֹמָם
 וְלַיְלָה; וְאִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד
 וְתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, הִיָּה נִזְהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְצָוָה הַזֹּאת מִמְּשַׁכֵּת
 לְאָדָם חַיִּים וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ג): כָּל שֵׁישׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוֹעוֹ,
 הַכֹּל בְּחִזּוּק שְׁלֹא יִחָטָא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין
 שֶׁהֵנִיחַ הַיּוֹם, הַשְׂמִיחָה שֶׁל הַמְצָוָה לֹא יִתֵּן לוֹ לְחָטָא, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי
 מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ה' שבט ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על התפלות שאת מתפללת על בריאותי, וכך
המברך מתברך מפי אל עליון.

תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה
עצומה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי
הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק
מחמת חסרון השמחה, ואותו דבר אשה שקשה לה בהלדה וכו',
גם בן בא מרוב פחדים ומתחים שיש לה וכו', ונכנסה בדאגות
ובעצבות ובמרירות וכו' וכו', אבל אם תתחזק להיות רק
בשמחה עצומה, אזי תוליד בקלות מאד מאד, ולכן תהיי חזקה
במדת השמחה, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות.

נא ונא תראי להתפלל בכל יום את התפלה הזו עד
שתולידי בקלות מאד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתִקַּל מֵעַלַי אֶת צַעַר הָעֵבֹר וְהַלֵּדָה, וְתַהֲיֶה עִמִּי בְּעַת הַלֵּידָה, וַיֵּצֵא הַיֶּלֶד לְאוֹר הָעוֹלָם בְּרַגַע קָטָן בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוּם גֵּזֶק לֹא לִי וְלֹא לְיֹלֵד, וַיְהִי נוֹלֵד בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצֻלַחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם וְלְבְרִיאוֹת לְחַן וְלְחֶסֶד, וְאֲנִי וּבְעַלְי נִגְדַלְהוּ לְעִבּוּדְתְךָ וְלְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנֶאֱמִין בְּךָ תְּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי וְהַעֲבֵר גְּזוּקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרָקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבָשָׂר, וְשֹׂאֵר בְּנֵין הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֵלֶל הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחֵלֶל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כַּחַי וְרוּחִי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר רַפְּאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ, כִּי לָךְ הַיְוִ"ה הַחוּחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה הַיְוִ"ה אֱלֹהִי, וְאֲנִי בְּהַיְוִ"ה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רְצֵה הַיְוִ"ה לְהַצִּילֵנִי הַיְוִ"ה אֱלֹהֵי לְעִזְרָתִי חוֹשֵׁה, וְאַזְכֶּה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוּם פֶּחַד וּכְאֵב וְצַעַר כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַת, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם שָׁאַלְתָּ כִּכְר אֵיזָה צְדִיק וְכו', לְמָה אֶתְּ בָּאָה אֵלַי? אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת חָזֵק עִם עֲצָמוֹ, אִם הוּא מֵאֲמִין בְּאֵיזָה צְדִיק, צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אַחֲרֵת מְטַעִים אֶת עֲצָמוֹ, וְלִכֵּן אֵין לִי מָה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרָיו, וּבְפָרוּשׁ גְּלַה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אֹת צְדִיק סִימָן קכ"ג) כָּל צְדִיק יֵשׁ לוֹ דֶּרֶךְ עֲבוּדָה שֶׁצְדִיק אַחַר אֶפְלוֹ גָדוֹל מִמֶּנּוּ אֵינוֹ יָכוֹל לְהַשִּׁיג עֲבוּדָתוֹ.

וְהִנֵּה בְּעֵנִין לְבוֹא לְמָקוֹם לְגוֹר, עֲלִיךָ לְזַכֵּר מָה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ד) שֶׁשָּׁאֲלוּ הַסִּבִּי דְבֵי אֲתוֹנָא אֵיפָה הָאֲמַצַּע שֶׁל הָעוֹלָם? וְהִרְאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ פֹּה, שָׁאֲלוּ אוֹתוֹ מִי אוֹמֵר שְׁכָךְ הוּא? אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתַמְדְּדוּ וְתִרְאוּ שֶׁאֲנִי צוֹדֵק, וּמִגְלָה רַבְּנוּ ז"ל שֵׁישׁ בְּזָה סוּד נִפְלָא מְאֹד, כְּשֶׁמִּתְחִיל הַבְּלָבָלִים עִם הָאָדָם אֵיפָה הַמָּקוֹם שֶׁלוֹ לִהְיוֹת וְלְגוֹר? אֲזִי הָעֵצָה לְהִגִּיד לוֹ פֹּה, אֵיפָה שֶׁאֲנִי נִמְצָא שֶׁם אֲמַצַּע הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא מִחַמַּת עֲוֹנוֹתָיו מִבְּלָבָלִים אוֹתוֹ וְשׁוֹאֲלִים מִי אוֹמֵר שֶׁאֶתָּה צָרִיךְ לְגוֹר פֹּה, אוּלַי אֶתָּה צָרִיךְ לְגוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר? וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁיִּלְךָ לְמָקוֹם אַחֵר וְכו', גַּם שָׁמָּה יִגִּידוּ לוֹ מִי אוֹמֵר שֶׁאֶתָּה צָרִיךְ לְגוֹר פֹּה, אוּלַי אֶתָּה צָרִיךְ לְגוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר? כִּי כְּשֶׁאָדָם חוּטֵא וְכו', אֲזִי הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים, וְהֵם מִבְּלָבָלִים אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֶת לְבוֹ וְכו', בְּקִשּׁוֹת וּסְפָקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֶת הַמָּקוֹם שֶׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפָה שֶׁרַק תְּשִׂים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַח, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה כְּשֶׁמִּחַת הָאֲמוּנָה בְּהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֵלֶק ר"נ בְּנַחֵל שְׁלֵה

לְנוּ אֵין אֶלָּא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין לִי מָה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרָיו.
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' רצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֹשֶׁה חַיִּים לּוֹצֵאטוּ זי"ע, קְבוּר סוֹמוֹךְ
וְנִרְאָה אֶצֶל הַתַּנָּא רַבִּי עֲקִיבָא, כִּי הוּא הִיָּה מִשְׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְזֶה כֵּן
מוֹבָא בְּכָל הַסְּפָרִים הַמְּזֻכָּרִים מְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים
בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁרָגִיל לְבוֹא בְּכָל פַּעַם אֶל קְבָרֵי צְדִיקִים, כִּי כָּךְ
אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְּחוֹת
עַל קְבָרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי
שְׁאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ.

יְדוּעַ שְׁרַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁהָיָה גֵר בְּעִיר מְעַדְוּוּדִיבְקַע הָיָה אוֹמֵר
לְאַנְשֵׁים שֶׁהִתְקַרְבוּ אֵלָיו שְׁיִלְמְדוּ "מְסֵלַת יִשְׂרָאֵל" מִהֶרְמַח"ל, וְכֵן
יְדוּעַ שֶׁהֵן הַמַּגִּיד הַגְּדוֹל מְמַעֲזְרִיטֵשׁ זי"ע וְהֵן הַגַּרְ"א זי"ע אָמְרוּ

שלו אשר שנת תשע"ד - חלק ר"נ בנחל

שאם היה חי בימיהם היו הולכים אליו רגלית, כל כך גדלה מעלתו, אשרי מי שידבק את עצמו בספריו הקדושים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רצח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ה' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

על יד עיר קאליב יש כפר שנקרא אושווער שם היו חבורה של עובדי השם גדולים מאד, הם התנהגו כמו אנשים פשוטים, וזה היה סנדלר, וזה היה נגר, וזה היה קצב וכיו', וכלם היו צדיקים נסתרים מקרבים אל הצדיק הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאליב זי"ע, והרב הקדוש מקאמרנא זי"ע מביא בספרו "היכל הברכה" (פרשת מטות) כשראה אותם שהם כלם בקיאים בכתבי האריז"ל באפן נפלא מאד.

יעזר הקדוש ברוך הוא שגם בנו יכנס תשוקה עצומה לעבד את השם יתברך, כי באמת כל בר ישראל יכול להגיע לכל המדרגות שבפעולם אם רק ירצה, כמו שכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקויטי הלכות ברכת השחר הלכה ג' אות ו') ענין זה בעצמו מה שרב בני אדם טועים בעצמם וסוברים שנפשם אינה קדושה משרשה, וקשה להם לשוב להשם יתברך ולהיות איש צדיק, או איש כשר באמת, כמו שאר הצדיקים והכשרים, כמו שמרגלא בפומא דאינשי

לומר כְּשֹׁמְעֵין שְׁמַסְפְּרִין מְאִיזָה צְדִיק אוֹ אִישׁ כָּשֶׁר וְיֵרָא בְּאֵמֶת, וּמִתְחִיל לְהִתְעוֹרֵר בָּהֶם הִרְהוּר תְּשׁוּבָה לְהִתְחִיל גַּם בֵּן לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל תְּשׁוּבָה וְהִתְקַרְבוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, אֲךָ אַחַר כֵּךְ תִּכְרַף אוֹמְרִים, מִי יָכוֹל לְהִתְדַמּוֹת אֵלָיו לְזֶה הָאִישׁ הַצְּדִיק וְכוּ'. כִּי הִיא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה מְנַעֲרִיו, כִּי כֵּךְ הִרְגְּלוּ עֲצָמָם לומר שֶׁצְּדָקַת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הוּא מֵצֵד הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ לָהֶם מִתּוֹלְדָתָם.

וּבְאֵמֶת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ שְׂאִינוּ כֵּן. וְזֶה עֵקֶר הַחֲסָרוֹן שֶׁל הָעוֹלָם שְׂאוֹמְרִים כֵּךְ. וּמִחֲמַת זֶה אֵינָם מִתְעוֹרְרִים וּמִתְגַּבְּרִים לְהִשְׁווֹת עֲצָמָן לְצְדִיקִים, אֲבָל בְּאֵמֶת אֵינוּ כֵּן, כִּי עֵקֶר צְדָקַת הַצְּדִיק וְהַכְּשָׁר הוּא רַק עַל יְדֵי הַתְּגַבְּרוּתוֹ וְהִתְחַזְּקוּתוֹ וַיִּגְיַעַתּוּ וְיִטְרַחוּ בְּעִבּוֹדַת הֵשֵׁם שֶׁיִּגְע וְיִטְרַח כָּל כֵּךְ יָמִים וְשָׁנִים הִרְבֵּה וְלֹא הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְפּוֹל בְּשׁוּם אֶפֶן בְּעוֹלָם. וְהִרְבֵּה בַתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים עַד שֶׁזָּכָה לְמָה שֶׁזָּכָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּפִּי עָרְכוּ אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָם, וְכָל אָדָם יָכוֹל לִהְיוֹת כְּמוֹתָם, כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית לְכָל, וְכִתְרָ שֵׁם טוֹב מוֹנַח, וּמִי שֶׁרוּצָה זוֹכָה בוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא ע"ב) כִּתְרָ כְּהִנֵּה זָכָה אֶהְרֵן וּנְטָלוּ, כִּתְרָ מְלָכוֹת זָכָה דוֹד וּנְטָלוּ, כִּתְרָ שֵׁם טוֹב מוֹנַח וְכָל הָרוּצָה זוֹכָה בוֹ ;

וּבְאֵמֶת זֶה הָעֲנִיָּן בְּעֲצָמוֹ שְׁבִנֵי הָאָדָם טוֹעִים בְּעֲצָמָם וְסוֹבְרִים שֶׁנִּפְשָׁם אֵינָה יִקְרָה וְקְדוּשָׁה. וּמִחֲמַת זֶה אֵינָם מִתְגַּבְּרִים לַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִסוּד הַיְכָלֵי הַתְּמוּרוֹת, שֶׁמִּשָּׁם בָּאִים אֵלּוֹ הַמִּחֲשָׁבוֹת עַל הָאָדָם כְּאֵלּוֹ הוּא כְּבָר לֹא שׁוּה לְשׁוּם דְּבָר, וְהוּא לֹא יָכוֹל לְהִגִּיעַ לְשׁוּם מְדִרְגָּה בְּעוֹלָם, כִּי

צריכים להיות צדיק מהלדה וכו', ואם לא אבד מנוס ממנו, זה בעצמו הטעות הגדול שמכניס הסמ"ך מ"ם בלבות בני אדם, ועל ידי זה הם מתרשלים מלהתקרב אל הקדוש ברוך הוא, ומניחים את הכל, ובאמת הכל בא מהיכלי התמורות, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד ולא להתבלבל משום דבר, והוא מתחיל בכל פעם התחלה חדשה, אזי גם הוא יכול לזכות להגיע לכל המדרגות שזכו אליהם הצדיקים, כי הם היו עקשנים גדולים מאד, ולא הניחו את עצמם לפול, על ידי זה זכו למה שזכו, ולכן גם אתה יכול לזכות להגיע לכל המדרגות אם רק תחזיק מעמד ולא תשבר משום דבר.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לילך תמיד בדרךי הצדיקים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' רצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ה' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קשה מאד לכתב לאדם איפה לגור, כי חכמינו הקדושים אמרו (סוטה מ"ז). חן מקום על יושביו, כל אחד מושך לגור איפה שטוב לו, וסימן ששמה הוא צריך לתקן מה שצריך לתקן לפי שרש נשמתו, ולכן מאד קשה לתת לאדם עצה איפה לגור, כל

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק ר"ג בְּנִחַל שְׁלֹט

אָחַד צָרִיךְ לְגוֹר אֵיפֹה שְׁמוֹשֶׁךְ אוֹתוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמְצָאוּ אֶת הַמְּקוֹם הַנִּכּוֹן, כִּי בְּאַמַּת מְקוֹ"ם מוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל עוֹלָה כְּמִסְפֵּר הַיָּי"ה בְּהַכָּאָה, הֵינּוּ י' פַּעַם י', ה' פַּעַם ה', ו' פַּעַם ו', ה' פַּעַם ה', עוֹלָה כְּמִסְפֵּר מְקוֹ"ם בְּדִיּוּק, וְהַפְּנִינָה הוּא שְׁאֵפְלוּ שְׁאֲדָם מְקַבֵּל מַכּוֹת בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא גֵר, עִם כָּל זֹאת עָלְיוֹ לְדַעַת כִּי גַם שָׁם גָּנוּז אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְשָׁם תְּקוּנוֹ, וְשָׁם צָרִיךְ לְתַקֵּן לְפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתוֹ, וְלִכְן הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית לְפָנֶיכֶם.

בְּעֵינַי שְׁחִיטָה וְכוּ', זֶה מְלֹאכֶת קֹדֶשׁ מְאֹד, וְצָרִיכִים הֵרָבָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה שׁוֹחֵט יֵרָא הַשֵּׁם, כִּי חֹס וְשָׁלוֹם אִם עוֹשִׂים אִיזָה טְעוּת, מְאָכִילִים טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, וְלִכְן לְהִיֹּת שׁוֹחֵט זֶה אַחֲרֵי־זֶה גְדוּלָה מְאֹד, וְלֹא כָּל אָחַד יָכוֹל לְהִיֹּת שׁוֹחֵט כְּמוֹ שְׁנוֹהֵג הַיּוֹם אֲשֶׁר כָּל מֵאֵן דֶּהוּא קָל וָרִיק וּפּוֹחַז נַעֲשֶׂה שׁוֹחֵט, וְלִכְן מִי שְׁבָאַמַּת יֵרָא הַשֵּׁם הוּא יָכוֹל לְהִיֹּת שׁוֹחֵט, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ז) שְׁעַל יְדֵי שׁוֹחֵט הַגּוֹן בָּא פְּרִנְסָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִהְפֹךְ רַחֲמָנָא לִיצְלָן עַל יְדֵי שׁוֹחֵט שְׁאִינוֹ הַגּוֹן הוּא גּוֹרֵם שְׁלֵא יִהְיֶה פְּרִנְסָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שׁוֹחֵט סִימָן א') עַל יְדֵי שׁוֹחֵטִים הַגּוֹנִים בְּנֵי אָדָם מְרַחֲמִים זֶה עַל זֶה, וְהוּא הַדִּין לְהַפֹּךְ; וְלִכְן מִי שֶׁהוּא יֵרָא הַשֵּׁם בְּאַמַּת הוּא יָכוֹל לְהִיֹּת שׁוֹחֵט.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דְּרֹךְ הַנִּכּוֹנָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

פֹּה אֲנִי מַעֲתִיק לְךָ תְּפִלָּה שְׁתַּקֵּן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְהַנְצִיל מְאָכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת:

רבונו של עולם חוסה עלי ועל נפשות בני ביתי, ותשמרנו
 ותצילנו ברחמיך הרבים ממאכלות אסורות. ולא יבוא לתוך פינו
 שום דבר האסור לנו. ולא נפשל לעולם בנבלות וטרפות, אפלו
 בשוגג ובאנס. ותציל אותנו ברחמיך משוחטים שאינם הגונים.
 ותפריש אותנו ותבדיל אותנו מכל מיני נבלות וטרפות דאורייתא
 ודרבנן. ותזמין לנו ברחמיך תמיד שוחטים הגונים וכשרים.
 ותהיה עמם תמיד ותשמר אותם ואותנו, שלא יפשו עמך
 ישראל על ידם לעולם בנבלות וטרפות חס ושלום. ותעזר
 להשוחטים שיכוננו תמיד היטב בברכת השחיטה, באפן שיזכו
 להעלות הנפש המלבש בהחי, מחי למדבר. עד שיעלו כל
 הנפשות העשוקות המגלגלים בחיות ועופות ובהמות אל
 השכינה. ויהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידם.
 ונזכה שיהיה נמשך על ידי זה עלינו שפע טובה וברכה ורחמים
 וחיים ושלום. ונזכה לפרנסה טובה בכבוד בלי שום יגיעה וטרחא
 וטרדא כלל. אבינו שבשמים גומל לחיבים טובות, גומל חסדים
 טובים, אתה יודע שאין בנו כח לשמר עצמנו משוחטים שאינם
 הגונים המצויים עכשו הרבה מאד. ואין מי שיעמד בעדנו
 וישתדל בתקון נפשותינו, ויציל אותנו מפגם השוחטים שאינם
 הגונים הגורמים מה שגורמים, רחמנא ליצלן.

רבונו של עולם רחם עלינו למען שמך, ולמען שכינת עזך,
 ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ולמען כל הצדיקים
 אמתיים, ועזרנו והושיענו והצילנו ומלטנו משוחטים רעים,
 משוחטים שאינם הגונים. ושמרנו תמיד שלא יבוא לתוך פינו
 שום מכשול נבלה וטרפה, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך
 מזמה", ובדרך הכל. ואתה יכול לשמר אותנו גם עכשו בדורות

הִלְלוּ מַנְבְּלוֹת וּטְרַפּוֹת וּמְשׁוּחָטִים שְׁאִינֶם הַגּוֹנִים. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְקַדְשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתְךָ, וְהַבְדִּילֵנוּ מִן מְאֻכְלוֹת אֲסוּרוֹת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְאֲבָדִיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי". וְנִזְכֶּה לְקִיָּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאֲנָשִׁי קָדֵשׁ תִּהְיֶינָה לִי וּבִשָּׂר בְּשָׂדֵה טְרַפָּה לֹא תֹאכְלוּ, לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֶתוֹ" וּכְתִיב: "וְהִתְקַדְשַׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי". וַיְקִיָּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "טָרֶף נָתַן לִירְאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ", יִהְיֶה לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ הַיְיָ הַצּוֹרֵי וְגוֹאֲלֵי אָמֵן סְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח ה' שְׁבֻט ה' תַּשְׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְדָאג דְּאָגַת מְחָר, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם "אֵל תְּדָאג דְּאָגַת מְחָר, כִּי לֹא תִדַע מַה יִּהְיֶה", וְרוֹאִים שָׂרֵב בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים בְּלַחֲץ, רַק מִחַמַּת הַדְּאָגוֹת מַה יִּהְיֶה לְמְחָר, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין ק:) לֹא תַעֲלֵל דּוּיָא בְּלַבָּךְ דְּגַבְרֵי גִיבְרִין קִטֵּל דּוּיָא; [לֹא תִכְנִיס דְּאָגָה בְּלַבָּךְ, כִּי הִרְבָּה גְבוּרִים הַרְגָה הַדְּאָגָה], וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן א') מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאוֹת נְעוּרָיִם עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת;

ולכן צריכים לברח מפל מיני דאגות שרק הורס את האדם לגמרי, וכבר אמר החכם "העבר אין והעתיד עדין - אם פן הדאגה מנין", כי אסור לבלבל את עצמו מהעבר או מהעתיד, רק צריכים לראות להחיות את עצמו עם היום הזה, והשעה הזאת שיש לו, וכך יהיה הכי מאשר בחיים, מי יודע אם לא יפתח עוד גן חרדי שתוכלו להכניס את הבן שלכם שמה? כי עד חדש אלול יש עוד שמונה חדשים, ולמה לכם להתוכח כבר עכשו על דבר שלא יודעים מה יהיה מחר?

ולכן תשתדלו מאד מאד שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, וסוף כל סוף הכל יסתדר על צד הכי טוב, וזכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת, שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שפת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' שא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ה' שָׁבֵט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֲכָם "מִן הַזְּהִירוֹת שְׁלֵא לְהַזְהִיר", לַפְּעָמִים
נִזְהָרִים יוֹתֵר מְדַאֵי וְדִיקָא אֲזוּ נוֹפְלִים בְּפַח גְּדוֹל, אִם הִיָּה לָכֶם
חִמְשׁ פְּגִישׁוֹת, אֲזִי אֶת צְרִיכָה כְּבָר לְדַעַת אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה בִּינֵיכֶם,
כִּי אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה סִימָן שֶׁזֶה הוּא זֶה, וְלֹא יְכוּלִים לְחַקֵּר מִי יוֹדֵעַ
אִם תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ הַמְּדוּת טוֹבוֹת הָאֵלוֹ וְכוּ', אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ
מָה הַמָּחֵר יִבִּיא וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ אֶת הָעֵתִיד וְכוּ', וְלִכֵּן
כְּשׁוֹפְגִישִׁים בְּחוּר צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל טוֹב טוֹב עַל הַמְּדוּת שְׁלוֹ אִיךָ
הוּא מְתַנְהֵג וְכוּ', הָאִם הוּא קִמְצָן אוֹ נְדִיב לֵב וְכוּ', הָאִם הוּא
מְפָרְגֵן אוֹ צַר עֵינַי וְכוּ', הָאִם הוּא כְּעֶסֶן אוֹ נוֹחַ לְבְרִיּוֹת וְכוּ', כָּל
זֶה בְּחוּרָה יְכוּלָה תַּכְּף וּמִיד לְרֹאוֹת, אִם תִּסְתַּכֵּל בְּעֵינַי אֲמַת, מְלָבֵד
זֹאת צְרִיכִים לְשָׂאֵל אֶת מִי שְׁמִפִּיר אוֹתוֹ.

עַל כָּל פְּנִיִם זֶה תְּלוּי בָּךְ, אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה מַה טוֹב וּמַה נְּעִים,
וְאִם לֹא חָבַל לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן, וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל מְצִיאת הַזְּוּג, וְלִכֵּן תִּתְפַּלְּלִי לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּכָל יוֹם שְׁיִזְמִין לָךְ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ מְשֻׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְתוּכְלִי
לְבַנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וּמִי יִתֵּן שְׁתֵּאמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת
בְּכָל יוֹם:

רבונו של עולם חוס וּחַמֵּל עָלַי וְזַכֵּנִי לְמִצָּא אֶת בֶּן זֹוגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדַע שְׁאֲנִי מוֹכֵנָה כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֲךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זֹוגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמִיחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֶת עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן י״ד) עִם כָּל דָּא דִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיֶבְנָא לִיה בֵּת זֹוגִיָּה, וְהִנְנִי שָׂבָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זֹוגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלַגְרָם לָךְ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאַזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנַעֲמִימִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתוּכְלִי לְבִשֵׁר לִי בְשׂוּרוֹת מִשְׂמִחוֹת בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ש.ב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֶלְקֶךָ שְׁאַתָּה לֹמֵד כָּל כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה, וְאַנִּי מְאֹד מִתְפַּלֵּא עַל הַסֵּדֶר הַלְמוּד שְׁלֶךָ, מִי יִתֵּן שְׁתַּמְּשִׁיךָ לְהַתְמִיד בְּתוֹרָה כְּמוֹ שְׁאַתָּה מִתְמִיד, כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה, וּמוֹכָא (זֶהר הַקְּדָמָה י"א). תָּא חֲזִי כִּמְה הוּא חִילָא תְּקִיפָא דְאֹרִייתָא, וְכִמְה הוּא עֵלָא עַל כֵּלָא, דְּכֵל מֵאן דֵּאשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִייתָא לֹא דְחִיל מֵעֵלָאֵי וּמִתְתַּאֵי, וְלֹא דְחִיל מִמֵּרְעִין בִּישִׁין דְּעֵלְמָא, בְּגִין דֵּאִהוּ אַחִיד בְּאֵילְנָא דְחִי וְיֵלִיף מִינֵיהּ בְּכֵל יוֹמָא, דֵּהָא אֹרִייתָא תוֹלִיף לְבַר נֶשׁ לְמִיזֵל בְּאַרְחָ קֶשׁוּט, תוֹלִיף לִיה עֵיטָא הֵיךְ יִתּוּב קִמִּי מֵאַרְיָה לְבַטְלָא הֵהִיא גְזֵרָה, דֵּאפִּילוּ אֲתַגְזֹר עֲלֵיהּ דְּלֹא יִתְבַּטֵּל הָאִי גְזֵרָה, מִיד אֲתַבְּטֵל וְאֲסַתְּלֵק מִנֵּיהּ, וְלֹא שְׂרִיא עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ בֵּהָאֵי עֵלְמָא, וּבְגִין כֵּךְ בְּעִי לִיה לְבַר נֶשׁ לֹאשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִייתָא יִמְמָא וְלִילִי וְלֹא יִתְעַדִּי מִינֵיהּ, הֵדָּא הוּא דְּכֵתִיב (יְהוֹשֻׁעַ א' ח') "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה", וְאִי אֲתַעַדִּי מִינֵיהּ דְּאֹרִייתָא, אִו אֲתַפְרֵשׁ מִינֵיהּ, כֵּאלוּ אֲתַפְרֵשׁ מֵאֵילְנָא דְחִי, [בּוֹא וְרֵאֵה כְּמָה חֲזֹק הוּא אֵלוּ שְׁלוּמְדִים תוֹרָה, כְּמָה זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, כִּי כָּל מִי שְׁלוּמֵד תוֹרָה, הוּא לֹא מְפַחֵד לֹא מְעֵלְיוֹנִים וְלֹא מִתְחַתּוֹנִים, וְלֹא מְפַחֵד מִשׁוּם דְּבָרִים רְעִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, מְפַנֵּי שֶׁהוּא קֶשׁוּר בְּאֵילָן הַחַיִּים, וְלוּמֵד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁמֵלְמֵדֵת אֶת הָאָדָם אֵיךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹן, וּמֵלְמֵדֵת לְאָדָם עֲצוֹת טוֹבוֹת אֵיךְ לְשׁוּב לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַפְלוּ שְׁנַגְזֹר עֲלֵיו גְזֵרָה, עַל יְדֵי לְמוּד תוֹרָה כְּבַר מִתְבַּטְּלֵת כָּל הַגְּזֵרִי דִּינִים מְעֵלְיוֹ, וְלִכֵּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד תוֹרָה בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה, וְלֹא לְהַפְרִד מִמֶּנָּה, וְאִם נִפְרַשׁ מִן הַתּוֹרָה, כְּאֵלוּ הוּא נִפְרַשׁ מֵאֵילָן הַחַיִּים].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּתְמִיד גַּם בְּלְמוּד מְשֻׁנוֹת, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִרִין מ.ב.) בְּמִי אֲתָה מוֹצֵא

מִלְחַמַּתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שָׁיֵשׁ בְּיָדוֹ חִבְלֵי לֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שִׁיגְרָס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מִשְׁנֵי הַאֲוִתִּיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁלֵמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת מְנַקֶּה אֶת הַנִּשְׁמָה מִכָּל חֲלוּדָה שֶׁנִּדְבַק בָּהּ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בְּלִמּוֹד תּוֹרָה הַקָּדוּשָׁה, כִּי זֶה חֲלָקְנוּ לְנִצְחָה.

הַמְאֹחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' שג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ זֶה בְּעֵינָה אַחַת, שֶׁאֵת לֹא שְׂמַחָה וְעַלִּיזָה, כִּי אִם תְּמִיד הֵייתָ בְּמַצֵּב רוּחַ טוֹב שְׂמַחָה וְעַלִּיזָה, וְהָיָה לָךְ בְּטַחוּן עֲצָמִי, אֲזִי לֹא הֵייתָ מְתַבַּלְבֵּלֵת מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, אֵת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי לְמַצָּא בֶּן זוּג זֶה לֹא הוּלָךְ כָּל כֶּף קַל, אֲבָל כְּדִי לְמַצָּא בֶּן זוּג הַבְּחוּרָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמַחָה וּבְמַצֵּב רוּחַ עַלִּיז, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, תְּמִיד יִהְיֶה לָךְ חִיוּךְ עַל הַפְּנִים וְאִז תִּמְצָאִי חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאֶיךָ, כִּי הַשְּׂמַחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמַחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמַח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלָכֵן אִם אֵת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ

בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם כָּל הַכּוּחֹת לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהִגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרֹוב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתֵרְאִי שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

רְאִי לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרְךָ תְּפִלָּה זוֹ כְּדֵי שְׁתִּזְכְּרֵי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתֵּהִי בְּשִׂמְחָה, יִבְנֶה לָךְ הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְהַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלָךְ יִתְּעַלֶּה, וְאִזּוֹ בְּקִלוֹת תּוּכְלִי לְמַצֵּא בֶּן זֹג.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם זְכַנִּי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהִרְגִישׁ אֶת הַשִּׂמְחָה בְּאֲבְרֵי וּגְיָדֵי וּבְכָל טֵפֵי דָמִי, עַד שֶׁהַשִּׂמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֲזֹכָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרֹוב שִׂמְחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׁעִשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁנִבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹכֵלָה לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי אֲבִי שְׁבַשְׂמִים רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזִכְנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשִּׂמְחָה, וְאַזְכֶּה לְשִׂמַח אֶת אַחֵרִים, וְעַל יָדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמַח, וּבִזְכוּת הַשִּׂמְחָה אֲזַכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתֶךָ יִתְּבַרְךָ, אֵיךְ שְׂאֲתָה מַחִיָּה וּמְהוּוָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה בְּלָה, וְזִכְנִי לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאֲזַכֶּה לְרַדַּע בִּידְעִיָּה בְּרוּרָה שְׂאֲתָה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יָדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׁפַע שְׁלֹא אֶצְטַרְךָ שׁוֹם טוֹבוֹת מִבְּשָׂר וְדָם, אֲלֹא תִפְרָנְסֵנִי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה לְבָד, וְעוֹד אֲזַכֶּה לְתַת צְדָקָה לְהַזוֹלַת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְאַזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּהַיִי תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה,
וְיִהְיֶה לָךְ בְּטַחְוֹן עֲצָמִי, וְאִז תִּרְאֵי שְׂבָקִלוֹת תִּמְצָאִי אֶת בֶּן זִוְגֶךָ
הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר לָךְ עַל צַד הַכִּי טוֹב.

זְכָרֵי הַיֵּטֵב שְׂאֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל
אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּשִׁזְזָה
לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד וְהוּא לֹא נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבֵּה תְּמִיד לִוְקַח
אֶת הַכֵּל בְּקִלוֹת, וְכֵן זֶה תִּלְוִי רַק כְּפִי הַבְּטַחְוֹן הָעֲצָמִי שְׂאֵת
צְרִיכָה לְקַנּוֹת לְעֲצָמְךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' שד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ה' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֵין מִשְׁהוּוּ מִיְחַד לְרִשֵּׁם אוֹדוֹת תְּלִמוּד יְרוּשָׁלַּיִם בְּתוֹרַת
בְּרִסְלָב, אֶלֶּא רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׁנִלְמַד אֶת הַכֵּל, בְּבִלִי יְרוּשָׁלַּיִם
תּוֹסֶפֶתָא, שְׁבִזָּה אָדָם בּוֹנֶה לְעֲצָמוֹ בְּיִת' נִצְחִי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רִי"ד) שְׁתִּלְמוּד עוֹלָה כְּמִסְפֵּר לִילִי"ת
שֶׁהִיא הַקְּלִפָּה הַמְּחַטְּאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְכִשְׂאָדָם לִוְמַד
תְּלִמוּד הוּא מְבִטֵּל אֶת הַקְּלִפָּה הַזֹּו.

וְהִנֵּה שׁוֹנֵה הוּא הַתְּלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי מִתְּלִמוּד בְּבִלִי, כִּי תְלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי נִכְתְּבָה בְּקִצּוֹר רַב יוֹתֵר מִתְּלִמוּד בְּבִלִי, וְכֵן עַל פִּי רֹב זֶה בְּשִׁפְהַ אֲרָמִית, וְתְלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי יֵשׁ עַל כָּל סֵדֵר זְרָעִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּתְלִמוּד בְּבִלִי אֵין עַל כָּל סֵדֵר זְרָעִים, וְכִפִּי הַיְדוּעַ סֵדֵר אֶת הַתְּלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי הָאֲמוּרָא רַבִּי יוֹחָנָן שְׁהִיָּה מְגִדוּלִי הָאֲמוּרָאִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהִיָּה גַר בְּטַבְרִיָּה, וְשֵׁם חִבְרוּ אֶת הַיְרוּשְׁלָמִי, וְתַהֲלֶה לְאֵל אֲכָשֶׁר דָּרָא שְׁעַכְשׁוּ יֵשׁ הַמּוֹן פְּרוּשִׁים חֲדָשִׁים עַל תְּלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי שְׁמֻקְרָבִים מְאֹד אֶת הַלְמוּד לְכָל מִי שָׂרַק רוֹצֵה לְלַמֵּד, וַיֵּשׁ כָּבֵר פְּרוּשִׁים קָלִים מְאֹד מְאֹד שְׁזֵה רַבּוֹת בְּשָׁנִים לֹא הִיָּה, וְתְלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי נִעְשָׂה כָּבֵר מְפָרְסֵם בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת מִי שְׁרוֹצֵה לְלַמֵּד.

יְדוּעַ מִמְקוֹרוֹת נְאֻמָּנִים שְׁהִיָּה גְמָרָא הֵן בְּבִלִי הֵן יְרוּשְׁלָמִי עַל שְׁשֵׁה סֵדְרֵי מִשְׁנָה, אֲלֵא בְּמִשְׁךְ הַגְּלִיּוֹת נְאֻבַד.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכֶּךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' ש.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּשִׁלְחַ, ה' שְׁבַט ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כל כך חבל שאתם הכנסתם את הגיהנם בתוך הבית שלכם, דוד המלך אומר (תהלים צ') "ימי שנתינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, והחיים כל כך קצרים כצל עובר, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית ובה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ובמקום להפך את החיים לגן עדן, אזי רוב רבם של בני אדם מהפכים את החיים לגיהנום עוד בחיים חיותם, אנחנו נמצאים פה בזה העולם לזמן קצר, וצריכים לראות בהזמן הזה שאנחנו נמצאים פה בזה העולם להכיר את הקדוש ברוך הוא, כי זה תכלית הבריאה שנזכרה להכירו יתברך מפל פרט ופרט שזה המצות שנתן לנו הקדוש ברוך הוא, כי כל המצות צריכים להביא את האדם לאמונה פשוטה בו יתברך, כמו שכתוב (תהלים קי"ט) "כל מצותיך אמונה" כל המצות צריכים להביא את האדם לאמונה, וכשיש לאדם אמונה כל החיים שלו מתהפכים לאשר שנהנים כל רגע מהחיים, כי כשמחזירים בעצמם אמונה פשוטה בו יתברך, אזי מתקנים את המדות, כי מדת הסבלנות שהוא אריכות אפים תלוי במדת האמונה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) וכן מדת הקמצנות בא לאדם רק מחמת חסרון אמונה, כי המאמין האמתי שמאמין שהכל ממנו יתברך, וכל מה שיש זה ממנו יתברך, אזי הוא לא יהיה צר עין, אלא ישתדל להיות טוב עין, ולא יחסר לו שום דבר.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק ר"ג בְּנִחָל שְׁנָא

וְלִכְּנֵן אֶתְּ וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְשָׁנוֹת אֶת הַגִּישָׁה שְׁלָכֶם אֶל הַחַיִּים, כֹּל כִּף חֶבֶל שְׂאֵתֶם חַיִּים אֶת הַחַיִּים שְׁלָכֶם חַיִּי מְרִירוֹת וְכוּ', חַיִּים שֶׁל מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וְכוּ', חַיִּים שֶׁל צְעָקוֹת וְצָרְחוֹת בְּבֵית וְכוּ', חַיִּים שֶׁל קִטְטוֹת וְכוּ', הָאֵם זֶה נִקְרָא חַיִּים? זֶה נִקְרָא גִיְהֵנִם עַל פְּנֵי הָאֲדָמוֹת וְכוּ',

וְעַל כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם וּלְהַתְּחִיל לְהַנּוֹת מִהַחַיִּים וּלְעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְכֵן תִּהְפְּכוּ אֶת הַבֵּית שְׁלָכֶם לְגֵן עֵדֶן, כִּי יִמְיֵנו כָּל כִּף קְצָרִים, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּבֵד יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְלִכְּנֵן חֶבֶל מְאֹד לַחֲיוֹת חַיִּים מְרוֹרִים וּמְדַכְּאִים וְכוּ' וְכוּ', וְתֹאמְיֵנו לִי אִם תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם וְיִתְרַבֶּה הָאֱהָבָה בֵּינֵיכֶם, אֲזִי תִהְיֶה שְׁנֵיכֶם בְּרִיאִים, כִּי הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת קִטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', וְחִסְרוֹן אֲמוּנָה וְכוּ', שְׁמַמִּילָא בָּא מִזֶּה חִסְרוֹן שְׂמִיחָה, שְׁמֶשֶׁם נוֹבֵעַ הַקְּמֻצָנוֹת וְהַצָּרוֹת עֵינֵן וְכוּ' וְכוּ'.

יְעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה וְתִהְיֶה שְׁנֵיכֶם בְּרִיאִים, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִבְיֵנו אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֲזִי הַשְּׂכִינָה יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבַט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתחזיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, כי תכף ומיד כשבר ישראל חזק באמונה, אזי הכל פתוח לפניו, ולא בחנם שרבנו ז"ל הזהירנו כל כך על האמונה, ואמר (שיחות הר"ן סימן ל"ג) אצל העולם אמונה הוא דבר קטן אבל אצלי העקר הוא אמונה, בלי שום חכמות, אלא כמו שהנשים והילדים מאמינים, הינו לסלק את השכל לגמרי, וככל שאדם נכנס יותר ויותר באמונה, על ידי זה הוא נדבק בו יתברך כמו שאמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, האמונה זה הדבקות, והדבקות זה האמונה, כי אדם יכול להגיע על ידי אמונה לכל המדרגות שבעולם, כי אמונה נקרא בלשון הקבלה, ספירת המלכות, שדרך שם עוברת כל הספירות, ולכן אם בר ישראל חזק באמונה, הרי זה יש לו כבר את כל המדרגות שבעולם, ואמר מוהר"ן ז"ל שבשביל זה פתח יחזקאל הנביא את נבואתו, שבו גלה את כל פרצוף כל העולמות וכו', וכל פמליה של מעלה איך נראים וכו', בפסוק זה דיקא (יחזקאל א' א') נפתחו השמים ואראה מראות אלקים, כי הוא ראשי תבות א' מ' ו' נ' ה', דיקא על ידי תקף האמונה שהחזיר בעצמו יחזקאל הנביא, על ידי זה זכה שנתגלה אליו כל פרצוף העולמות, וזה שיה' לכל בר ישראל, כי מי שמחזיר בעצמו אמונה פשוטה באין סוף ברוך הוא, כן נפתחים לו כל העולמות,

ולכן הסמך מ"ם אורב מאד מאד על עם ישראל להכניס בהם ספקות באמונה, שזה הכח של עמלק שמטיל ספקות באדם וכו', ומבלבל אותו שלא יזכה לאמונה ברורה ומזככת, כמו שכתוב (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין", ועל ידי זה דיקא "להלחם עם ישראל ברפידים", ודרשו חכמינו הקדושים (תנחומא

בשלה) אין רפידים אלא שרפו ידיהם מן התורה, ולפיכך עמלק בא עליהם, וכן את מוצא שאין השונא בא אלא על ידי רפיון ידים מן התורה;

ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על למוד תורה הקדושה, ואמר (שיחות הר"ן סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשייה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כף וכף בכל יום ולא יעבר וכיוצא. ואמר, שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא ליצלן רחמנא לישזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כף עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כף וכף יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד; כי בלי תורה אז מתאחז בו הקלפות והסטרוא אחרא, רוחו של עמלק, ומכניס בו ספקות בו יתברך.

ולכן עצה להנצל מכל הקשיות והספקות שיש לאדם באמונה הקדושה בו יתברך ובצדיקיו הדבוקים בו, הוא על ידי שיקבע לעצמו קביעות חזקה ללמד בכל יום מקרא ללמד חמש ורש"י עם התרגום בכל יום מפרשת השבוע, שזה דבר הכרחי וזו סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, ואמר הרב הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זי"ע, שביום שאדם לומד חמש ורש"י עם התרגום, ביום הזה הוא לא יחטא, משנה אשר

כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, משנה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, גמרא אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום על כל פנים דף גמרא, שזה חיות להנפש, ושמירה להגוף, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות הארבע מלאכי השמירה שהם גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, וכשבר ישראל קובע לעצמו קביעות חזקה ללמד בכל יום דף גמרא, על ידי זה גם גופו הגשמי נשמרת מכל מיני מזיקים שיש בעולם, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כ"ד.) במחשכים הושיבני כמתי עולם אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל;

ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותנו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכוף נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרוב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את

הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לַיְלָה, שְׂאֵז הוּא זְמַן חֲשֵׁף, וְעַל יְדֵי לְמוּד תְּלֻמוּד מְאִיר לוֹ הַלַּיְלָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלַיְלָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תְּלֻמוּד, שְׂעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוּ בְּגֻלוֹתוֹ הַמֵּר, וַיֵּאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אֹרֹו יִתְבַּרֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁפַת ק"ו): גְּמָרָא גָּמַר זְמוּרְתָא תְּהֵא; וּפְרָשׁוּ צְדִיקִים "גְּמָרָא גָּמַר", אִם אֵתָה תְּלֻמוּד גְּמָרָא, אִזִּי "זְמוּרְתָא תְּהֵא" מְלֻשׁוֹן אֲזַמַּר כָּל עָרִיצִים וְלִהְכָרִית אֵת כָּל הַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֵת הַשּׁוֹשְׁנָה הַעֲלִיוֹנָה שְׂזֵה נִשְׁמַת הָאָדָם, אִם אָדָם לּוּמֵד הַרְבֵּה גְּמָרָא, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְכָרִית מְמַנּוּ אֵת הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שְׂבָרָא מַחְמַת עֲוֹנוֹתָיו.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, אִם אֵתָה רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיֵאִיר עָלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ, וְלֹא יִכְנַס בְּךָ שׁוֹם סְפָקוֹת וּסְפָק סְפָקוֹת בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וּבְצְדִיקָיו הַדְּבָקִים בּוֹ, אִזִּי תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת הַשְּׁלוּשׁ לְמוּדִים הָאֵלוּ מְקָרָא מְשַׁנָּה גְּמָרָא, שְׂזֵה הָעֲשִׁירוֹת הַכִּי גְּדוּלָה שֶׁל הָאָדָם.

רְאֵה גַם רְאֵה כַּמָּה פְּעָמִים אֲנִי חוֹזֵר עַל עֶצְמִי וּמְעוֹרֵר אֹתָךְ עַל נִקְדָּה זֹו, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שְׂיִלּוּהָ אֹתָךְ וַיִּשְׂאֵר אֵתָךְ לְנִצַּח נְצָחִים, כְּמֵאֲמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שְׂבִשְׂעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם. אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תוּרָה וּמְעֻשִׁים טוֹבִים בְּלְבָד; שְׂנֵאֲמַר (מְשַׁלִּי ו') "בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֵתָךְ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחְךָ", בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֵתָךְ" בְּעוֹלָם הַזֶּה,

"בשכבך תשמר עליך" בקבר, "ונהקצות היא תשיחה" לעולם הבא.

כל כך חבל על יום אחד שחסר לך אחד מהשלוש למודים האלו, זכר גם זכר לטובתך אני מדבר, ואין לי שום פגנה אחרת, כי יבוא היום שנוצטרך להוריד את הגנף מהנשמה וכו', הגנף לקבורות יוכל וכו', והנשמה תעלה למעלה למעלה וכו', ומי שזכה להיות עקשן כל ימי חייו ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא אזי אין עליו שום דין למעלה, וכל העולמות יהיו פתוחים לפניו, ולכן אני שואל אותך האם זה לא כדאי לגנב איזה שעה בכל יום ללמד את השלוש למודים האלו? הרי שומעים בכל יום מקרים מזעזעים וכו', תאונות קטלניות וכו', מיתות משנות וכו', מחלות וחלאים רעים וכו', ואף אחד לא חושב שזה יכול לקרות לו וכו' וכו', ולכן הוא מתרשל מלמוד כל יום את השלוש למודים האלו, ועל כן אני מתחנן אליך אל תהיה בטלן, ראה איזה עשירות מונחת לפניך, ומפני חלישות הדעת שהסמ"ך מ"ם מכניס בך אתה מפספס כל יום אוצר כל כך גדול, יעזר הקדוש ברוך הוא שבאמת תשמע בקולי וזכור מה שאמר החכם מכל אדם (משלי ד' י) "שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' שז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, ו' שבט ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהֶאֱמִין שְׁיֵשׁ בּוֹרָא כָּל עֲלָמִים שֶׁהוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְכָל דְּקָה וּשְׁנִיָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁמְחַדֵּיר בְּנוֹ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנִּזְכָּה לְהִבִּין וּלְהֶאֱמִין בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמוֹ בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') אֵיזְהוּ חֲכָם הַרוֹאֶה אֶת הַנוֹלָד; וּפָרְשׁוּ תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שֶׁעָקַר הַחֲכָמָה לְרֵאוֹת אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹלִיד אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ כָּל יוֹם וְכָל שְׁעָה וְכָל רִגַע מְחַדֵּשׁ, וְדִיָּקָא עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְהִתְחַזֵּק, וּרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל דְּבַר זֶה מָאֵד מָאֵד לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם, וְצָעַק (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) זָקֵן אֵינּוּ טוֹב כָּלָל, הֵינּוּ לְהִיּוֹת חֲסִיד זָקֵן וְכו', אֲלֵא בְּכָל פַּעַם לְהִתְחַלֵּל מְחַדֵּשׁ,

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) שֶׁגַּם בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּכָל פַּעַם הִתְקַרְבוֹת חֲדָשָׁה, וְשֵׁלֵא יִחַשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר מְקַרֵּב עַכְשָׁו, כִּי אֲסוּר לְהִתְיַשֵּׁן חֵס וְשָׁלוֹם, אֲלֵא לְהִתְחַלֵּל בְּכָל פַּעַם מְחַדֵּשׁ,

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְחֵי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ וּלְהִתְחַדֵּשׁ וְלֹא לְפוֹל בְּשׁוּם יְאוּשׁ וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, עַל אִף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעוֹבֵר, רְאוּי לָךְ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שֶׁאֵת בְּיִתְרָה עוֹז בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן לְשִׂמְחַ נְשִׁים אַחֲרוֹת שֶׁזֶה הַמְצוּהָ הַכִּי גְדוּלָהּ, וְעַל אִף שֶׁאֲנִי חוֹזֵר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, אֲבָל זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם נִקְרָא (קִהְלַת ד' י"ג) "מִלְךָ זָקֵן וְכִסִּיל", הוּא רוֹצֵה לְמִלְךָ עַל הָאָדָם, וְלַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ זָקֵן כְּאֵלוֹ הַזְּקֵינ

במעשיו הרעים וכבר אף פעם לא יוכל לצאת מזה, ועושה את האדם כסיל וטפש שיתיאש מהחיים שלו, ועל זה בא רבנו ז"ל וצעק (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, אדם צריך לעשות התחלה חדשה בכל יום בכל שעה ובכל רגע, כי הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי להתחדש בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר שתהיי בצותא חדא עם נשות אנשי שלומנו, ותראי שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

רק שיהיה אהבה בינך לבין נשות אנשי שלומנו, שזה היה יסוד גדול אצל רבנו ז"ל, ואמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; כי הוא רצה מאד מאד שיהיה אהבה בין אנשי שלומנו, ושלא יהיה ביניהם שום מריבות וחלוקי דברים, וכמובן אותו דבר אצל נשות אנשי שלומנו, כי רבנו ז"ל הוכיח את אנשי שלומנו ואמר להם מדוע אתם לא עושים את נשותיכם חסידות? רבנו ז"ל רצה שגם הנשים שלנו יהיו החסידות שלו, יעזר הקדוש ברוך הוא שפאמת נזכה לצית את רבנו ז"ל, ולחזק ולהתחזק יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' שח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, ו' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לאור מה שקרה שתובעים אותנו במשפט וכו', אני מבקש אותך חד משמעית מהיום והלאה אתה תעמד על המשמר שלא יקרה עוד פעם דבר כזה, אף פעם אסור לכתב שמות יהיה מה שיהיה ויהיה מי שיהיה וכו', בקלות יכולים לכתב הפסיכולוג הכי גדול בארץ וכו' וכו', מי היה יכול לתבע אותנו? ...

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך ואת...נ"י, אני כבר מפרסם בעולם, אלו לשבח ואלו לגנאי וכו' וכו', אני לא צריך שום פרסמת בשום פנים ואפן!, ואני אומר את זה חד משמעית, ותעמדו על זה מאד מאד חזק, ואל תגידו שלא הזהרתי אתכם, ה"שו"ת ברסלב" זה פתוח לכלם, וכל אחד יכול להעתיק מה שהוא רק רוצה, אני כותב כפי שלמדתי בספרי רבנו ז"ל, ואני עומד חזק ותקיף תחת כל מה שאני כותב, ויכולים להעתיק את זה, אבל לא לכתב עלי שום גזמאות ושקרים שאני בוחל מזה וכו' וכו', כי ימינו כצל עובר, וצריכים להיות מוכנים כל יום לעזב את זה העולם, ובאיזה פנים נהיה למעלה עם שקרים וגזמאות?

אקוה שתבין את הקו שלי, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' ש.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבֻט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל') שְׁכַל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּאִים בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, לְבַלְבֵּל לוֹ אֶת כָּל הַתְּפִלָּה, כִּי בְּאִמְתַּ שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה שְׁאֲדָם יִקְשֹׁר אֶת הַמַּחְ מַחְשָׁבָה אֶל מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר, וְרַק זֶה נִקְרָא "תְּפִלָּה בְּכַח", כִּי צְרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקִשֹׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבָר, כִּי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת הֵן הֵן הַעֲבֵרוֹת שְׁלוֹ, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּק"צ) פַּעַם אַחַת הָיָה קוֹבֵל אִישׁ אֶחָד לְפָנָי רַבְּנוּ ז"ל אִיךְ שֶׁקָּשָׂה לוֹ מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל, כִּי הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ מְאֹד, וְהַשִּׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל מְקַבְּלִין זֹאת לְכַפֶּרֶת עוֹוֹן, "נַעֲמַט מֵעַן דָּאֵס אַהֵן פֶּאֶר אַ כַּפֶּרֶת עוֹוֹן" וְחִיךְ קִצָּת. וְקִצָּת הָיָה נִרְאֶה כְּפֻנְתּוֹ בְּזֶה, כִּי הֵלֵא בְּאִמְתַּ אֵלּוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת הֵם בְּעֲצָמָם עוֹנוֹת, וְעַל כֵּן חִיךְ קִצָּת.

אִךְ אֵף עַל פִּי כֵן בּוֹדָאִי כָּל דְּבָרָיו אִמְתַּ וְצָדֵק, כִּי עַל כָּל פְּנִים בְּזֶה שְׁאִין מְהִרְהֵר אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ חַס וְשְׁלוֹם, וְיודֵעַ שְׁבוֹדָאִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה לְקַרְבוֹ וְלְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ, רַק שְׁעוֹנוֹתָיו גָּרְמוּ לוֹ כָּל אֵלּוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת הַבָּאִין לְבַלְבְּלוֹ, וְיֵשׁ לוֹ צַעַר מְזֵה וּבוֹרַח מֵהֵם בְּכָל כַּחוֹ, יְכוֹל לְהֵיּוֹת בּוֹדָאִי שְׁזֵה בְּעֲצָמוֹ נַחֲשָׁב לוֹ לְכַפֶּרֶת עוֹוֹן, עַד שְׁאֵם הָיָה זוֹכֵה לְהַתְּנַהֵג בְּזֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְאִמְתַּ כְּרָאוּי, כְּבָר הָיוּ עוֹנוֹתָיו נִמְחָלִין עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָמוֹ, וְאִזּוֹ מִמִּילָא הָיוּ מִסְתַּלְקִין

מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת, וּכְעֵין שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (בְּרוֹכוֹת י"ב:) הַעֹבֵר עַבְרָה וּמִתְבַּיֵּשׁ בָּהּ מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתָיו;

הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׁכָל אֱלוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁנַכְנַס לְאָדָם
 בְּאֲמֻצֵּי הַתְּפִלָּה, הֵן שְׁחָרִית, הֵן מְנַחָה, הֵן עֲרֵבִית, זֶה הַחֲטָאִים
 שְׁלוֹ, כִּי מִכָּל חֲטָא וְעוֹן שְׁאָדָם חוּטֵא נִגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ, בּוֹרֵא קְלֹפוֹת
 וּמִשְׁחִיתִים וְהֵם הַמְּסַבְּבִים אוֹתוֹ, וּמֵהֶם נִמְשָׁךְ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת
 זְרוֹת בְּעֵת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל שְׁחָרִית מְנַחָה
 עֲרֵבִית, עַד שֵׁיכוֹל לַעֲבֹר כָּל הַתְּפִלָּה וְלֹא יִכּוֹן שׁוּם דְּבָר, רַק הַמַּחְ
 מַחְשָׁבָה חוֹשֶׁבֶת בְּדַבָּר אַחָד, וְהַדְּבוּר אוֹמֵר וְטוֹחֵן אֶת תְּבוֹת
 הַתְּפִלָּה וְכוּ', וְזֶה מְצִיאֹת שֵׁישׁ אֶצֶל כָּל אַחָד, וְהוּא כָּל כֶּךָ שְׁקוּעַ
 בְּעַנְיָנוֹ וּבְמַחְשְׁבוֹתָיו עַד שֶׁלֹּא שָׁם לֵב שֶׁהוּא בְּכֹלֵל לֹא מִכּוֹן מֵהַ
 שֶׁהוּא אוֹמֵר, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ
 כְּמִשְׁמַעוֹ לְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה לְדְבוּר, וְצְרִיכִים עַל זֶה כַּחוֹת
 עֲצוּמוֹת, כִּי מְרוּב עֲוֹנוֹתָיו הוּא מְסוּבָב עִם קְלֹפוֹת וּמִשְׁחִיתִים
 שֶׁהֵם עֲוֹנוֹתָיו, שְׁנַעֲשׂוּ כְּמוֹ עֲנָנִים שְׂמֻכְסִים אֶת עֵינֵי הַשֶּׁכֶל וְכוּ',

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קכ"ב) לְעַנְיָן
 הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַתְּפִלָּה. וּכְבָר יָדוּעַ שְׁכָל מַחְשָׁבָה וּמַחְשָׁבָה
 הִיא קוּמָה שְׁלֵמָה, וְאָמַר כְּשֶׁהָאָדָם עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל כְּסֹדֵר וְאֵינוֹ
 מִשְׁגִּיחַ עַל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְנַצֵּחַ אוֹתָם
 וּמַעֲבִירָם מִמֶּנּוּ, כִּי אֵין צְרִיכִין לְהִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק לִילֵךְ
 כְּסֹדֵר בְּתְפִלָּתוֹ וְלִבְלִי לְהַבִּיט לְאַחֲרָיו כָּלֵל, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא
 יִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וּבֵינן כֶּךָ בְּדֶרֶךְ הַלוֹכוֹ בְּתְפִלָּתוֹ הוּא מְפִיל אוֹתָם,
 לְזֶה חוֹתֵךְ יָד, וְלְזֶה חוֹתֵךְ רַגֵּל, וְכִיוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂאֵר הָאֵיבָרִים.

פרוש כמו למשל בענין מלחמה, כשצריך לילך ולעבר בין הרבה רוצחים ואורכים, וכשהוא גבור ועובר ביניהם, אזי בדרך הלוחו הוא מפיל אותם, כי לזה חותך יד בדרך הלוחו ומפילו, ולזה חותך רגל וכו' וכו', וכיוצא בזה פן הוא ממש בענין התפלה, שכשמתפללין כסדר התפלה, ואין משגיחין על המחשבות זרות, ודוחין אותם ומפילים, אזי בדרך הלוחו בתפלתו הוא חותך לזה יד ולזה רגל וכו', כי כל מחשבה זרה הוא קלפה, והיא קומה שלמה, וכשמתגבר להתפלל כסדר ולבלי להסתכל עליהם, אזי הורג אותם או חותך מהם איברים איברים;

אדם צריך רק לומר את תבות התפלה, ולקשר את המחשבה לדבור, ועל ידי זה דיקא אם יתמיד בזה לקשר את המחשבה אל הדבור, ולא יסתכל על המחשבות זרות הבאים אליו, על ידי זה הוא מבטל אותם לגמרי, וזה שיך בין בתפלה לחשב מה הוא מתפלל, ובין בתורה לחשב מה הוא לומד, כי גם אז באים אליו מחשבות זרות שהן הן הקלפות שברא מחמת עוונותיו, ולכן גלה לנו רבנו ז"ל את כל הענין של שיחה בינו לבין קונו, שיש בזה מעלה נוראה ונפלאה מאד, יותר מהתפלות הקבועות, כי (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ"ז) מעלת השיחה בינו לבין קונו, אין לתאר ואין לשער כלל, כי על תפלות ותחנונות ובקשות הסדורות מכבר, כבר יודעין מהם כל המחבלים והמקטרגים, והם אורכים על הדרכים של אלו התפלות, מחמת שיודעים מהם מכבר. כמו למשל על הדרך הפבושה, הידוע ומפרסם לכל, שם אורכים רוצחים וגזלנים תמיד, מחמת שיודעים מדרך זה כבר. אבל כשהולכין בנתיב ודרך חדש, שאינו נודע עדין, שם אינם יודעים לארב שם כלל. כמו כן לענין

השיחה בינו לבין קונו שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, בשפת האם שלו, יש בזה מעלה נוראה ונפלאה מאד, מה שאין בהשלוש תפלות הקבועות, כי השיחה שמדבר האדם מעצמו בינו לבין קונו, הוא דרך חדש ותפלה חדשה, שהאדם אומרה מלבו מחדש, על כן אין המקטרגים מצויים כל כך לארב, ואף על פי כן הזהיר רבנו ז"ל מאד גם על אמירת שאר תחנות ובקשות; לא מבעיא שצריך להתפלל את השלוש תפלות הקבועות בכל יום שחרית מנחה ערבית, אלא עליו להרבות באמירת תהלים, וכך לומר תפלות מספר "לקוטי תפלות", ושאר תפלות שתקנו הצדיקים.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנגזכה לצית את רבנו ז"ל, ועל ידי זה יהיה לנו מח מחשבה נקיה בעת התפלה, ונכוון רק את תבות התפלה, ונכנס בתוך התבות של התפלה, שזה מה שרבנו ז"ל פירש (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט' וסימן קי"ב) שתבת נח זה תבת התפלה שצריכים להכנס בתוך תבת התפלה, ועל ידי זה נצלים מהמבול שהוא המחשבות זרות שבאים לאדם לבלבל את מח מחשבתו, כי הבלבולים והמחשבות זרות שיש לאדם אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ד) הם נקראים מבול, שמבלבלים את תפלתו של אדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

א' שי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, ו' שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מבאר בזהר (תרומה קל"א:) ומאן דאשתעי בבי פנישתא - ווי ליה דאחזי פרוודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרווד, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה].

ולצערנו הרב כלנו נתפסנו בזה, ואין אף אחד נקי מזה וכו', וצריכים לשים שלט בבית הכנסת ולרשם את חמר העוון של אדם המדבר באמצע התפלה, כי הוא מזלזל בהשכינה, לדגמא להבדיל אלף אלפי אלפים ורבי רבבות הבדלות וכו', וכו', אדם עומד לפני נשיא של מדינה או לפני מלך, עד שנתנו לו רשות להגיע אליו, וסוף כל סוף הגיע אליו ומדבר אתו, היעלה על הדעת שפתאם יכנס איזה עבד מלכלך וכו', ויפסיק לדבר עם נשיא המדינה או לפני המלך ויתחיל לדבר עם העבד המלכלך הזה? הלא את ראשו יהיה חיב, על אחת כמה וכמה באין ערך כלל בשעה שמתפללים אל הקדוש ברוך הוא שהוא מלך מלכי המלכים המחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ובאמצע התפלה אליו מפסיקים ומדברים כל מיני דברים בטלים ושקרים, האם זה לא בזיון המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא? ואת זה צריכים להחדיר בהסברה בדרך חביבית ונעימה, כי כך אמר

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֵלֶק ר"נ בְּנַחַל שֶׁסָּה

הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קִהְלֵת ט' י"ז) "דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים", וְאִי אֶפְשֶׁר לְלַכֵּת בְּיַד חֲזָקָה, רַק בְּהַסְבָּרָה בְּרוּחַ טוֹבָה, רַק כָּכָה פּוֹעֲלִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלֹכַל הַפְּחוֹת אֲנַחְנוּ לֹא נִדְבָר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, וְנִכְבֵּד אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁהוּא מְשַׁכֵּן הַשְּׁכִינָה, וְכַמוּבָא בַזְהַר (נִשְׂאָ כ"ו). עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"ה ח') "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם", "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ" סֵתָם, דְּכָל בֵּי כְּנִישְׁתָּא דְעָלְמָא, מִקְדָּשׁ אֲקָרִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' שִׂיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, ו' שְׁבַט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁמֵדַת הַקְּנָאָה זֶה הַמְּדָה הַכִּי מְגַנָּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְזֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כִּי רוּב הַצָּרוֹת מֵה שְׁבָנֵי אָדָם סוֹבְלִים זֶה רַק מַחְמַת קְנָאָה, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁלְּהַזוּלַת הוֹלֵךְ יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנּוּ, וְדָבָר זֶה נִמְצָא בְּיוֹתֵר אֶצֶל נָשִׁים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְגִלָּה י"ג) אֵין אִשָּׁה מִתְּקַנָּאָה אֶלָּא בִּירֵךְ חֲבָרְתָּה, אִף שְׁלֹכְלָם יֵשׁ מֵדַת הַקְּנָאָה, כִּי עִם הַמְּדָה הַמְּגַנָּה הַזֶּה כָּלָם נוֹלָדִים, כְּמוֹ שְׁיִכוּלִים לְרְאוֹת אֶת זֶה בְּחוּשׁ כְּשֶׁהַבְּכוֹר אוֹ הַבְּכוֹרָה נוֹלָדִים כָּלָם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ וּמִשְׁתַּעֲשָׂעִים אִתּוֹ, וְעוֹשִׂים אִתּוֹ עֶסֶק מְאֹד מְאֹד

גָּדוֹל, וְתַכְּף וּמִיָּד כְּשֶׁנוֹלָד הַשָּׁנִי אוֹ הַשְּׁנִיָּה, הַבְּכוֹר אוֹ הַבְּכוֹרָה פְּשוּט מִשְׁתַּגְּעִים וְהֵם לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל שֶׁבֶא לָהֶם עַל הָרֹאשׁ עוֹד אֶחָד וְכוּ', וְזֶה רוֹאִים בְּמִצִּיאוֹת מִי שֵׁישׁ לוֹ יְלָדִים, וְלִכְן נּוֹלָדִים עִם מֵדַת הַקְּנָאָה, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ, כִּי הַמֵּדָה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת שֶׁל קְנָאָה הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת קנ"ב) כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ קְנָאָה בְּלִבּוֹ, עֲצַמוֹתָיו מְרַקִּיבִים; וְזֶה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ אָדָם נִרְקָב מִחַמַּת קְנָאָה.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אָמוּנָה סִימָן כ"ה) עַל יְדֵי קְנָאָה אָדָם נוֹפֵל מֵאֲמוּנָתוֹ; וְכֵן אָמַר (שָׁם אוֹת קְנָאָה סִימָן ד') עַל יְדֵי קְנָאָה בְּמִמּוֹן חֲבֵרוֹ, נַעֲשֶׂה שׁוֹטָה; אָדָם פְּשוּט מִשְׁתַּגְּעַ כְּשֶׁרוֹאֶה שְׁלֵהֲזוּלַת יֵשׁ כֶּסֶף וְלוֹ אֵין כֶּסֶף, כִּי הַקְּנָאָה מְשַׁגְּעַת אוֹתוֹ לְגַמְרִי, עַד כְּדֵי כִּף הַקְּנָאָה הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם, עַד שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שָׁם אוֹת קְנָאָה סִימָן ג') עַל יְדֵי קְנָאָה בָּא שְׁפִיכוֹת דָּמִים, שֶׁאֶחָד לֹא יִהְרַג אֶת הַשָּׁנִי אֲלָא מִחַמַּת קְנָאָה,

וְלִכְן צְרִיכִים לְעַבֵּד עַל מֵדַת הַקְּנָאָה עוֹד מְגִיל קְטָנוֹת לְעַקֵּר אֶת זֶה מִמֶּנּוּ, כִּי אַחֲרַת הוּא יִסְבֵּל כָּל הַחַיִּים מִזֶּה, וְאֵין עֲצָה אַחֲרַת אֵיךְ לְצַאת מִמֵּדַת הַקְּנָאָה, אֲלָא עַל יְדֵי רַבּוּי תַּפְּלָה שֶׁצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שִׁיּוּצִיא אוֹתוֹ מִהַמֵּדָה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת קְנָאָה שֶׁהוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי וְאוֹכְלַת אוֹתוֹ חַיִּים, וְכִמוֹ שֶׁעַל כָּל מֵדָה וּמֵדָה רָעָה צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְעַבֵּד לְעַקֵּר מִעֲצָמוֹ, וְכֵן לְהַתְּפַלֵּל עַל הַמִּדּוֹת רְעוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בּוֹ שִׁיזְכָּה לְעַקֵּר אוֹתָם מִמֶּנּוּ, בְּיֹתֵר צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל עַל מֵדַת הַקְּנָאָה.

רבונו של עולם חוס וְחַמַּל עָלַי וְתוֹצִיא אוֹתִי מִמֶּדֶה הַמְּגַנָּה
 שֶׁל קִנְיָאָה, שְׁלֹא אֶקְנֵא אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבוּזָה הָעוֹלָם, רַק אוֹתָךְ
 לְבַד, שְׁאִזְכָּה לְהַחֲדִיר בְּעַצְמִי אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֶּיךָ
 יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא
 נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ אֵלָּא בְּהַשְׁגָּחָתְךָ, שְׁאַתָּה מְשַׁיֵּחַ עַל כָּל הַבְּרוּאִים
 שְׁבָרָאתָ, וְאַתָּה זֶן וּמַפְרִיֵּס אֶת כָּל בְּרִיָּה, וְלִכֵּן אָבִי שְׁבַשְׂמִים לְמָה
 אֲנִי צָרִיךְ לְקִנְיָאוֹת בְּהַזוּלָת, הֲרִי כָּל מָה שְׁאַנִּי צָרִיךְ אֶתָּה מְשַׁפִּיעַ
 עָלַי, וְכֹל מָה שְׁמַגִּיעַ לִי אֶתָּה נוֹתֵן לִי, וְלִכֵּן חוּס וְחַמַּל עָלַי שְׁאִזְכָּה
 לְעַקוֹר מִמֶּנִּי אֶת מִדַּת הַקִּנְיָאָה, וְשִׁלָּא אֶסְתַּכַּל עַל הַזוּלָת כָּלֵל, אֵלָּא
 אֶתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עֲזָרָה הַמְּחִיָּה וּמְהוּזָה אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה,
 וְאִזְכָּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא,
 וְאִז לֹא אֶצְטָרֵךְ לְהַסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, וְלֹא לְקִנְיָאוֹת בְּאֶף אֶחָד, כִּי
 כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ,
 אֵין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׁמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת
 חִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמַלּוּא נִימָא, וְלִכֵּן מָה עָלַי לְקִנְיָאוֹת בְּהַזוּלָת, מָה
 שְׁשִׁיךְ אֵלַי מִמִּילָא יְבוּא אֵלַי, וּמָה שְׁלֹא שִׁיךְ אֵלַי מָה אֲנִי צָרִיךְ אֶת
 זֶה, אָבִי שְׁבַשְׂמִים זְכַנִּי לְנִקּוֹת אֶת עַצְמִי לְגַמְרִי מִמִּדַּת הַקִּנְיָאָה, וְלֹא
 אֶקְנֵא אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה רַק אוֹתָךְ לְבַד, וְתַמִּיד יִהְיֶה לִי רְצוּנוֹת
 וּכְסוּפִים לְהַכְּלִיל בְּךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ לְעַד לְנִצְחָה נִצְחִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
 תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ו' שְׁבֹט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאֵד מָאֵד אָנִי שְׂמֵחַ לְרֵאוֹת שְׂאֵת מְצַלִּיחָה בְּתוֹר טְלַפְנִית
עָבוֹר קָהֳלֵתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲזָרֵי
לִי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ.

נָא וְנָא חֲזָקִי וְאֲמִצִּי מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת
עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין
בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וִיכוּלָה
לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה
בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא,
עַל יָדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם
הָבָא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכֵתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרַשׁ רַש"י
"אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי"
וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא
נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל
פָּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זו, רַבְּנוּ ז"ל רוּצָה לְהִבְיָא אוֹתְנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל
יָדֵי תוֹקֵף הַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

א' שִׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחָה, ו' שֶׁבֶט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן שִׁמ"ו) עַל סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ
"לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" שִׁיִּצָּא בְּעוֹלָם הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגָאֵלָה, וְאָמַר
מֵאַחַר שִׁיִּצָּא בְּעוֹלָם אָנִי חִפְּץ מְאֹד שְׁיִלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים
לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר
וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלָיו, אַחַר כֵּן
אָמַר בְּפִרוּשׁ, שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרָיו הַקְדוּשִׁים הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגָאֵלָה,
וְאָמַר שְׁטוֹב לְקַבֵּעַ לְעֶצְמוֹ שְׁנֵי שְׁעוּרִים לְלַמֵּד סִפְרָיו הַקְדוּשִׁים
שְׁעוּר אֶחָד פְּשוֹט לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת הַרְבֵּה מְאֹד כְּדֵי שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר
בְּעַל פֶּה, וְשְׁעוּר אֶחָד לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן גְּדוֹל, כִּי יֵשׁ עֲמָקוֹת גְּדוֹל
וְנִפְלֵא בְּסִפְרָיו, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד הַרְבֵּה אֶת ה"לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן", כְּדֵי שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיו, וּמְלַבֵּד זֹאת לוֹמֵד שְׁעוּר אֶחָד
בְּעִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וַיַּחֲדֵשׁ בָּהּ חֲדוּשִׁים כְּפִי מַחוּ וְהַשְּׁגָתוֹ, וְאָמַר
(חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן שִׁמ"ט) שְׁיִכּוֹלִין לְהִיּוֹת נֶעֱשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר
עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאָמַר שְׁיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם שְׁיִלְמְדוּ

ויתפללו על ידי הספר הזה וכו', ואמר שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתפל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכו. ואמר בזו הלשון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען" [שיפתח קשיות גידיו]; ולכן מה טוב ומה נעים אדם שזוכה ללמד הרבה את ספרו של רבנו ז"ל עד ששגור על פיו ממש.

והנה מאחר שרב התורות הם גדולות וארכות מאד, והיות שרבנו ז"ל רצה שנוציא עצות לעובדא ולמעשה מכל תורה ומאמר, ולכן בקש את מוהר"ת ז"ל שיעשה את ה"קצור לקוטי מוהר"ן", וכשרבנו ז"ל ראה את זה נהנה מאד מאד מזה ואמר עס איז א שיינ צעטיל (שזה פתק יפה), ולכן מה טוב ומה נעים כשזוכים ללמד תורה מ"לקוטי מוהר"ן", וזוכים ללמד אחר כך את הקצור של התורה, ואחר כך לומר את התפלה של התורה הזו, ואז עולמך תראה בחייה, ואשרי מי שזוכה להתמיד בזה, כי התורת ב"לקוטי מוהר"ן" הם כלליות גדול מאד מאד, ועל ידם יכולים להבין ולחדש בכל התורה כלה, הינו על ידי הקדמות של רבנו ז"ל יכולים לפרש את כל פסוקי התנ"ך, וששה סדרי משנה, וכל מאמרי חז"ל וכו' וכו', אשרי מי שמכניס את עצמו בלמוד ספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים.

א' שיד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, ו' שבט ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קמ"ז) מִי שֶׁהוּא עוֹז פְּנִים אֵין לוֹ חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה, וְכֵן לְהַפְךָ מִי שֶׁאֵין בוֹ עֲזוּת דִּקְדוּשָׁה אֵין לוֹ גַּם כֵּן חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה, הֵינּוּ כִּי עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲזוּן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בִּיצָה כ"ח) מִפְּנֵי מָה נִתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי שֶׁהֵן עֲזוּן, כִּי צָרִיף שְׁיִהְיֶה בוֹ עֲזוּת דִּקְדוּשָׁה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ה') הָיָה עוֹז כְּנֹמֵר, וְעַל יְדֵי עֲזוּת דִּקְדוּשָׁה אַף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְמַנְעֵ אוֹתוֹ מִלְּלַכֵּת בְּדַרְךְּ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּאֵמֶת מִי שֶׁחֹגֵר מִתְּנִיּוֹ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, קָמִים עָלָיו עֲזֵי פְּנִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים כְּלָבִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה נ"ו) "וְהַכְּלָבִים עֲזֵי נֶפֶשׁ", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"י) שְׁמִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית עַל יְדֵי זֶה אֱלֹהֵי הָעֲזֵי פְּנִים הַנִּקְרָאִים כְּלָבִים עֲמָדִים וְחוֹלְקִים עָלָיו, וְלָכֵן צָרִיכִים עֲזוּת וְעִקְשָׁנוּת דִּקְדוּשָׁה נִגְדָם, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מֵהֶם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת עִקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,

וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַפְּסוּק (יחזקאל ל"ג) "אֶחָד הִיָּה אֲבָרְהָם" שֶׁאֲבָרְהָם אָבִינוּ עֲבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שֶׁהִיָּה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁסָּרִים מֵאַחֲרֵי הַשֵּׁם וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וְעַל אִמּוֹ וְשָׂאֵר הַמוֹנְעִים, רַק כְּאֵלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם; וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְהַכְּנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵי אִפְשָׁר לוֹ לְהַכְּנִס כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינָה זוֹ שֶׁיִּחְשַׁב שֶׁאֵין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא

שַׁבַּת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק ר"נ בְּנַחֵל אֲשֶׁר

יִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנוּ וְאֲשֶׁתוֹ וּבְנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ מִשְׁאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַחֲוֹשׁ וַיִּסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיִנַּת: "אֶחָד הִיָּה אֲבָרְהָם" כִּאֲלוֹ הוּא יַחֲיֵד בְּעוֹלָם;

עַם כָּל זֹאת אִם אַתָּה נִמְצָא בְּמִצְבַּ כְּזֶה שֶׁהַעֲזִי פָּנִים לֹא עוֹזְבִים אוֹתָךְ, אֲזַי יֵשׁ יַעֲזֶה מֶה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פֶּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ג') מִי שֶׁבִּוְרַח מִן הַצָּרָה הוּא פֶּקַח; כְּשֵׁרוֹאִים שֶׁנִּקְלָעִים בְּמִצְבַּ שֶׁל עֲזִי פָּנִים, לֹא כֹדָאִי לְהִתְנוּכַח עִמָּהֶם, אֲלֹא לְלַכֵּת לְמָקוֹם אַחֵר, כִּי מֶה לוֹ לְצָרָה הַזֹּאת, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא ע"ה): אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שֶׁאָדָם הוּא מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נִעֲנִים, דְּבִישׁ לִיָּה בְּהָא מְתָא וְלֹא אֲזִיל לְמְתָא אַחֲרִיתָא; [מִי שֶׁרַע לוֹ בְּעִיר זֹאת וְלֹא הוֹלֵךְ לְעִיר אַחֲרֵת, הֲרִי הוּא מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נִעֲנִים, כִּי הוּא חַיֵּב בְּדַבָּר הַזֶּה, מִי אוֹמֵר לוֹ לְגוֹר דּוֹקָא בְּמָקוֹם שֶׁרַע לוֹ].

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאִמִּץ בְּדַעְתָּךְ, וְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִצְלִיחַ דְּרַכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמַיִם.

הֵם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס
לְכַבוֹד נְשֻׁמַת
חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוֹרָה,
אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה
מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבֻשְׁמִים
מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
הַרְבַּ הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
מוֹהַר־רַב רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זַלְהִ"ה
בֶּן
הַגֵּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זָאב זַצ"ל
עָלָה בְּסַעְרָה הַשְּׁמִימָה
י"ז שְׁבַט תשע"ה
תְּהֵא נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים תַּחַת
כְּנָפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְן
עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ
הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל

"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלהנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלֵי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל
ישראל, רבנו הקדוש והנורא,
אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה,
אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

תקוץ הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוץ זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-בם: ד רבו עצבותם אחר מהרוו כל אסוף נספיהם מדם, וכל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינה נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פִשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לֹו עֵוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשָׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹיֶךָ לְעַת מְצוּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֱלִילוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אֶתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלֵּט תִּסּוּבְּכֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלֵּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הֶבֶן בְּמַתְג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹיֶךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּכֵנוּ: יא שְׂמָחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלָטָהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאַרְץ, וְאֵל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוּ הַפְּכֶת בְּחֵלְיוֹ: ה אָנֹכִי אִמְרָתִי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שׁוֹא יִדְבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שְׂנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דִּבֵּר בְּלִיעַל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוּמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמִּי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאָנֹכִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הכפלי

ותצייבני לפניך לעולם: יי ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משפיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אזכרה מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משפריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויפוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: ז עזו אליך
 אשמרה פי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמיני, אלהים
 יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
 והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת פינו דבר שפתימו וילכדו
 בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד כלה בחמה כלה ואינמו
 וידעו פי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
 לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז חמה יניעון לאכל, אם
 לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך פי
 היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אומרה, פי
 אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי **אל אלהים
 ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני
 דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד
 אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה
 אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים
 מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
 אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני, ולא יסיף
 לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י
 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלומתי
 היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה פי אזכרה מקדם
 פלאך: יג והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד
 אלהים בקדש דרפך מי אל גדול באלהים: טו אתה האל
 עשה פלא, הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני
 יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו,

** באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אלף למ"ד אלף למ"ד הי"ו מ"ם

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרבה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ ^א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתה נבחנו: ^ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתה, כלינו שנינו כמו ה ה: ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פמות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרה על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה ^א הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתְּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בַּכֶּבֶל וְרָגְלוֹ, בְּרָזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבַרְוֹ, אִמְרַת יִי
צְרַפְתָּהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֵּר שָׁרְיֹו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקַנְיֹו יַחֲכֶם : כג וַיְבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לְבָם לְשׂוֹנֵא
עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵיּוֹ : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבַרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבַרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם : ל שָׁרַץ אֲרֻצִּים צִפְרֻדְעִים, בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיְבֹא עָרַב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֵד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתִּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיְבֹא אֲרַבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי
כוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, פִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עָנָן לְמִסְךָ, וְאֵשׁ לְהָאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאַל וַיְבֹא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עֲמוּ בְשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בַּחֲרִירוֹ: מִד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם,
וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מִה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי, וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ
הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות ככל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדם
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
ככל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

תנ"ך
עם רש"י

חסידות

משניות
ברטנורא

מדרש
רבא

מדרש
תנחומא

ליקוטי
מוהר"ן

ליקוטי
הפילות

שולחן
ערוך

חדש! חדש!

האוצר היומי

תכנית למנוח יומית, בסדר קצר ובהיר
לסיים שבועה עשר חלקים בתורה בתוך שבוע שנים!

זה הזמן להחליט איך יראו ה-7 שנים הבאות שלך!

הצטרפו עוד היום לאלפי הלומדים

- בבלי
- ירושלמי
- תוספתא
- זוהר
- טו"ר
- רמב"ם
- תיקוני זוהר
- משניות
- מוסר יומי

רוכשים סט מפואר, הכולל 42 כרכים מהודרים
ומקבלים ספריה
במתנה!
בעלות מוסבדת ובפריסת תשלומים נוחה
* 24 תשי" בכרטיס אשראי | 12 צקים | אפשרות לרכוש את הסט גם בחוברות

בייחודם
ובהמותם של
גדולי ישראל מכל
הזמנים והעדות

מוקד הזמנות: ***5610**

דו"צ לאור
ניצני הקידוש

הוצאה לאור "ניצני הקודש"

ת"ד 599, יבניאל 15225. טלפון- 054-2287882

"הוצאה לאור ניצני הקודש" חברה בע"מ. משרד המס הכספי, תל אביב. מס' ת.ד. 599, יבניאל 15225. טלפון- 054-2287882

הריני שמח להיות שותף במפעלכם הקדוש ולאשר בזה את השתתפותי בהוצאה לאור של ספרי מורא"ש ורביז"ל.
 עפ"י כתב ההרשאה המצורף בזה, הנכם שרים לחייב את חשבוני ב-21 בחודש בסך _____ ש"ח.
 בתורנו בכל מילי דמיטב על תמיכתכם החשובה במפעלינו הקדושים.
 יהיה רצון שימלא ה' משאלות ליבכם לטובה בברכות וישועות בכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו, אמן.

תשלום ממוכנת קצת נא לזאת חק"א מס' 02057. תשלום מפרטים אצראי נא לזאת חק"א מס' 02057. ניתן למצואו מסקס או ספרא"ל

קוד מסלקה		סוג חשבון		מספר חשבון בנק	
בנק	סניף				
קוד מוסד (המוטב)		אסמכתא/מס' מזהה של הלקוח אצל המוטב (ככל שני"ם)			
02057					
שם המוסד (המוטב)		הוצאה לאור ניצני הקודש- אודיה בניר			

חלק א' - בקשה להקמת הרשאה לחיוב חשבון

לכבוד _____ בנק _____

סניף ("הבנק") _____

הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.
 או - הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות:

תקרת כסום החיוב - _____ ש"ח.
 מועד פקיעת תוקף ההרשאה- ביום _____/_____/_____.

(לשומט/לנכב א סתמן ארת מהחלטה הנמשט לעל, שטמנה בחודה בהרשאה חלול שטניה חלול הגלות)

1. אני/ו הח"מ _____ שם בעלי החשבון כמפיע בספרי הבנק מס' ז'הח/ת. n.p. _____ ("הלקוח/ות")

כתובת: _____ רחוב _____ מספר _____ ישוב _____ מיקוד _____ טלפון _____ כתובת דוא"ל _____

2. מבקשים/ים בזה להקים/ים חשבון/ינו הנ"ל ("החשבון") הרשאה לחיוב חשבוננו, בסכומים ובמועדים שימוצאו לכם מדי פעם בפעם ע"י המוטב באמצעות קוד המוסד, בכפוף למגבלות שסומנו לעיל (ככל שסומנו).
 נמנן נן יחולו ההוראות הבאות:

א. עלינו קבלת המוטב את הפרטים הנדרשים למילוי הבקשה להקמת הרשאה לחיוב החשבון.
 ב. הרשאה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה בכתב ממני/מתנו שתכנס לתוקף יום עסקים אחד לאחר מן הודעה לבנק, וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראה כל דין.
 ג. אהיה/נוה שראולם לבלט חיוב מסוים, ובלבד שהודעה על כך תימסר על ידינו בכתב לבנק, לא יאוחר מ-3 ימי עסקים לאחר מועד החיוב. ככל שהודעת הביטול ניתנה לאחר מועד החיוב, הזיכוי ייעשה בערך יום מן הודעת הביטול.
 ד. אהיה/נוה שראולם לדרוש מהבנק, בהודעה בכתב, לבטל חיוב, אם החיוב אינו תואם את מועד פקיעת התוקף שנקבע בהרשאה, או את הסכומים שנקבעו בהרשאה, אם נקבעו.
 ה. הבנק אינו אחראי בכל הנוגע לעסקה שבינינו לבין המוטב.
 ו. הרשאה שלא ייעשה בה שימוש במסך תקופה של 24 חודשים ממועד החיוב האחרון, בטלה.
 ז. אם תענו לבקשתינו, הבנק יפעל בהתאם להוראות הרשאה זו, בכפוף להוראות כל דין והסכם שבינינו לבין הבנק.
 ח. הבנק רשאי להוציא/ינו את ההסדר המפורט בהרשאה זו, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו תוך ציון סיבה.
 3. אני/ו מסכים/ים שבקשה זו תוגש לבנק ע"י המוטב.

תאריך _____ **חתימת הלקוח/ות** _____

קצאת אמצעות עזר קצת אמצעות, 46 508-508-800-f

חלק ב' - תשלום באמצעות כרטיס אשראי

שם בעל הכרטיס: _____ מס' זהות: _____

כתובת: _____ מספחה _____ סניף _____ דוא"ל _____ מס' מזהה (פנימי): _____

רחוב _____ מספר _____ ישוב _____ מיקוד _____ טלפון _____

סוג כרטיס: וזה ישראל/רט/מסטרקרד אמריקן אקספרס דינרס 3 ספרות בוב הכרטיס: _____

מס' כרטיס: _____ בתוקף עד: _____ מס' החשב

1. אני הח"מ נתון בזה להוצאה לאור "ניצני הקודש" הרשאה קבועה לחיוב את חשבוני ה"ל מדי חודש באמצעות כרטיס האשראי אשר פרטיו מצוינים לעיל, בנין השתתפותי בהוצאה לאור של ספרי מורא"ש ורביז"ל. החיוב כאמור יבוצע על ידיכם במתן הודעות לחברת האשראי.
 2. כל חיוב שישעה בהתאם להרשאה זו, יישטב כעושה בידעתי מלאה.
 3. שבוך זה נותח על ידי בלי לנזק כמספר החשבוטים ובמסומים, הואיל ונתנה על ידי הרשאה להנכיר למפיקת הכרטיס חיובים מעת לעת כפי שתפרטו למפיקה.
 4. הרשאה זו ניתנת לביטול על ידי, בהתקנה נכתב ממני אילנם.
 5. הרשאה זו מהיית בתוקף גם לחיוב כרטיס שסופק לי על ידי חברת האשראי ואשר ישא מסך, כחלופה לכרטיס אשר מספרו נזכר לעיל.
 6. אטם חייבו את חשבוני נאמור כל עוד לא תהיית מניעה חוקית או אחרת לנעשת נן.

תאריך _____ **חתימה** _____